

สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดของโรงเรียน

ในเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร

นายเดชา แก้วภูมิแห่

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

STATE AND PROBLEMS OF THE ADMINISTRATION OF STUDENT AFFAIRS IN PREVENTING
DRUG PROBLEMS IN SCHOOLS IN BANGKOK EDUCATIONAL SERVICE AREAS

MR. DACHA KAEWPOOMHAE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Educational Administration
Department of Educational Policy, Management and Leadership
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2011
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหา
	ยาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร
โดย	นายเดชา แก้วภูมิแห่
สาขาวิชา	บริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ เอกชัย กี่สุขพันธ์

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ปิยพงษ์ สุขเมตติกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ เอกชัย กี่สุขพันธ์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์)

เดชา แก้วภูมิแท้ : สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหา
ยาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร (STATE AND
PROBLEMS OF THE ADMINISTRATION OF STUDENT AFFAIRS IN PREVENTING
DRUG PROBLEMS IN SCHOOLS IN BANGKOK EDUCATIONAL SERVICE AREAS)

อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ.เอกชัย กี่สุขพันธ์, 193 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหา
ยาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือผู้บริหาร
จำนวน 234 คน และอาจารย์ จำนวน 370 คน รวมทั้งสิ้น 604 คนได้แบบสอบถามที่มีความถูกต้องสมบูรณ์
จำนวน 488 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.79

ผลการวิจัย ด้านสภาพการบริหารกิจการนักเรียนมีดังนี้ 1.งานสำมะโนนักเรียน พบว่า มีการ
สำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้า ร้อยละ 67.62 2.งานรับและลงทะเบียน
นักเรียน พบว่า มีการประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน ร้อยละ 76.64 3.งานกิจกรรม
นักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด พบว่า มีการจัดบอร์ดเพื่อแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันปัญหา
เสพติด ร้อยละ 83.88 4.งานบริการและสวัสดิการนักเรียน พบว่า มีการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหา
ยาเสพติด ร้อยละ 78.69 5.งานวินัยและความประพฤตินักเรียน พบว่า มีการจัดทำคู่มือระเบียบข้อ
ปฏิบัติเกี่ยวกับยาเสพติดร้อยละ 58.81 และ 6.งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า มีการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงโดยความช่วยเหลือของอาจารย์ที่ปรึกษา ร้อยละ 74.80 ส่วนผลการวิจัย
ด้านปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนมีดังนี้ 1.งานสำมะโนนักเรียน พบว่า ไม่ได้รับความร่วมมือในการ
เปิดเผยความจริงจากผู้ปกครอง ร้อยละ 58.81 2.งานรับและลงทะเบียนนักเรียน พบว่า มีปัญหาการ
ดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน ร้อยละ 55.45 3.งานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด
พบว่า กิจกรรมหน้าเสาธงล่วงเวลากิจกรรมโฮมรูม ร้อยละ 58.20 4.งานบริการและสวัสดิการนักเรียน
พบว่า นักเรียนมาไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายในวันตรวจ ร้อยละ 54.10 5.งานวินัยและความ
ประพฤตินักเรียน พบว่า ขาดความร่วมมือจากนักเรียนในการแก้ไขตนเอง ร้อยละ 57.99 6.งานระบบ
การดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า อาจารย์มีภาระหน้าที่มากทำให้ดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงไม่
เพียงพอ ร้อยละ 60.25

ภาควิชา นโยบาย การจัดการ.....ลายมือชื่อนิติติ.....

.....และความเป็นผู้นำทางการศึกษา.....

สาขาวิชา บริหารการศึกษา.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

ปีการศึกษา 2554.....

5183331927 : MAJOR EDUCATIONAL ADMINISTRATION

KEYWORDS : THE ADMINISTRATION OF STUDENT AFFAIRS/ PREVENTING DRUG PROBLEMS/ SCHOOLS/
BANGKOK EDUCATIONAL SERVICE AREA

DACHA KAEWPOOMHAE : STATE AND PROBLEMS OF THE ADMINISTRATION OF STUDENT
AFFAIRS IN PREVENTING DRUG PROBLEMS IN SCHOOLS IN BANGKOK EDUCATIONAL SERVICE
AREAS. ADVISOR : ASSOC. PROF. EKACHAI KEESOOKPUN, 232 pp.

This research has the objective to study the administrative condition and problem on student personnel for prevention of drug problem of the schools in Bangkok educational area. The sample groups being utilized for this research were 324 executives and 370 teachers totaling to 604 persons, and 488 copies of correct and complete questionnaires being 80.79 percent were gained.

According to the findings of the research in perspective of administrative condition of student personnel, there were: **1.student census work** being discovered for 67.62 percent of conducting prior-data surveys of students' drug backgrounds; **2. student admission and enrollment work** being discovered for 76.64 percent of carrying out public relations of drug problems in student admission; **3.student activity work to prevent drug problem** being discovered for 83.88 percent of arranging boards for guidance on prevention of drug problem; **4. student service and welfare work** being discovered for 78.69 percent of releasing of news information about drug problem; **5. student discipline and behavior work** being discovered for 58.81 percent of setting up of drug regulation manual; **6. student governance and assistance work** being discovered for 74.80 percent of governing and assisting to the risky group students by the advisers' assistances. According to the findings of the research in the perspective of administrative problem of student personnel, there were: **1.student census work** being discovered for 58.81 percent of no cooperation gained to disclose the facts from the parents; **2. student admission and enrollment work** being discovered for 55.45 percent of conducting the assistances to the students; **3. student activity work for prevention of drug problem** being discovered for 58.20 percent of having the activity in front of flagstaff overtime the activity of home room; **4. student service and welfare work** being discovered for 54.10 percent of incomplete numbers of student attendances in accordance with the target in checking date; **5. student discipline and behavior work** being discovered for 57.99 percent of lacking of student cooperation for self improvement; and **6. student governance and assistance** being discovered for 60.25 percent of teachers with overburdened duty resulting to insufficient governance and assistance to risky group students.

Department : Educational Policy, Management and Student's Signature

..... Leadership

Field of Study : Educational Administration Advisor's Signature

Academic Year : 2011

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถอย่างสูงในการช่วยเหลือแนะนำอย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์เอกชัย กี่สุขพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ไว้ ณ ที่นี้ด้วยความเคารพอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และอีกทั้งยังคงคอยเป็นกำลังใจให้ทุกอย่างสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบความถูกต้อง ในเนื้อหาของแบบสอบถามตลอดจนให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างมากในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้แก่ อาจารย์ ดร.วัลย์พร ศิริภิรมย์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา วิหคโต ข้าราชการบำนาญมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช หัวหน้ากลุ่มงานวิจัยด้านยาเสพติดตติสภาสังคมสงเคราะห์, รองศาสตราจารย์วรรณี โสมประยูร อดีตอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, รองศาสตราจารย์ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ อดีตหัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษ และอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์, อาจารย์ประภาพร ไชยปายาง อาจารย์โรงเรียนวัดนิมมานรดี เขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร, ผู้อำนวยการ อุเทน ชานนท์ อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนศุภรพมน้ำใจ เขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร, ศึกษานิเทศก์ และศึกษานิเทศก์เขต สังกัดกรุงเทพมหานคร และ ดร.ศักดา สถาพรวงษา ผู้อำนวยการโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียน และอาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณนายเดิบ ไยเจริญ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต1, นายละเอียด คล่องแคล่ว รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2, ผู้ช่วยรองศาสตราจารย์ ดร.ปองสิน วิเศษศรี ประธานสาขาการบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ออกหนังสือเพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลจากโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร

ขอขอบคุณสำหรับกำลังใจของนายฐานันท์ รัตนมณี และนางสาวแคทรียา วงศ์อนุ ที่มอบความห่วงใยและเป็นกำลังใจมาโดยตลอด รวมทั้งทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ที่ได้ให้ความรู้ข้อคิดเห็นต่างๆ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องน้มนัสการแด่พระผู้เป็นเจ้ารวมทั้งสักการะคุณค่าแด่คุณบิดามารดาครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	3
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 กรอบแนวคิด.....	4
1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
1.8 วิธีดำเนินการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 ยาเสพติด.....	9
2.1.1 ความหมายของยาเสพติด.....	10
2.1.2 ประเภทของยาเสพติด.....	11
2.1.3 ผลกระทบจากการใช้ยาเสพติด.....	11
2.1.4 สาเหตุของการติดยาเสพติด.....	12
2.1.5 การป้องกันยาเสพติด.....	15
2.1.6 สถิติเด็กและเยาวชนที่เข้าไปข้องเกี่ยวกับสารเสพติดและเข้ารับ การบำบัดรักษา.....	19 20
2.2 บริหารกิจการนักเรียน.....	21
2.2.1 ความหมายของการบริหารการศึกษา.....	21

บทที่	หน้า
2.2.2 ความหมายของกิจการนักเรียน.....	22
2.2.3 ความหมายของการบริหารกิจการนักเรียน.....	23
2.2.4 จุดมุ่งหมายของการบริหารกิจการนักเรียน.....	24
2.2.5 ขอบข่ายของงานบริหารกิจการนักเรียน.....	26
2.2.5.1 งานสำมะโนนักเรียน.....	31
2.2.5.2 งานรับและลงทะเบียนนักเรียน.....	32
2.2.5.3 งานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด	35
2.2.5.4 งานบริการ และสวัสดิการนักเรียน.....	42
2.2.5.5 งานวินัยและความประพฤตินักเรียน.....	45
2.2.5.6 งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	52
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	55
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
3.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	63
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือวิจัย.....	64
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	170
5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	170
5.2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	170
5.3 สรุปผลการวิจัย.....	171
5.4 อภิปรายผลการวิจัย.....	183
5.5 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	192
5.6 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	194
รายการอ้างอิง.....	195
ภาคผนวก.....	199
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	200
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	202
ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ	226

บทที่

หน้า

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์..... 231

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	รายงานผู้เข้ารับการรักษาบำบัดรักษา ระหว่างปี พ.ศ. 2546 – 2550.....	19
2.2	แสดงช่วงอายุที่เริ่มใช้ยาเสพติด (เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร).....	19
2.3	รายงานผู้เข้ารับการรักษาบำบัดรักษา จำแนกตามพื้นที่ระหว่างปี พ.ศ. 2546–2550.....	20
2.4	รายงานผู้เข้ารับการรักษาบำบัดรักษา (ทั่วประเทศ) จำแนกตามช่วงอายุ ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2550.....	21
2.5	รายงานผู้เข้ารับการรักษาบำบัดรักษา (ทั่วประเทศ) จำแนกตามระดับการศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2550.....	21
3.1	ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับกลับคืน	64
4.1	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานสำมะโนนักเรียน ในเรื่องการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้า	69
4.2	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานสำมะโนนักเรียน ในเรื่องการประชุมความร่วมมือเกี่ยวกับยาเสพติด.....	71
4.3	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานสำมะโนนักเรียน ในเรื่องการทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติด.....	73
4.4	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานสำมะโนนักเรียน ในเรื่องกรณีข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติด	74
4.5	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับและลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องการวางแผนในการรับนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติดในแต่ละปี.....	76
4.6	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับและลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องการประชุมสัมพันธปัญหา ยาเสพติดในการรับนักเรียน.....	78
4.7	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับและลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน	80
4.8	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับและลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องการดำเนินการกรณีที่ตรวจประวัตินักเรียนพบว่านักเรียนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด.....	82

ตารางที่	หน้า	
4.9	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับและลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องการศึกษาประวัติผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียน.....	84
4.10	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด.....	85
4.11	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องการร่วมมือกับชุมชนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด.....	87
4.12	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องการจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์.....	89
4.13	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องการใช้กิจกรรมโฮมรูมเพื่อช่วยแก้ปัญหายาเสพติด.....	90
4.14	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด.....	92
4.15	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานบริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องการทำข้อมูลข่าวสารกับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด.....	94
4.16	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานบริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องการจัดบริการตรวจสอบสุขภาพเกี่ยวกับยาเสพติด.....	95
4.17	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานบริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องการตรวจสอบสารเสพติด.....	96
4.18	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานบริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องการดำเนินการกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติด.....	97

ตารางที่		หน้า
4.19	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานบริการ และสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องการจัดบริการและสวัสดิการแก่นักเรียนเพื่อป้องกัน ปัญหายาเสพติด.....	99
4.20	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน บริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องการจัดระบบความปลอดภัย และป้องกันภัย คุกคามการแพร่ระบาดของยาเสพติด.....	101
4.21	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัยและ ความประพฤตินักเรียน ในเรื่องการจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติเกี่ยวกับยาเสพติด.....	103
4.22	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องการดูแลรักษาระเบียบวินัยและความประพฤติ.....	105
4.23	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องการกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการป้องกัน และปราบปราม.....	106
4.24	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องการประชุมกับชุมชนเพื่อดูแล รักษาระเบียบ วินัย และความประพฤตินักเรียน.....	108
4.25	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องการแก้ไขนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหา ยาเสพติด.....	110
4.26	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องการกำหนดองค์ประกอบของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ด้านยาเสพติด.....	112
4.27	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่ม.....	114
4.28	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องการจัดการประชุมผู้ปกครองเครือข่าย.....	115
4.29	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องการทำกับติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	117

ตารางที่	หน้า	
4.30	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องการประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	118
4.31	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานสำมะโนนักเรียน ในเรื่องปัญหาการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้า.....	120
4.32	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานสำมะโนนักเรียน ในเรื่องปัญหาการประสานความร่วมมือเรื่องยาเสพติด.....	122
4.33	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานสำมะโนนักเรียน ในเรื่องปัญหาการสำรวจสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติด	123
4.34	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานสำมะโนนักเรียน ในเรื่องปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติด.....	124
4.35	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับและลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องปัญหาการวางแผนด้านยาเสพติดในการรับนักเรียน.....	125
4.36	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับและลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องปัญหาการประชาสัมพันธ์เรื่องยาเสพติดในการรับนักเรียน.....	127
4.37	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับและลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องปัญหาการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน....	129
4.38	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับและลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องปัญหาการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน.....	131
4.39	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับและลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองเรื่องยาเสพติด	133
4.40	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด.....	134

ตารางที่	หน้า
4.41	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน กิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องปัญหาการร่วมมือกับชุมชน เพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด..... 136
4.42	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน กิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องปัญหาการส่งเสริมการจัด กิจกรรมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์..... 138
4.43	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน กิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องปัญหาการใช้กิจกรรม โฮมรูมเพื่อช่วยแก้ปัญหาเสพติด..... 140
4.44	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน กิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องปัญหาการใช้กิจกรรมแนะ แนวเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด..... 142
4.45	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน บริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องปัญหาการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติด..... 144
4.46	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานบริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องปัญหาการตรวจสุขภาพ..... 145
4.47	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน บริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องปัญหาการตรวจสารเสพติด..... 147
4.48	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน บริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องปัญหาในกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสาร เสพติด..... 148
4.49	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน บริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องปัญหาการจัดกบริการและสวัสดิการแก่ นักเรียน..... 150
4.50	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน บริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องปัญหาการจัดระบบความปลอดภัยและ ป้องกันภัยคุกคามการแพร่ระบาดของยาเสพติด..... 152

ตารางที่	หน้า
4.51	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องปัญหาการจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติต่างๆ 153
4.52	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องปัญหาการดูแลระเบียบวินัย และความประพฤติของนักเรียน..... 154
4.53	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องปัญหาการกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการป้องกันและปราบปราม..... 156
4.54	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องปัญหาการประสานงานกับชุมชนเพื่อดูแลรักษาระเบียบวินัยและความประพฤติของนักเรียน..... 157
4.55	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องปัญหาการแก้ไขนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหายาเสพติด..... 159
4.56	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยง 161
4.57	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง 163
4.58	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องปัญหาการจัดการประชุมผู้ปกครอง เครือข่าย..... 165
4.59	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องปัญหาการติดตามการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านยาเสพติด..... 166
4.60	แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องปัญหาการประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านยาเสพติด..... 168

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งหมายให้การจัดการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542: 5)

สังคมไทยในอดีตเป็นสังคมที่หล่อหลอมเด็กไทยในเชิงการกำหนดคุณค่าการเป็นผู้สืบ ทอดทางศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณี การเติบโตใหญ่ขึ้นเพื่อการเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ เด็กเป็นเสมือนดวงตาดวงใจของพ่อแม่ เป็นสมาชิกในชุมชนดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดูแลเอาใจใส่ปกป้องคุ้มครองกันอย่างเต็มที่ องค์กรประกอบและสิ่งแวดล้อมที่สร้างขึ้นได้หล่อเลี้ยง เด็กไทยในอดีตให้เป็นลักษณะประชาสังคม (Civic Society) มีกระบวนการทางสังคมปริกิต (Socialization) ที่งดงาม เกิดคุณค่า สร้างคุณภาพ คุณลักษณะของเด็กไทย ทว่าในปัจจุบันได้ มีปัญหาเด็กและเยาวชนต่างๆ เช่น ปัญหายาเสพติด เพศเสรี วัตถุนิยม ความรุนแรงในพฤติกรรม และอาชกรรม ฯลฯ ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องร่วมกันแก้ไข เพื่อดูแลปกป้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนจาก ปัญหาดังกล่าว รวมทั้งพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีสุขภาพกายและจิตดี มีสติปัญญาเข้มแข็ง และเติบโตเป็นประโยชน์ต่อสังคม (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, กระทรวงมหาดไทย:ออนไลน์)

จากรายงานผลการสำรวจความคาดหวังเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ผ่านการบังคับ ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการสำรวจประสบการณ์ในการใช้ ยาเสพติดก่อนที่จะเข้ารับการบังคับฟื้นฟูเมื่อสอบถามถึงประสบการณ์ในการใช้ยาเสพติดครั้งแรก (ไม่รวมเหล้า / บุหรี่) พบว่าตัวอย่างร้อยละ 63.8 ระบุว่าใช้ยาเสพติดครั้งแรกในช่วงอายุ 15-20 ปี ร้อยละ 19.2 ระบุว่าใช้ยาเสพติดครั้งแรกอายุน้อยกว่า 15 ปี ร้อยละ 9.0 ระบุว่าใช้ยาเสพติดครั้งแรก ในช่วงอายุ 21-25 ปี ร้อยละ 4.5 ระบุว่าใช้ยาเสพติดครั้งแรกอายุมากกว่า 30 ปี และพบว่า ร้อยละ 3.5 ระบุว่าใช้ยาเสพติดครั้งแรกในช่วงอายุ 26-30 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการ ใช้ยาเสพติดครั้งแรกอายุน้อยที่สุด เท่ากับ 8 ปี และอายุมากที่สุดเท่ากับ 48 ปี และอายุโดยเฉลี่ย เท่ากับ 18.06 ปี (ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ, 2551: 4)

จากข้อมูลเบื้องต้นดังกล่าว ซึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการใช้ยาเสพติด ครั้งแรกสูงที่สุดคือ ช่วงอายุ 15-20 ปี รองลงมาคือ อายุน้อยกว่า 15 ปี เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า ช่วงอายุดังกล่าวตรงกับเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ทั้งนี้ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 29 ได้ปรากฏข้อความว่า ผู้ใดพบเห็นเด็ก ตกอยู่สภาพจำต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิการตามหมวด 3 และหมวด 4 จะต้องให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นและแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา 24 โดยมีชกซ์

ภาพสะท้อนของภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้น ทำให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา จะต้องให้ความสนใจในการเข้าไปร่วมแก้ไขปัญหารวมทั้งให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติดที่สามารถทำลายเด็กและเยาวชนที่เป็นอนาคตของชาติ โดยนำหลักการบริหารกิจการนักเรียนมาใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และพื้นที่ที่เกิดปัญหา รวมทั้งการติดตามและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ดี อีกทั้งปฏิบัติให้เห็นผลอย่างจริงจัง โรงเรียนจึงต้องให้ความสำคัญของการที่จะต้องสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักเรียนที่เป็นอนาคตของชาติ

เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง โรงเรียนควรที่จะกำหนด ยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาและพัฒนาเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงของนักเรียน งานกิจการนักเรียน คือ งานเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไข พัฒนาและส่งเสริมพฤติกรรมของนักเรียนรวมทั้งการสร้างความปลอดภัยให้กับนักเรียน ตลอดจนการควบคุมดูแลนักเรียนให้มีพฤติกรรมเป็นไปในทางที่พึงประสงค์ (อรุณ ชุมทอง, 2548: 19)

การบริหารกิจการนักเรียนจึงถือว่ามีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับการพัฒนาเยาวชนโดยตรง ผู้บริหารโรงเรียนจึงจำเป็นต้องใช้ความพยายามอย่างยิ่งที่ จะต้องจัดและดำเนินงานด้านกิจการนักเรียนให้มีความก้าวหน้าต่อเนื่อง และเอาใจใส่ให้งานบรรลุผลสำเร็จ ซึ่งหมายถึงเด็กแต่ละคนจะต้องได้รับการเอาใจใส่ดูแล ตลอดจนมีพัฒนาการในทุกๆ ด้านพร้อมกันไปอย่างเต็มที่ เพื่อให้เยาวชนได้เจริญเติบโต สมบูรณ์ดีพร้อมทั้งอารมณ์ สังคม และจิตใจ ช่วยให้เยาวชนเป็นคนที่สมบูรณ์ สามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุข (รุจิรา บัณฑิต, 2548: 18) และหากมองอีกมุมหนึ่งจะเห็นว่าความสำเร็จของงานกิจการนักเรียนย่อมจะเป็นประโยชน์และมีผลดีแก่โครงการศึกษาต่างๆ ของโรงเรียนอย่างกว้างขวาง (ทองคำ ถนอมผล, 2548: 19)

โรงเรียนจึงต้องให้ความสำคัญและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักเรียน เกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติด โดยนำกระบวนการบริหารกิจการนักเรียนมากำกับดูแลติดตามสภาพการณ์ที่เด็กและเยาวชน

ในสถานศึกษาที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดยุทธศาสตร์ มาตรการ และการดำเนินการตามมาตรการต่อการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง เพื่อให้มีความเหมาะสมกับ สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดจนการควบคุม ดูแลนักเรียนให้มีพฤติกรรมเป็นไปในทางที่พึงประสงค์ โดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในการติดตามและพัฒนาเยาวชนให้เจริญเติบโตสมบูรณ์ดีพร้อมทั้ง อารมณ์ สังคม และจิตใจช่วยให้นักเรียนเป็นคนที่สมบูรณ์สามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุข

ทั้งนี้ จากข้อมูลจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดของกระทรวงยุติธรรม พบว่า โรงเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครอยู่ในภาวะเสี่ยงเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เป็นเพราะ กรุงเทพมหานครประสบปัญหาเสพติดในพื้นที่ชุมชนแออัดจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับ จำนวนผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดระหว่างปี พ.ศ.2547-2550 ซึ่งมีช่วงอายุปัจจุบัน 15-19 ปี จำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ดังนี้ ปี 2547 จำนวน 5,057 คน, ปี 2548 จำนวน 7,157 คน, ปี 2549 จำนวน 7,175 คน และปี 2550 จำนวน 9,410 คน (กระทรวงยุติธรรม, 2550: ภาคผนวก)

จากสภาพปัญหาข้างต้น หากโรงเรียนสามารถดำเนินการบริหารงานกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครประสบความสำเร็จนอกจากจะเป็นการช่วยแก้ปัญหาเสพติดซึ่งเป็นปัญหาทางสังคมแล้ว ยังเป็นการช่วยพัฒนาให้เด็กและเยาวชนเป็นพลเมืองดี สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขได้ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อป้องกัน ปัญหาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางการปรับปรุง การบริหารงานกิจการนักเรียนและเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานครต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดของ โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดของโรงเรียนที่ทำการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ที่เป็นของรัฐทุกขนาดในเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 ปีการศึกษา 2552 (ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลในช่วงปี พ.ศ. 2552 ซึ่งในขณะนั้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมแบ่งออกเป็น 3 เขต ภายหลังได้แบ่งเขตพื้นที่การศึกษาใหม่เป็น 2 เขต ในปี พ.ศ. 2553) จำนวนทั้งสิ้น 117 โรงเรียน

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้จัดทำวิจัยจึงกำหนดขอบเขต เพื่อให้เห็นภาพโดยใช้กรอบแนวคิดของรองศาสตราจารย์ เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2552: 23) และสำนักเลขาธิการคุรุสภา (2548: 67) 6 ด้าน ดังนี้

- 1.5.1 งานสำมะโนนักเรียน
- 1.5.2 งานรับและลงทะเบียนนักเรียน
- 1.5.3 งานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด
- 1.5.4 งานบริการและสวัสดิการนักเรียน
- 1.5.5 งานวินัยและความประพฤตินักเรียน
- 1.5.6 งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 ที่เป็นของรัฐทุกขนาด โดยจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการที่รับผิดชอบงานฝ่ายกิจการนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมเขต 1 และเขต 2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ที่เป็นของรัฐทุกขนาด

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ที่ทำการสอนนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมเขต 1 และเขต 2 ที่เป็นของรัฐทุกขนาด

การบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด หมายถึง การบริหารงานหรือกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนอกเหนือจากการเรียนการสอนตามปกติในชั้นเรียนโดยบูรณาการการแก้ปัญหายาเสพติด ซึ่งประกอบด้วยงานต่างๆ 6 ด้านได้แก่ งานสำมะโนนักเรียน งานรับและลงทะเบียนนักเรียน งานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด งานบริการ

และสวัสดิการนักเรียน งานวินัยและความประพฤตินักเรียน งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

งานสำมะโนนักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้า การประสานความร่วมมือเกี่ยวกับยาเสพติดกับเขตพื้นที่การศึกษาชุมชน และท้องถิ่นในการสำรวจข้อมูลประวัติของนักเรียน การทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติด การมีข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติด

การรับและลงทะเบียนนักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนในการรับนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในแต่ละปี การประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน การตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียนก่อนมอบตัวว่าเคยเข้าไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติด การดำเนินการกรณีที่ตรวจประวัตินักเรียนและพบว่านักเรียนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด การศึกษาประวัติผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียน

กิจกรรมนักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการมีกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด การร่วมมือกับชุมชนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด การจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อไม่ให้นักเรียนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด การใช้กิจกรรมโฮมรูมเพื่อช่วยแก้ปัญหาเสพติด การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด

บริการและสวัสดิการนักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลข่าวสารกับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาเสพติด การจัดบริการตรวจสุขภาพเกี่ยวกับยาเสพติด การตรวจสารเสพติด การดำเนินการกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติด การจัดบริการและสวัสดิการแก่นักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด การจัดระบบความปลอดภัย และป้องกันภัยคุกคามการแพร่ระบาดของยาเสพติด

งานวินัยและความประพฤตินักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำคู่มือระเบียบ ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับยาเสพติด การดูแลรักษาระเบียบวินัย และความประพฤติของนักเรียนให้ห่างไกลปัญหาเสพติด การกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการป้องกัน และปราบปรามปัญหาเสพติดในโรงเรียน การประสานกับชุมชนเพื่อดูแลรักษาระเบียบวินัย และความประพฤติของนักเรียนให้ห่างไกลปัญหาเสพติด การแก้ไขนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหาเสพติด

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดองค์ประกอบของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติด การดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติด การจัดการประชุมผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือนักเรียนเรื่องยาเสพติดการกำกับติดตามการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเรื่องยาเสพติด การประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเรื่องยาเสพติด

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร

1.7.2 ผลการวิจัยสามารถใช้ในการปรับปรุงการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร

1.7.3 ผลการวิจัยสามารถใช้ ในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ให้สามารถดำเนินงานเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร

1.8 วิธีดำเนินการวิจัย

1.8.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.8.1.1 ประชากร

1.8.1.1.1 **ผู้บริหาร** ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียนที่รับผิดชอบ งานฝ่ายกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 82 โรงเรียน และสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 35 โรงเรียน รวมเป็นจำนวน 117 โรงเรียนจำนวนประชากร ผู้บริหารทั้งสิ้น 234 คน

1.8.1.1.2 **อาจารย์** ได้แก่ อาจารย์ผู้ปฏิบัติงานฝ่ายกิจการนักเรียนของโรงเรียน มัธยมศึกษาที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 6,716 คน และสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 3,378 คน รวมจำนวนประชากรอาจารย์ทั้งสิ้น 10,094 คน

1.8.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

1.8.1.2.1 **ผู้บริหาร** ผู้วิจัยใช้ประชากรผู้บริหารทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง (234 คน)

1.8.1.2.2 **อาจารย์** กลุ่มตัวอย่างประเภทอาจารย์ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่ม ขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยการใช้ตารางสำเร็จรูปของ (Krejcie & Morgan อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 1970: 608-609) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 246 คน และสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 124 คน รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวนทั้งสิ้น 370 คน

เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยได้คำนวณเทียบสัดส่วนจำนวนอาจารย์ตามเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ได้ผล ดังนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ได้กลุ่มตัวอย่าง 246 คน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ได้กลุ่มตัวอย่าง 124 คน รวมกลุ่มตัวอย่างประเภทอาจารย์ 370 คน เมื่อรวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ประเภท ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 604 คน

1.8.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจการนักเรียนของโรงเรียนที่ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่เป้าหมายในการแก้ปัญหาเสพติดของกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามมีจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารกิจการนักเรียนในโรงเรียน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open-ended)

และตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open-ended)

1.8.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.8.3.1 ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ติดต่อขอความร่วมมือจากผู้บริหารและอาจารย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างผ่านทางโรงเรียนต้นสังกัด

1.8.3.2 ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนทางไปรษณีย์ และรับคืนแบบสอบถามทางไปรษณีย์ กรณีไม่ได้รับคืนเมื่อครบกำหนด ผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานกับทางโรงเรียนเพื่อเร่งรัดให้กลุ่มตัวอย่างเร่งดำเนินการส่งแบบสอบถามคืน

1.8.3.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลบางส่วนด้วยตัวเอง

1.8.3.4 ผู้วิจัยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล

1.8.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามและทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สำหรับ Windows (ศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ซึ่งมีวิธีการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.8.4.1 วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกัน

ปัญหาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร โดยนำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง จากนั้นจึงนำค่าความถี่และค่าร้อยละมาแปลค่าเป็นระดับ โดยใช้วิธีของ เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2552: 113) ซึ่งมีวิธีการดังนี้

ร้อยละ 80–100	หมายถึง	มากที่สุด
ร้อยละ 60–79	หมายถึง	มาก
ร้อยละ 40–59	หมายถึง	น้อย
น้อยกว่าร้อยละ 40	หมายถึง	น้อยที่สุด

1.8.4.2 วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร โดยนำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง จากนั้นจึงนำค่าความถี่และค่าร้อยละมาแปลค่าเป็นระดับ โดยใช้วิธีของเอกชัย กี่สุขพันธ์ เช่นเดียวกัน

1.8.5 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอ โดยแบ่งเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำประกอบด้วยความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย คำถามการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ความหมายของบริหารการศึกษา ความหมายของกิจการนักเรียน ความสำคัญของกิจการนักเรียน ความหมายของการบริหารกิจการนักเรียน (งานสำมะโนนักเรียน งานรับและลงทะเบียนนักเรียน งานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด งานบริการและสวัสดิการนักเรียน งานวินัยและความประพฤตินักเรียน และงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วยประชากรและกลุ่มตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ของโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เป้าหมายในการแก้ปัญหายาเสพติดของกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางการวิจัย ดังนี้

2.1 ยาเสพติด

- 2.1.1 ความหมายของยาเสพติด
- 2.1.2 ประเภทของยาเสพติด
- 2.1.3 ผลกระทบจากการใช้ยาเสพติด
- 2.1.4 สาเหตุของการติดยาเสพติด
- 2.1.5 การป้องกันยาเสพติด
- 2.1.6 สถิติเด็กและเยาวชนที่เข้าไปข้องเกี่ยวกับสารเสพติดและเข้ารับการบำบัดรักษา

2.2 บริหารกิจการนักเรียน

- 2.2.1 ความหมายของการบริหารการศึกษา
- 2.2.2 ความหมายของกิจการนักเรียน
- 2.2.3 ความหมายของการบริหารกิจการนักเรียน
- 2.2.4 จุดมุ่งหมายของการบริหารกิจการนักเรียน
- 2.2.5 ขอบข่ายของงานบริหารกิจการนักเรียน
 - 2.2.5.1 งานสำมะโนนักเรียน
 - 2.2.5.2 งานรับและลงทะเบียนนักเรียน
 - 2.2.5.3 งานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด
 - 2.2.5.4 งานบริการ และสวัสดิการนักเรียน
 - 2.2.5.5 งานวินัยและความประพฤตินักเรียน
 - 2.2.5.6 งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องยาเสพติด

ความหมายของยาเสพติด

ปัญหาเสพติดในปัจจุบันได้แพร่ระบาดมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในหมู่ของวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี อันเป็นวัยที่กำลังเรียนรู้ กำลังพัฒนา ทำให้เกิดผลเสียอย่างมากโดยเฉพาะในกลุ่มที่กำลังศึกษาเล่าเรียน ทำให้วัยที่กำลังศึกษาหาความรู้เกิดผลเสีย นอกจากนี้ยังมีผลกระทบต่อประเทศชาติอย่างมหาศาลเพราะยาเสพติดทำให้เกิดปัญหาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้เสพ ซึ่งทำให้กำลังพื้นฐานในการพัฒนาประเทศในอนาคตต้องสูญเสียไปอย่างน่าเสียดาย (สมศักดิ์ เกียรติदानุสรณ์, 2533: 25)

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ควบคุมยาเสพติดให้โทษของประเทศไทย ได้ให้นิยามของยาเสพติดให้โทษไว้ว่า หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุใดๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีใดก็ตาม เช่น รับประทาน สูบ ดมหรือฉีดแล้ว จะก่อให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. มีความต้องการเสพสารนั้นอย่างรุนแรงทั้งร่างกายและจิตใจ
2. ต้องเพิ่มขนาดหรือปริมาณการเสพสารนั้นมากขึ้นเป็นลำดับ
3. เมื่อหยุดเสพสารนั้นจะเกิดอาการถอนยา
4. สุขภาพของผู้เสพสารนั้นเป็นเวลานานจะทรุดโทรมลง

สุริยเดว ทรีปาตี และคณะ (2552: 25) กล่าวว่า ยาเสพติดหมายถึง ยาหรือสารเคมีใดๆ ก็ตามเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายทั้งโดยการรับประทาน ดม สูบ หรือฉีด ติดต่อกันชั่วระยะหนึ่งจะทำให้เกิดการติดต่อกันและก่อให้เกิดผลเสียต่อร่างกายและจิตใจมีความต้องการที่จะเสพ และเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อยๆ เมื่อหยุดใช้ยาหรือสารนั้นจะเกิดอาการขาดยาขึ้น

กล่าวโดยสรุป ยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดต่างๆ ที่เสพเข้าไปในร่างกาย โดยรูปแบบต่างๆ ติดต่อกันระยะหนึ่งแล้วจะส่งผลต่อร่างกาย และจิตใจในทางที่เสื่อมถอยลงอย่างรุนแรง มีความต้องการที่จะเสพ และเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อยๆ เมื่อหยุดใช้ยาหรือสารนั้นจะเกิดอาการขาดยาขึ้นทำให้สุขภาพทรุดโทรมลง มีโรคแทรกซ้อนทำให้เกิดอาการทางโรคประสาทยังส่งผลเสียต่อครอบครัวเศรษฐกิจ สังคมและประเทศชาติ

ประเภทของยาเสพติด

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ได้จัดประเภทของยาเสพติดให้โทษออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เป็นยาที่ไม่มีการนำมาใช้ในทางการแพทย์ และทำให้เกิดการเสียดต่อการติดยาของประชากรในระดับรุนแรง เช่น เฮโรอีน ยาบ้า ยาอี เป็นต้น

ประเภทที่ 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เป็นยาที่มีประโยชน์ในการรักษาโรคในระดับน้อยจนถึงมาก และทำให้เกิดการเสียดต่อการติดยาของประชากรในระดับที่ต้องพึงระวัง เช่น มอร์ฟีน โคเคน โคเคอีน เป็นต้น

ประเภทที่ 3 ยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดให้โทษในประเภท 2 เป็นส่วนผสมอยู่ด้วย ตามที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับไว้เป็นยาที่ทำให้เกิดการเสียดต่อการติดยาของประชากรน้อย แต่ยังคงมีอันตราย และมีประโยชน์มากในการรักษาโรคเช่น ยาแก้ไอผสมโคเคอีน เป็นต้น

ประเภทที่ 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 หรือประเภท 2 เช่น อาเซติกแอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride) อาเซทิลคลอไรด์ (Acetyl Chloride)

ประเภทที่ 5 ยาเสพติดให้โทษที่มีได้อยู่ในประเภทที่ 1 ถึงประเภทที่ 4 เช่น กัญชา พืชกระท่อม เห็ดขี้ควาย เป็นต้น

สมศักดิ์ เกียรติदानุสรณ์ (2533: 26) กล่าวว่า ยาเสพติดแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. ประเภทกดประสาท เช่น กลุ่มฝิ่น (ฝิ่น มอร์ฟีน โคเคอีน เฮโรอีน ฯลฯ) ยาระงับประสาท และยานอน (เซโคบาร์บิทัล อิมบาร์บิทัล ฯลฯ) ยากล่อมประสาท (เมโปรบาเมต ไดอะซีนแพม คลอไดอะซีปอกไซด์ ฯลฯ) สารระเหย (ทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน ฯลฯ) เครื่องดื่มมึนเมา (เหล้า เบียร์ วิสกี้ ฯลฯ)
2. ประเภทกระตุ้นประสาท เช่น แอมเฟตามีน กระท่อม บุหรี่ กาแฟ
3. ประเภทหลอนประสาท เช่น แอลเอสดี ดีเอ็มที เห็ดขี้ควาย
4. ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน เช่น อาจกด กระตุ้นหรือหลอนประสาทผสมรวมกัน เช่น กัญชา

ผลกระทบจากการใช้ยาเสพติด

ศรินันท์ กิตติสุขสถิต (2550: 20-21) กล่าวว่า ผลกระทบจากการใช้ยาเสพติด

1. ต่อผู้เสพเอง

- 1.1 เสียเศรษฐกิจของตน โดยต้องหาเงินเพื่อซื้อหายาเสพติดมาเสพให้ได้
- 1.2 เป็นบุคคลที่ไร้สมรรถภาพทั้งร่างกายและจิตใจ เจ็บช้ำเกี่ยวกับจรรยาบรรณ บางคนทำงานไม่ได้

1.3 เกิดความผิดปกติทางจิต การใช้ยาบางชนิดในปริมาณมาก เป็นเวลานานโดยเฉพาะ ยาระงับประสาท เช่น ยาบ้า อาจก่อให้เกิดอาการทางจิตที่คล้ายกับอาการของโรคจิตเภทแต่ส่วน ใหญ่จะมีอาการดีขึ้นเมื่อหยุดใช้ยาอย่างไรก็ตาม ยังมีกรณีของผู้ที่ใช้ยาหลอนประสาท เช่น แอลเอสดี แล้วทำให้เกิดความผิดปกติทางจิตขึ้นด้วยเช่นกัน

1.4 บุคลิกภาพไม่ดี มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป หรือเบี่ยงเบนไปในทิศทางที่สังคมไม่ยอมรับ และอาจประสบอุบัติเหตุได้ง่าย

1.5 มีโทษตามกฎหมายที่อาจต้องมีการปรับ และ/หรือจำคุก

2. ต่อครอบครัว

2.1 ความรับผิดชอบต่อครอบครัวหรือญาติพี่น้องหมดไปครอบครัวหมดความสุขและ เป็นภาระต่อบุคคลในครอบครัว รวมทั้งทิ้งภาระหนักให้ครอบครัวหากต้องพิการหรือเสียชีวิต

2.2 ทำความเดือดร้อนให้ครอบครัว และสูญเสียเศรษฐกิจของครอบครัว

3. ต่อสังคมหรือชุมชน

3.1 เป็นที่รังเกียจของสังคมหรือชุมชน ไม่มีใครอยากคบด้วย เข้าสังคมไม่ได้

3.2 เป็นอาชญากร เพราะผู้ติดยาจะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะให้ได้ยาเสพติดซึ่งช่วง แรกๆ อาจขอยืมเพื่อนแต่ต่อมาเพื่อนไม่ให้ยืม เพราะยืมแล้วไม่ใช้ ในที่สุดก็ต้องลักขโมยของใน บ้านไปขายเพื่อหาเงินมาซื้อ และนานๆ เข้าก็ต้องลักขโมยของผู้อื่นไปขายหรือวิ่งราวชาวบ้านใน ที่สุดอาจถึงขั้นจี้ชิงทรัพย์ ซึ่งพบข่าวอาชญากรรมในหน้าหนังสือพิมพ์บ่อยๆ

4. ต่อประเทศชาติ

4.1 ทำลายเศรษฐกิจของชาติ เพราะผู้ติดยาเสพติดคนหนึ่งจะต้องเสียค่าใช้จ่ายจำนวน มากซึ่งเงินจำนวนนี้สามารถนำไปพัฒนาประเทศต่างๆ ได้อย่างมากมาย แต่กับต้องมาสูญเสีย ในกิจการเช่นนี้ไปอย่างน่าเสียดาย

4.2 บ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศ ผู้ติดยาเสพติดจะมีสุขภาพที่ทรุดโทรมทั้งร่างกาย และจิตใจ ถ้าประเทศใดมีเยาวชนซึ่งจะเป็นพลังของชาติในอนาคตติดยาเสพติดมาก ก็เป็น การบ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศมาก ซึ่งต้องระมัดระวังผู้ที่ไม่หวังดีต่อชาติ จะใช้ยาเสพติด เป็นเครื่องมือ เพื่อทำลายความมั่นคงของประเทศ

สาเหตุของการติดยาเสพติด

ศิริพันธ์ กิตติสุขสถิต (2550: 18-20) กล่าวว่า สาเหตุของการติดยาเสพติด สาเหตุที่บุคคล หนึ่ง ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มักเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับคุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคลครอบครัว

สิ่งแวดล้อม ทั้งความแตกต่างในเรื่องของอายุ เพศ อาชีพ เป็นต้น ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรม สามารถสรุปให้เห็นถึงสาเหตุของการติดยาเสพติดได้ดังนี้

1. สาเหตุจากการถูกชักชวน เยาวชนส่วนใหญ่มีสัญชาติญาณต้องการอยู่ร่วมกันต้อง การได้รับการยกย่อง ต้องการได้รับการยกย่อง และมีส่วนร่วมเป็นกิจกรรมของหมู่คณะ ฉะนั้นถ้าเพื่อนฝูงชักชวนให้ลองย้อมซัดไม่ได้ มิฉะนั้นจะกลายเป็นเข้ากับเพื่อนไม่ได้ จึงทำให้เยาวชนต้องยอมใช้ยาเสพติดตามการชักชวนของเพื่อน ประกอบกับเยาวชนวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากลองจึงง่ายต่อการชักชวนมากขึ้น

2. สาเหตุจากการอยากลองความอยากรู้อยากเห็นอยากรู้รสชาติ อยากสัมผัสเป็นสัญชาติญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ โดยคิดว่าคงไม่ติดง่าย ๆ แต่เมื่อลองเสพเข้าไปแล้วมักจะติด และไม่สามารถเลิกได้อย่างง่ายดาย

3. สาเหตุจากความกดดันในครอบครัว สาเหตุจากครอบครัวเป็นเรื่องสำคัญเพราะสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของมนุษย์ แต่พบว่าบางครอบครัวมีส่วนผลักดันให้สมาชิกในครอบครัวหันไปใช้ยาเสพติดได้ ซึ่งความกดดันในครอบครัวมีแตกต่างกันไป เช่น พ่อแม่ทะเลาะกันทุกวัน พ่อแม่หย่าร้าง พ่อแม่ที่ไม่เข้าใจลูก พ่อแม่ที่แสดงออกในการรักลูกไม่เท่ากัน

4. สาเหตุทางกาย ความเจ็บป่วยทางกาย เช่น ต้องถูกผ่าตัดหรือเป็นโรคปวดศีรษะเป็นโรคประสาท เป็นหืด ได้รับความทรมานทางกายมาก ผู้ป่วยต้องการบรรเทา พยายามช่วยตัวเอง มานานไม่หายจึงหันเข้าหา ยาเสพติดจนติดยาในที่สุด

5. สาเหตุจากความคะนอง บุคคลประเภทนี้มีความอยากลอง ซึ่งรู้แน่แก่ว่ายาเสพติดให้โทษไม่ดี แต่ด้วยความคะนองเพราะเป็นวัยรุ่นไม่เกรงกลัวอะไร ต้องการแสดงความเก่งกล้าอวดเพื่อน ขาดความยั้งคิด จึงชักชวนกันเสพจนติดในที่สุด

6. สาเหตุจากความจำเป็นในอาชีพบางอย่าง ผู้ทำงานกลางคืน นักดนตรี คนขับรถเมล์ คนขับรถบรรทุก ผู้ทำงานในสถานประกอบการ ผู้มีอาชีพเหล่านี้ใช้ยาเสพติด โดยหวังผลให้สามารถประกอบการงานได้ เช่น บางคนใช้เพราะฤทธิ์ยาช่วยไม่ให้ง่วง บางคนใช้เพื่อข่มใจให้เกิดความกล้า

7. สาเหตุจากปัญหาเศรษฐกิจ การไม่มีงานทำ หรือมีรายได้ไม่พอรายจ่าย รวมทั้งใช้จ่ายเงินเกินตัว แม้แต่ทราบว่ายาเสพติดผิดกฎหมาย แต่เพื่อความอยู่รอดของตนเองจึงยอมไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดติดยา บางคนแม้จะมีพอกินพอใช้ คิดอยากรวยทางลัดก็เป็นทางให้ไปสูยาเสพติดได้

8. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม มีผู้ติดยาเสพติดจำนวนไม่น้อย มีความตั้งใจที่จะพยายามเลิกเสพ โดยเข้ารับการบำบัดรักษา จากทางภาครัฐและเอกชน แต่เมื่อหายแล้วปรากฏว่าสังคมไม่ยอมรับ เช่น ในครอบครัวตนเองยังแสดงท่าทีดูถูกเหยียดหยามรังเกียจ หรือไปสมัครเข้าทำงาน

ก็ถูกปฏิเสธ เนื่องจากมีประวัติเคยติดยาเสพติด คนเหล่านี้จำเป็นต้องมีชีวิตอยู่รอด ดังนั้นเมื่อสังคมไม่ยอมรับจึงหันกลับไปอยู่ในสังคมยาเสพติดเช่นเดิม

9. สาเหตุจากอยู่ในแหล่งที่มียาเสพติด สถานที่อยู่อาศัยที่อยู่ใกล้แหล่งที่มีการมั่วสุ่มยาเสพติดและค้ายาเสพติด ก็อาจเป็นสาเหตุให้ถูกชักจูงหรือล่อลวงให้ติดยาเสพติดได้ง่าย

10. ขาดความรู้ในเรื่องยาและยาเสพติดคนบางคนทดลองใช้ยาเสพติดเพราะไม่รู้จักและไม่มี ความรู้เรื่องยาเสพติด บางคนอาจเคยได้ยินโทษพิษภัยของยาเสพติด แต่ไม่รู้จักชื่อต่างๆ ที่ใช้เรียกอาจถูกหลอกให้ทดลองใช้และเกิดเสพติดขึ้นได้ เช่น คนส่วนใหญ่รู้ว่า เฮโรอีน เป็นยาเสพติดและไม่คิดลอง แต่หลายคนอาจไม่รู้ว่าผงขาว คือ เฮโรอีน เมื่อเพื่อนมาชักชวนว่าให้ลองเสฟผงขาวแล้วจะเที่ยวผู้หญิงสนุก จึงได้ลองเสฟโดยไม่ทราบว่ามันจะเป็นเฮโรอีน นอกจากนี้ถ้าคนเรามีความรู้เรื่องการใช้อย่างไรก็จะไม่ใช้ยาที่ไม่มีผลลาก

สาเหตุของการติดยาเสพติดของบุคคลอาจไม่ใช่เกิดจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง แต่พบว่าการติดยาเสพติดอาจมีความเกี่ยวข้องหรือต่อเนื่องกันหลายสาเหตุด้วยกัน และการค้นพบสาเหตุของการติดยาเสพติดก็มีส่วนสำคัญในการทำความเข้าใจผู้ติดยาเสพติดมากขึ้น และมีส่วนช่วยในการกำหนดแนวทางการป้องกันปัญหาเสพติดต่อไป

สุริยเดว และคณะ (2552: 27-28) กล่าวว่า ปัจจัยทางด้านสังคมที่สำคัญที่ทำให้ไปใช้และติดยา ได้แก่

1. ความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพูดคุยกัน การปรึกษาหารือร่วมกันในสิ่งเป็นปัญหาหรือการหาทางป้องกัน พ่อแม่บางคนไม่ได้คิดว่าลูกของตนเองเป็นกลุ่มเสี่ยงหรือไม่ ตลอดจนไม่มีการให้ความรู้หรือพูดคุยถึงกลุ่มเพื่อนของลูกที่อาจจะใช้ยาเสพติด

2. รูปแบบการเลี้ยงดู เด็กบางคนรู้สึกตนเองมีปมด้อยเมื่ออยู่ในบ้าน ไม่มีใครให้ความสำคัญ ไม่เก่งไม่ได้แสดงออกจึงไปแสดงออกนอกบ้าน โดยเฉพาะไม่ชอบให้ใครทำทนาย เด็กพยายามหาจุดเด่นให้ตนเองในทางที่ผิดโดยการใช้อยา

3. ขาดการทักษะการปฏิเสธกับกลุ่มเพื่อน เมื่อเพื่อนชวนไม่กล้าปฏิเสธ กลัวการไม่ยอมรับจากกลุ่มต้องการเป็นหนึ่งเดียวกับกลุ่มเพื่อน โดยเฉพาะค่านิยมของกลุ่มวัยรุ่นที่ต้องทำอะไรร่วมกัน

4. เจตคติของพ่อแม่ต้องการให้ยาเสพติดของลูก โดยเฉพาะเหล่า บุหรี คิดว่าให้ลองจะได้รู้จักและคิดว่าเด็กจะไม่ติดหรือพ่อแม่ที่เจตคติต่างกัน เช่น แม่ไม่ห้ามปรามลูกโดยตรงแต่ให้ลูกระวังอย่าให้พ่อเห็น

5. วัยรุ่นมีปัญหาเรื่องการเรียน ทำให้เบื่อ หนีเรียน คบเพื่อนगेเร่ใช้ยาเสพติดหรือเพื่อนสนิทที่ใช้ยาเสพติด
6. การมีตัวแบบทางสังคมที่ใช้ยาเสพติด เช่น กลุ่มดารานักร้องที่เป็นที่ชื่นชอบ หรือการโฆษณาที่แฝงค่านิยมผิดๆ
7. ครอบครัวหรือชุมชนที่มีการใช้ยาเสพติดค้าขายยาเสพติดอันเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ชุมชนที่เน้นวัตถุนิยมที่ให้เกิดการเลียนแบบการใช้ชีวิต
8. ชุมชนที่มีความแออัด ต่างคนต่างอยู่ ไม่ได้ร่วมมือกันแก้ปัญหาในชุมชน จะเป็น จุดอ่อนที่ทำให้เกิดการแพร่ระบาดของการใช้ยาเสพติดในแต่ละครอบครัวได้ง่าย

การป้องกันยาเสพติด

ศิริพันธ์ กิตติสุขสถิต (2550: 28) กล่าวว่า การป้องกันยาเสพติด หมายถึง การให้คำปรึกษา ข่าวสารและข้อมูลในเรื่องยาเสพติดอย่างถูกต้องด้วยวิธีต่างๆ ไปสู่ผู้เสพยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดรักษาเพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันไม่ให้ไปใช้ยาเสพติดซ้ำเมื่อประสบปัญหาขึ้นกับตนเอง

สมศักดิ์ เกียรติदानุสรณ์ (2533: 29-30) กล่าวว่า การป้องกันการติดยาเสพติดมีวิธีการ ดังนี้

1. การป้องกันจากครอบครัว

- 1.1 ให้ความอบอุ่นกับบุตร-หลาน ให้เหมาะสมกับความต้องการ
- 1.2 ดูแลใกล้ชิด และเป็นที่ยึดเหนี่ยวเมื่อเด็กมีปัญหา
- 1.3 คอยสังเกตหาสาเหตุเมื่อมีความเครียดเกิดขึ้น
- 1.4 เมื่อคนในครอบครัวติดยาเสพติด ไม่ควรดูว่ากล่าว แต่ควรให้การแก้ไข บำบัดรักษา

ไม่ประจานเด็ก พยายามให้กำลังใจ ความอบอุ่นและสบายใจ

2. การป้องกันจากสถานศึกษา

- 2.1 ครูเอาใจใส่ดูแลนักเรียนทั่วถึง มีความยุติธรรมและเป็นตัวอย่างที่ดี
- 2.2 ชี้ให้เห็นโทษของยาเสพติดด้วยวิธีต่างๆ
- 2.3 สอดส่องดูแลการเข้ากลุ่มของเด็กให้เป็นในทางที่เหมาะสม
- 2.4 เมื่อเราทราบว่านักเรียนนักศึกษาหลงผิด ติดยา พยายามเอาใจใส่ไม่รังเกียจหรือลงโทษ ไล่ออกควรให้ความเมตตาหามาตรการแก้ไขให้รอบครอบ และไม่ปล่อยให้เด็กเผชิญปัญหาด้วยตัวเอง
- 2.5 จัดกิจกรรมที่มีประโยชน์ให้กับนักเรียนนักศึกษา ได้เข้ามามีส่วนร่วม

3. การป้องกันทางด้านบ้านเมือง

- 3.1 เน้นความสุจริตของเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติด
- 3.2 กวดขันนโยบายอย่างเอาจริงเอาจัง
- 3.3 ปรับปรุงสภาพแวดล้อมสวนหย่อมที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน หรือจัดสถานที่และกิจกรรมที่มีประโยชน์ให้เด็กเข้าร่วม เป็นต้น
- 3.4 เน้นการพัฒนาทางจิตใจโดยใช้สื่อมวลชนต่างๆ เผยแพร่ความรู้ชี้โทษภัยของยาเสพติด เสนอสิ่งที่มีประโยชน์แก่ประชาชนโดยทั่วไป
- 3.5 สร้างมาตรการลงโทษที่เด็ดขาดเกี่ยวกับผู้ค้ายาเสพติด

สุริยเดว และคณะ (2552: 43-45) กล่าวว่า หลักการสำคัญในการป้องกันยาเสพติดสรุป ความจากเอกสารเรื่อง Prevent Drug among children and Adolescents:A Research-Based for Parents Educators, and community Leaders. ของ Nation Institute on Drug Abuse (NIDA)

ข้อที่ 1 มาตรการป้องกันยาเสพติดที่ดี ควรมีมาตรการเพื่อลดปัจจัยเสี่ยง และมาตรการ เสริมสร้างปัจจัยป้องกัน

- 1.1 ความเสี่ยงที่จะติดสารเสพติดเป็นผลรวมจากปัจจัยเสี่ยง และปัจจัยป้องกันหลาย ปัจจัยรวมกัน มิใช่เกิดจากปัจจัยหนึ่งปัจจัยเดียวเท่านั้น
- 1.2 ช่วงอายุ มีผลต่อผลกระทบของปัจจัยเสี่ยง และปัจจัยป้องกัน ปัจจัยบางอย่างมีผล มากในบางช่วงอายุ แต่มีผลลดลงในอีกกลุ่มอายุ ตัวอย่างเช่น ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัวจะมีผลมาก ต่อเด็กเล็ก ในขณะที่การใช้เวลากับเพื่อนที่ใช้ยาจะมีผลมากในช่วงวัยรุ่น
- 1.3 การใช้มาตรการ เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงแต่เนิ่นๆ ตั้งแต่อายุน้อย อาทิ การแก้ปัญหาอารมณ์ ก้าวร้าวในวัยเด็ก ให้ผลดีกว่าการใช้มาตรการในช่วงอายุที่เริ่มมีปัญหาแล้ว
- 1.4 ปัจจัยเสี่ยง และปัจจัยป้องกันเหล่านี้ ถึงแม้จะมีผลต่อประชากรทุกกลุ่ม แต่ผลกระทบที่ เกิดขึ้นอาจไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นกับอายุ เพศ เชื้อชาติ วัฒนธรรมพื้นถิ่นและสภาพแวดล้อมของประชากรแต่ ละกลุ่ม

ข้อที่ 2 มาตรการป้องกันยาเสพติดควรที่จะครอบคลุมการป้องกันยาเสพติด ทั้งที่ถูกกฎหมาย และผิดกฎหมาย โดยรวมถึงมาตรการต่างๆ ดังนี้

- 2.1 มาตรการป้องกันการใช้สารเสพติดที่ถูกกฎหมาย อาทิ บุหรี่และสุราในเด็กและเยาวชน
- 2.2 มาตรการป้องกันการใช้ยาเสพติดให้โทษ อาทิ กัญชา ยาบ้า เฮโรอีน
- 2.3 มาตรการป้องกันการใช้สารเสพติดที่หาซื้อได้โดยไม่ผิดกฎหมาย อาทิ กาว สารระเหย

2.4 มาตรการป้องกันการใช้ยาในทางที่ผิด อาทิ การใช้ยานอนหลับ ยาแก้ไอ ยาแก้ปวด

ข้อที่ 3. มาตรการป้องกันยาเสพติด ควรเน้นความสำคัญกับสารเสพติดที่มีการระบาดในพื้นที่ หรือชุมชนนั้นๆ ไม่ควรใช้มาตรการแบบหว่านแหที่ดำเนินการเหมือนกันในทุกพื้นที่

ข้อที่ 4. มาตรการป้องกันยาเสพติด ควรได้รับการออกแบบให้เหมาะสมกับประชากรกลุ่มเสี่ยงแต่ละกลุ่มโดยเฉพาะ อาทิ กลุ่มแก๊งวัยรุ่น กลุ่มผู้หญิง กลุ่มนักเรียนอาชีวะ ฯลฯ

ข้อที่ 5. มาตรการป้องกันในระดับครอบครัว ควรเน้นมาตรการที่เสริมสร้างความผูกพันในครอบครัว เพิ่มทักษะของพ่อ แม่ ผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลานของตนฝึกการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ส่งเสริมการรับฟังความคิดเห็นของครอบครัว

ข้อที่ 6. มาตรการป้องกันสามารถเริ่มได้ตั้งแต่อายุน้อยๆ ตั้งแต่วัยก่อนเข้าเรียน โดยลดปัจจัยเสี่ยงที่พบ อาทิ พฤติกรรมก้าวร้าวการขาดทักษะในการเข้าสังคม ความไม่สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา

ข้อที่ 7. มาตรการป้องกันในระดับประถมศึกษา ควรวางเป้าหมายที่จะพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาการทางอารมณ์ให้การดูแลปัญหา อารมณ์ก้าวร้าว ปัญหาการเรียนการขาดเรียน โดยควรมีเป้าหมายที่พัฒนาทักษะเหล่านี้

7.1 ทักษะการควบคุมตนเอง

7.2 ทักษะการรับรู้อารมณ์ตนเอง

7.3 ทักษะการสื่อสาร

7.4 ทักษะการแก้ปัญหาในการเข้าสังคม

7.5 ทักษะการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยเฉพาะทักษะการอ่าน

ข้อที่ 8. มาตรการป้องกันในระดับมัธยมต้น และมัธยมปลายควรเป็นมาตรการที่เพิ่มสมรรถภาพด้านการศึกษา และความสามารถด้านสังคม อาทิ

8.1 นิษัยรักการเรียน และการช่วยเหลือด้านการเรียน

8.2 ทักษะการสื่อสาร

8.3 ความสัมพันธ์กันเพื่อน

8.4 ความสามารถในการรักษาสีทิติน การแสดงความเป็นตัวของตนเอง

8.5 ทักษะการปฏิเสธ หลีกเลี่ยงการใช้ยาเสพติด

8.6 เสริมทัศนคติเชิงลบกับการใช้ยาเสพติด

8.7 เสริมสร้างค่านิยมตนในการที่จะเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อที่ 9.มาตรการป้องกันสำหรับเด็กและเยาวชนทุกคนในช่วงระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ เช่น การเข้าเรียนมัธยมเป็นมาตรการที่มีประโยชน์แม้ในเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง โดยเป็นมาตรการที่ไม่เลือกปฏิบัติ อันเป็นการช่วยลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้มาตรการเฉพาะกลุ่ม

ข้อที่ 10.การดำเนินมาตรการป้องกันในชุมชน ควรใช้มาตรการอย่างน้อยสองมาตรการเสริมกัน อาทิ การใช้มาตรการป้องกันในครอบครัวร่วมกับการใช้มาตรการป้องกันในโรงเรียน

ข้อที่ 11.การดำเนินมาตรการป้องกันยาเสพติดในชุมชน ควรดำเนินการในหลายๆ พื้นที่ อาทิ โรงเรียน ในศูนย์เยาวชน ในโรงพยาบาล ในศาสนาสถาน

ข้อที่ 12.การปรับเปลี่ยนมาตรการป้องกันเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพบริบทของพื้นที่วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น จำเป็นต้องกระทำโดยยึดแนวคิดสำคัญที่ได้จากการวิจัย ซึ่งรวมถึงโครงสร้าง เนื้อหา และกระบวนการประเมินผลโครงการ

ข้อที่ 13. มาตรการป้องกันเป็นมาตรการระยะยาว มีมาตรการกระตุ้นเป็นระยะมาตรการในชั้นมัธยมต้นจะได้ผลน้อยลง ถ้าไม่มีมาตรการกระตุ้นในชั้นมัธยมปลาย

ข้อที่ 14.ควรให้มีการจัดอบรมครู เพื่อเพิ่มทักษะในการดูแลนักเรียน อาทิ การให้แรงจูงใจที่เหมาะสมกับพฤติกรรมดีของนักเรียน

ข้อที่ 15.มาตรการที่ได้ผล ต้องเป็นมาตรการที่เปิดให้มีการแสดงความคิดเห็น อาทิ การให้ผู้ปกครองแสดงบทบาทสมมุติการทำกลุ่มแสดงความคิดเห็นระหว่างเยาวชน ซึ่งกระตุ้นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องยาเสพติด และกิจกรรมเพื่อเพิ่มทักษะที่จำเป็น

ข้อที่ 16.มาตรการป้องกันเมื่อเลือกใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพ มีข้อมูลเชิงประจักษ์สนับสนุน จะเป็นมาตรการที่คุ้มค่าต่อการลงทุน

กล่าวโดยสรุป การป้องกันยาเสพติด หมายถึง กระบวนการที่ดำเนินการล่วงหน้าโดยการอบรมเลี้ยงดูให้การศึกษาข้อมูลข่าวสารและความรู้การป้องกันตนเอง ครอบครัว และชุมชนให้รอดพ้นจากสารเสพติดด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันแก่บุคคลให้มีความสามารถที่จะเผชิญหน้ากับปัญหา อุปสรรค และเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในช่วงชีวิต ด้วยการส่งเสริมให้บุคคลใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข

สถิติเด็กและเยาวชนที่เข้าไปข้องเกี่ยวกับสารเสพติดและเข้ารับการบำบัดรักษา

จากรายงานผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดประจำปีงบประมาณ 2550 ปรากฏว่าเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีจำนวนที่เข้าไปข้องเกี่ยวกับสารเสพติด และเข้ารับการบำบัดรักษาจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี จากปี พ.ศ.2547-2550 คือ ปี 2547 จำนวน 5,057 คน ,ปี 2548 จำนวน 7,157 คน, ปี 2549 จำนวน 7,157 คน, ปี 2550 จำนวน 9,410 คน,กระทรวงยุติธรรม.ป.ป.ส.(2550: ภาคผนวก) ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 รายงานผู้เข้ารับการบำบัดรักษา ระหว่างปี พ.ศ. 2546 - 2550

พื้นที่	จำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษา			
	ปี 2547	ปี 2548	ปี 2549	ปี 2550
กรุงเทพมหานคร	5,057	7,157	7,157	9,410

ที่มา: สำนักยุทธศาสตร์, กระทรวงยุติธรรม (ข้อมูล ณ วันที่ 24 กรกฎาคม 2551)

ช่วงอายุที่เด็กและเยาวชนเริ่มใช้ยาเสพติด

จากรายงานผลการสำรวจความคาดหวัง เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ผ่านการบังคับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการสำรวจประสบการณ์ในการใช้ยาเสพติดก่อนที่จะเข้ารับการบังคับฟื้นฟู เมื่อสอบถามถึงประสบการณ์ในการใช้ยาเสพติดครั้งแรก (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่) รายละเอียดดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 แสดงช่วงอายุที่เริ่มใช้ยาเสพติด (เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร)

ช่วงอายุที่เริ่มใช้ยาเสพติด	ร้อยละที่เริ่มใช้ยาเสพติด
น้อยกว่า 15 ปี	19.2
อายุ 15-20 ปี	63.8
อายุ 21-25 ปี	9
อายุ 26-30 ปี	3.5
มากกว่า 30 ปี	4.5

ที่มา: ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (2551)

จากตารางที่ 2.2 พบว่าตัวอย่างร้อยละ 63.8 ระบุว่าใช้ยาครั้งแรกในช่วงอายุ 15 - 20 ปี ร้อยละ 19.2 ระบุว่าใช้ยาครั้งแรกอายุน้อยกว่า 15 ปี ร้อยละ 9.0 ระบุว่าใช้ยาครั้งแรกในช่วงอายุ 21- 25 ปี ร้อยละ 4.5 ระบุว่าใช้ยาครั้งแรกอายุมากกว่า 30 ปี และพบว่าร้อยละ 3.5 ระบุว่าใช้ยาครั้งแรกในช่วงอายุ 26-30 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการใช้ยาเสพติดครั้งแรกอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 8 ปี และอายุมากที่สุดเท่ากับ 48 ปี และอายุโดยเฉลี่ยเท่ากับ 18.06 ปี

สถิติการเข้ารับการบำบัดรักษา

จากรายงานผู้เข้ารับการบำบัดรักษา จำแนกตามพื้นที่ระหว่างปี พ.ศ. 2546–2550 จะเห็นได้ว่าทุกภูมิภาคในประเทศไทยมีอัตราการเพิ่มของผู้ที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดมากขึ้น โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร มหานคร ดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 รายงานผู้เข้ารับการบำบัดรักษา จำแนกตามพื้นที่ระหว่างปี พ.ศ. 2546 - 2550

ภูมิภาค	จำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษา/ ปี				
	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2548	ปี 2549	ปี 2550
กรุงเทพมหานคร	5,430	5,057	7,157	7,175	9,410
ภาคกลาง	92,537	9,972	12,506	16,813	18,449
ภาคตะวันออก					
เชียงใหม่	67,258	7,381	7,960	7,612	8,706
ภาคใต้	37,893	4,852	5,479	6,106	6,627
ภาคเหนือ	101,764	10,990	10,402	10,400	9,710
ไม่ระบุภูมิภาค	410	135	25	18	13
รวม	305,292	38,387	43,529	48,124	52,915

ที่มา: สำนักยุทธศาสตร์, กระทรวงยุติธรรม (ข้อมูล ณ วันที่ 24 กรกฎาคม 2551)

จากการรายงานผู้เข้ารับการบำบัดรักษา (ทั่วประเทศ) จำแนกตามช่วงอายุระหว่างปี พ.ศ. 2547-2550 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 15-19 ปี มีสภาวะที่เสี่ยงต่อปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะปัญหา ยาเสพติดได้ง่ายกว่าวัยอื่นๆ เนื่องจากเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจหรือที่เรียกว่าวัยรุ่น กอรปกับต้องเผชิญกับสภาพปัญหาสังคมที่วิกฤตรอบด้าน ซึ่งปัญหาเหล่านั้นได้ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนมากขึ้นโดยตรง ซึ่งในแต่ละปีมีจำนวนที่เข้ารับการบำบัดรักษาเพิ่ม ขึ้นทุกปีดังตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 รายงานผู้เข้ารับการบำบัดรักษา (ทั่วประเทศ) จำแนกตามช่วงอายุ ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2550

ช่วงอายุ/ปี	จำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษา /ปี			
	ปี 2547	ปี 2548	ปี 2549	ปี 2550
15-19	6,890	9,337	10,759	11,693
รวม	6,890	9,337	10,759	11,693

ที่มา: สำนักยุทธศาสตร์, กระทรวงยุติธรรม (ข้อมูล ณ วันที่ 24 กรกฎาคม 2551)

รายงานผู้เข้ารับการบำบัดรักษา (ทั่วประเทศ) จำแนกตามระดับการศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2550 จะเห็นได้ว่าเด็กและเยาวชนที่กำลังเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 3-4 หรือระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ซึ่งส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 13-18 ปี มีสถานะที่เสี่ยงต่อปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะปัญหายาเสพติดได้ง่ายกว่าวัยอื่นๆ ดังตารางที่ 2.5

ตารางที่ 2.5 รายงานผู้เข้ารับการบำบัดรักษา (ทั่วประเทศ) จำแนกตามระดับการศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2550

ระดับการศึกษา	จำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษา/ปี			
	ปี2547	ปี2548	ปี2549	ปี2550
มัธยมศึกษาตอนต้น	11,229	14,168	16,255	18,006
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3,235	4,142	4,830	5,489
รวม	14,464	18,310	21,085	23,495

ที่มา: สำนักยุทธศาสตร์, กระทรวงยุติธรรม (ข้อมูล ณ วันที่ 24 กรกฎาคม 2551)

2.2 การบริหารกิจการนักเรียน

2.2.1 ความหมายของการบริหารการศึกษา

ปฏิญญา สาทร (2523: 1) กล่าวว่า การบริหารคือ “ศิลปะในการทำกิจกรรมต่างๆ ใต้รับการปฏิบัติจนเป็นผลสำเร็จ” ในการบริหารนั้นผู้บริหารย่อมสนใจวิธีการหรือกระบวนการต่างๆ ที่จะทำให้ผู้บริหารมั่นใจได้ว่า กิจการต่างๆ ที่ต้องการจะมีการปฏิบัติจนได้รับความสำเร็จหรือไม่ มากที่สุด

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2546: 17) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การจัดการที่จะทำให้ระบบการให้การศึกษาไปสู่บุคลากรทุกเพศทุกวัย ทุกกลุ่ม ได้อย่างทั่วถึงเสมอภาคเป็นธรรมและมีคุณภาพคุ้มค่าหรือเกินค่าการลงทุน การบริหารของผู้บริหารสถานศึกษามีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาและบุคคลสำคัญ จะมีผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษา หรือผู้บริหารสถานศึกษาผู้จัดการและผู้รับใบอนุญาตตั่งนั้นการบริหารสถานศึกษาต้องมีการนำกระบวนการมาใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ และทรัพยากรบริหาร คือ คนเงินวัสดุอุปกรณ์และวิธีการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

นพพงษ์ บุญจิตราดุล (2551: 4) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่ บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุกๆ ด้านนับตั้งแต่บุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ พฤติกรรมและคุณธรรมเพื่อให้มีค่านิยมตรงกันกับความต้องการของสังคมโดยกระบวนการต่างๆที่อาศัยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคลและอาศัยทรัพยากร ตลอดจนเทคนิคต่างๆอย่างเหมาะสม เพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่

กล่าวโดยสรุป การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการอย่างเหมาะสมและอย่างเป็นระบบทางด้านการศึกษาอย่างประหยัดและทั่วถึง มีคุณภาพเป็นธรรมคุ้มค่าเกินการลงทุนอีกทั้งเป็นการพัฒนาคนในสังคมทุกๆ ด้านให้มีค่านิยมตรงกันกับความต้องการของสังคม

2.2.2 ความหมายของกิจการนักเรียน

ดำรง ประเสริฐกุล (2542: 2) กล่าวว่า งานกิจการนักเรียน หมายถึง งานที่โรงเรียนจัดให้แก่ นักเรียน เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพความสามารถต่างๆ ของนักเรียนรวมทั้งอำนวยความสะดวกและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างนักเรียนกับโรงเรียนในการจัดกิจกรรมต่างๆ

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2552: 19-20) กล่าวว่า งานกิจการนักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนทั้งหมดที่ไม่ใช่การเรียนการสอน ได้แก่ งานรับนักเรียน การทำสำมะโนนักเรียน งานสวัสดิการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นบริการอาหารกลางวัน ทุนการศึกษา บริการตรวจสุขภาพ

และอนามัย เป็นต้น รวมถึงงานกิจการนักเรียน งานวินัยและความประพฤติ ทั้งนี้เป้าหมายหลักสำคัญของงานกิจการนักเรียนก็คือ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกคน มีพัฒนาการที่ดีทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม

Stroup (1965: 30) กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียน คือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการต่างๆ ของนักเรียนภายใต้การแนะนำอย่างถูกวิธีมีระบบระเบียบ และอยู่ในความรับผิดชอบของสถานศึกษา โดยไม่มีการให้คะแนน

Carter (1973: 9) กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียน คือโปรแกรมและการดำเนินงานซึ่งนักเรียนหรือสถาบันการศึกษาจัดขึ้นเพื่อสร้างความเพลิดเพลินเพิ่มพูนความรู้ ให้โอกาสนักเรียน ได้แสดงความสามารถความสนใจไม่มีการให้คะแนนต้องจัดหาเงินเพื่อดำเนินการเองและอยู่ภายใต้การควบคุมของสถานศึกษา

กล่าวโดยสรุป งานกิจการนักเรียน หมายถึง กิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียนที่สถานศึกษาจัดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกและแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ โดยนักเรียนมีความสมัครใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ เป็นการช่วยเหลือนักเรียนให้มีความพร้อมในการเล่าเรียนซึ่ง จะส่งผลให้นักเรียนมีความเจริญงอกงามในด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม ร่างกาย และจิตใจ สามารถดำรงตนอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.2.3 ความหมายของการบริหารกิจการนักเรียน

ภิญโญ สาร (2516: 204) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การบริหารและการนิเทศบรรดากิจการต่างๆ ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการสอนในห้องเรียน การบริหารกิจการนักเรียนเริ่มตั้งแต่การสำรวจนักเรียนที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์บังคับตาม พ.ร.บ. ประถมศึกษา การรับเข้านักเรียน การแบ่งกลุ่มแบ่งชั้น กิจกรรมนอกหลักสูตรทั้งหลายที่นักเรียนจัดทำตลอดจนบริการต่างๆ เพื่อสวัสดิการที่โรงเรียนจัดให้แก่ นักเรียน

เสริมวิทย์ ศุภเมธี (2531: 2-3) กล่าวว่า “การบริหารกิจการนักเรียน นักศึกษา” คือ การกระทำกิจการทุกอย่างในโรงเรียนเพื่อช่วยพัฒนาให้นักเรียน ได้บรรลุตามจุดหมายที่โรงเรียน

ต้องการ ได้แก่ งานที่ช่วยพัฒนานักเรียนทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้ นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาออกไปเป็นพลเมืองดี มีคุณค่าต่อสังคมส่วนรวมและประเทศชาติ

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2551: 41) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การบริหาร และนิเทศ งานกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการสอนในห้องเรียนการบริหาร กิจการนักเรียนจะเริ่มตั้งแต่ก่อนที่เด็กจะเข้าโรงเรียนจนกระทั่งเด็กจบออกจากโรงเรียนไปแล้ว

Campbell and Corbally (1966: 149-154) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียนเป็นการ บริการ นักเรียนเพื่อจะให้การเรียนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

Carter (1973: 563) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน นักศึกษาคือ การบริการ ของ สถาบันแก่นักเรียนนักศึกษาที่เป็นรายบุคคล และรายกลุ่มในแง่ของการให้คำปรึกษา การบริหาร และสวัสดิการของนักเรียนนักศึกษา เช่น การแนะแนวทางการศึกษา และอาชีพการจ้างงาน การ บริการหอพัก และการให้คำปรึกษาแก่องค์กรนักศึกษา

กล่าวโดยสรุป การบริหารกิจการนักเรียนว่าเป็นการดำเนินกิจกรรมทุกชนิดเกี่ยวกับ นักเรียน ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นการบริการนักเรียน เพื่อจะให้การเรียนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นผู้บริหารและคณะอาจารย์จะต้องรับผิดชอบโดยตรง โดยจะเริ่มตั้งแต่ก่อน ที่เด็กจะเข้าโรงเรียน จนกระทั่งเด็กจบออกจากโรงเรียนไปแล้ว

2.2.4 จุดมุ่งหมายของการบริหารกิจการนักเรียน

กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2531: 6) กล่าวว่า งานกิจการนักเรียนเป็นงานที่โรงเรียนมุ่ง ส่งเสริมการเรียนและชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียนให้มีความปกติสุขพัฒนาบุคลิกภาพ และความสามารถวินัยการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 1-3) กล่าวว่า งานกิจการนักเรียนจัดไว้ในกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนโดยกล่าวถึง ความหมายและความสำคัญของงานบริหารกิจการนักเรียนจุดมุ่งหมายของ

การบริหารงานกิจการนักเรียน และการจัดงานกิจการนักเรียน ดังต่อไปนี้ ความหมาย และความสำคัญของการบริหารงาน กิจการนักเรียนพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กำหนดแนวการจัดการศึกษา โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง ได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพโดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนซึ่งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพมุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้ผู้เรียนได้เรียน ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มการเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับ ผู้อื่นอย่างมีความสุขการพัฒนาองค์รวมของความเป็น มนุษย์ให้ครบทุกด้าน ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม

กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 2) กล่าวว่า นโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียน มีดังนี้

1. ส่งเสริมให้เด็กได้เข้าเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพด้วยกระบวนการรับนักเรียนที่โปร่งใสตรวจสอบได้เป็นธรรม และเสมอภาค
2. สนับสนุนให้เด็กก่อนประถมศึกษาได้เข้ารับการศึกษิตตามความเหมาะสม
3. ประกันโอกาสเด็กที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับได้เข้ารับการศึกษิตภาคบังคับครบทุกคน
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กพิการและผู้ด้อยโอกาสได้รับการศึกษิตอย่างทั่วถึงและได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ
5. ส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษด้านต่างๆ ได้รับการศึกษิตที่เหมาะสมและได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ
6. ส่งเสริมให้เด็กได้รับการศึกษิตตามความถนัดความสนใจ และเต็มตามศักยภาพ
7. ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษิตประสานการรับนักเรียนระหว่างหน่วยงานที่มีบทบาทในการจัดการศึกษิตขั้นพื้นฐานทุกสังกัด และสนับสนุนให้สถานศึกษิตเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษิตอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ ในการกำหนดแผนการรับนักเรียนของงรัฐ ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อสถานศึกษิตเอกชนหรือสถานศึกษิตของหน่วยงานอื่นด้วย

8. ให้คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดำเนินการรับนักเรียนภายในจังหวัดร่วมกัน และดูแลการรับนักเรียนให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวมทั้งกำหนดแนวทางรณรงค์ให้เด็กที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับได้เข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับครบทุกคน

9. ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแจ้งเด็ก เยาวชน และผู้ปกครองที่นักเรียนจะเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นทราบ เกี่ยวกับสถานที่เรียนล่วงหน้า

10. ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาติดตามและดูแลให้จำนวนนักเรียนต่อห้องมีความเหมาะสม ไม่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

11. ส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์การรับนักเรียนอย่างหลากหลาย และเชิญชวนเด็ก ผู้ปกครอง สื่อมวลชน และผู้เกี่ยวข้องเยี่ยมชมโรงเรียนก่อนการรับนักเรียนเพื่อประชาสัมพันธ์จุดเด่นของแต่ละโรงเรียน

12. ไม่สนับสนุนให้โรงเรียน องค์กรอื่นใด เช่น สมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมศิษย์เก่าของสถานศึกษา มูลนิธิหรือคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานรับเงินบริจาคโดยมีเงื่อนไขผูกพันกับการเข้าเรียน

13. กระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกผู้เป็นที่ยอมรับของสาธารณชนเป็นกรรมการตรวจและติดตามนโยบายและมาตรการการรับนักเรียน พ.ศ. 2552

กล่าวโดยสรุป การบริหารกิจการนักเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ และสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียน โดยผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นส่งผลให้เกิดการติดต่อพบปะกันนอกห้องเรียนระหว่าง อาจารย์ นักเรียน บุคคลอื่นๆ นอกห้องเรียนช่วยให้นักเรียนเจริญเติบโตเป็นคนที่มีสมบูรณ์ในทุกๆ ด้านพร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมภายนอกได้อย่างมีความสุข

2.2.5 ขอบข่ายของงานบริหารกิจการนักเรียน

แนวคิดเกี่ยวกับการแบ่งขอบข่ายงานบริหารกิจการนักเรียนในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้
พนัส หันนาคินทร์ (2524: 159) เสนอขอบข่ายของงานบริหารกิจการนักเรียนไว้ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมนักเรียน
2. การจัดบริการแนะแนว

3. การรักษาระเบียบวินัยในโรงเรียน

4. การบริการด้านอื่นๆ เช่น บริการสุขภาพ อาหารกลางวัน ร้านค้า และความปลอดภัย

เซาวัน มณีวงศ์ (2528: 13) กล่าวว่า ขอบข่ายของการบริการกิจการนักเรียนออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. งานกิจการนักเรียนที่เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับของทางราชการ หรือนโยบายของรัฐบาล เช่น การรับนักเรียน งานทะเบียนนักเรียน วินัยและการลงโทษ

2. การจัดบริการต่างๆ เท่าที่โรงเรียนและผู้บริหารจะพึงจัดให้ได้ตามกำลังความสามารถ ได้แก่ งานแนะแนว โครงการอาหารกลางวัน สุขภาพอนามัย สภากีฬาหรือสโมสรนักเรียน เป็นต้น

เสริมวิทย์ ศุภเมธี (2531: 169-170) กล่าวว่า ขอบข่ายของงานกิจการนักเรียนครอบคลุมเรื่องต่อไปนี้ คือ

1. กิจการที่โรงเรียนต้องปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติ

- การจัดทำเขตบริการ
- การจัดทำสำมะโนนักเรียน
- การรับนักเรียนเข้าเรียน
- การประเมินทิศผู้ปกครอง
- การแก้ปัญหาที่นักเรียนขาดเรียน

2. กิจการที่โรงเรียนจัดบริการให้นักเรียน เช่น

- การบริการสุขภาพ
- การจัดอาหารกลางวัน
- การบริการแนะแนว
- การบริการนักเรียนที่ขาดเรียน
- การให้ทุนการศึกษา

3. กิจการที่ส่งเสริมให้มีขึ้นในโรงเรียน เช่น

- กิจกรรมที่ส่งเสริมประชาธิปไตย
- กิจกรรมเสริมสร้างวินัยในโรงเรียน
- กิจกรรมจัดตั้งชุมนุมต่างๆ
- กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน

- การจัดทัศนศึกษา
 - การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน
 - การบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียน และชุมชน
4. กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับศิษย์เก่า เช่น
- การติดตามผลนักเรียน
 - การตั้งสมาคมศิษย์เก่า
 - การสรรหาและยกย่องคนดีเด่นประจำท้องถิ่นและชุมชน

สำนักเลขาธิการคุรุสภา (2548: 67) กล่าวว่า ขอบข่ายของการบริหารกิจการนักเรียน ตามบทบาทหน้าที่ความสามารถ หรือสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาตามข้อบังคับ

การบริหารกิจการนักเรียนมีสาระความรู้ ดังนี้

1. คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์
 2. ระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน
 3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน
- กำหนดสมรรถนะ ดังนี้
1. สามารถบริหารจัดการให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน
 2. สามารถบริหารจัดการให้เกิดงานบริการผู้เรียน
 3. สามารถส่งเสริมการจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในด้านต่างๆ
 4. สามารถส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรมและความสามัคคีในหมู่คณะ

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2551: 41) กล่าวว่า งานกิจการนักเรียน ดังต่อไปนี้

1. การสำรวจนักเรียนที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์บังคับที่เรียกว่าสามะโนนักเรียน
2. การรับเด็กเข้าเรียน
3. การลงทะเบียนเรียน
4. การแบ่งกลุ่มแบ่งชั้นเรียน
5. การปฐมนิเทศ
6. การจัดให้ทุนการศึกษา
7. การจัดกิจกรรมนักเรียนหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร
8. การจัดบริการและสวัสดิการต่าง ๆ

- 8.1. การบริการเรื่องอาหารกลางวัน
- 8.2. บริการสุขภาพอนามัย
- 8.3. บริการหอพัก
- 8.4. บริการให้คำปรึกษาหารือ หรือแนะแนว
- 8.5. บริการให้ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ
- 8.6. บริการสอนซ่อมเสริม
9. การรักษาวินัยและความประพฤติของนักเรียน
10. การทำระเบียบสะสมหลักฐานและประวัตินักเรียน
11. การวิจัยและประเมินผลและติดตาม เมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาไปแล้ว

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2552: 23) กล่าวว่างานกิจการนักเรียน (Student Personnel Work) ครอบคลุมงานต่อไปนี้

1. งานสำมะโนนักเรียน
2. งานรับและลงทะเบียนนักเรียน
3. งานกิจกรรมนักเรียน
4. งานบริการและสวัสดิการนักเรียน เช่น น้ำดื่ม น้ำใช้ทุนอาหารกลางวัน ทุนการศึกษา หอพยาบาลโรงอาหาร เป็นต้น
5. งานวินัย และความประพฤตินักเรียน

Faber and Gilbert (1970: 213) ได้ระบุภารกิจของการบริหารกิจการนักเรียนไว้ 7 ประการ ดังนี้ คือ

1. การริเริ่มและรักษาระบบการสำรวจจำนวนนักเรียนในท้องที่การศึกษา
2. การจัดให้มีการปฐมนิเทศนักเรียน
3. การจัดให้มีการบริการแนะแนวและให้คำปรึกษา
4. การจัดให้มีบริการสุขภาพอนามัย
5. การจัดให้มีการบริการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล
6. การจัดระบบและกระบวนการ เพื่อการประเมินผลความเจริญเติบโตทางร่างกายของนักเรียน
7. การหาวิธีการแก้ปัญหาด้านวินัยของนักเรียน

Miller and Jodith (1977: 11) กล่าวว่าขอบข่ายของการบริหารกิจการนักเรียนควรมีพื้นฐานอยู่บนความเชื่อมั่น 4 ประการ คือ

1. ความเชื่อมั่นและคุณค่าในความเป็นมนุษย์ ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ที่จะช่วยให้ นักเรียนแต่ละคน ได้พัฒนาถึงขีดความสามารถของแต่ละคน

2. ความเชื่อมั่นในความเสมอภาค ด้านความคิดและความรู้สึก ในการทำงานหรือ ทำกิจกรรม ซึ่งไม่สามารถที่จะแยกออกจากกันได้ งานด้านกิจการนักเรียนควรให้ความสนใจ ในคุณค่าของความเป็นคนอย่างเสมอเหมือนทุกคน

3. มีความเชื่อว่าโลกนี้มีไว้สำหรับมนุษย์ทุกคน มีสังคมและชีวิตครอบครัวสำหรับ เขา และมนุษย์จะต้องมีอาชีพที่ต้องทำ จึงเป็นหน้าที่ของงานกิจการนักเรียนในการที่จะช่วยนักเรียน โดยเฉพาะวัยรุ่น ให้เขาสามารถปรับตัวและช่วยตนเองได้

4. มีความเชื่อว่าหากบุคคลมีประสบการณ์จะทำให้เขาเป็นคนทันสมัยทันต่อเหตุการณ์เสมอ

กล่าวโดยสรุป ขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนขึ้นอยู่กับความต้องการ และความ จำเป็นของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ซึ่งมีสิ่งแวดล้อมที่ต่างกันในแต่ละโรงเรียนอาจจัด และกำหนด ขอบข่ายแตกต่างกัน หรือคล้ายคลึงกัน

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการ ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตโดยใช้ กรอบแนวคิดของ รองศาสตราจารย์ เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2552: 23) และสำนักเลขาธิการ การคุรุสภา (2548: 67) โดยครอบคลุมงาน 6 ด้าน ได้แก่

1. งานสำมะโนนักเรียน
2. งานรับและลงทะเบียนนักเรียน
3. งานกิจกรรมนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด
4. งานบริการ และสวัสดิการนักเรียน
5. งานวินัยและความประพฤตินักเรียน
6. งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2.5.1 งานสำมะโนนักเรียน

ความหมายของงานสำมะโนนักเรียน

ปฏิญญา สาธาร (2523: 388 - 389) กล่าวว่า การจัดทำสำมะโนนักเรียน (school census) หมายถึง การสำรวจเด็กซึ่งอยู่ในท้องที่อันเป็นที่ตั้งโรงเรียนที่อยู่ในเกณฑ์เข้าโรงเรียนตามกฎหมาย

กาญจนา ศรีกาพิสินธุ์ (2531: 22) กล่าวว่า การสำมะโนนักเรียนก็คือ การสำรวจและทำบัญชีแสดงจำนวน รายชื่อและข้อมูลสำคัญบางอย่างของเด็กที่จะเข้ามาเรียนในโรงเรียนในปี การศึกษาต่อไป เพื่อให้สำหรับเตรียมการทุกอย่างให้พร้อมสำหรับการมาเรียนของนักเรียนนั่นเอง

กล่าวโดยสรุป งานสำมะโนนักเรียน หมายถึง การประสานความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกับเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานอื่นๆ เพื่อสำรวจจัดทำข้อมูลสถิติ และการจัดทำบัญชีรายชื่อแสดงจำนวนเด็กที่จะเข้ามาเรียนเป็นรายปี เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนและเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดและแก้ไขปัญหาต่างๆ ไว้ล่วงหน้า

ประโยชน์ของการสำมะโนนักเรียน

Stoops and other (1981: 335) กล่าวถึง ประโยชน์ของการสำมะโนนักเรียนไว้หลายประการ ได้แก่

1. เพื่อพิจารณาจำนวนนักเรียนที่จะรับเข้าเรียนในแต่ละระดับชั้นในอนาคต และพิจารณา กำหนดขอบเขตที่ได้ก็จะเข้าเรียนในแต่ละโรงเรียน
2. เพื่อพิจารณากำหนดหนังสือ วัสดุอุปกรณ์ที่จะต้องใช้
3. เพื่อเตรียมการจัดบริการรับ-ส่งนักเรียน
4. ช่วยในการพิจารณาจัดบริการทางการศึกษา จัดรายวิชาและโปรแกรมต่างๆ
5. เพื่อพิจารณาเตรียมบุคลากรที่จะใช้ในการสอนระดับชั้นต่างๆ วิชาต่างๆ และเพื่อทำ หน้าที่ต่างๆ ของโรงเรียน
6. เพื่อสามารถวิเคราะห์ได้ลักษณะต่างๆ เพื่อเตรียมการช่วยเหลือเป็นพิเศษตามความ จำเป็นของแต่ละราย
7. เพื่อช่วยให้กฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับบรรลุผล
8. ช่วยให้เห็นสภาพการเคลื่อนย้ายที่อยู่ของประชาชน
9. ช่วยในการพิจารณาเตรียมอาคารสถานที่ที่มีอยู่และที่จะต้องสร้างขึ้นใหม่ตาม ความจำเป็น

2.2.5.2 งานรับและลงทะเบียนนักเรียน

ความหมายของการรับและลงทะเบียนนักเรียน

กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2531: 21) กล่าวว่า การรับนักเรียนเป็นงานอันดับแรกเกี่ยวกับตัวนักเรียนที่โรงเรียนจะต้องดำเนินการก่อนที่โรงเรียนจะเปิดทำการสอนในแต่ละปีการศึกษา ก่อนเปิดภาคเรียนในต้นปีการศึกษาโรงเรียนแต่ละแห่งจำเป็นต้องทราบจำนวนและข้อมูลบางอย่างของเด็กที่จะมาเข้าเรียนเป็นการล่วงหน้าเพื่อที่จะได้เตรียมการทุกอย่างไว้ให้พร้อมสำหรับการรับนักเรียนทุกคนให้เข้าเรียนได้ทันที

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2549: 27-28) กล่าวว่า การได้มาซึ่งข้อมูลของนักเรียน และนักศึกษาที่ถูกต้อง ชัดเจน และครบถ้วนถือว่าเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงต่อการเสนอแนะแนวทาง การแก้ไขของพนักงานเจ้าหน้าที่ และต่อการดำเนินงานแก้ไขของสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กล่าวโดยสรุป การรับและลงทะเบียนนักเรียน หมายถึง วิธีการและขั้นตอนในการพิจารณาวางแผนในการรับนักเรียนในแต่ละปีเพื่อดำเนินการรับจำนวนนักเรียนตามเกณฑ์หรือเป้าหมายที่วางไว้เพื่อนำไปสู่การจัดเด็กนักเรียนเข้าสู่ระบบทำเนียบงานของโรงเรียนสร้างความพร้อมให้แก่โรงเรียนรวมทั้งการเก็บข้อมูลและรายงานเกี่ยวกับตัวนักเรียน

ความสำคัญของการรับและลงทะเบียนนักเรียน

กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2531: 21) กล่าวว่า การรับและลงทะเบียนนักเรียนนอกจากจะขจัดความยุ่งยากและอานวยความสะดวกให้แก่ทุกฝ่ายในวันเปิดเรียนแล้วยังก่อให้เกิดประโยชน์อีกหลายประการ คือ

1. ทำให้ทุกฝ่ายโดยเฉพาะนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อโรงเรียน อันนับเป็นความสำเร็จของงานไปครั้งหนึ่งแล้วตามคติโบราณที่เรายึดถือกันมา
2. ทำให้โรงเรียนสามารถเพิ่มโปรแกรมต่างๆ ของโรงเรียนไปได้โดยทันทีโดยไม่ต้องเสียเวลามาเริ่มจัดทุกสิ่งทุกอย่างในวันเริ่มเปิดเรียน เช่น จัดและทำความสะอาดโต๊ะเก้าอี้ และห้องเรียน จัดประชุมครูเพื่อมอบหมายงาน จัดชายสมุด ดินสอ หนังสือเรียน ฯลฯ เป็นต้น
3. เป็นการเริ่มต้นการทำงานที่เป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียนไปพร้อมๆ กันด้วย

แนวทางการรับและลงทะเบียนนักเรียน

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2549: 27-28) กล่าวว่า แนวทางเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้เป็นหลักในการเขียนรายงานและบันทึกข้อมูลของนักเรียนและนักศึกษา ดังนี้

1. ก่อนสอบถามและบันทึกข้อมูล ควรสร้างสัมพันธภาพ ชี้แจงและทำความเข้าใจถึงจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนและนักศึกษามีความพร้อมที่จะให้ได้ข้อมูลเป็นจริง
2. บันทึกรายละเอียดของวัน เวลา และสถานที่ให้ถูกต้อง ชัดเจนและครบถ้วน
3. บันทึกรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนนักศึกษาให้ครบถ้วนโดยขอข้อมูลหลักฐานประกอบ คือ บัตรประจำตัวนักเรียนและนักศึกษา บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นๆ
4. บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง ให้ถูกต้อง ชัดเจนและครบถ้วน
5. สรุปเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะแนวทางที่ควรปฏิบัติในกรณีต่างๆ
6. ลงรายชื่อพร้อมตำแหน่งของผู้บันทึกข้อมูลหรือรายงาน และหากจะให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นควรมีให้นักเรียนและนักศึกษารับและลงรายชื่อ เพื่อรับทราบด้วย
7. ต้องนำเสนอรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบข้อมูล ตามลำดับ

กระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 11) กล่าวว่า จำนวนการรับนักเรียนต่อห้อง มีดังนี้

1. โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กปกติหรือจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยด้อยโอกาส
 - 1.1 ให้โรงเรียนรับนักเรียนชั้นก่อนประถมศึกษาห้องละ 30 คน หากมีความจำเป็นต้องรับเกิน ให้เสนอสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานุมัติตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา กำหนด
 - 1.2 ให้โรงเรียนรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ห้องละ 40 คน หากมีความจำเป็นต้องรับเกิน ให้เสนอสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานุมัติตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา กำหนด
 - 1.3 ให้โรงเรียนรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาห้องละ 40 คน หากมีความจำเป็นต้องรับเกิน ให้เสนอสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานุมัติตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา กำหนด
2. โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการให้โรงเรียนรับนักเรียนพิการห้องละ 10 คน หากมีความจำเป็นต้องรับเกิน ให้รับได้ไม่เกินห้องละ 15 คน
3. โรงเรียนที่จัดการศึกษาด้วยวัตถุประสงค์พิเศษให้โรงเรียนรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ห้องเรียนพิเศษ EP และ MEP ห้องละ 30 คน ชั้นมัธยมศึกษา ห้องเรียนพิเศษ EP และ MEP

ห้องละ 30 คน ห้องเรียนอื่นๆ ห้องละ 36 คน หากมีความจำเป็นต้องรับเกิน ให้รับได้เฉพาะ ห้องเรียนอื่นๆ ไม่เกินห้องละ 40 คน โดยให้เสนอสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอนุมัติตามเกณฑ์ ที่คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษากำหนด

4. ในกรณีที่ยังมีนักเรียนในเขตพื้นที่บริการไม่มีที่เรียน ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพิ่มจำนวนนักเรียนต่อห้องและเพิ่มห้องเรียนตามความเหมาะสม ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา กำหนด ทั้งนี้ ให้รายงานการเพิ่มจำนวนนักเรียนต่อห้องกรณีมากกว่า 50 คน และเพิ่มห้องเรียนมากกว่า 2 ห้อง ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทราบ

กระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 23 - 24) กล่าวว่า บทบาทของโรงเรียน ในการรับนักเรียน มีดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการรับนักเรียนของโรงเรียนจากผู้ที่ไม่ได้รับผลประโยชน์จากการรับ นักเรียนครั้งนี้ และเป็นที่ยอมรับของสาธารณชนในเรื่องหลักธรรมาภิบาลร่วมเป็นกรรมการ โดยขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. ประกาศการรับสมัครนักเรียนให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติ การศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแนวปฏิบัติของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และความต้องการของประชาชน

3. ประสานโรงเรียนเอกชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการรับเด็กเข้าเรียนอย่างเหมาะสม

4. ส่งเสริม สนับสนุน ครอบครัวและสถานประกอบการที่จัดการศึกษาทางเลือก

5. ประสานกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด / อำเภอให้จัดการศึกษาสำหรับเด็ก ที่ไม่สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนปกติได้

6. ประกาศผลนักเรียนในเขตพื้นที่บริการ นักเรียนที่มีการสอบคัดเลือก นักเรียน มีความสามารถพิเศษ และนักเรียนที่มีเงื่อนไขพิเศษ (ถ้ามี)

7. สนับสนุนให้นักเรียนและผู้ปกครองมีโอกาสเยี่ยมชมโรงเรียนเพื่อประกอบการ ตัดสินใจ

8. ให้โรงเรียนมีบทบาทหน้าที่ที่จะต้องส่งเสริมให้เด็กที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ ทั้ง เด็กปกติ เด็กพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ รวมทั้งผู้ใหญ่ที่ยังไม่จบการศึกษา ภาคบังคับได้เข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับอย่างทั่วถึง

2.2.5.3 งานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด

ความหมายของกิจกรรมนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2525: 5) กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นโดยนักเรียนสมัครใจที่จะเข้าร่วมและดำเนินการเอง โดยความเห็นชอบและสนับสนุนจากคณะอาจารย์และไม่มีภาระให้หน่วยกิตหรือคะแนนใดๆ ในอันที่จะส่งเสริมให้เด็กเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2551: 41-42) กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียน (Student Activity Program) หมายถึง บรรดากิจกรรมประกอบนอกเหนือหลักสูตรทั้งหลายที่ให้การศึกษแก่นักเรียน นอกห้องเรียนจัดขึ้นโดยนักเรียนสมัครใจที่จะเข้าร่วมและดำเนินการเอง โดยความเห็นชอบและสนับสนุน จากคณาจารย์และไม่มีภาระให้คะแนนใดๆ ในอันที่จะส่งเสริมให้เด็กเลื่อนชั้น หรือสำเร็จการศึกษา

Carter (1973: 9) อธิบายความหมายของกิจกรรมนักเรียนได้ว่าเป็นการจัดหลักสูตรพิเศษ เพื่อรวมประสบการณ์ที่นอกเหนือจากการจัดหลักสูตรภายในโรงเรียน

Gywn (1974: 159) กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียน หมายถึงกิจกรรมที่จัดขึ้นสำหรับนักเรียนภายใต้การควบคุมแผนกแนะแนวของโรงเรียน หรืออื่นๆ นอกเหนือจากกิจกรรมในห้องเรียน

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมนักเรียน หมายถึง งานหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมหรือนักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองด้วยความสมัครใจ

โดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษา เพื่อให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เพื่อไม่ให้นักเรียนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และส่งผลให้นักเรียนมีภูมิคุ้มกันในการป้องกันปัญหาเสพติด

จุดมุ่งหมายของกิจกรรมนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2525: 5-6) กล่าวว่า ความจำเป็นที่ต้องจัดกิจกรรมดังนี้ คือ

1. ความต้องการทางด้านจิตวิทยา มุ่งผลต่อความต้องการปลดปล่อยความเหงาและเดี๋ยวตาย ต้องการความรัก ฝึกฝนทักษะ ฯลฯ
2. ดึงเอาความสนใจความกระตือรือร้นของเยาวชนให้ปรากฏออกมาโดยสามารถที่จะทำให้นักเรียนเห็นเป้าหมายของตนที่จะบรรลุผลได้
3. ใช้เวลาว่างให้มีคุณค่าและเกิดประโยชน์
4. สร้างมิตรภาพระหว่างเยาวชน และระหว่างเยาวชนกับอาจารย์ให้แน่นแฟ้น

กิติมา ปรีดีดีล (2532: 184 -185) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมนักเรียนขึ้นในโรงเรียน มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อสนองความต้องการทางจิตวิทยาของเด็ก
2. เพื่อเป็นการเตรียมตัวเด็กให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตย เพราะกิจกรรมนักเรียนจะสอนความร่วมมือทางสังคม การรู้จักเคารพกฎและคำสั่งเพื่อก่อให้เกิดวินัยที่ดี การยอมรับนับถือความคิดเห็นของผู้อื่น
3. เพื่อเสริมสร้างการรู้จักนำตนเองและบังคับตนเองได้ ช่วยให้นักเรียนปรับตนเองให้เข้ากับสภาพชีวิตได้ด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง
4. เพื่อสำรวจพัฒนาความสนใจและความถนัดแต่ละบุคคล ทั้งนี้เพื่อจะให้ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถนั้นๆ ให้ดียิ่งขึ้น
5. เพื่อให้เด็กสนใจกับกิจกรรมของโรงเรียนให้มากขึ้น เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สร้างเกียรติและความเจริญรุ่งเรืองให้แก่สถานศึกษา ทั้งยังจะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักภูมิใจและเป็นเจ้าของกิจกรรมร่วมกัน

6. เพื่อส่งเสริมให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
7. เพื่อจัดกิจกรรมให้สัมพันธ์กับวิชาการที่เรียนในหลักสูตร เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ในหลักสูตรให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ตำรา ประเสริฐกุล (2542: 25) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมนักเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งส่งเสริมและพัฒนานักเรียนในด้านต่างๆ ดังนี้ คือ

1. ส่งเสริมการเรียนรู้ทางด้านวิชาการ
2. พัฒนาความสัมพันธ์ทางด้านสังคม
3. เพื่อฝึกฝนให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม
4. เพื่อส่งเสริมค่านิยมที่ดีและให้มีมาตรฐานสูงขึ้น
5. เพื่อปลูกฝังและส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

Richard (1983: 406) กล่าวว่า ความมุ่งหมายของโครงการกิจกรรมนักเรียนนั้น ควรจะเป็นโครงการ ที่ช่วยให้นักเรียนทั้งหมดได้

1. เรียนรู้ใช้เวลาว่างได้อย่างฉลาดยิ่งขึ้น
2. เพิ่มพูนและช่วยให้นักเรียนรู้จักการใช้ความสามารถและทักษะที่เขามีอยู่ไปในทางสร้างสรรค์ยิ่งขึ้น
3. พัฒนาความสนใจและทักษะในด้านอาชีพและการพักผ่อนหย่อนใจ
4. ให้มีทักษะต่อคุณค่าของอาชีพ และการพักผ่อนหย่อนใจในทางบวกมากขึ้น
5. เพิ่มพูนความรู้และทักษะในการทำหน้าที่ผู้นำ และการเป็นสมาชิกที่ดีของหมู่คณะ
6. พัฒนาทักษะที่มีต่อตนเอง และผู้อื่นให้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง และเป็นไปในทางที่ดีมากขึ้น
7. พัฒนาทักษะที่ต่อโรงเรียนให้เป็นไปในทางที่มีเหตุผล และสร้างสรรค์มากขึ้นจากผลการเข้าร่วมกิจกรรม

กล่าวโดยสรุป จุดมุ่งหมายการจัดกิจกรรม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดเป็น การปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ส่งเสริม ให้นักเรียน รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบของ ตนเองเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนได้รู้จักการปรับปรุงตนเองในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ก่อให้เกิด การประสานงาน และความร่วมมือกันระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ นักเรียน และชุมชน ในการ ดำเนินงานต่างๆ ของโรงเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ขอบข่ายของการจัดกิจกรรมนักเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2524: 2) กล่าวว่า การจัดระบบประเภทของกิจกรรมนักเรียน แบ่ง ออกได้ดังนี้

1. ประเภทกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ กิจกรรมลูกเสือยุวกาชาด กิจกรรมทางศาสนา กิจกรรม ส่งเสริมวัฒนธรรมไทย กิจกรรมนันทนาการ เป็นต้น
2. ประเภทชมรมต่างๆ ได้แก่ ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ชมรมผู้บำเพ็ญ ประโยชน์
3. ประเภทชุมนุมต่างๆ ได้แก่ ชุมนุมวิทยาศาสตร์ ชุมนุมภาษาไทย

ดำรง ประเสริฐกุล (2542: 25-27) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมในโรงเรียน แบ่งกิจกรรมตาม แนวที่นักเรียนได้เข้ามาบทบาทและร่วมกิจกรรม สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กิจกรรมนอกหลักสูตร เป็นกิจกรรมที่ไม่ได้อยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอน แต่เป็น กิจกรรมเสริมที่จัดให้นักเรียนเป็นการฝึกประสบการณ์ของนักเรียน ซึ่งได้แก่
 - 1.1 กิจกรรมการปฐมนิเทศ-ปัจฉิมนิเทศ
 - 1.2 กิจกรรมหน้าเสาธง และการออกกำลังกายหน้าเสาธง
 - 1.3 กิจกรรมโฮมรูม
 - 1.4 กิจกรรมกีฬาภายใน
 - 1.5 กิจกรรมและวันสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
 - 1.6 กิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์และชุมชน
 - 1.7 กิจกรรมเสริมสร้างรายได้ระหว่างโรงเรียน

1.8 กิจกรรมสถานักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน

2. กิจกรรมในหลักสูตร เป็นกิจกรรมที่กำหนดไว้ในหลักสูตรให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรม และเลือกเข้าร่วมกิจกรรม ดังนี้

2.1 กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี หรือยุวกาชาด หรือผู้บำเพ็ญประโยชน์เป็นกิจกรรม บังคับในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งต้องเรียนตามเพศ และความสมัครใจ

2.2 กิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถาน ศึกษา โรงเรียนสามารถเลือกจัดได้ตามความต้องการของนักเรียนและความ พร้อมของโรงเรียน กิจกรรมเหล่านี้ ได้แก่

2.2.1 กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ

2.2.2 กิจกรรมส่งเสริมการเกษตร

2.2.3 กิจกรรมส่งเสริมการสหกรณ์

2.2.4 กิจกรรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

2.2.5 กิจกรรมส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

2.2.6 กิจกรรมส่งเสริมการใช้สินค้าไทย

2.2.7 กิจกรรมการใช้ห้องสมุด

2.2.8 กิจกรรมส่งเสริมวิชาต่างๆ ในหลักสูตร

2.2.9 กิจกรรมกีฬา

2.2.10 กิจกรรมนันทนาการ

2.2.11 กิจกรรมอนุรักษ์ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อม

2.2.12 กิจกรรมทัศนศึกษา

2.2.13 กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์และ รักษาดินแดน (สำหรับมัธยมศึกษาตอนปลาย)

2.3 กิจกรรมแนะแนว หรือกิจกรรมแก้ปัญหา หรือกิจกรรมพัฒนาการเรียนเป็น กิจกรรมที่จัดให้นักเรียน โดยหมุนเวียนให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมในกิจกรรม เหล่านี้ให้ครบตามความต้องการ การและความจำเป็น โดยจัดในชั้นมัธยมศึกษา

ตอนต้น 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค และมัธยม ศึกษาตอนปลาย 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค
 2.4 กิจกรรมอิสระของผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้
 เวลาของตนเองให้เป็นประโยชน์ตามความสนใจ ความสมัครใจ ความจำเป็นโดย
 มีผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์ที่ปรึกษาหรือบุคลากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องคอยดูแลใช้
 เวลาเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค ส่วนมัธยม
 ตอนปลายไม่ได้กำหนดคาบเวลาเข้าร่วมกิจกรรม

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2551: 41-42) ได้แบ่งกิจกรรมนักเรียน 6 ประเภทด้วยกัน คือ

1. กิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมโครงการสอนในชั้นเรียนได้แก่ ชุมนุมทางวิชาการต่าง ๆ เช่น ชุมนุม
 วิทยาศาสตร์ ชุมนุมทางภาษา ชุมนุมสังคมศึกษา ฯลฯ
2. กิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสนใจเฉพาะและความสามารถพิเศษ ได้แก่ ชุมนุมละคร ชุมนุม
 ใต้เวที หนังสือพิมพ์โรงเรียน ชุมนุมดนตรี และชุมนุมงานอดิเรกต่าง ๆ ฯลฯ
3. กิจกรรมที่เป็นบริการภายในโรงเรียน กิจกรรมประเภทนี้มุ่งฝึกการปกครองตนเองและ
 บริการ ส่วนรวม ได้แก่ สภานักเรียน คณะกรรมการโรงเรียน กลุ่มช่วยเหลือด้านสวัสดิการและ
 การจราจร กลุ่มพัฒนาบริเวณโรงเรียน กลุ่มบริหารและรักษาความสะอาดโรงอาหาร ฯลฯ
4. กิจกรรมที่พัฒนาทางด้านจิตใจ น้ำใจและศีลธรรมได้แก่ อนุภาซาด ลูกเสือ ชุมนุมพุทธ
 ศาสน์ แคมป์ไฟ ฯลฯ
5. กิจกรรมทางสังคมและสันตนาการ กิจกรรมประเภทนี้พัฒนาการอยู่ร่วมกัน การเข้า
 สังคม การพักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่ กิจกรรมการพบปะสังสรรค์ในวันเดียวกัน การร่ำวง ลีลาศ
 การไปทัศนศึกษา ฯลฯ
6. กิจกรรมทางด้านการกีฬา สร้างความสามัคคี มีน้ำใจ เสียสละ รู้จักให้อภัย ได้แก่ ชุมนุม
 ทางด้าน การกีฬาต่าง ๆ เช่น ชุมนุมแบดมินตัน ตะกร้อ ห่วงยาง บาสเกตบอล เนตบอล ฟุตบอล ฯลฯ

Edward and other (1961: 759) กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียนไว้มี 16 ชนิด ได้แก่

1. กิจกรรมการประชุม
2. กิจกรรมการกีฬา
3. กิจกรรมการธนาคาร
4. กิจกรรมการจัดงานหนังสือ
5. กิจกรรมค่ายพักแรม
6. กิจกรรมการพบปะสังสรรค์ของชั้นเรียน
7. กิจกรรมชมรมต่าง ๆ
8. การละครในโรงเรียน
9. กิจกรรมเกี่ยวกับการเงิน
10. กิจกรรมการฉลองวันหยุด
11. กิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจ
12. กิจกรรมการป้องกัน
13. กิจกรรมการเลือกตั้ง
14. กิจกรรมร้านค้า
15. กิจกรรมสภานักเรียน
16. กิจกรรมการพิมพ์

Richard (1983: 410) กล่าวว่า กิจกรรมแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ไว้เป็น 4 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมนักเรียนในส่วนที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการปกครองและการพิมพ์ (Student Government and Publication) ได้แก่ สภานักเรียน หนังสือพิมพ์นักเรียน หนังสือประจำปี และอื่นๆ
2. กิจกรรมกลุ่มการแสดง ได้แก่ การละคร การดนตรี การขับร้อง การโต้วาที และอื่นๆ
4. กิจกรรมชมรมและองค์กรต่างๆ เช่น ชมรมหมากระดาน ชมรมถ่ายรูป ชมรมภาษา อังกฤษ และอื่นๆ

5. กิจกรรมการกีฬา เช่น ฟุตบอล ปิงปอง เทนนิส บาสเกตบอล วายน้ำ และอื่นๆ

กล่าวโดยสรุป ขอบข่ายของการจัดกิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียนเพื่อป้องกันปัญหาอาเสพติดโดยส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เพื่อไม่ให้นักเรียนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งต้องประสานความร่วมมือกับ ชุมชนและองค์กรต่างๆ ในการป้องกันและแก้ปัญหา ซึ่งจะต้องได้รับความร่วมมือและประสานงาน ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ นักเรียนผู้ปกครอง ชุมชนดำเนินการให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ อันส่งผลให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมี ความสุข

2.2.5.4 งานบริการและสวัสดิการนักเรียน

ความหมายของงานบริการ และสวัสดิการนักเรียน

สมเกียรติ สุวรรณกฎ (2524: 61) กล่าวว่า สวัสดิการ หมายถึง ผลประโยชน์และการบริการต่างๆ ที่หน่วยงานจัดให้บุคลากรของหน่วยงานทั้งในขณะที่บุคลากรของหน่วยงาน ทั้งในขณะที่บุคลากรยังปฏิบัติงานอยู่ หยุดพักชั่วคราวและในระหว่างพ้นจากงาน เพื่อบำรุงขวัญ ให้ทำงานอย่างมีความสุข มีความพอใจกับงานจนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สวัสดิการ อาจเป็นเงินหรือให้บริการความสะดวกสบายต่างๆ ก็ได้แต่จะต้องเป็นการให้พิเศษเพิ่มเติม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2526: 188) กล่าวว่า การให้บริการหรือประสบการณ์ต่างๆ ที่จัดให้นักเรียน นอกเหนือไปจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยนักเรียนสมัครใจเข้าร่วม กิจกรรมตามความสนใจและความถนัด การดำเนินงาน ได้รับความสนับสนุนจากคณาจารย์ และเป็นไปตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่โรงเรียนกำหนดไว้และไม่มีหน่วยกิตหรือคะแนนใดๆ อันจะมีผลให้เด็กเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา แต่จะส่งเสริมการเรียนการสอนตาม หลักสูตรให้สมบูรณ์ขึ้น

เสริมวิทย์ ศุภเมธี (2531: 137) กล่าวว่า สวัสดิการ หมายถึง การให้บริการนักเรียนศึกษา โดยให้ความช่วยเหลือที่สถาบันนั้นๆ จัดให้แก่นักศึกษาของตน อันเป็นการอำนวยความสะดวก ด้านต่างๆ ซึ่งแต่ละสถาบันการศึกษาอาจมีการจัดบริการในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป

ตามลักษณะ และความจำเป็นของแต่ละสถาบันโดยมีเป้าหมายหลัก เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาของตน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสถาบันได้อย่างมีความสุข

Williamson (1961: 3) กล่าวว่า บริการนักเรียนหมายถึง บริการต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อบริการนักเรียนเป็นต้นว่า บริการสุขภาพอนามัยบริการแนะแนว บริการห้องสมุด บริการอาหารกลางวันและกิจกรรมนักเรียนทั้งนี้เพื่อช่วยเหลือนักเรียนให้มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์สังคม และจิตใจ

Gipsomn and Hunt (1963: 321) กล่าวว่า สวัสดิการทางศึกษา Welfare of school personnel หมายถึง การที่โรงเรียนจัดทำให้บุคลากรในโรงเรียน เพื่อป้องกัน ความยากลำบากที่จำเป็นและให้เกิดความมั่นคงในทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตเมื่ออยู่ในโรงเรียนและมีความสุขที่อยู่ในโรงเรียน

Harold and Cyrinl (1973: 192) สวัสดิการ คือ ผลประโยชน์ที่หน่วยงานหรือสถาบัน จัดให้แก่บุคลากรเป็นการให้กำลังใจ และบำรุงขวัญ หรือบริการพิเศษต่างๆ เช่น การจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม และสะดวกสบาย การให้รางวัลการให้ความช่วยเหลือ เกี่ยวกับการขายสินค้าราคาประหยัดและการช่วยเหลือด้านอื่นๆ

กล่าวโดยสรุป บริการและสวัสดิการนักเรียน หมายถึง การให้บริการความช่วยเหลือนักเรียน เพื่อ ป้องกันปัญหาเสพติดให้ได้รับความสะดวกในด้านต่างๆ ได้แก่ การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดการจัดบริการตรวจสุขภาพเกี่ยวกับยาเสพติด การตรวจหาสารเสพติด การดำเนินการหากพบว่านักเรียนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด การบริการ และสวัสดิการแก่นักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาเสพติด การจัดระบบความปลอดภัยและป้องกันภัยคุกคามการแพร่ระบาดของยาเสพติดซึ่งอาจจะมีรูปแบบแตกต่างกันตามลักษณะ ความจำเป็นของนักเรียนและโรงเรียนเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร ครู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสนใจอย่างต่อเนื่องปรับเปลี่ยนวิธีการให้บริการอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตในโรงเรียนได้อย่างมีความสุข

จุดมุ่งหมายของงานบริการและสวัสดิการนักเรียน

เสรีวิทย์ ศุภเมธี (2531: 137-138) กล่าวว่า จุดประสงค์ของการจัดสวัสดิการ ดังนี้

1. เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ ให้แก่นักเรียนในสถานศึกษาโดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษา เพื่อให้เกิดความศรัทธาเชื่อมั่นในสถาบันการศึกษาของตน
2. เพื่อจูงใจในการจัดหานักเรียนนักศึกษาให้เข้ามาเรียน เล่าเรียนในสถานศึกษาแห่งนั้นๆ
3. เพื่อเสริมสร้างและบำรุงรักษานักเรียนนักศึกษาให้มีความยึดมั่น จงรักภักดี ซื่อสัตย์ สถานศึกษาของตน
4. เพื่อให้ได้นักเรียนนักศึกษาที่ดี มีคุณภาพเมื่อจบการศึกษา จากสถาบันการศึกษาไปแล้ว สามารถทำชื่อเสียงให้กับสถาบันได้
5. ทำให้การดำเนินงานในสถานศึกษา เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล และ ประสิทธิภาพ
6. ป้องกันปัญหาความขัดแย้ง เพราะกิจกรรมด้านสวัสดิการ ควรจะเป็นการสร้างสัมพันธภาพ อันดีระหว่างนักเรียนนักศึกษากับสถาบันและครูอาจารย์ในสถาบันนั้นๆ
7. เพื่อลดปัญหาต่างๆ อันดีระหว่างนักเรียนในสถานศึกษาให้เบาบางลง และเพื่อเป็นการหาช่องทาง ช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษาได้ช่วยเหลือตนเองให้มากยิ่งขึ้น
8. เพื่อให้ นักเรียนนักศึกษา มีความรัก ยึดมั่น เสียสละอุทิศเวลา และแรงงานในการปฏิบัติงาน ให้แก่สถาบันการศึกษาให้ดียิ่งๆขึ้น
9. เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานการดำรงชีวิตของนักเรียนนักศึกษาบางคนให้ดีขึ้น
10. เพื่อเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด จากการเรียนของนักเรียนนักศึกษา
11. เพื่อให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียวกัน ในกลุ่มสถาบันการศึกษาเดียวกันชั้นที่พี่น้อง
12. เพื่อเป็นการส่งเสริมสุขภาพจิตของนักเรียนนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

Williamson (1961: 18) กล่าวว่า สวัสดิการนักเรียนนักศึกษา เป็นการดำเนินเพื่อให้นักเรียนนักศึกษา ซึ่งเป็นการเน้นในเรื่องของการบริการโดยทั่วไปในทุกๆสถาบันต่างๆ ของนักเรียนนักศึกษา และเพื่อให้เขาเหล่านั้น ได้พัฒนาในเรื่องการแก้ปัญหาต่างๆ ฝึกให้มีความร่วมมือกันในหมู่คณะ และให้เป็นผู้มีเหตุผล

กล่าวโดยสรุป การบริการและสวัสดิการนักเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ เช่น การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด การจัดบริการตรวจสุขภาพเกี่ยวกับยาเสพติด การตรวจหาสารเสพติด การดำเนินการหาก

พบว่านักเรียนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด การบริการและสวัสดิการแก่นักเรียนเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติด การจัดระบบความปลอดภัยและป้องกันภัยคุกคามการแพร่ระบาดของยาเสพติดสร้างขวัญ และกำลังใจแก่นักเรียนเป็นการพัฒนาคุณภาพทั้งทาง ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม การมีสุขภาพพลานามัย ที่แข็งแรงสมบูรณ์จะส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต แก้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนสนับสนุนประกอบอาชีพในอนาคต สามารถดำรงชีวิตอยู่ในโรงเรียนได้อย่างมีความสุข

2.2.5.5 งานวินัยและความประพฤตินักเรียน

ความหมายของระเบียบวินัยและความประพฤตินักเรียน

ภิญโญ สาร (2523: 402) กล่าวว่า คำว่าระเบียบหรือวินัยที่คนทั่วไปกล่าวถึง หมายถึง ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่โรงเรียนกำหนดขึ้นให้นักเรียนปฏิบัติตาม หรือบางที่โรงเรียนยังไม่ได้ กำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร แต่เป็นความหวัง (Expectation) ของครู ให้นักเรียนวางตัวหรือ ประพฤติตนอย่างนั้นอย่างนี้ทั้งในห้องเรียน ในบริเวณโรงเรียน และนอกโรงเรียน รวมความว่านักเรียน จะต้องวางตัวตามแนวที่ครูคาดหวังตลอดเวลา 24 ชั่วโมง เมื่อนักเรียนจะทำอะไรผิดไปจาก ความคาดหวังของครูก็ถือว่าทำผิดระเบียบวินัย การรักษาระเบียบวินัย ครูมักจะใช้วิธีบังคับเขียนตี หรือชูให้นักเรียนเกรงกลัวว่าครูจะทำให้สอบไล่ตกครั้งต่อไปโรงเรียนยกเลิกการเขียนตี และการ สอบไล่ต้องใช้ข้อสอบกลางหรือข้อสอบของกระทรวง ครูก็หมดหนทางรักษาระเบียบวินัย

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 210) ได้ให้สรุปความหมายของคำว่า “วินัย” ว่ามีความหมายที่ อธิบายได้เป็น 2 นัย คือ

1. ความหมายในทางนามธรรม หมายถึง ปทัสถานแห่งความประพฤติซึ่งกำหนดไว้เป็น ข้อปฏิบัติหรือแบบแผนสำหรับคนในหน่วยงานในหมู่ ในเหล่าในวงการแต่ละแห่ง ซึ่งจะเรียก ข้อปฏิบัติ หรือแบบแผนที่กำหนดไว้หรือมุ่งหวังสำหรับคนในวงการณ์นั้นว่า “วินัย”
 2. ความหมายในทางนามธรรม หมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรม (behavior) ที่แสดงออกเป็น
 - 2.1 การปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามคำสั่ง ตามระเบียบเป็นแบบแผน หรือ
 - 2.2 การควบคุมให้มีความเป็นระเบียบให้อยู่ในแบบแผนหรือให้ตั้งใจทำในสิ่งที่ดีที่ เป็นประโยชน์

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 18-19) กล่าวว่า การส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน และนักศึกษา กระทรวงศึกษาธิการบัญญัติกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียน และนักศึกษา พ.ศ. 2548 กำหนดให้นักเรียนและนักศึกษาต้องไม่ประพฤติตน ดังต่อไปนี้

1. หนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน
2. เล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนันหรือมั่วสุมในวงการพนัน
3. พกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิด
4. ซื้อ จำหน่ายแลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีนเมา บุหรี่ หรือ ยาเสพติด
5. ลักทรัพย์ ครอบงำทรัพย์ ช่มชู้ หรือบังคับขืนใจเพื่อเอาทรัพย์บุคคลอื่น
6. ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใดๆ อันน่าจะก่อ ให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน
7. แสดงพฤติกรรมทางขู้สาวซึ่งไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ
8. เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี
9. ออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืน เพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่ม อันน่าเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

กล่าวโดยสรุป วินัยและความประพฤติของนักเรียน หมายถึง ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ได้แก่ การจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติเกี่ยวกับยาเสพติดการดูแลรักษาระเบียบวินัยของนักเรียน ให้ห่างไกลปัญหาเสพติดการกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการป้องกัน และปราบปราม ปัญหาเสพติดในโรงเรียนประสานงานกับชุมชนเพื่อดูแลรักษาระเบียบวินัย และความประพฤติของนักเรียนให้ห่างไกลปัญหาเสพติดรวมทั้งแก้ไขนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหา ยาเสพติดซึ่งครอบคลุมถึงการส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้นักเรียนสามารถประพฤติตาม อยู่ในระเบียบแบบแผนที่โรงเรียนกำหนดขึ้น เมื่อฝ่าฝืนต้องมีการลงโทษตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดไว้

หลักการของระเบียบวินัยและความประพฤติของนักเรียน

ปฏิญญา สาธรร (2523: 404-405) กล่าวว่า หลักการทั่วไปในการรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียนมีดังนี้ คือ

1. ครูใหญ่ควรประชุมครูร่วมอภิปรายด้วยกันเกี่ยวกับระเบียบวินัย และความคาดหวังทั้งหลายที่ครูอยากได้จากเด็ก เพื่อให้ครูทุกคนเข้าใจตรงกันและร่วมมือกันดูแลรักษาระเบียบวินัย
2. ครูใหญ่ควรเปิดโอกาสให้ครูทุกคนแสดงตนว่ามีอำนาจ มิใช่ถือว่าครูใหญ่มีอำนาจแต่ผู้เดียว ในโรงเรียน ครูทุกคนจึงมีโอกาสช่วยเหลือในการรักษาระเบียบวินัย
3. สนับสนุนครูทุกคนที่ดำเนินมาตรการบางอย่างเพื่อรักษาระเบียบวินัย เมื่อโรงเรียนเห็นว่ามาตรการนั้นๆ ไม่มีโอกาสทำให้โรงเรียนเดือดร้อนเสียหาย
4. ครูใหญ่ไม่ควรจัดกากับนักเรียนที่ทำความผิดรุนแรงโดยลำพัง แต่ควรอาศัยคณะกรรมการครู คณะกรรมการนักเรียน หรือคณะกรรมการของสมาคมผู้ปกครองและครูร่วมด้วยในบางกรณี เพื่อให้สังคมมีส่วนร่วมรู้เห็น ทำให้นักเรียนทั่วๆ ไปมีความหวาดเกรง เพราะกลัวว่าหากตนทำผิด สังคมทั้งหมดจะไม่ยอมรับ มิใช่ครูคนเดียวลงโทษ หรือมีครูคนเดียวไม่ยอมรับ หรือครูคนเดียวไม่ให้เกียรติเขา
5. ควรมีการส่งตัวเด็กทำผิดไปให้ครูใหญ่หรือคณะกรรมการพิจารณา แทนที่จะให้ครูที่เกี่ยวข้อง หรือรู้เห็นเพียงคนเดียวเป็นผู้พิจารณาตัดสิน เพราะอาจผิดพลาด ขาดความยุติธรรมได้เนื่องจากครูกลายเป็นทั้งโจทก์ อัยการ และศาล ตัดสินเด็ก
6. ควรมีประวัตินักเรียนแต่ละคนโดยสมบูรณ์ เพื่อจะได้อ้างความผิดที่ล่วงมาให้เขาได้ทราบด้วย
7. หากจำเป็นต้องลงโทษ การลงโทษควรมุ่งสร้างสรรค์มิใช่มุ่งทำให้เด็กเสียหายรุนแรงจนเกินไป และการลงโทษควรมุ่งแก้ไขพฤติกรรม มากกว่าเป็นการแก้แค้นที่นักเรียนทำผิด
8. ปรับปรุงการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับระดับความสามารถ ความสนใจ และความจำเป็นของนักเรียน เพื่อไม่ให้นักเรียนผิดหวังในการเรียนมากนัก
9. ครูกับนักเรียนมีส่วนร่วมดูแลระเบียบวินัยของโรงเรียนด้วยกัน

กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2531: 237) กล่าวว่า ครูทั้งหลายในโรงเรียนย่อมมีบทบาทสำคัญยิ่งในการดูแลวินัยของนักเรียน การจัดระเบียบชั้นเรียนที่ดี การวางแผนการดำเนินการเรียนการสอนที่เหมาะสม การมีกิจกรรมการเรียนที่น่าสนใจ และการทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างดีในวิธีการต่างๆ ที่จะใช้ในห้องเรียนย่อมเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติ

ไปในทางที่ดี งานประจำที่นักเรียนจะต้องทำทุกวันควรจะกำหนดให้แน่นอนเพื่อว่านักเรียนจะได้ทราบในสิ่งที่จะต้องทำและรู้ว่าเขาควรจะทำอะไรก่อน-หลังตามลำดับ ทั้งครูและนักเรียนควรจะทราบขอบเขตจำกัดของพฤติกรรมตามที่ตกลงกันได้

กล่าวโดยสรุป ระเบียบวินัยและความประพฤติของนักเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียน ปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัย และข้อบังคับของโรงเรียน ได้แก่ การจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติเกี่ยวกับยาเสพติด การดูแลรักษาระเบียบวินัยของนักเรียนให้ห่างไกลปัญหาเสพติด การกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการป้องกันและปราบปรามปัญหาเสพติดในโรงเรียน ประสานงานกับชุมชนเพื่อดูแลรักษาระเบียบวินัยและความประพฤติของนักเรียน ให้ห่างไกลปัญหาเสพติดรวมทั้งแก้ไขนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหาเสพติดซึ่งได้กำหนดไว้เป็นแบบอย่างในแนวทางเดียวกัน

การรักษาวินัยและความประพฤติของนักเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 63-64) กล่าวว่า กลวิธีในการยับยั้ง ป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยง ที่ควรพิจารณานำมาใช้ มีดังนี้

- 1.จัดอบรมทำความเข้าใจกับบุคลากร นักเรียน และผู้ปกครองให้ทราบว่า มีปัจจัยใดบ้างที่เป็นเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดความรุนแรงก้าวร้าว
- 2.สอนให้นักเรียนรู้จักแสดงออกอย่างเหมาะสม เช่น การแก้ปัญหา ทักษะการควบคุมอารมณ์
- 3.รณรงค์ให้ผู้ปกครองระมัดระวังเรื่องการเก็บรักษาอาวุธในครอบครอง เช่น ปืน ให้มิดชิดอย่าให้นักเรียนหยิบฉวยได้ โดยอาจให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือนักกฎหมายช่วยแนะนำให้ความรู้และวิธีการในการครอบครองดูแลรักษาที่ปลอดภัยเหมาะสม
- 4.จัดโปรแกรมฝึกฝนทักษะทางสังคมในเชิงสร้างสรรค์กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงโดยตรง เพราะนักเรียนกลุ่มนี้ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษในการเรียนรู้ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การแก้ปัญหาและการจัดการความขัดแย้งทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน ตลอดจนการดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดในการสอนให้รู้จักหยุดคิดก่อนทำ และรู้จักฟังอย่างมีวิจารณญาณ
- 5.ประสานงานกับหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง จัดอบรมทักษะการดูแลช่วยเหลือเด็กสำหรับผู้ปกครอง และร่วมดำเนินการให้บริการครอบครัว โดยช่วยกันวางแผนดำเนินการป้องกัน

แก้ไขเฉพาะรายเพื่อมุ่งลดปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าว ส่งเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสม ทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียน และในชุมชน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 64 - 65) กล่าวว่า นักเรียนจะช่วยยับยั้งความรุนแรงในโรงเรียน ได้ดังนี้

1. รับฟังเพื่อน หากเพื่อนระบายทุกซักรื้อน จงแนะนำให้เพื่อนปรึกษาหารือ ขอความช่วยเหลือจากครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว หรือผู้ใหญ่บังคับ หรือหาทางช่วยเหลือเพื่อน เช่น เล่าปัญหาให้พ่อแม่ผู้ปกครองของตนเองทราบ
2. ริเริ่ม เข้าร่วม หรือสนับสนุน ชมรม ที่เกี่ยวกับการต่อต้านความรุนแรง
3. จัดตั้งชุมนุมกลุ่มสนใจ โดยเชิญครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว หรือบุคคลภายนอก เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ แพทย์ นักจิตวิทยา ให้ความรู้ข้อแนะนำ
4. เข้ามีส่วนร่วมวางแผน ปฏิบัติ และอาสาติดตามการดำเนินงานป้องกันแก้ไขปัญหา การก่อเหตุรุนแรงในโรงเรียน
5. เข้าร่วมโครงการกิจกรรมป้องกันการใช้ความรุนแรง เช่น การเข้าประชุมกลุ่มเพื่อน การขจัดความขัดแย้ง การฝึกทักษะทางสังคม โดยนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปปรับใช้ที่บ้านและชุมชน
6. ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของโรงเรียน แสดงความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ หลีกเลี่ยงการเข้าไปยุ่งเกี่ยวในฝูงชนที่มีการต่อสู้ทะเลาะวิวาท
7. ระมัดระวังและรับผิดชอบต่อตนเองในการแสดงอารมณ์โกรธอย่างเหมาะสม โดยไม่ทำร้ายร่างกายหรือละเมิดผู้อื่นด้วยวาจา
8. ขอความช่วยเหลือจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว หากเกิดความรู้สึกวิตกกังวล หดหู่ ท้อแท้ เศร้าใจ หรือโมโห ระบายบ่อยๆ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 65-67) กล่าวว่า พ่อแม่ผู้ปกครองจะช่วยป้องกันแก้ไข ปัญหาความรุนแรงได้ดังนี้

1. พูดคุย ตักเตือนนักเรียนให้ปฏิบัติตามนโยบายหรือระเบียบของโรงเรียน และช่วยชี้แจงอธิบายให้เข้าใจเหตุผลว่ากฎระเบียบเหล่านั้นสำคัญและจำเป็นอย่างไร
2. ให้อุปการะ มีส่วนร่วมในการกำหนดกฎ กติกา มารยาท ที่เหมาะสมในบ้าน

3. พูดคุยอธิบายเหตุผลกับลูกๆ เกี่ยวกับความรุนแรงที่ได้รับรู้จากสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วีดีโเกมอินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์หรือจากเพื่อน และช่วยให้เด็กเข้าใจผลที่ตามมาอันเกิดจากการใช้ความรุนแรง

4. ช่วยลูกๆ ให้แสดงความโกรธที่เหมาะสม ซึ่งไม่เป็นการทำร้ายผู้อื่นทั้งทางร่างกายและวาจา และหากเมื่อใดที่พ่อแม่บันดาลโทสะขึ้นมา ขอให้ถือเป็นโอกาสที่จะแสดงตัวเป็นแบบอย่างในการระบายอารมณ์โกรธที่เหมาะสมเพื่อให้ลูกๆ ได้นำมาเป็นบทเรียนร่วมกัน

5. ช่วยลูกๆ ให้เห็นคุณค่าของการยอมรับความแตกต่างๆ ของบุคคล

6. สังเกต จดจำ หรือบันทึกพฤติกรรมที่อาจก่อปัญหาของเด็ก เช่น การแสดงความก้าวร้าว โมโหร้ายบ่อยๆ ก่อปัญหาโรงเรียนหรือเพื่อนบ้านข้างเคียง ไม่มีเพื่อน เสพสุราหรือยาเสพติดเพราะพฤติกรรมเหล่านี้อาจนำไปสู่ปัญหาที่ร้ายแรงได้ หากพบว่ามีปัญหาดังกล่าว ให้รีบหาทางช่วยเหลือโดยอาจปรึกษาหาหรือกับครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว จิตแพทย์หรือบุคคลที่ผู้ปกครองเห็นว่าจะช่วยเหลือได้

7. เปิดใจพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับลูกๆ อยู่เสมอๆ แม้แต่เรื่องที่ค่อนข้างจะกระทบความรู้สึก ความอ่อนไหวของพ่อแม่และเด็ก กระตุ้นให้ลูกๆ บอกกล่าวเป็นนิสัยว่าจะไปไหน ไปทำอะไร ไปกับใคร กลับเมื่อไหร่ และพยายามรู้จักกับเพื่อนๆ ของลูกทุกคน

8. จงฟัง ฟัง และฟัง ถ้าลูกพยายามเล่าเรื่องของเพื่อนๆ ที่อาจแสดงพฤติกรรมก่อปัญหา และหาทางให้ข้อมูลนี้กับผู้รับผิดชอบ เช่น ผู้บริหารโรงเรียน ครูแนะแนวหรือครูที่ปรึกษา

9. ให้ความใส่ใจและร่วมเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตลูกที่โรงเรียนโดยอาจช่วยตรวจสอบ ทบทวนการบ้าน หรือสนับสนุนกิจกรรมและงานที่นักเรียนรับผิดชอบ หาโอกาสพูดคุยปรึกษาหารือกับครูอาจารย์ของลูกเข้าร่วมมีส่วนช่วยกิจกรรมกับโรงเรียน เช่น การประชุมผู้ปกครอง การร่วมเครือข่ายผู้ปกครอง

10. หาโอกาสสร้างสัมพันธ์ภาพพูดคุยกับผู้ปกครองของเพื่อนๆ ลูก เพื่อร่วมกันหาทางดูแลปกป้องส่งเสริมลูกๆ

การลงโทษนักเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2549: 69-70) กล่าวว่า อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และ มาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงวางระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียน และนักศึกษา พ.ศ. 2548”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา พ.ศ. 2543

ข้อ 4 ในระเบียบนี้ “ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา” หมายความว่า ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ อธิการบดี หรือหัวหน้าของโรงเรียนหรือสถานศึกษาหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นของโรงเรียนหรือสถานศึกษานั้น “กระทำความผิด” หมายความว่า การที่นักเรียนหรือนักศึกษาประพฤติฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาหรือของกระทรวงศึกษาธิการ หรือกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา “การลงโทษ” หมายความว่า การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำความผิดโดยมีความมุ่งหมายเพื่อการอบรมสั่งสอน

ข้อ 5 โทษที่จะลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำความผิดมี 4 สถาน ดังนี้

- (1) ว่ากล่าวตักเตือน
- (2) ทำทัณฑ์บน
- (3) ตัดคะแนนความประพฤติ
- (4) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ข้อ 6 ห้ามลงโทษนักเรียนและนักศึกษาด้วยวิธีรุนแรง หรือแบบกลั่นแกล้ง หรือลงโทษด้วยความโกรธ หรือด้วยความพยาบาท โดยให้คำนึงถึงอายุของนักเรียนหรือนักศึกษาและความร้ายแรงของพฤติกรรมประกอบกับการลงโทษด้วย การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้เป็นไปเพื่อเจตนาที่จะแก้ไขนิสัยและความประพฤติไม่ดีของนักเรียนหรือนักศึกษาให้รู้สำนึกในความผิด และกลับประพฤติตนในทางที่ดีต่อไป ให้ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือผู้ที่บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษามอบหมายเป็นผู้มีอำนาจในการลงโทษนักเรียน นักศึกษา

ข้อ 7 การว่ากล่าวตักเตือน ใช้ในกรณีนักเรียนหรือนักศึกษากระทำความผิดไม่ร้ายแรง

ข้อ 8 การทำทัณฑ์บนใช้ในกรณีนักเรียนหรือนักศึกษาที่ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียนนักศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤตินักเรียนนักศึกษาหรือกรณีทำให้

เสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา หรือฝ่าฝืนระเบียบของสถานศึกษา หรือได้รับโทษ ว่ากล่าวตักเตือนแล้ว แต่ยังไม่เข็ดหลาบ

การทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือ และเชิญบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมาบันทึกรับทราบ ความผิดและรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย

ข้อ 9 การตัดคะแนนความประพฤติ ให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติว่าด้วยการตัดคะแนน ความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาของแต่ละสถาบันกำหนดและให้ทำบันทึกข้อมูล ไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 10 ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ใช้ในกรณีที่นักเรียนและนักศึกษากะทำ ความผิดที่สมควรต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามแนวทางที่กระทรวง ศึกษาธิการกำหนด

ข้อ 11 ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจ ตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

กล่าวโดยสรุป ขอบข่ายของการรักษาวินัยและความประพฤตินักเรียน หมายถึง แนวทางการปฏิบัติตนในโรงเรียนด้านต่างๆ ได้แก่ การจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติเกี่ยวกับ ยาเสพติดการดูแลรักษาระเบียบวินัยของนักเรียนให้ห่างไกลปัญหายาเสพติด การกำหนดแนวทาง หรือมาตรการในการป้องกันและปราบปรามปัญหายาเสพติดในโรงเรียน ประสานงานกับชุมชน เพื่อดูแลรักษาระเบียบวินัยและความประพฤตินักเรียนให้ห่างไกลปัญหายาเสพติดรวมทั้งไข นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหายาเสพติดให้เกิดความเป็นระเบียบ และสามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2.2.5.6 งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 5) กล่าวว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การ ส่งเสริม พัฒนาการป้องกันและการแก้ไขปัญหาให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็งมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นวิกฤตทั้งปวง ระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงเป็นระบบที่มีมาตรฐานสามารถดำเนินการเพื่อประกันสุขภาพได้

สุริยา บุญเลิศ (2550 : 15) กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอนชัดเจนพร้อมทั้งมีวิธีการ และเครื่องมือที่มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน ฯลฯ ที่มีส่วนร่วม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547: 3) กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน หมายถึงกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนชัดเจน โดยมีวิธีการ และเครื่องมือที่มีมาตรฐานคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้มีครูประจำชั้น/ครู ที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน และบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในสถานศึกษาและ นอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการ สถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ตลอดจนครูทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

กล่าวโดยสรุป ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง วิธีการกระบวนการดำเนินงาน และขั้นตอนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติด ได้แก่ การกำหนดองค์ ประกอบของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติด การดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติด การจัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือนักเรียนเรื่องยาเสพติด การกำกับติดตามการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเรื่องยาเสพติด รวมทั้งการประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเรื่องยาเสพติด ส่งผลให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จุดมุ่งหมายของงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547: 5) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีดังนี้

1. เพื่อให้โรงเรียนมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยมีกระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือคุณธรรม และมีหลักฐานสามารถตรวจสอบได้
2. เพื่อส่งเสริมให้ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน และองค์กรภายนอกมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. เพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาเต็มศักยภาพเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

ขอข่ายการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 62-63) กล่าวว่า หลักการเบื้องต้นเพื่อยับยั้งและช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหา

1. ประสานให้หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบทั้งครอบครัว ชุมชน นักเรียน ผู้แทนองค์กรท้องถิ่น และองค์กรต่างๆ

2. สื่อสาร ให้ข้อมูล ทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง และในกรณีที่สังเกตพบสัญญาณเตือนภัยในตัวเด็กคนใดให้ติดต่อประสานกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด เพื่อหาทางป้องกันแก้ไขได้ทันที่

3. อบรมพัฒนาความสามารถของบุคลากร นักเรียน และผู้ปกครอง ในการยับยั้งป้องกัน และช่วยเหลือนักเรียนที่อาจก่อเหตุรุนแรง

4. สนับสนุนให้นักเรียนร่วมรับผิดชอบการกระทำตนเอง โดยการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักวางแผนและปฏิบัติตัวในการป้องกันปัญหาความรุนแรงได้ด้วยตนเอง

5. วิเคราะห์บริบทและสถานการณ์แวดล้อมที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมรุนแรง โรงเรียนควรวิเคราะห์หาองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยส่งผลให้เกิดความรุนแรงและพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ทั้งนี้ในการพิจารณาหาสาเหตุของการกระทำใดๆ ให้คำนึงถึงอายุของเด็ก พื้นเพทางวัฒนธรรม ค่านิยม ตลอดจนประสบการณ์ในครอบครัวด้วย และในการตัดสินใจใช้มาตรฐานความเป็นเหตุเป็นผลที่ยอมรับได้ ทั้งนี้ เพื่อประกันความมั่นใจได้ว่าจะนำไปใช้แก้ปัญหาได้ผลจริง และมีประสิทธิภาพ

6. ยึดหลักการแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่หลากหลาย การมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย และต่อเนื่อง ยั่งยืน การก่อเหตุรุนแรงของนักเรียนไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในโรงเรียนเท่านั้น การแก้ปัญหาตามลำดับระยะสั้นๆ โดยใช้สูตรสำเร็จเฉพาะเรื่อง เฉพาะรายต่างคนต่างทำ ขาดเอกภาพและความต่อเนื่อง นอกจากไม่สามารถยับยั้งปัญหาความรุนแรงได้แล้วอาจก่อให้เกิดอันตรายยิ่งขึ้นได้

7. จัดทำแผนแก้ไขปัญหาคูกเงิน โรงเรียนควรกำหนดกลไกการดำเนินงานยับยั้งแก้ไขในกรณีที่อาจเกิดเหตุรุนแรงคูกเงิน เพื่อสร้างความมั่นใจว่า หากเกิดเหตุนั้น จะสามารถยับยั้งไม่ให้เกิดความรุนแรง สูญเสีย หรือเข้าจัดการแก้ไขได้ทันที่ ตัดไฟที่ต้นลม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548: 10) กล่าวว่า ขอข่ายการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีดังนี้

1. นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือ

2. ดำเนินการทั้งส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไข
3. การมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคนในโรงเรียนทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง

กล่าวโดยสรุป ขอบข่ายการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วยงาน ดังนี้

1. กระบวนการในการดำเนินงานมีขั้นตอนต่อเนื่องชัดเจน
2. นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือ
3. ดำเนินการทั้งส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดด้านต่างๆ ได้แก่ การกำหนดองค์ประกอบของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติด การดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติดการจัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือนักเรียนเรื่องยาเสพติด การกำกับติดตามการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเรื่องยาเสพติด รวมทั้งการประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเรื่องยาเสพติด
4. การมีส่วนร่วมของบุคคลทุกคนในโรงเรียนทั้งผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีมาตรฐานสามารถดำเนินการเพื่อประกันสุขภาพได้

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 งานวิจัยในประเทศ

ศิริวรรณ ยวดยิ่ง (2534: 107-113) ได้ศึกษาสภาพปัญหา และอุปสรรคในการบริหารกิจการนักเรียน ของโรงเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ในด้านการแบ่งกลุ่มนักเรียน การปฐมนิเทศ การรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน กระทำทะเบียนและรายงานเกี่ยวกับนักเรียน การจัดกิจกรรม การบริการสุขภาพอนามัย การจัดบริการแนะแนวและการให้ทุนการศึกษา สภาพการบริหารกิจการนักเรียนโดยเฉลี่ยแล้ว ผู้บริหารและครูอาจารย์ เห็นว่าอยู่ในระดับมากทั้ง 8 ด้าน ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการบริหารกิจการนักเรียนโดยเฉลี่ยแล้ว ผู้บริหารและครูอาจารย์เห็นว่ามีน้อยทั้ง 8 ด้าน

สรสิทธิ์ ศิลป์ศรีกุล (2536: 102-104) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารกิจการนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การรับและแบ่งกลุ่มนักเรียน การปฐมนิเทศ การรักษาระเบียบวินัย การทำทะเบียนและรายงานเกี่ยวกับนักเรียน

การจัดกิจกรรม การบริการสุขภาพ การจัดและบริการแนะแนว และการให้ทุนการศึกษา ครูอาจารย์เห็นว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านสุขภาพอนามัยที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย สำหรับที่เป็นปัญหา คือ นักเรียนที่เลือกแผนการเรียนเดียวกันความรู้พื้นฐานต่างกัน การเลือกแผนการเรียนไม่ตรงกับความถนัด ผู้ปกครองนักเรียนไม่เห็นความสำคัญและไม่ให้ความร่วมมือ สถานที่ทำให้ทำการปฐมนิเทศไม่เหมาะสม ขาดความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียน ระเบียบวินัยที่ใช้ยังไม่เหมาะสม ครูไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ขาดบุคลากรในด้านพยาบาล ไม่สามารถจัดบริการด้านสุขภาพอนามัยได้อย่างทั่วถึง ทุนที่หาได้ไม่พอกับจำนวนนักเรียนที่รองรับ การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาให้ทุนยังไม่ดีพอ

ถวัลย์ สาหรัยทอง (2548: 3) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และ 4 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และ 4 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี พบว่าสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนในภาพรวม และรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากและมีปัญหาในภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นด้านการรับเด็กเข้าเรียน และแบ่งกลุ่มนักเรียน การปฐมนิเทศ การจัดบริการและสวัสดิการ สุขภาพอนามัยการรักษาวินัย และความประพฤติของนักเรียน และการวิจัยประเมินผลและติดตามผลเมื่อนักเรียนสำเร็จไปแล้วมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และ 4 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี พบว่าสถานศึกษามีขนาดต่างกันและผู้มีประสบการณ์ในการทำงานต่างก็มีสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

3. เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และ 4 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี พบว่าสถานศึกษามีขนาดต่างกัน ผู้มีประสบการณ์ในการทำงานต่างก็มีสภาพในการทำงานและการมีเวลาให้แก่ นักเรียน ภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ประสิทธิ์ ทะเสนฮด (2549: 1-2) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูอาจารย์เกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผลวิจัย พบว่า

1. ผู้บริหารและครูอาจารย์ มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

3. ผู้บริหาร และครูอาจารย์มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าไม่แตกต่างกัน

4. ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2523 และด้านการส่งเสริมประสิทธิภาพนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ที่มีขนาดแตกต่างกันโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่างานกิจกรรมเสริมหลักสูตร และด้านงานกิจกรรมส่งเสริมประสิทธิภาพนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

6. ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ที่มีขนาดแตกต่างกันตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าไม่แตกต่างกัน

7. ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ในประเด็นที่สำคัญ ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านงานตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.2523
- 2) ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 3) ด้านกิจกรรมส่งเสริมประสิทธิภาพนักเรียน

ศักดิ์บุรุษ คำคลี (2550: 1-2) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบ สภาพปัญหาและประสิทธิผลการใช้กระบวนการบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนที่เปิดทำการสอน ช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า

- 1.สภาพการใช้กระบวนการบริหารงานกิจการนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก
- 2.ปัญหาการใช้กระบวนการบริหารงานกิจการนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย
- 3.ประสิทธิผลการใช้กระบวนการบริหารงานกิจการนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก
- 4.ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อสภาพการใช้ กระบวนการบริหารงานกิจการนักเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .01

- 5.ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อสภาพการใช้ กระบวนการบริหารงานกิจการนักเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

- 6.ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อสภาพการใช้ กระบวนการบริหารงานกิจการนักเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

- 7.ผู้บริหาร ครูและนักเรียน โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็น ต่อสภาพการใช้กระบวนการบริหารงานกิจการนักเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

- 8.ผู้บริหาร ครูและนักเรียน โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็น ต่อสภาพการใช้กระบวนการบริหารงานกิจการนักเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

- 9.ผู้บริหาร ครูและนักเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็น ต่อประสิทธิผล การใช้กระบวนการบริหารงานกิจการนักเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

- 10.ในการวิจัยครั้งนี้ได้เสนอแนวทางการพัฒนา ประสิทธิภาพการใช้กระบวนการ บริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนที่เปิดทำการสอนในช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสกลนคร เขต1 เพื่อการนำไปใช้ต่อไป

เจริญสุข ทวยจันทร์ (2550: บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงาน เพื่อป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาหนองคายเขต2 การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความคิดเห็นของ บุคลากรต่อการบริหารงานเพื่อป้องกันยา เสพติดในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 2 จำแนกตามสถานภาพ ทั้งโดยรวม และรายด้าน ผลการวิจัยพบว่า

1.บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานต่อการบริหารงานเพื่อป้องกัน ยาเสพติดในสถาน ศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หนองคาย เขต 2 โดยรวม อยู่ในระ ดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการใช้สิทธิพลการจูงใจ ด้านการประเมินผล และด้านการประสานงาน เป็นอันดับสุดท้าย

2.ผลการเปรียบเทียบความเห็นของบุคลากรต่อระดับการบริหารงานเพื่อป้องกัน ยาเสพติด พบว่า ไม่แตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน

ภิญโญ เพ็งดา (2550: 1) ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา ชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ในจังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า

1.สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน การศึกษาเอกชน ในจังหวัดกำแพงเพชร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.1 สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงาน การศึกษาเอกชน ในจังหวัดกำแพงเพชรด้านงานแนะแนวการศึกษาต่อโดยภาพ รวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการจัดทำแผนพัฒนางาน แนะแนวการศึกษาต่อ

1.2 สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนของ สถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงาน การ ศึกษาเอกชน ในจังหวัดกำแพงเพชร ด้านกิจกรรมนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง สุดได้แก่ อันดับหนึ่งจัดให้มีชมรมต่างๆ ตามความ สนใจของนักเรียน และจัดให้มีกิจกรรมต่างๆในวันสำคัญทางศาสนาและวันสำคัญ ของชาติ

สุริยา บุญเลิศ (2550: บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหา การดำเนินงานระบบช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและข้อเสนอแนะการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียน กาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1.ปัญหาการดำเนินงานระบบช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า โดยรวมมีปัญหาในการดำเนินงานทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง จำแนกเป็น รายชื่อของแต่ละด้านดังนี้

- ด้านการรู้จักนักเรียน พบว่า มีปัญหาการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งโดยรวมมีปัญหายุ่งอยู่ในระดับปานกลาง
- ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยรวมมีปัญหายุ่งอยู่ในระดับปานกลาง
- ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่า ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมมีปัญหายุ่งอยู่ในระดับปานกลาง
- ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา พบว่าปัญหาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือ นักเรียนโดยรวมมีปัญหายุ่งอยู่ในระดับปานกลาง
- ด้านการส่งต่อ พบว่า ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมมีปัญหายุ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ความคิดเห็นของครูที่ปรึกษานักเรียน เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนที่มีเพศและประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.ข้อเสนอแนะต่อปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนกาฬสินธุ์ พิทยาสรรพ์

2.1 ครูที่ปรึกษานักเรียน ได้เสนอแนะ เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน โดยเรียงลำดับร้อยละ จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนควรสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ักเรียนในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ร้อยละ 9.909 โรงเรียนควรมีการจัดฝึกอบรมสัมมนาให้ความรู้แก่ครู เกี่ยวกับ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร้อยละ8.468 และโรงเรียนควรมีความพร้อม ด้านสื่อและอุปกรณ์เพื่อเอื้อในการดำเนินงาน ร้อยละ 8.288

2.2 ผู้ปกครองนักเรียนได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วย เหลือนักเรียนโรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ โดยเรียงลำดับร้อยละจากมากไปหา น้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนควรให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไข ้ปัญหามากขึ้น ร้อยละ12.340 โรงเรียนควรจัดกิจกรรมให้ผู้ปกครองนักเรียนและครูที่

ปรึกษาได้พบปะกันมากขึ้น ร้อยละ 11.77 3 และโรงเรียนควรดำเนินการให้ผู้ปกครอง นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3 นักเรียน ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเรียงลำดับร้อยละจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือโรงเรียนควรให้นักเรียนได้ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร้อยละ 17.276

โรงเรียนควรเปิดโอกาสโรงเรียนควรมีส่วนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ร้อยละ 14.227

2.3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Namam (1983: Abstract) ได้วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของระเบียบวินัย ในโรงเรียน มัธยมศึกษาที่มีต่อบรรยากาศโรงเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) วิธีการใช้ระเบียบวินัยไม่ใช่ข้อกำหนด บรรยากาศของโรงเรียน 2) บุคลิกและความแตกต่างในวิธีการของผู้รักษาวินัยเป็นตัวกำหนด แบบอย่างที่ดีของระเบียบวินัยและบรรยากาศในโรงเรียน

Abrahamowicz (1986: 429-A-430A) ได้ศึกษาการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา และความ สัมพันธ์ ที่มีต่อ ความเข้าใจของนักศึกษา เกี่ยวกับประสบการณ์ในวิทยาลัย และความพึงพอใจ ใน วิทยาลัยงานวิจัยชิ้น นี้ได้ชี้ให้เห็นว่ากรรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมอำนวยความสะดวกอย่างมากให้แก่ การศึกษาและพัฒนาการของนักศึกษา อย่างไรก็ตามอาจเห็นไม่ชัดเจนนักว่าสิ่งนี้เกิดขึ้น อย่างไร และการเข้าร่วมกิจกรรมมีส่วนสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมทั้งหมด และแสดงความพอใจในสถาบัน และความเข้าใจสถาบันเป็นอย่างไร ผู้วิจัย ได้ศึกษา กับนักศึกษากลุ่มทดลองทั้งหมด ผลการวิจัย พบว่านักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมทำคะแนนสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เป็นสมาชิก ชมรมอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้จัดสรุปว่าการที่นักศึกษาเข้าร่วม กิจกรรม นักศึกษา โดยการเป็นสมาชิก ชมรมต่างๆ และให้ความสนใจร่วมปฏิบัติงานกิจกรรมของชมรมอย่าง สม่ำเสมอ จะส่งผล ที่มีค่าแก่การศึกษาต่อไป

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพอสรุปได้ว่า

การบริหารกิจการนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารโรงเรียนที่ผู้บริหารและครูทุกคน จำเป็นต้องร่วมมือกันปฏิบัติให้เกิดระเบียบอย่างต่อเนือง เพื่อช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ แก่ให้นักเรียนให้มีพัฒนาการครบถ้วนทุกด้านอย่างสมบูรณ์ ที่สอดคล้องกับสภาวะการเปลี่ยนแปลง

ทางสังคมในปัจจุบัน ซึ่งเด็กและเยาวชนมีปัญหาในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะปัญหา ด้านยาเสพติด ที่นับจะทวีความรุนแรงขึ้นทุกปี

หากโรงเรียนดำเนินการควบคู่กันไปกับการเรียนการสอนปกติ โดยการขอความร่วมมือ จากคณะครูและบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน ตลอดจนบุคคลอื่นๆ ที่อยู่ภายนอกโรงเรียน เช่น ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา ประชาชน และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จะเป็นการแก้ปัญหา ต่างๆ ของนักเรียนให้หมดไปหรือลดลง

ดังนั้นการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติด ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปแก้ไขปรับปรุงส่งเสริม และพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนให้เป็นอย่างมีระบบ และเกิดประสิทธิผล ยิ่งขึ้นในอนาคต

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร โดยใช้กรอบแนวคิดการบริหารกิจการนักเรียนของรองศาสตราจารย์ เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2552: 23) และสำนักเลขาธิการคุรุสภา (2548: 67) ซึ่งมีทั้งหมด 6 ด้าน คือ 1.งานสำมะโนนักเรียน 2.งานรับและลงทะเบียนนักเรียน 3.งานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด 4.งานบริการและสวัสดิการนักเรียน 5.งานวินัยและความประพฤตินักเรียน และ 6.งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ประชากร

3.1.1.1 ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียนที่รับผิดชอบงานฝ่ายกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 82 โรงเรียน และสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 35 โรงเรียน รวมเป็นจำนวน 117 โรงเรียน รวมจำนวนประชากรผู้บริหารทั้งสิ้น 234 คน

3.1.1.2 **อาจารย์** ได้แก่ อาจารย์ผู้ปฏิบัติงานฝ่ายกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 6,716 คน และสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 3,378 คน รวมจำนวนประชากรอาจารย์ทั้งสิ้น 10,094 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

3.1.2.1 **ผู้บริหาร** ผู้วิจัยใช้ประชากรผู้บริหารทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.1.2.2 **อาจารย์** กลุ่มตัวอย่างประเภทอาจารย์ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยการใช้ตารางสำเร็จรูปของ (Krejcie & Morgan อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 1970: 608-609) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 246 คน และสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 124 คน รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวนทั้งสิ้น 370 คน

เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยได้คำนวณเทียบสัดส่วนจำนวนอาจารย์ตามเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 1 และเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 2 ดังรายละเอียดตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับกลับคืน

เขตพื้นที่	ส่งไป	ผู้บริหาร		ส่งไป	อาจารย์	
		ตอบกลับ	คิดเป็นร้อยละ		ตอบกลับ	คิดเป็นร้อยละ
สพท. กทม. เขต1	164	142	86.59	246	193	78.46
สพท. กทม. เขต2	70	50	71.43	124	103	83.06
รวม	234	192	82.05	370	296	80.00

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนที่ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่เป้าหมายในการแก้ปัญหาเสพติของกรุงเทพมหานคร แบบสอบถามมีจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารกิจการนักเรียนในโรงเรียน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open-ended)

รายละเอียดข้อคำถามถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนที่ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่เป้าหมายในการแก้ปัญหาเสพติดของกรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 ด้าน มีดังต่อไปนี้

1. งานสำมะโนนักเรียน	ข้อที่	1	ถึง	4
2. งานรับและลงทะเบียนนักเรียน	ข้อที่	5	ถึง	9
3. งานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด	ข้อที่	10	ถึง	14
4. งานบริการและสวัสดิการนักเรียน	ข้อที่	15	ถึง	20
5. งานวินัยและความประพฤตินักเรียน	ข้อที่	21	ถึง	25
6. งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ข้อที่	26	ถึง	30

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open-ended)

รายละเอียดข้อคำถามถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนที่ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่เป้าหมายในการแก้ปัญหาเสพติดของกรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 ด้าน มีดังต่อไปนี้

1. งานสำมะโนนักเรียน	ข้อที่	1	ถึง	4
2. งานรับและลงทะเบียนนักเรียน	ข้อที่	5	ถึง	9
3. งานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด	ข้อที่	10	ถึง	14
4. งานบริการและสวัสดิการนักเรียน	ข้อที่	15	ถึง	20
5. งานวินัยและความประพฤตินักเรียน	ข้อที่	21	ถึง	25
6. งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ข้อที่	26	ถึง	30

3.2.2 การสร้างเครื่องมือวิจัย

3.2.2.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราและงานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนที่ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่เป้าหมายในการแก้ปัญหาเสพติดของกรุงเทพมหานคร

3.2.2.2 กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.2.2.3 สร้างแบบสอบถามโดยกำหนดประเด็นให้ครอบคลุมขอบเขตของกรอบแนวคิด

3.2.2.4 นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักเพื่อตรวจและปรับปรุงแก้ไข

3.2.2.5 นำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรง ความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการ

วิจัยและนิยามเชิงปฏิบัติการ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยผู้วิจัยได้ส่งบทที่ 1, 2 และ 3 เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิสามารถตรวจสอบอย่างละเอียดได้ในคราวเดียวกันนี้ด้วย

3.2.2.6 นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ตามวิธีการของ Rovinelli และ Hambleton (1977: 49) โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

ให้คะแนน	+1	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามข้อนั้นวัดได้ตรงกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
ให้คะแนน	0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามข้อนั้นวัดได้ตรงกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
ให้คะแนน	-1	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามข้อนั้นวัดไม่ตรงกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นผ่านเกณฑ์

จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบแล้ว รวบรวมข้อมูลนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม และจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ติดต่อขอความร่วมมือจากผู้บริหารและอาจารย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างผ่านทางโรงเรียนต้นสังกัด

3.3.2 ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนทางไปรษณีย์ และรับคืนแบบสอบถามทางไปรษณีย์ กรณีไม่ได้รับคืนเมื่อครบกำหนด ผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานกับทางโรงเรียนเพื่อเร่งรัดให้กลุ่มตัวอย่างเร่งดำเนินการส่งแบบสอบถามคืน

3.3.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลบางส่วนด้วยตัวเอง

3.3.4 ผู้วิจัยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สำหรับ Windows (ศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ซึ่งมีวิธีการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.4.1 วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร วิเคราะห์ โดยนำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

จากนั้นจึงนำค่าความถี่และค่าร้อยละมาแปลค่าเป็นระดับ โดยใช้วิธีของเอกซัย กี่สุขพันธ์ (2552: 113) ซึ่งมีวิธีการดังนี้

ร้อยละ 80 – 100	หมายถึง	มากที่สุด
ร้อยละ 60 – 79	หมายถึง	มาก
ร้อยละ 40 – 59	หมายถึง	น้อย
น้อยกว่าร้อยละ 40	หมายถึง	น้อยที่สุด

3.4.2 วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร วิเคราะห์ โดยนำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

จากนั้นจึงนำค่าความถี่และค่าร้อยละมาแปลค่าเป็นระดับ โดยใช้วิธีของเอกซัย กี่สุขพันธ์ (2552: 113) ซึ่งมีวิธีการดังนี้

ร้อยละ 80 – 100	หมายถึง	มากที่สุด
ร้อยละ 60 – 79	หมายถึง	มาก
ร้อยละ 40 – 59	หมายถึง	น้อย
น้อยกว่าร้อยละ 40	หมายถึง	น้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามส่งไปรษณีย์ไปยังกลุ่มตัวอย่าง และเก็บข้อมูลบางส่วนด้วยตนเอง รวมเป็นจำนวน 604 ฉบับ ได้แบบสอบถามที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ จำแนกตามประเภทกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนี้ ประเภทผู้บริหาร ได้แบบสอบถามที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ จำนวน 192 ฉบับ ร้อยละ 82.05 และประเภทอาจารย์ ได้แบบสอบถามที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ จำนวน 296 ฉบับ ร้อยละ 80.00 เมื่อรวมทั้ง 2 ประเภท ได้แบบสอบถามที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ จำนวน 488 ฉบับ ร้อยละ 80.79

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการนำเสนอตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลจากสภาพการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ หัวข้อย่อยอื่นๆ ในแต่ละตาราง ผู้วิจัยมิได้นำมาวิเคราะห์เนื่องจากผลสรุปที่ได้ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องการ

ตอนที่ 1 สภาพการบริหารกิจการนักเรียน

จากข้อมูลสภาพการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครทั้ง 6 ด้าน เมื่อนำมาจำแนกจำนวนและหาค่าร้อยละ ได้ผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. งานสำมะโนนักเรียน	ตารางที่ 4.1	ถึง 4.4
2. งานรับและลงทะเบียนนักเรียน	ตารางที่ 4.5	ถึง 4.9
3. งานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด	ตารางที่ 4.10	ถึง 4.14
4. งานบริการและสวัสดิการนักเรียน	ตารางที่ 4.15	ถึง 4.20
5. งานวินัยและความประพฤตินักเรียน	ตารางที่ 4.21	ถึง 4.25
6. งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ตารางที่ 4.26	ถึง 4.30

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน
 สัมมนักเรียน ในเรื่องการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้า

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติด ของนักเรียนไว้ล่วงหน้า						
ไม่มีการสำรวจ	51	26.56	107	36.15	158	32.38
มีการสำรวจ	141	73.44	189	63.85	330	67.62
วิธีดำเนินการสำรวจ	(n=141)		(n=189)		(n=330)	
* สำรวจประวัตินักเรียนจากโรงเรียนเดิม	78	55.32	131	69.31	228	69.09
* สำรวจนักเรียนที่จะเข้าเรียนเทอมต้นใน แต่ละปีการศึกษา	76	53.90	108	57.14	184	55.76
* ศึกษาข้อมูลความประสงค์ในการศึกษา ต่อของนักเรียนจากผู้ปกครองโดยตรง	71	50.35	84	44.44	141	42.73
* ขอข้อมูลสถิติและรายชื่อจำนวนนักเรียนที่ เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดกับหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องในเขตบริการ	26	18.44	55	29.10	81	24.55
* ศึกษาข้อมูลนักเรียนจากทะเบียนราษฎร	21	14.89	53	28.04	74	22.42
* ศึกษาการเคลื่อนย้ายประชากรในเขต บริการ	21	14.89	40	21.16	61	18.48
* สำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียน ล่วงหน้าเป็นเวลา 1 ปี	6	4.26	31	16.40	37	11.21
* สำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียน ล่วงหน้าเป็นเวลา 3 ปี	1	0.71	19	10.05	20	6.06
* สำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียน ล่วงหน้าเป็นเวลา 5 ปี	1	0.71	16	8.47	17	5.15

จากตารางที่ 4.1 การสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้า ในภาพรวมพบว่า การสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 67.62 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้าที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ การสำรวจประวัตินักเรียนจากโรงเรียน

เดิม ร้อยละ 69.09 สำหรับวิธีการสำรวจที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ สำรวจนักเรียนที่จะเข้าเรียนเทอมต้นในแต่ละปีการศึกษา ร้อยละ 55.76 และศึกษาข้อมูลความประสงค์ในการศึกษาต่อของนักเรียนจากผู้ปกครองโดยตรง ร้อยละ 42.73 สำหรับวิธีการสำรวจที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ขอข้อมูลสถิติรายชื่อจำนวนนักเรียนที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตบริการ ร้อยละ 24.55, ศึกษาข้อมูลนักเรียนจากทะเบียนราษฎร ร้อยละ 22.42, ศึกษาการเคลื่อนย้ายประชากรในเขตบริการ ร้อยละ 18.48, สำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียนล่วงหน้าเป็นเวลา 1 ปี ร้อยละ 11.21, สำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียนล่วงหน้าเป็นเวลา 3 ปี ร้อยละ 6.06 และสำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียนล่วงหน้าเป็นเวลา 5 ปี ร้อยละ 5.15

ส่วนของผู้บริหาร การสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 73.44 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้าที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ การสำรวจประวัตินักเรียนจากโรงเรียนเดิม ร้อยละ 55.32, สำรวจนักเรียนที่จะเข้าเรียนเทอมต้นในแต่ละปีการศึกษา ร้อยละ 53.90 และศึกษาข้อมูลความประสงค์ในการศึกษาต่อของนักเรียนจากผู้ปกครองโดยตรง ร้อยละ 50.35 สำหรับวิธีการสำรวจที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ขอข้อมูลสถิติรายชื่อจำนวนนักเรียนที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตบริการ ร้อยละ 18.44, ศึกษาข้อมูลนักเรียนจากทะเบียนราษฎร ร้อยละ 14.89, ศึกษาการเคลื่อนย้ายประชากรในเขตบริการ ร้อยละ 14.89, สำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียนล่วงหน้าเป็นเวลา 1 ปี ร้อยละ 4.26, สำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียนล่วงหน้าเป็นเวลา 3 ปี ร้อยละ 0.71 และสำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียนล่วงหน้าเป็นเวลา 5 ปี ร้อยละ 0.71

ส่วนของอาจารย์ การสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 63.85 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้าที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ การสำรวจประวัตินักเรียนจากโรงเรียนเดิม ร้อยละ 69.31 สำหรับวิธีการสำรวจที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ สำรวจนักเรียนที่จะเข้าเรียนเทอมต้นในแต่ละปีการศึกษา ร้อยละ 57.14 และศึกษาข้อมูลความประสงค์ในการศึกษาต่อของนักเรียนจากผู้ปกครองโดยตรง ร้อยละ 44.44 สำหรับวิธีการสำรวจที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ขอข้อมูลสถิติรายชื่อจำนวนนักเรียนที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตบริการ ร้อยละ 29.10, ศึกษาข้อมูลนักเรียนจากทะเบียนราษฎร ร้อยละ 28.04, ศึกษาการเคลื่อนย้ายประชากรในเขตบริการ ร้อยละ 21.16, สำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียนล่วงหน้าเป็นเวลา 1 ปี ร้อยละ 16.40, สำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียน

ล่วงหน้าเป็นเวลา 3 ปี ร้อยละ 10.05 และสำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียนล่วงหน้าเป็นเวลา 5 ปี ร้อยละ 8.47

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการสำรวจประวัตินักเรียนจากโรงเรียนเดิม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.32 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการสำรวจประวัตินักเรียนจากโรงเรียนเดิม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 69.31

ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานสำมะโนนักเรียน ในเรื่องการประชุมความร่วมมือเกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การประชุมความร่วมมือเกี่ยวกับยาเสพติด						
ไม่มีการประชุม	25	13.02	110	37.16	135	27.66
มีการประชุม	167	86.98	186	62.84	353	72.34
วิธีการประชุมความร่วมมือ						
	(n=167)		(n=186)		(n=353)	
* เดินทางไปเยี่ยมผู้ปกครองเด็กตามบ้าน	147	88.02	156	83.87	303	85.84
* เข้าร่วมประชุมกับหน่วยงาน ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งเขตพื้นที่การศึกษาตามโอกาส	109	65.27	121	65.05	230	65.16
* รายงานข้อมูลต่อเขตพื้นที่การศึกษาทราบ	103	61.68	112	60.22	215	60.91
* จัดประชุมผู้ปกครองเพื่อสำรวจข้อมูลความคิดเห็น	97	58.08	116	62.37	213	60.34
* ติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อขอข้อมูล	93	55.69	103	55.38	196	55.52

จากตารางที่ 4.2 การประชุมความร่วมมือเกี่ยวกับยาเสพติดกับเขตพื้นที่การศึกษา ชุมชนและท้องถิ่นในการสำรวจข้อมูลประวัตินักเรียน ในภาพรวม พบว่า การประชุมความร่วมมือมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 72.34 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการประชุมความร่วมมือเกี่ยวกับยาเสพติดกับเขตพื้นที่การศึกษาชุมชนและท้องถิ่นในการสำรวจข้อมูลประวัตินักเรียนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การเดินทางไปเยี่ยมผู้ปกครองเด็กตามบ้าน ร้อยละ 85.84 สำหรับวิธีการประชุมความร่วมมือที่มีการปฏิบัติอยู่ใน

ระดับมากคือ เข้าร่วมประชุมกับหน่วยงาน ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งเขตพื้นที่การศึกษาตามโอกาส ร้อยละ 65.16, รายงานข้อมูลต่อเขตพื้นที่การศึกษาทราบ ร้อยละ 60.91 และจัดประชุมผู้ปกครอง เพื่อสำรวจข้อมูลความคิดเห็น ร้อยละ 60.34 สำหรับวิธีการประสานความร่วมมือที่มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยคือ ติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อขอข้อมูล ร้อยละ 55.52

ส่วนของผู้บริหาร การประสานความร่วมมือเกี่ยวกับยาเสพติดกับเขตพื้นที่การศึกษา ชุมชนและท้องถิ่นในการสำรวจข้อมูลประวัติของนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 86.98 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการประสานความร่วมมือเกี่ยวกับยาเสพติด กับเขตพื้นที่การศึกษาชุมชนและท้องถิ่นในการสำรวจข้อมูลประวัติของนักเรียนที่มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุดคือ การเดินทางไปเยี่ยมผู้ปกครองเด็กตามบ้าน ร้อยละ 88.02 สำหรับวิธีการ ประสานความร่วมมือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ เข้าร่วมประชุมกับหน่วยงาน ชุมชน และท้องถิ่น รวมทั้งเขตพื้นที่การศึกษาตามโอกาส ร้อยละ 65.27 และรายงานข้อมูลต่อเขตพื้นที่ การศึกษาทราบ ร้อยละ 61.68 สำหรับวิธีการประสานความร่วมมือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ จัดประชุมผู้ปกครองเพื่อสำรวจข้อมูลความคิดเห็น ร้อยละ 58.08 และติดต่อกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อขอข้อมูล ร้อยละ 55.69

ส่วนของอาจารย์ การประสานความร่วมมือเกี่ยวกับยาเสพติดกับเขตพื้นที่การศึกษา ชุมชนและท้องถิ่นในการสำรวจข้อมูลประวัติของนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 62.84 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการประสานความร่วมมือเกี่ยวกับยาเสพติด กับเขตพื้นที่การศึกษาชุมชนและท้องถิ่นในการสำรวจข้อมูลประวัติของนักเรียนที่มีการปฏิบัติอยู่ใน ระดับมากที่สุดคือ การเดินทางไปเยี่ยมผู้ปกครองเด็กตามบ้าน ร้อยละ 83.87 สำหรับวิธีการ ประสานความร่วมมือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ เข้าร่วมประชุมกับหน่วยงาน ชุมชนและ ท้องถิ่น รวมทั้งเขตพื้นที่การศึกษาตามโอกาส ร้อยละ 65.05, จัดประชุมผู้ปกครองเพื่อสำรวจข้อมูล ความคิดเห็น ร้อยละ 62.37, และรายงานข้อมูลต่อเขตพื้นที่การศึกษาทราบ ร้อยละ 60.22 สำหรับ วิธีการประสานความร่วมมือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อขอข้อมูล ร้อยละ 55.38

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อสำรวจข้อมูลความ คิดเห็น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 58.08 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดประชุม ผู้ปกครองเพื่อสำรวจข้อมูลความคิดเห็น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 62.37

ตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานสำมะโนนักเรียน ในเรื่องการทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติด						
ไม่มีการทำข้อมูล	37	19.27	101	34.12	138	28.28
มีการทำข้อมูล	155	80.73	195	65.88	350	71.72
วิธีการทำข้อมูลสถิติ	(n=155)		(n=195)		(n=350)	
*ทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติดรายปี	136	87.74	165	84.62	301	86.00
*ทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติดราย3ปี	37	23.87	71	36.41	108	30.86
*ทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติดราย5ปี	12	7.74	21	10.77	33	9.43

จากตารางที่ 4.3 การทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติด ในภาพรวม พบว่าการทำข้อมูลสถิติ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 71.72 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่าวิธีการทำข้อมูลสถิติที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติดราย 1 ปี ร้อยละ 86.00 สำหรับวิธีการทำข้อมูลสถิติที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ การทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติดราย 3 ปี ร้อยละ 30.86 และการทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติดราย 5 ปี ร้อยละ 9.43

ส่วนของผู้บริหาร การทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 80.73 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการทำข้อมูลสถิติที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติดราย 1 ปี ร้อยละ 87.74 สำหรับวิธีการทำข้อมูลสถิติที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ การทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติดราย 3 ปี ร้อยละ 23.87 และการทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติดราย 5 ปี ร้อยละ 7.74

ส่วนของอาจารย์ การทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 65.88 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการทำข้อมูลสถิติที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติดราย 1 ปี ร้อยละ 84.62 สำหรับวิธีการทำข้อมูลสถิติที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ การทำข้อมูลสถิติของนักเรียน

ที่ติดยาเสพติดราย 3 ปี ร้อยละ 36.41 และการทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติดราย 5 ปี ร้อยละ 10.77

ตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานสำมะโนนักเรียน ในเรื่องการมีข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การมีข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติด						
ไม่มีข้อมูล	69	35.94	157	53.04	226	46.31
มีข้อมูล	123	64.06	139	46.96	262	53.69
การมีข้อมูล	(n=123)		(n=139)		(n=262)	
* สถานีตำรวจในเขตพื้นที่บริการ	87	70.73	103	74.10	190	72.52
* ศูนย์บำบัดผู้ติดยาเสพติดที่รับผิดชอบต่อเขตพื้นที่ของโรงเรียน	52	42.28	86	61.87	138	52.67
* สถานีอนามัยหรือสาธารณสุข	59	47.97	77	55.40	136	51.91
* สำนักป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	48	39.02	73	52.52	121	46.18
* สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	45	36.59	68	48.92	113	43.13

จากตารางที่ 4.4 การมีข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติดในภาพรวม พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 53.69 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติดได้รับอยู่ในระดับมากคือ สถานีตำรวจในเขตพื้นที่บริการ ร้อยละ 72.52 สำหรับแหล่งข้อมูลที่ได้รับอยู่ในระดับน้อยคือ ศูนย์บำบัดผู้ติดยาเสพติดที่รับผิดชอบต่อเขตพื้นที่ของโรงเรียน ร้อยละ 52.67, สถานีอนามัยหรือสาธารณสุข ร้อยละ 51.91, สำนักป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ร้อยละ 46.18 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยละ 43.13

ส่วนของผู้บริหาร การมีข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติด ร้อยละ 64.06 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติดได้รับอยู่ในระดับมากคือ สถานีตำรวจในเขตพื้นที่บริการ

ร้อยละ 70.73 สำหรับแหล่งข้อมูลที่ได้รับอยู่ในระดับน้อยคือ ศูนย์บำบัดผู้ติดยาเสพติดที่รับผิดชอบต่อเขตพื้นที่ของโรงเรียน ร้อยละ 42.28, สถานีอนามัยหรือสาธารณสุข ร้อยละ 47.97, สำนักป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ร้อยละ 39.02 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยละ 36.59

ส่วนของอาจารย์ การมีข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 46.96 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติด ได้รับอยู่ในระดับมากคือ สถานีตำรวจในเขตพื้นที่บริการ ร้อยละ 74.10 และศูนย์บำบัดผู้ติดยาเสพติดที่รับผิดชอบต่อเขตพื้นที่ของโรงเรียน ร้อยละ 61.87 สำหรับแหล่งข้อมูลที่ได้รับอยู่ในระดับน้อยคือ สถานีอนามัยหรือสาธารณสุข ร้อยละ 55.40, สำนักป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ร้อยละ 52.52 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยละ 48.92

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ ศูนย์บำบัดผู้ติดยาเสพติดที่รับผิดชอบต่อเขตพื้นที่ของโรงเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 42.28 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่ ศูนย์บำบัดผู้ติดยาเสพติดที่รับผิดชอบต่อเขตพื้นที่ของโรงเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 61.87

ตารางที่ 4.5 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับและลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องการวางแผนในการรับนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในแต่ละปี

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การวางแผนในการรับนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในแต่ละปี						
ไม่มีการวางแผน	41	21.35	137	46.28	178	36.48
มีการวางแผน	151	78.65	159	53.72	310	63.52
วิธีการวางแผนในการรับนักเรียน						
	(n=151)		(n=159)		(n=310)	
* ประชุมอาจารย์เป็นการภายในเพื่อวางแผนก่อนประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา	101	66.89	104	65.41	205	66.13
* ดูจำนวนห้องเรียนที่สามารถจะรับนักเรียนได้	97	64.24	106	66.66	203	65.48
* เข้าร่วมประชุมกับเขตพื้นที่การศึกษา	90	59.60	107	67.30	197	63.55
* ศึกษานโยบายการรับนักเรียนที่ส่วนกลางกำหนด	107	70.86	77	48.43	184	59.35
* ดูสัดส่วนระหว่างอาจารย์กับนักเรียน	62	41.06	81	50.94	143	46.13
* ดูเขตพื้นที่บริการว่ามีจำนวนเท่าไร	56	37.09	78	49.06	134	43.23
* ศึกษาข้อมูลสถิตินักเรียนจากทะเบียนราษฎร	28	18.54	64	40.25	92	29.68

จากตารางที่ 4.5 การวางแผนในการรับนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในแต่ละปี ในภาพรวม พบว่า การวางแผนในการรับนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 63.52 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการวางแผนในการรับนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในแต่ละปีที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประชุมอาจารย์เป็นการภายในเพื่อวางแผนก่อนประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยละ 66.13, ดูจำนวนห้องเรียนที่สามารถจะรับนักเรียนได้ ร้อยละ 65.48 และเข้าร่วมประชุมกับเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยละ 63.55 สำหรับวิธีการวางแผนในการรับนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในแต่ละปีที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ศึกษานโยบายการรับนักเรียนที่ส่วนกลางกำหนด ร้อยละ 59.35, ดูเขตพื้นที่บริการว่ามีจำนวนเท่าไร ร้อยละ 43.23 และดูสัดส่วนระหว่างอาจารย์ กับนักเรียน ร้อยละ 43.23 สำหรับวิธีการวางแผนในการรับนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในแต่ละปีที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ศึกษาข้อมูลสถิตินักเรียนจากทะเบียนราษฎร ร้อยละ 29.68

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า การวางแผนในการรับนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในแต่ละปี

มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 78.65 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการวางแผนในการรับนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในแต่ละปีที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือศึกษานโยบายการรับนักเรียนที่ส่วนกลางกำหนด ร้อยละ 70.86, ประชุมอาจารย์เป็นการภายในเพื่อวางแผนก่อนประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยละ 66.89, ดูจำนวนห้องเรียนที่สามารถจะรับนักเรียนได้ ร้อยละ 64.24 และเข้าร่วมประชุมกับเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยละ 59.60 สำหรับวิธีการวางแผนในการรับนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในแต่ละปีที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ดูเขตพื้นที่บริการว่ามีจำนวนเท่าไร ร้อยละ 41.06 และดูสัดส่วนระหว่างอาจารย์กับนักเรียน ร้อยละ 37.90 สำหรับวิธีการวางแผนในการรับนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในแต่ละปีที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ศึกษาข้อมูลสถิตินักเรียนจากทะเบียนราษฎร ร้อยละ 18.54

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การวางแผนในการรับนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในแต่ละปีมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 53.72 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการวางแผนในการรับนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในแต่ละปีที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประชุมอาจารย์เป็นการภายในเพื่อวางแผนก่อนประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยละ 65.41, ดูจำนวนห้องเรียนที่สามารถจะรับนักเรียนได้ ร้อยละ 66.66 และเข้าร่วมประชุมกับเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยละ 67.30 สำหรับวิธีการวางแผนในการรับนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในแต่ละปีที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ดูเขตพื้นที่บริการว่ามีจำนวนเท่าไร ร้อยละ 50.94, ศึกษานโยบายการรับนักเรียนที่ส่วนกลางกำหนด ร้อยละ 48.43, ดูสัดส่วนระหว่างอาจารย์กับนักเรียน ร้อยละ 49.06 และศึกษาข้อมูลสถิตินักเรียนจากทะเบียนราษฎร ร้อยละ 40.25

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการศึกษานโยบายการรับนักเรียนที่ส่วนกลางกำหนด ร้อยละ 48.43 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 70.86 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการศึกษานโยบายการรับนักเรียนที่ส่วนกลางกำหนด ร้อยละ 48.43 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 48.43

ตารางที่ 4.6 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับ และลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องการประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน						
ไม่มีการประชาสัมพันธ์	42	21.88	72	24.32	114	23.36
มีการประชาสัมพันธ์	150	78.13	224	75.68	374	76.64
วิธีการประชาสัมพันธ์	(n=150)		(n=224)		(n=374)	
* ติดป้ายประกาศหน้าโรงเรียน และชุมชน	133	88.67	168	75.00	301	80.48
* ลงเว็บไซต์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต	65	43.33	117	52.23	182	48.66
* ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน เช่น วิทยุชุมชน, หนังสือพิมพ์, โทรทัศน์	28	18.67	77	34.38	105	28.07
* ขอความร่วมมือหน่วยงานสื่อสารมวลชน วิทยุ โทรทัศน์ บริษัท ห้างร้าน ชุมชนและท้องถิ่นช่วยประชาสัมพันธ์	31	20.67	67	29.91	98	26.20

จากตารางที่ 4.6 การประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน ในภาพรวม พบว่าการประชาสัมพันธ์ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 76.64

เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ติดป้ายประกาศหน้าโรงเรียน และชุมชน ร้อยละ 80.48 สำหรับวิธีการประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ลงเว็บไซต์ผ่านทางอินเทอร์เน็ตร้อยละ 48.66 สำหรับวิธีการประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน เช่น วิทยุชุมชน, หนังสือพิมพ์, โทรทัศน์ ร้อยละ 28.07 และขอความร่วมมือหน่วยงานสื่อสารมวลชนวิทยุ โทรทัศน์ บริษัท ห้างร้าน ชุมชนและท้องถิ่นช่วยประชาสัมพันธ์ ร้อยละ 26.20

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า การประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 78.13 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ติดป้ายประกาศหน้าโรงเรียน

และชุมชน ร้อยละ 88.67 สำหรับวิธีการประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ลงเว็บไซต์ผ่านทางอินเทอร์เน็ตร้อยละ 43.33 สำหรับวิธีการประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ขอความร่วมมือหน่วยงานสื่อสารมวลชนวิทยุ โทรทัศน์ บริษัท ห้างร้าน ชุมชนและท้องถิ่น ช่วยประชาสัมพันธ์ ร้อยละ 20.67 และประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน เช่น วิทยุชุมชน,หนังสือพิมพ์ ,โทรทัศน์ ร้อยละ 18.67

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 75.68 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการประชาสัมพันธ์ปัญหา เสพติดในการรับนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ติดป้ายประกาศหน้าโรงเรียน และชุมชน ร้อยละ 75.00 สำหรับวิธีการประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ลงเว็บไซต์ผ่านทางอินเทอร์เน็ตร้อยละ 52.23 สำหรับวิธีการ ประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน เช่น วิทยุชุมชน,หนังสือพิมพ์,โทรทัศน์ ร้อยละ 34.38 และขอความร่วมมือหน่วยงานสื่อสารมวลชนวิทยุ โทรทัศน์ บริษัท ห้างร้าน ชุมชนและท้องถิ่นช่วยประชาสัมพันธ์ ร้อยละ 29.91

ตารางที่ 4.7 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับ
และลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การตรวจสอบประวัติยาเสพติด						
ของนักเรียน						
ไม่มีการตรวจสอบ	84	43.75	158	53.38	242	49.59
มีการตรวจสอบ	108	56.25	138	46.62	246	50.41
วิธีการตรวจสอบประวัติยาเสพติด						
	(n=108)		(n=138)		(n=246)	
* สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	82	75.93	106	76.81	188	76.42
* ศึกษาข้อมูล ประวัตินักเรียนจากทะเบียน นักเรียนโรงเรียนเดิม	78	72.22	103	74.64	181	73.56
* สัมภาษณ์นักเรียนว่าเคยไปข้องเกี่ยวกับยา เสพติดหรือไม่	69	63.89	88	63.77	157	63.82
* สอบถามข้อมูลจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง และผู้ใกล้ชิดนักเรียน	58	53.70	90	65.22	148	60.16
* สํารวจโดยการสุ่มตรวจนักเรียน	40	37.04	61	44.20	101	41.06
* สํารวจโดยการตรวจสอบทางปัสสาวะ นักเรียนทุกคน	23	21.30	58	42.03	81	32.93
* ศึกษาข้อมูลจากข้อมูลการสำรวจเด็กและ เยาวชนของประเทศไทยในพื้นที่บริการของ โรงเรียนที่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	13	12.04	13	9.42	26	10.57

จากตารางที่ 4.7 การตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน ในภาพรวม พบว่า การตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 50.41 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ร้อยละ 76.42, ศึกษาข้อมูล ประวัตินักเรียนจากทะเบียนนักเรียนโรงเรียนเดิม ร้อยละ 73.56, สัมภาษณ์นักเรียนว่าเคยไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่ ร้อยละ 63.82 และสอบถามข้อมูลจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง และผู้ใกล้ชิดนักเรียน ร้อยละ 60.16 สำหรับการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ สํารวจโดยการสุ่มตรวจ

นักเรียน ร้อยละ 41.06 สำหรับการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ สํารวจโดยการตรวจสอบทางปัสสาวะนักเรียนทุกคน ร้อยละ 32.93 และศึกษาข้อมูลจากข้อมูลการสำรวจเด็กและเยาวชนของประเทศไทยในพื้นที่บริการของโรงเรียนที่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 10.57

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า การตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 56.25 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ร้อยละ 75.93, ศึกษาข้อมูล ประวัตินักเรียนจากทะเบียนนักเรียนโรงเรียนเดิม ร้อยละ 72.22 และสัมภาษณ์นักเรียนว่าเคยไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่ ร้อยละ 63.89 สำหรับการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ สอบถามข้อมูลจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง และผู้ใกล้ชิดนักเรียน ร้อยละ 53.70 สำหรับการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ สํารวจโดยการสุ่มตรวจนักเรียน ร้อยละ 37.04, สํารวจโดยการตรวจสอบทางปัสสาวะนักเรียนทุกคน ร้อยละ 21.30 และศึกษาข้อมูลจากข้อมูลการสำรวจเด็กและเยาวชนของประเทศไทยในพื้นที่บริการของโรงเรียนที่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 12.04

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 46.62 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ร้อยละ 76.81, ศึกษาข้อมูลประวัตินักเรียนจากทะเบียนนักเรียนโรงเรียนเดิม ร้อยละ 74.64, สอบถามข้อมูลจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง และผู้ใกล้ชิดนักเรียน ร้อยละ 65.22 และสัมภาษณ์นักเรียนว่าเคยไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่ ร้อยละ 63.77 สำหรับการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ สํารวจโดยการสุ่มตรวจนักเรียน ร้อยละ 44.20 สำหรับการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ สํารวจโดยการตรวจสอบทางปัสสาวะนักเรียนทุกคน ร้อยละ 42.03 และศึกษาข้อมูลจากข้อมูลการสำรวจเด็กและเยาวชนของประเทศไทยในพื้นที่บริการของโรงเรียนที่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 9.42

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการสอบถามข้อมูลจากบิดา มารดาผู้ปกครอง และผู้ใกล้ชิดนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 53.70 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการสอบถามข้อมูลจากบิดา มารดาผู้ปกครอง และผู้ใกล้ชิดนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 65.22

ตารางที่ 4.8 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับและลงทะเบียน นักเรียน ในเรื่องการดำเนินการกรณีที่ตรวจประวัตินักเรียนพบว่านักเรียนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการดำเนินการ						
* เชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไข	161	83.85	218	73.65	379	77.66
* มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นความลับ	137	71.35	161	54.39	298	61.07
* มอบหมายให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเป็นเฉพาะบางกรณี	133	69.27	146	49.32	279	57.17
* ให้อายุแนะนำแนวสนใจเป็นกรณีพิเศษ	80	41.67	125	42.23	205	42.01
* นำเสนอให้คณะกรรมการโรงเรียนดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้รับทราบเพื่อหาทางช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ	77	40.10	105	35.47	182	37.30
* ในกรณีที่มีความรุนแรงได้ขอให้องค์งานที่เกี่ยวข้องของรัฐช่วยเหลือ	82	42.71	91	30.74	173	35.45

จากตารางที่ 4.8 การดำเนินการกรณีที่ตรวจประวัตินักเรียนและพบว่านักเรียนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ในภาพรวม พบว่า การดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ เชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไข ร้อยละ 77.66 และการเก็บข้อมูลอย่างเป็นความลับ ร้อยละ 61.07 สำหรับการดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ ให้อายุแนะนำแนวสนใจเป็นกรณีพิเศษร้อยละ 57.17 และมอบหมายให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเป็นเฉพาะบางกรณี ร้อยละ 42.01 สำหรับการดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ นำเสนอให้คณะกรรมการโรงเรียนดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้รับทราบเพื่อหาทางช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ ร้อยละ 37.30 และในกรณีที่มีความรุนแรงได้ขอให้องค์งานที่เกี่ยวข้องของรัฐช่วยเหลือ ร้อยละ 35.45

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า การดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ เชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไข ร้อยละ 83.85 สำหรับการดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นความลับ ร้อยละ 71.35 และมอบหมายให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเป็นเฉพาะบางกรณี ร้อยละ 69.27 สำหรับการดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ให้อายุแนะนำแนวสนใจเป็นกรณีพิเศษ ร้อยละ 41.67, ในกรณีที่มีความรุนแรงได้ขอให้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐช่วยเหลือ ร้อยละ 42.71 และนำเสนอให้คณะกรรมการโรงเรียนดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้รับทราบเพื่อหาทางช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ ร้อยละ 40.10

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ เชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไข ร้อยละ 73.65 สำหรับการดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นความลับ ร้อยละ 54.39, มอบหมายให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเป็นเฉพาะบางกรณี ร้อยละ 49.32 และให้ฝ่ายแนะแนวสนใจเป็นกรณีพิเศษ ร้อยละ 42.23 สำหรับการดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ นำเสนอให้คณะกรรมการโรงเรียนดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้รับทราบเพื่อหาทางช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ ร้อยละ 35.47 และในกรณีที่มีความรุนแรงได้ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐช่วยเหลือ ร้อยละ 30.74

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ามี การเก็บข้อมูลอย่างเป็นความลับ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 71.35 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่ามี การเก็บข้อมูลอย่างเป็นความลับ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 54.39 และผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการมอบหมายให้อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ดูแลเป็นเฉพาะบางกรณี มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 69.27 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการมอบหมายให้อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ดูแลเป็นเฉพาะบางกรณี มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 49.32

ตารางที่ 4.9 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับ และลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องการศึกษาประวัติผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียน

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษาประวัติผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียน						
ไม่มีการศึกษา	95	49.48	160	54.05	255	52.25
มีการศึกษา	97	50.52	136	45.95	233	47.75
วิธีการศึกษาประวัติผู้ปกครอง						
	(n=97)		(n=136)		(n=233)	
* อาชีพของผู้ปกครอง	79	81.44	102	75.00	181	77.68
* สถานภาพต่างๆ ของผู้ปกครอง	80	82.47	101	74.26	181	77.68
* ลักษณะบ้านหรือที่อยู่ของผู้ปกครอง เช่น คอนโด ทาวน์เฮาส์ บ้านเดี่ยว บ้านของตนเอง หรือบ้านเช่า เป็นต้น	72	74.23	95	69.85	167	71.67
* สำรวจรายได้ของผู้ปกครอง	68	70.10	95	69.85	163	69.96
* ที่อยู่ปัจจุบันของผู้ปกครอง	56	57.73	72	52.94	128	54.94
* วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง	50	51.55	71	52.21	121	51.93

จากตารางที่ 4.9 การศึกษาประวัติผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียน ในภาพรวม พบว่า การศึกษาประวัติมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 47.75 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การศึกษาประวัติผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ อาชีพของผู้ปกครอง ร้อยละ 77.68, สถานภาพต่างๆ ของผู้ปกครอง ร้อยละ 77.68, ลักษณะบ้านหรือที่อยู่ของผู้ปกครอง เช่น คอนโดทาวน์เฮาส์ บ้านเดี่ยว บ้านของตนเอง หรือบ้านเช่า เป็นต้น ร้อยละ 71.67 และสำรวจรายได้ของผู้ปกครอง ร้อยละ 69.96 สำหรับการศึกษประวัติผู้ปกครอง ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ที่อยู่ปัจจุบันของผู้ปกครอง ร้อยละ 54.94 และวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง ร้อยละ 51.93

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า มีการศึกษาประวัติ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 50.52 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การศึกษาประวัติผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สถานภาพต่างๆ ของผู้ปกครอง ร้อยละ 82.47 และอาชีพของผู้ปกครอง ร้อยละ 81.44 สำหรับการศึกษประวัติผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียน

ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ ลักษณะบ้านหรือที่อยู่ของผู้ปกครอง เช่น คอนโด ทาวน์เฮาส์ บ้านเดี่ยว บ้านของตนเอง หรือบ้านเช่า เป็นต้น ร้อยละ 74.23 และสำรวจรายได้ของผู้ปกครอง ร้อยละ 70.10 สำหรับการศึกษาระดับผู้ปกครอง ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ ที่อยู่ปัจจุบันของผู้ปกครอง ร้อยละ 57.73 และวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง ร้อยละ 51.55

ส่วนของอาจารย์ พบว่า มีการศึกษาประวัติ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 45.95 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การศึกษาประวัติผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ อาชีพของผู้ปกครอง ร้อยละ 75.00 และสถานภาพต่างๆ ของผู้ปกครอง ร้อยละ 74.26, ลักษณะบ้านหรือที่อยู่ของผู้ปกครอง เช่น คอนโด ทาวน์เฮาส์ บ้านเดี่ยว บ้านของตนเอง หรือบ้านเช่า เป็นต้น ร้อยละ 69.85 และสำรวจรายได้ของผู้ปกครอง ร้อยละ 69.85 สำหรับการศึกษาระดับผู้ปกครอง ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ที่อยู่ปัจจุบันของผู้ปกครอง ร้อยละ 52.94 และวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง ร้อยละ 52.21

ตารางที่ 4.10 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน กิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดกิจกรรม						
* เชิญวิทยากรภายนอกให้ความรู้เกี่ยวกับภัยของยาเสพติด	176	91.67	184	62.16	360	73.77
* ให้นักเรียนเดินรณรงค์เพื่อต่อต้านยาเสพติดร่วมกับตำรวจในท้องที่	155	80.73	193	65.20	348	71.31
* จัดบอร์ดนิทรรศการให้ความรู้การป้องกันปัญหาเสพติด	175	91.15	168	56.76	343	70.29
* จัดนักเรียนเข้าค่ายอบรมเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด	144	75.00	186	62.84	330	67.62
* ไปทัศนศึกษาศูนย์บำบัดผู้ติดยา	74	38.54	103	34.80	177	36.27

จากตารางที่ 4.10 การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด ในภาพรวม พบว่า การจัดกิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ เชิญวิทยากรภายนอกให้ความรู้เกี่ยวกับภัยของยาเสพติด ร้อยละ 73.77, ให้นักเรียนเดินรณรงค์เพื่อต่อต้านยาเสพติดร่วมกับตำรวจในท้องที่

ร้อยละ 71.31, จัดบอร์ดนิทรรศการให้ความรู้การป้องกันปัญหายาเสพติด ร้อยละ 70.29 และจัดนักเรียนเข้าค่ายอบรมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ร้อยละ 67.62 สำหรับกิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ไปทัศนศึกษาศูนย์บำบัดผู้ติดยา ร้อยละ 36.27

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า การจัดกิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ เชิญวิทยากรภายนอกให้ความรู้เกี่ยวกับภัยของยาเสพติด ร้อยละ 91.67, จัดบอร์ดนิทรรศการให้ความรู้การป้องกันปัญหายาเสพติด ร้อยละ 91.15 และให้นักเรียนเดินรณรงค์เพื่อต่อต้านยาเสพติดร่วมกับตำรวจในท้องที่ ร้อยละ 80.73 สำหรับการจัดกิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ จัดนักเรียนเข้าค่ายอบรมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ร้อยละ 75.00 สำหรับกิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ไปทัศนศึกษาศูนย์บำบัดผู้ติดยา ร้อยละ 38.54

ส่วนของอาจารย์ พบว่า กิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ให้นักเรียนเดินรณรงค์เพื่อต่อต้านยาเสพติดร่วมกับตำรวจในท้องที่ ร้อยละ 65.20, จัดนักเรียนเข้าค่ายอบรมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ร้อยละ 62.84 และเชิญวิทยากรภายนอกให้ความรู้เกี่ยวกับภัยของยาเสพติด ร้อยละ 62.16 สำหรับกิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ จัดบอร์ดนิทรรศการให้ความรู้การป้องกันปัญหายาเสพติด ร้อยละ 56.76 สำหรับกิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ไปทัศนศึกษาศูนย์บำบัดผู้ติดยา ร้อยละ 34.80

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดบอร์ดนิทรรศการให้ความรู้การป้องกันปัญหา ยาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 91.15 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดบอร์ดนิทรรศการให้ความรู้การป้องกันปัญหา ยาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 56.76

ตารางที่ 4.11 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องความร่วมมือกับชุมชนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความร่วมมือกับชุมชนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด						
ไม่มีการร่วมมือ	8	4.17	97	32.77	105	21.52
มีการร่วมมือ	184	95.83	199	67.23	383	78.48
วิธีการร่วมมือกับชุมชน	(n=184)		(n=199)		(n=383)	
* สร้างเครือข่ายผู้ปกครองเพื่อช่วยกันสอดส่องดูแล	163	88.59	161	80.90	324	84.60
* จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติดร่วมกับชุมชน	136	73.91	130	65.33	266	69.45
* เปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกมาใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับป้องกันยาเสพติด	136	73.91	128	64.32	264	68.93
* เชิญผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญภายนอกเข้ามาให้ความรู้แนวทางการป้องกันยาเสพติด	111	60.33	114	57.29	225	58.75
* ประสานกับสมาคมศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุนงบประมาณ และเป็นแบบอย่างที่ดี	71	38.59	82	41.21	157	40.99

จากตารางที่ 4.11 การร่วมมือกับชุมชนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในภาพรวม พบว่า การร่วมมือมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 78.48 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การร่วมมือกับชุมชน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สร้างเครือข่ายผู้ปกครองเพื่อช่วยกันสอดส่องดูแล ร้อยละ 84.60 สำหรับการร่วมมือกับชุมชนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติดร่วมกับชุมชน ร้อยละ 69.45 และเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกมาใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับป้องกันยาเสพติด ร้อยละ 68.93 สำหรับการร่วมมือกับชุมชนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ เชิญผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญภายนอกเข้ามาให้ความรู้แนวทางการป้องกันยาเสพติด ร้อยละ 58.75 และประสานกับสมาคมศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุนงบประมาณ และเป็นแบบอย่างที่ดี ร้อยละ 40.99

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า มีการร่วมมือกับชุมชน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 95.83 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การร่วมมือกับชุมชน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สร้างเครือข่ายผู้ปกครองเพื่อช่วยกันสอดส่องดูแล ร้อยละ 88.59 สำหรับการร่วมมือกับชุมชนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติดร่วมกับชุมชน ร้อยละ 73.91, เปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกมาใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด ร้อยละ 73.91 และเชิญผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญภายนอกเข้ามาให้ความรู้แนวทางการป้องกันยาเสพติด ร้อยละ 60.33 สำหรับการร่วมมือกับชุมชนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ประสานกับสมาคมศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุนงบประมาณ และเป็นแบบอย่างที่ดี ร้อยละ 38.59

ส่วนของอาจารย์ พบว่า มีการร่วมมือกับชุมชน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 67.23 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การร่วมมือกับชุมชน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สร้างเครือข่ายผู้ปกครองเพื่อช่วยกันสอดส่องดูแล ร้อยละ 80.90 สำหรับการร่วมมือกับชุมชนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติดร่วมกับชุมชน ร้อยละ 65.33 และเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกมาใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด ร้อยละ 64.32 สำหรับการร่วมมือกับชุมชนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ เชิญผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญภายนอกเข้ามาให้ความรู้แนวทางการป้องกันยาเสพติด ร้อยละ 57.29 และประสานกับสมาคมศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุนงบประมาณ และเป็นแบบอย่างที่ดี ร้อยละ 41.21

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการเชิญผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญภายนอกเข้ามาให้ความรู้แนวทางการป้องกันยาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.33 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการเชิญผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญภายนอกเข้ามาให้ความรู้แนวทางการป้องกันยาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 57.29

ตารางที่ 4.12 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน
กิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องการจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่าง
ให้เกิดประโยชน์

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์						
ไม่มีการจัด	2	1.04	74	25.00	76	15.57
มีการจัด	190	98.96	222	75.00	412	84.43
วิธีการจัดกิจกรรม	(n=190)		(n=222)		(n=412)	
* กิจกรรมกีฬา	182	95.79	202	90.99	384	93.20
* กิจกรรมศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์	173	91.05	183	82.43	356	86.41
* กิจกรรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม	170	89.47	178	80.18	348	84.47
* กิจกรรมจิตอาสาพัฒนา	167	87.89	176	79.28	343	83.25
* กิจกรรมสังคมและนันทนาการ	141	74.21	161	72.52	302	73.30

จากตารางที่ 4.12 การจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ในภาพรวมพบว่า การจัดกิจกรรมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 84.43 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า การจัดกิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ กิจกรรมกีฬา ร้อยละ 93.20 และกิจกรรมศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ ร้อยละ 86.41, กิจกรรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ร้อยละ 84.47, และกิจกรรมจิตอาสาพัฒนา ร้อยละ 83.25 สำหรับการจัดกิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ กิจกรรมสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 73.30

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า การจัดกิจกรรมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 98.96 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การจัดกิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ กิจกรรมกีฬา ร้อยละ 95.79 และกิจกรรมศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ ร้อยละ 91.05, กิจกรรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ร้อยละ 89.47 และกิจกรรมจิตอาสาพัฒนา ร้อยละ 87.89 สำหรับการจัดกิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ กิจกรรมสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 74.21

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การจัดกิจกรรมมีการปฏิบัติกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 75.00 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การจัดกิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ กิจกรรม

กีฬา ร้อยละ 90.99 และกิจกรรมศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ ร้อยละ 82.43, กิจกรรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ร้อยละ 80.18 สำหรับการจัดกิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ กิจกรรมจิตอาสาพัฒนา ร้อยละ 79.28 และกิจกรรมสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 72.52

ตารางที่ 4.13 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องการใช้กิจกรรมโฮมรูมเพื่อช่วยแก้ปัญหายาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการใช้กิจกรรมโฮมรูม						
* ชี้แนะนักเรียนในการปฏิบัติตนเพื่อ						
หลีกเลี่ยงยาเสพติด	177	92.19	200	67.57	377	77.25
* ชี้แนะแนวทางการป้องกันและแก้ปัญหา						
ยาเสพติด	160	83.33	192	64.86	352	72.13
* แจ้งข้อมูลข่าวสารแก่นักเรียนเกี่ยวกับ						
ยาเสพติด	144	75.00	182	61.49	326	66.80
* จัดบอร์ดนิทรรศการเรื่องยาเสพติด						
	146	76.04	179	60.47	325	66.60
* ศึกษา ทำรายงานเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด						
	112	58.33	131	44.26	243	49.80
* ให้นักเรียนมาเล่าหน้าชั้นเกี่ยวกับภัย						
ยาเสพติด	82	42.71	111	37.50	193	39.55

จากตารางที่ 4.13 การใช้กิจกรรมโฮมรูมเพื่อช่วยแก้ปัญหายาเสพติด ในภาพรวม พบว่า การใช้กิจกรรมโฮมรูมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ชี้แนะนักเรียนในการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงยาเสพติด ร้อยละ 77.25, ชี้แนะแนวทางการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติด ร้อยละ 72.13, แจ้งข้อมูลข่าวสารแก่นักเรียนเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 66.80 และจัดบอร์ดนิทรรศการเรื่องยาเสพติด ร้อยละ 66.60 สำหรับการใช้กิจกรรมโฮมรูมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ศึกษา ทำรายงานเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด ร้อยละ 49.80 สำหรับการใช้กิจกรรมโฮมรูมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ให้นักเรียนมาเล่าหน้าชั้นเกี่ยวกับภัยยาเสพติด ร้อยละ 39.55

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า การใช้กิจกรรมโฮมรูมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ชี้แนะนักเรียนในการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงยาเสพติด ร้อยละ 92.19 และชี้แนะแนวทางการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติด ร้อยละ 83.33 สำหรับการใช้กิจกรรมโฮมรูมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ

จัดบอร์ดนิทรรศการเรื่องยาเสพติด ร้อยละ 76.04 และแจ้งข้อมูลข่าวสารแก่นักเรียนเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 75.00 สำหรับการใช้กิจกรรมโฮมรูมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ศึกษา ทำรายงานเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด ร้อยละ 58.33 และให้นักเรียนมาเล่าหน้าชั้นเกี่ยวกับภัยยาเสพติด ร้อยละ 42.71

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การใช้กิจกรรมโฮมรูมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ ชี้แนะนักเรียนในการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงยาเสพติด ร้อยละ 67.57, ชี้แนะแนวทางการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติด ร้อยละ 64.86, แจ้งข้อมูลข่าวสารแก่นักเรียนเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 61.49 และจัดบอร์ดนิทรรศการเรื่องยาเสพติด ร้อยละ 60.47 สำหรับการใช้กิจกรรมโฮมรูมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ศึกษา ทำรายงานเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด ร้อยละ 44.26 สำหรับการใช้กิจกรรมโฮมรูมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ให้นักเรียนมาเล่าหน้าชั้นเกี่ยวกับภัยยาเสพติด ร้อยละ 37.50

ตารางที่ 4.14 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด						
ไม่มีการใช้	19	9.90	103	34.80	122	25.00
มีการใช้	173	90.10	193	65.20	366	75.00
วิธีการใช้กิจกรรมแนะแนว	(n=173)		(n=193)		(n=366)	
* จัดบอร์ดนิทรรศการเพื่อแนะแนว เกี่ยวกับการป้องกันปัญหายาเสพติด	156	90.17	151	78.24	307	83.88
* เชิญวิทยากรภายนอกมาแนะแนววิธีการป้องกันปัญหายาเสพติด	148	85.55	151	78.24	299	81.69
* ทำกิจกรรมเดินรณรงค์เพื่อป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน	136	78.61	136	70.47	272	74.32
* จัดตู้รับเรื่องการป้องปรามยาเสพติด	43	24.86	60	31.09	103	28.14
* จัดข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเสพติดลงในระบบอินเทอร์เน็ต	38	21.97	61	31.61	99	27.05
* จัดเจ้าหน้าที่ประจำคลินิกป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในโรงเรียน	44	25.43	46	23.83	90	24.59

จากตารางที่ 4.14 การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด พบว่า ในภาพรวมการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 75.00 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การใช้กิจกรรมแนะแนวที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ จัดบอร์ดนิทรรศการเพื่อแนะแนว เกี่ยวกับการป้องกันปัญหายาเสพติด ร้อยละ 83.88 และเชิญวิทยากรภายนอกมาแนะแนววิธีการป้องกันปัญหายาเสพติด ร้อยละ 81.69 สำหรับการใช้กิจกรรมแนะแนวที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ทำกิจกรรมเดินรณรงค์เพื่อป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน ร้อยละ 74.32 สำหรับการใช้กิจกรรมแนะแนวที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ จัดตู้รับเรื่อง

การป้องปรามยาเสพติด ร้อยละ 28.14 จัดข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเสพติดลงในระบบอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 27.05 และจัดเจ้าหน้าที่ประจำคลินิกป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในโรงเรียน ร้อยละ 24.59

ส่วนของผู้บริหาร การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด พบว่า ในภาพรวม การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 90.10 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การใช้กิจกรรมแนะแนวที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ จัดบอร์ดนิทรรศการเพื่อแนะแนว เกี่ยวกับการป้องกันปัญหาเสพติด ร้อยละ 90.17 และเชิญวิทยากรภายนอกมาแนะแนววิธีการป้องกันปัญหาเสพติด ร้อยละ 85.55 สำหรับการที่ใช้กิจกรรมแนะแนวที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ทำกิจกรรมเดินรณรงค์เพื่อป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน ร้อยละ 78.61 สำหรับการที่ใช้กิจกรรมแนะแนวที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ จัดเจ้าหน้าที่ประจำคลินิกป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในโรงเรียน ร้อยละ 25.43, จัดผู้รับเรื่องการป้องปรามยาเสพติด ร้อยละ 24.86 และจัดข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเสพติดลงในระบบอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 21.97

ส่วนของอาจารย์ การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด พบว่า ในภาพรวม การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 65.20 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การใช้กิจกรรมแนะแนวที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ จัดบอร์ดนิทรรศการเพื่อแนะแนว เกี่ยวกับการป้องกันปัญหาเสพติด ร้อยละ 78.24 และเชิญวิทยากรภายนอกมาแนะแนววิธีการป้องกันปัญหาเสพติด ร้อยละ 78.24 และทำกิจกรรมเดินรณรงค์เพื่อป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน ร้อยละ 70.47 สำหรับการที่ใช้กิจกรรมแนะแนวที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ จัดข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเสพติดลงในระบบอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 31.61, จัดผู้รับเรื่องการป้องปรามยาเสพติด ร้อยละ 31.09 และจัดเจ้าหน้าที่ประจำคลินิกป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในโรงเรียน ร้อยละ 23.83

ตารางที่ 4.15 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานบริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องการให้ข้อมูลข่าวสารกับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด

การให้ข้อมูลข่าวสารกับนักเรียน เกี่ยวกับปัญหายาเสพติด	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การให้ข้อมูลข่าวสารกับนักเรียน เกี่ยวกับปัญหายาเสพติด						
ไม่มีการให้ข้อมูล	14	7.29	90	30.41	104	21.31
มีการให้ข้อมูล	178	92.71	206	69.59	384	78.69
วิธีการให้ข้อมูลข่าวสาร	(n=178)		(n=206)		(n=384)	
* ประกาศข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดที่บอร์ด ตามจุดต่างๆ	142	79.78	163	79.13	305	79.43
* แจ้งเกี่ยวกับภัยและปัญหายาเสพติดผ่าน ทางเสียงตามสาย	123	69.10	143	69.42	266	69.27
* อ่านข่าวเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดหน้าเสาธง	116	65.17	131	63.59	247	64.32
* ให้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดตามเว็บไซต์ ของโรงเรียน	48	26.97	93	45.15	141	36.72

จากตารางที่ 4.15 การให้ข้อมูลข่าวสารกับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด พบว่า ในภาพรวม การให้ข้อมูลข่าวสารมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 78.69 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การให้ข้อมูลข่าวสารที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประกาศข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดที่บอร์ดตามจุดต่างๆ ร้อยละ 79.43, แจ้งเกี่ยวกับภัยและปัญหายาเสพติดผ่านทางเสียงตามสาย ร้อยละ 69.27 และอ่านข่าวเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดหน้าเสาธง ร้อยละ 64.32 สำหรับการให้ข้อมูลข่าวสารที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดตามเว็บไซต์ของโรงเรียน ร้อยละ 36.72

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า การให้ข้อมูลข่าวสารมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 92.71 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การให้ข้อมูลข่าวสารที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประกาศข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดที่บอร์ดตามจุดต่างๆ ร้อยละ 79.78, แจ้งเกี่ยวกับภัยและปัญหายาเสพติดผ่านทางเสียงตามสาย ร้อยละ 69.10 และอ่านข่าวเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดหน้าเสาธง ร้อยละ 65.17 สำหรับการให้ข้อมูลข่าวสารที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดตามเว็บไซต์ของโรงเรียน ร้อยละ 26.97

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การให้ข้อมูลข่าวสารมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 69.59 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การให้ข้อมูลข่าวสารที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประกาศ ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดที่บอร์ดตามจุดต่างๆ ร้อยละ 79.13, แจ้งเกี่ยวกับภัยและปัญหา ยาเสพติดผ่านทางเสียงตามสาย ร้อยละ 69.42 และอ่านข่าวเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติดหน้าเสาธง ร้อยละ 63.59 สำหรับการให้ข้อมูลข่าวสารที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ยาเสพติดตามเว็บไซต์ของโรงเรียน ร้อยละ 45.15

ตารางที่ 4.16 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน บริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องการจัดบริการตรวจสอบคุณภาพเกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดบริการตรวจสอบคุณภาพ						
* ตรวจสอบคุณภาพปีละ 1 ครั้ง	146	76.04	178	60.14	324	66.39
* ตรวจสอบคุณภาพทุก 3 เดือน	6	3.13	42	14.19	48	9.84
* ตรวจสอบคุณภาพทุก 4 เดือน	3	1.56	42	14.19	45	9.22
* ตรวจสอบคุณภาพทุก 6 เดือน	10	5.21	29	9.80	39	7.99

จากตารางที่ 4.16 การจัดบริการตรวจสอบคุณภาพเกี่ยวกับยาเสพติด พบว่า ในภาพรวม วิธีการจัดบริการสุขภาพเกี่ยวกับยาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ ตรวจสอบคุณภาพปีละ 1 ครั้ง ร้อยละ 66.39 สำหรับวิธีการตรวจสอบคุณภาพเกี่ยวกับยาเสพติดปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ตรวจสอบคุณภาพทุก 3 เดือน ร้อยละ 9.84, ตรวจสอบคุณภาพทุก 4 เดือน ร้อยละ 9.22 และตรวจสอบคุณภาพทุก 6 เดือน ร้อยละ 7.99

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า วิธีการจัดบริการสุขภาพเกี่ยวกับยาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ตรวจสอบคุณภาพปีละ 1 ครั้ง ร้อยละ 76.04 สำหรับวิธีการตรวจสอบคุณภาพเกี่ยวกับยาเสพติดปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ตรวจสอบคุณภาพทุก 6 เดือน ร้อยละ 5.21, ตรวจสอบคุณภาพทุก 3 เดือน ร้อยละ 3.13 และตรวจสอบคุณภาพทุก 4 เดือน ร้อยละ 1.56

ส่วนของอาจารย์ พบว่า วิธีการจัดบริการสุขภาพเกี่ยวกับยาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ ตรวจสอบคุณภาพปีละ 1 ครั้ง ร้อยละ 60.14 สำหรับวิธีการตรวจสอบคุณภาพเกี่ยวกับยาเสพติด

ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ตรวจสุขภาพทุก 3 เดือน ร้อยละ 14.19, ตรวจสุขภาพทุก 4 เดือน ร้อยละ 14.19 และตรวจสุขภาพทุก 6 เดือน ร้อยละ 9.80

ตารางที่ 4.17 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน บริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องการตรวจสารเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การตรวจสารเสพติด						
ไม่มีการตรวจ	31	16.15	100	33.78	131	26.84
มีการตรวจ	161	83.85	196	66.22	357	73.16
วิธีการตรวจสารเสพติด						
	(n=161)		(n=196)		(n=357)	
* โรงเรียนตรวจปัสสาวะหาสารเสพติดเอง	102	63.35	132	67.35	234	65.55
* เชิญเจ้าหน้าที่อนามัยหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมาตรวจหาสารเสพติดที่โรงเรียน	82	50.93	97	49.49	179	50.14
* ส่งนักเรียนไปตรวจปัสสาวะภายนอกโรงเรียน เช่นสถานอนามัย หรือโรงพยาบาล	74	45.96	68	34.69	142	39.78

จากตารางที่ 4.17 การตรวจสารยาเสพติด พบว่า ในภาพรวม การตรวจมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 73.16 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การตรวจสารยาเสพติดที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ โรงเรียนตรวจปัสสาวะหาสารเสพติดเอง ร้อยละ 65.55 สำหรับการตรวจสารยาเสพติดที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ เชิญเจ้าหน้าที่อนามัยหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมาตรวจหาสารเสพติดที่โรงเรียน ร้อยละ 50.14 สำหรับการตรวจสารยาเสพติดที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ส่งนักเรียนไปตรวจปัสสาวะภายนอกโรงเรียน เช่นสถานอนามัย หรือโรงพยาบาล ร้อยละ 39.78

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า มีการตรวจมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 83.85 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การตรวจสารยาเสพติดที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ โรงเรียนตรวจปัสสาวะหาสารเสพติดเอง ร้อยละ 63.35 สำหรับการตรวจสารยาเสพติดที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ เชิญเจ้าหน้าที่อนามัยหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมาตรวจหาสารเสพติดที่โรงเรียน

ร้อยละ 50.94 และส่งนักเรียนไปตรวจปัสสาวะภายนอกโรงเรียน เช่นสถานื่อนามัย หรือโรงพยาบาล ร้อยละ 45.96

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การตรวจมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 66.22 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การตรวจสารยาเสพติดที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ โรงเรียนตรวจปัสสาวะหาสารเสพติดเอง ร้อยละ 67.35 สำหรับการตรวจสารยาเสพติดที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ เชิญเจ้าหน้าที่อนามัยหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมาตรวจหาสารเสพติดที่โรงเรียน ร้อยละ 49.49 สำหรับการตรวจสารยาเสพติดที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ส่งนักเรียนไปตรวจปัสสาวะภายนอกโรงเรียน เช่นสถานื่อนามัย หรือโรงพยาบาล ร้อยละ 34.69

ตารางที่ 4.18 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานบริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องการดำเนินการกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการดำเนินการ						
* ติดต่อผู้ปกครองเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไข						
ปัญหาาร่วมกัน	167	86.98	193	65.20	360	73.77
* เรียกนักเรียนมาพบเพื่อหาแนวทาง						
บำบัดรักษาาร่วมกัน	137	71.35	170	57.43	307	62.91
* มอบหมายให้อาจารย์ประจำชั้นคอย						
ติดตาม และสอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิด	139	72.40	164	55.41	303	62.09
* แนะนำหรือชี้แนะสถานที่บำบัดรักษา	115	59.90	153	51.69	268	54.92
* ส่งไปศูนย์บำบัดรักษาภายนอกหรือ						
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	98	51.04	142	47.97	240	49.18
* ส่งให้อาจารย์แนะแนวชี้แนะการปฏิบัติตน						
และวิธีการบำบัดรักษา	88	45.83	114	38.51	202	41.39

จากตารางที่ 4.18 การดำเนินการกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติด พบว่า ในภาพรวมเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ติดต่อผู้ปกครองเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ร้อยละ 73.77, เรียกนักเรียนมาพบเพื่อหาแนวทางบำบัดรักษาาร่วมกัน ร้อยละ 62.91, มอบหมายให้อาจารย์ประจำชั้นคอยติดตาม

และสอดคล้องดูแล อย่างใกล้ชิด ร้อยละ 62.09 สำหรับวิธีการดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ แนะนำหรือชี้แนะสถานที่บำบัดรักษา ร้อยละ 54.92, ส่งไปศูนย์บำบัดรักษาภายนอกหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 49.18 และส่งให้อาจารย์แนะแนวชี้แนะการปฏิบัติตนและวิธีการบำบัดรักษา ร้อยละ 41.39

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ติดต่อบุคลากรเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ร้อยละ 65.20 สำหรับวิธีการดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ เรียกนักเรียนมาพบเพื่อหาแนวทางบำบัดรักษาาร่วมกัน ร้อยละ 57.43, มอบหมายให้อาจารย์ประจำชั้นคอยติดตามและสอดคล้องดูแลอย่างใกล้ชิด ร้อยละ 55.41, แนะนำหรือชี้แนะสถานที่บำบัดรักษา ร้อยละ 51.69 และส่งไปศูนย์บำบัดรักษาภายนอกหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 47.97 สำหรับวิธีการดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ส่งให้อาจารย์แนะแนวชี้แนะการปฏิบัติตนและวิธีการบำบัดรักษา ร้อยละ 38.51

ส่วนของอาจารย์ พบว่า เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ติดต่อบุคลากรเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ร้อยละ 73.77, เรียกนักเรียนมาพบเพื่อหาแนวทางบำบัดรักษาาร่วมกัน ร้อยละ 62.91, มอบหมายให้อาจารย์ประจำชั้นคอยติดตาม และสอดคล้องดูแลอย่างใกล้ชิด ร้อยละ 62.09 สำหรับวิธีการดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ แนะนำหรือชี้แนะสถานที่บำบัดรักษา ร้อยละ 54.92, ส่งไปศูนย์บำบัดรักษาภายนอกหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 49.18 และส่งให้อาจารย์แนะแนวชี้แนะการปฏิบัติตนและวิธีการบำบัดรักษา ร้อยละ 41.39

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการเรียกนักเรียนมาพบเพื่อหาแนวทางบำบัดรักษาาร่วมกัน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 71.35 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการเรียกนักเรียนมาพบเพื่อหาแนวทางบำบัดรักษาาร่วมกัน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 57.43 และผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการมอบหมายให้อาจารย์ประจำชั้นคอยติดตาม และสอดคล้องดูแลอย่างใกล้ชิดมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 72.40 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการมอบหมายให้อาจารย์ประจำชั้นคอยติดตาม และสอดคล้องดูแลอย่างใกล้ชิด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.41

ตารางที่ 4.19 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานบริการ และสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องการจัดบริการและสวัสดิการแก่นักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดบริการและสวัสดิการแก่นักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด						
ไม่มีการจัด	24	12.50	98	33.11	122	25.00
มีการจัด	168	87.50	198	66.89	366	75.00
วิธีการจัดบริการและสวัสดิการ	(n=168)		(n=198)		(n=366)	
* จัดหาทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนที่มีฐานะยากจน	139	82.74	161	81.31	300	81.97
* บริการข่าวสารเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดในโรงเรียนด้วยวิธีต่างๆ	123	73.21	149	75.25	272	74.32
* จัดอาคารสถานที่ให้สะอาดปลอดภัยโปร่งไม่มีมูมอับหรือมูมลับตา	133	79.17	136	68.69	269	73.50
* บริการห้องสมุด โดยจัดหนังสือ ตำราวารสารที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	119	70.83	134	67.68	253	69.13
* จัดให้มีการดูแลและควบคุมคุณภาพของอาหารให้ถูกหลักโภชนาการและปลอดภัยจากยาเสพติด	116	69.05	134	67.68	250	68.31
* จัดตั้งคลินิกบริการรับปรึกษาปัญหาด้านยาเสพติดในโรงเรียน	61	36.31	79	39.90	140	38.25

จากตารางที่ 4.19 การจัดบริการและสวัสดิการแก่นักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดพบว่า ในภาพรวม การจัดบริการและสวัสดิการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 75.00 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การจัดบริการและสวัสดิการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ จัดหาทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนที่มีฐานะยากจน ร้อยละ 81.97 สำหรับการจัดบริการ และสวัสดิการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ บริการข่าวสารเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดในโรงเรียนด้วยวิธีต่างๆ ร้อยละ 74.32, จัดอาคารสถานที่ให้สะอาดปลอดภัยโปร่งไม่มีมูมอับหรือมูมลับตา ร้อยละ 73.50, บริการห้องสมุดโดยจัดหนังสือ ตำราวารสารที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ร้อยละ 69.13 และจัดให้มีการดูแลและควบคุมคุณภาพของอาหารให้ถูกหลักโภชนาการและปลอดภัยจากยาเสพติด ร้อยละ 68.31 สำหรับการจัดบริการและสวัสดิการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ จัดตั้งคลินิกบริการ

รับปรึกษาปัญหาด้านยาเสพติดในโรงเรียน ร้อยละ 38.25

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า การจัดบริการและสวัสดิการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 87.50 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การจัดบริการและสวัสดิการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ จัดหาทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนที่มีฐานะยากจน ร้อยละ 82.74 สำหรับการจัดบริการและสวัสดิการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ จัดอาคารสถานที่ให้สะอาดปลอดภัยไม่มีมูมอับหรือมูมลับตา ร้อยละ 79.17, บริการข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเสพติดในโรงเรียนด้วยวิธีต่างๆ ร้อยละ 73.21, บริการห้องสมุด โดยจัดหนังสือ ตำราวารสารที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ร้อยละ 70.83 และจัดให้มีการดูแลและควบคุมคุณภาพของอาหารให้ถูกต้องหลักโภชนาการและปลอดภัย ร้อยละ 69.05 สำหรับการจัดบริการและสวัสดิการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ จัดตั้งคลินิกบริการรับปรึกษาปัญหาด้านยาเสพติดในโรงเรียน ร้อยละ 36.31

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การจัดบริการและสวัสดิการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 66.89 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การจัดบริการและสวัสดิการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ จัดหาทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนที่มีฐานะยากจน ร้อยละ 81.31 สำหรับการจัดบริการและสวัสดิการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ บริการข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเสพติดใน โรงเรียนด้วยวิธีต่างๆ ร้อยละ 75.25, จัดอาคารสถานที่ให้สะอาดปลอดภัยไม่มีมูมอับหรือมูมลับตา ร้อยละ 68.69, บริการห้องสมุด โดยจัดหนังสือ ตำราวารสารที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ร้อยละ 67.68 และจัดให้มีการดูแลและควบคุมคุณภาพของอาหารให้ถูกต้องหลักโภชนาการและปลอดภัย ร้อยละ 67.68 สำหรับการจัดบริการและสวัสดิการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ จัดตั้งคลินิกบริการรับปรึกษาปัญหาด้านยาเสพติดในโรงเรียน ร้อยละ 39.90

ตารางที่ 4.20 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานบริการ และสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องการจัดระบบความปลอดภัย และป้องกันภัยคุกคามการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีจัดระบบความปลอดภัย และป้องกัน						
* จัดยามเฝ้าประตูเพื่อคอยตรวจการเข้าออกของบุคคลภายนอก	178	92.71	187	63.18	365	74.80
* จัดอาจารย์ดูแลเฝ้าระวังตามจุดต่างๆ อย่างต่อเนื่อง	149	77.60	177	59.80	326	66.80
* ใช้ระบบผู้ปกครองเครือข่ายคอยเป็นสายเฝ้าระวัง	139	72.40	175	59.12	314	64.34
* ติดตั้งกล้องวงจรปิดตามจุดต่างๆ	139	72.40	168	56.76	307	62.91
* ประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนในโรงเรียนช่วยกันสอดส่องดูแลร่วมกัน	142	73.96	150	50.68	292	59.84
* ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เพื่อร่วมกันป้องกันและแก้ปัญหา	137	71.35	144	48.65	281	57.58
* จัดตั้งคณะกรรมการนักเรียนและอบรมให้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานอย่างเข้มแข็ง	134	69.79	138	46.62	272	55.74
* จัดทำโครงการเพื่อนช่วยเพื่อน	102	53.13	141	47.64	243	49.80
* จัดสรวัดรณนักเรียนภายในเพื่อตรวจสอบในเรื่องยาเสพติด	81	42.19	127	42.91	208	42.62

จากตารางที่ 4.20 การจัดระบบความปลอดภัย และป้องกันภัยคุกคามจากการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในภาพรวม พบว่า วิธีการจัดระบบความปลอดภัยที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ จัดยามเฝ้าประตูเพื่อคอยตรวจการเข้าออกของบุคคลภายนอก ร้อยละ 74.80, จัดอาจารย์ดูแลเฝ้าระวังตามจุดต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 66.80, ติดตั้งกล้องวงจรปิดตามจุดต่างๆ ร้อยละ 64.34 และใช้ระบบผู้ปกครองเครือข่ายคอยเป็นสายเฝ้าระวัง ร้อยละ 62.91 สำหรับวิธีการจัดระบบความปลอดภัยที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนในโรงเรียนช่วยกันสอดส่องดูแลร่วมกัน ร้อยละ 59.84, ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เพื่อร่วมกันป้องกันและแก้ปัญหา ร้อยละ 57.58, จัดตั้งคณะกรรมการนักเรียนและอบรมให้รับผิดชอบ

ในการปฏิบัติงานอย่างเข้มแข็ง ร้อยละ 55.74, จัดทำโครงการเพื่อนช่วยเพื่อน ร้อยละ 49.80 และจัดสารวัตรนักเรียนภายในเพื่อตรวจสอบในเรื่องยาเสพติด ร้อยละ 42.62

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า วิธีการจัดระบบความปลอดภัยที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ จัดยามเฝ้าประตูเพื่อคอยตรวจการเข้าออกของบุคคลภายนอก ร้อยละ 92.71 สำหรับวิธีการจัดระบบความปลอดภัยที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ จัดอาจารย์ดูแลเวรเพื่อเฝ้าระวังตามจุดต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 77.60, ประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนในโรงเรียนช่วยกันสอดส่องดูแลร่วมกัน ร้อยละ 73.96, ติดตั้งกล้องวงจรปิดตามจุดต่างๆ ร้อยละ 72.40 ใช้ระบบผู้ปกครองเครือข่ายคอยเป็นสายเฝ้าระวัง ร้อยละ 72.40, ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เพื่อร่วมกันป้องกันและแก้ปัญหา ร้อยละ 71.35 และจัดตั้งคณะกรรมการนักเรียนและอบรมให้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานอย่างเข้มแข็ง ร้อยละ 69.79 สำหรับวิธีการจัดระบบความปลอดภัยที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ จัดสารวัตรนักเรียนภายในเพื่อตรวจสอบในเรื่องยาเสพติด ร้อยละ 42.19

ส่วนของอาจารย์ พบว่า วิธีการจัดระบบความปลอดภัยที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ จัดยามเฝ้าประตูเพื่อคอยตรวจการเข้าออกของบุคคลภายนอก ร้อยละ 63.18 สำหรับวิธีการจัดระบบความปลอดภัยที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ จัดอาจารย์ดูแลเวรเพื่อเฝ้าระวังตามจุดต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 59.80, ใช้ระบบผู้ปกครองเครือข่ายคอยเป็นสายเฝ้าระวัง ร้อยละ 59.12, ติดตั้งกล้องวงจรปิดตามจุดต่างๆ ร้อยละ 56.76, ประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนในโรงเรียนช่วยกันสอดส่องดูแลร่วมกัน ร้อยละ 50.68, ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เพื่อร่วมกันป้องกันและแก้ปัญหา ร้อยละ 48.65, จัดทำโครงการเพื่อนช่วยเพื่อน ร้อยละ 47.64 จัดตั้งคณะกรรมการนักเรียนและอบรมให้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานอย่างเข้มแข็ง ร้อยละ 46.62 และจัดสารวัตรนักเรียนภายในเพื่อตรวจสอบในเรื่องยาเสพติด ร้อยละ 42.91

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดอาจารย์ดูแลเวรเพื่อเฝ้าระวังตามจุดต่างๆ อย่างต่อเนื่อง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 77.60 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดอาจารย์ดูแลเวรเพื่อเฝ้าระวังตามจุดต่างๆ อย่างต่อเนื่อง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 59.80, ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการใช้ระบบผู้ปกครองเครือข่ายคอยเป็นสายเฝ้าระวัง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 72.40 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการใช้ระบบผู้ปกครองเครือข่ายคอยเป็นสายเฝ้าระวัง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 59.12, ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการติดตั้งกล้องวงจรปิดตามจุดต่างๆ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 72.40 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการติดตั้งกล้องวงจรปิดตามจุดต่างๆ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 56.76, ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนในโรงเรียนช่วยกันสอดส่องดูแลร่วมกันมีการปฏิบัติ

อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 73.96 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนในโรงเรียนช่วยกันสอดส่องดูแลร่วมกัน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 50.68, ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เพื่อร่วมกันป้องกันและแก้ปัญหา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 71.35 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เพื่อร่วมกันป้องกันและแก้ปัญหา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 48.65 และผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดตั้งคณะกรรมการนักเรียนและอบรมให้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 69.79 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดตั้งคณะกรรมการนักเรียนและอบรมให้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 42.62

ตารางที่ 4.21 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องการจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติเกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติเกี่ยวกับยาเสพติด						
ไม่มีการจัด	68	35.42	133	44.93	201	41.19
มีการจัด	124	64.58	163	55.07	287	58.81
วิธีการจัดทำคู่มือ	(n=124)		(n=163)		(n=287)	
* ทำไว้ในหนังสือคู่มือกฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนในคู่มือผู้ปกครองและนักเรียน	108	87.10	122	74.85	230	80.14
* ทำเป็นเอกสารระเบียบข้อบังคับเฉพาะให้กับนักเรียน	62	50.00	66	40.49	128	44.60
* จัดทำระเบียบข้อปฏิบัติต่างๆไว้ในรูปแผ่น VCD	18	14.52	30	18.40	48	16.72
* มีการจัดทำไว้ในเว็บไซต์	16	12.90	20	12.27	36	12.54

จากตารางที่ 4.21 การจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติเกี่ยวกับยาเสพติด ในภาพรวมการจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 58.81 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่าการจัดทำคู่มือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ทำไว้ในหนังสือคู่มือกฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนในคู่มือผู้ปกครองและนักเรียน ร้อยละ 80.14 สำหรับการจัดทำคู่มือที่มีการปฏิบัติ

อยู่ในระดับน้อย คือ ทำเป็นเอกสารระเบียบข้อบังคับเฉพาะให้กับนักเรียน ร้อยละ 44.60 สำหรับการจัดทำคู่มือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ จัดทำระเบียบข้อปฏิบัติต่างๆไว้ในรูปแผ่น VCD ร้อยละ 16.72 และมีการจัดทำไว้ในเว็บไซต์ ร้อยละ 12.54

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า การจัดทำมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 64.58 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การจัดทำคู่มือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ทำไว้ในหนังสือคู่มือกฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนในคู่มือผู้ปกครองและนักเรียน ร้อยละ 87.10 สำหรับการจัดทำคู่มือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ทำเป็นเอกสารระเบียบข้อบังคับเฉพาะให้กับนักเรียน ร้อยละ 50.00, จัดทำระเบียบข้อปฏิบัติต่างๆไว้ในรูปแผ่น VCD ร้อยละ 14.52 และการจัดทำคู่มือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ มีการจัดทำไว้ในเว็บไซต์ ร้อยละ 12.90

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การจัดทำมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.07 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การจัดทำคู่มือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ทำไว้ในหนังสือคู่มือกฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนในคู่มือผู้ปกครองและนักเรียน ร้อยละ 74.85 สำหรับการจัดทำคู่มือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ทำเป็นเอกสารระเบียบข้อบังคับเฉพาะให้กับนักเรียน ร้อยละ 40.49, จัดทำระเบียบข้อปฏิบัติต่างๆไว้ในรูปแผ่น VCD ร้อยละ 18.40 และการจัดทำคู่มือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ มีการจัดทำไว้ในเว็บไซต์ ร้อยละ 12.27

ตารางที่ 4.22 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องการดูแลรักษาระเบียบวินัยและความประพฤติ

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการดูแลรักษาระเบียบวินัย และความประพฤติ						
* จัดกิจกรรมขัดเกลาพฤติกรรมนักเรียน						
เช่น เข้าค่ายคุณธรรมจริยธรรม	178	92.71	193	65.20	371	76.02
* ส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจและให้รางวัลความ						
ประพฤติดีแก่นักเรียน	158	82.29	191	64.53	349	71.52
* จัดประชุมครูเพื่อแก้ไขพฤติกรรมนักเรียน						
กลุ่มเสี่ยง	156	81.25	188	63.51	344	70.49
* ควบคุมนักเรียนให้มีความเป็นระเบียบอยู่ใน						
ในแบบแผน อย่างสม่ำเสมอ	157	81.77	179	60.47	336	68.85

จากตารางที่ 4.22 การดูแลรักษาระเบียบวินัย และความประพฤติ พบว่า ในภาพรวม การดูแลรักษาระเบียบวินัย และความประพฤติที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ จัดกิจกรรมขัดเกลาพฤติกรรมนักเรียน เช่น เข้าค่ายคุณธรรมจริยธรรม ร้อยละ 76.02, ส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจและให้รางวัลความประพฤติดีแก่นักเรียน ร้อยละ 71.52, จัดประชุมครูเพื่อแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ร้อยละ 70.49 และควบคุมนักเรียนให้มีความเป็นระเบียบอยู่ในแบบแผนอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 68.85

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า การดูแลรักษาระเบียบวินัย และความประพฤติที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ จัดกิจกรรมขัดเกลาพฤติกรรมนักเรียน เช่น เข้าค่ายคุณธรรมจริยธรรม ร้อยละ 92.71, ส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจและให้รางวัลความประพฤติดีแก่นักเรียน ร้อยละ 82.29, ควบคุมนักเรียนให้มีความเป็นระเบียบอยู่ในแบบแผนอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 81.77 และจัดประชุมครูเพื่อแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ร้อยละ 81.25

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การดูแลรักษาระเบียบวินัย และความประพฤติที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ จัดกิจกรรมขัดเกลาพฤติกรรมนักเรียน เช่น เข้าค่ายคุณธรรมจริยธรรม ร้อยละ 65.20, ส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจและให้รางวัลความประพฤติดีแก่นักเรียน ร้อยละ 64.53, จัดประชุมครูเพื่อแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ร้อยละ 63.51 และควบคุมนักเรียนให้มีความเป็นระเบียบอยู่ในแบบแผนอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 60.47

ตารางที่ 4.23 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องการกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการป้องกันและปราบปราม

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการกำหนดแนวทาง						
* ประสานความร่วมมือในการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดร่วมกับ ชุมชนและ หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	144	75.00	193	65.20	337	69.06
* ประชุมชี้แจงให้นักเรียนทราบแนวทางการ แก้ไขปัญหายาเสพติด	150	78.13	185	62.50	335	68.65
* เชิญวิทยากรภายนอกให้ข้อมูลแนว ทางการแก้ไขปัญหายาเสพติด	158	82.29	176	59.46	334	68.44
* มอบหมายแต่งตั้งอาจารย์ในการ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างชัดเจน	143	74.48	158	53.38	301	61.68
* ตั้งงบประมาณสนับสนุนในการทำงาน	117	60.94	133	44.93	250	51.23
* สัมมนาเตรียมความพร้อมอาจารย์ในการ ปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ	72	37.50	149	50.34	221	45.29

จากตารางที่ 4.23 การกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการป้องกัน และปราบปราม ในภาพรวม พบว่า การกำหนดแนวทางหรือมาตรการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประสานความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับ ชุมชนและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 69.06, ประชุมชี้แจงให้นักเรียนทราบแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติด ร้อยละ 68.65, เชิญวิทยากรภายนอกให้ข้อมูลแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติด ร้อยละ 68.44 และมอบหมายแต่งตั้งอาจารย์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างชัดเจน ร้อยละ 61.68 สำหรับการกำหนดแนวทางหรือมาตรการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ตั้งงบประมาณสนับสนุนในการทำงาน ร้อยละ 51.23 และสัมมนาเตรียมความพร้อมอาจารย์ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 45.29

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า การกำหนดแนวทางหรือมาตรการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ เชิญวิทยากรภายนอกให้ข้อมูลแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติด ร้อยละ 82.29 สำหรับการกำหนดแนวทางหรือมาตรการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประสานความร่วมมือในการ

ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับ ชุมชนและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 75.00, ประชุมชี้แจงให้นักเรียนทราบแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติด ร้อยละ 78.13, มอบหมายแต่งตั้งอาจารย์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างชัดเจน ร้อยละ 74.48 และตั้งงบประมาณสนับสนุนในการทำงาน ร้อยละ 60.94 สำหรับการกำหนดแนวทางหรือมาตรการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ สัมมนาเตรียมความพร้อมอาจารย์ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 37.50

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การกำหนดแนวทางหรือมาตรการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประสานความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับ ชุมชนและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 65.20, ประชุมชี้แจงให้นักเรียนทราบแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติด ร้อยละ 62.50 สำหรับการกำหนดแนวทางหรือมาตรการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ เชิญวิทยากรภายนอกให้ข้อมูลแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติด ร้อยละ 59.46, มอบหมายแต่งตั้งอาจารย์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างชัดเจน ร้อยละ 53.38, สัมมนาเตรียมความพร้อมอาจารย์ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 50.34 และตั้งงบประมาณสนับสนุนในการทำงาน ร้อยละ 44.93

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการเชิญวิทยากรภายนอกให้ข้อมูลแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 82.29 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการเชิญวิทยากรภายนอกให้ข้อมูลแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 59.46, ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการมอบหมายแต่งตั้งอาจารย์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างชัดเจนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 74.48 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการมอบหมายแต่งตั้งอาจารย์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างชัดเจนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 53.38 และผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการตั้งงบประมาณสนับสนุนในการทำงาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.94 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการตั้งงบประมาณสนับสนุนในการทำงาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 44.93

ตารางที่ 4.24 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องการประสานกับชุมชนเพื่อดูแล รักษาระเบียบ วินัย และความประพฤติของนักเรียน

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการประสานงานกับชุมชน						
* จัดโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน	157	81.77	208	70.27	365	74.80
* ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนผู้ปกครองเพื่อ ร่วมกำหนดแนวทางด้านการรักษาระเบียบ และความประพฤติของนักเรียน	143	74.48	171	57.77	314	64.34
* เชิญหน่วยงานในชุมชนที่มีประสบการณ์ เกี่ยวกับการป้องกันปัญหายาเสพติดมาให้ ความรู้กับนักเรียน	141	73.44	168	56.76	309	63.32
* ร่วมมือกับชุมชนในการทำกิจกรรมเพื่อ ป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด	112	58.33	159	53.72	271	55.53
* ให้ผู้นำชุมชนเป็นเครือข่ายในการแจ้งเตือน การเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียน	98	51.04	111	37.50	209	42.83

จากตารางที่ 4.24 การประสานกับชุมชนเพื่อดูแล รักษาระเบียบ วินัย และความประพฤติของนักเรียน พบว่า ในภาพรวม การประสานกับชุมชนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ จัดโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน ร้อยละ 74.80, ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนผู้ปกครองเพื่อร่วมกำหนดแนวทางด้านการรักษาระเบียบและความประพฤติของนักเรียน ร้อยละ 64.34 และเชิญหน่วยงานในชุมชนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการป้องกันปัญหายาเสพติดมาให้ความรู้กับนักเรียน ร้อยละ 63.32 สำหรับการกำหนดแนวทางหรือมาตรการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ร่วมมือกับชุมชนในการทำกิจกรรมเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ร้อยละ 55.53 และให้ผู้นำชุมชนเป็นเครือข่ายในการแจ้งเตือนการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียน ร้อยละ 42.83

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า การประสานกับชุมชนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ จัดโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน ร้อยละ 81.77 การประสานกับชุมชนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนผู้ปกครองเพื่อร่วมกำหนดแนวทางด้านการรักษาระเบียบและความประพฤติของนักเรียน ร้อยละ 74.48 และเชิญหน่วยงานในชุมชนที่มีประสบการณ์

เกี่ยวกับการป้องกันปัญหายาเสพติดมาให้ความรู้กับนักเรียน ร้อยละ 73.44 สำหรับการกำหนดแนวทางหรือมาตรการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ร่วมมือกับชุมชนในการทำกิจกรรมเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ร้อยละ 58.33 และให้ผู้นำชุมชนเป็นเครือข่ายในการแจ้งเตือนการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียน ร้อยละ 51.04

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การประสานกับชุมชนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จัดโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน ร้อยละ 70.27 การประสานกับชุมชนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนผู้ปกครองเพื่อร่วมกำหนดแนวทางด้านการรักษาระเบียบและความประพฤติของนักเรียน ร้อยละ 57.77, เชิญหน่วยงานในชุมชนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการป้องกันปัญหายาเสพติดมาให้ความรู้กับนักเรียน ร้อยละ 56.76 และร่วมมือกับชุมชนในการทำกิจกรรมเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ร้อยละ 53.72 สำหรับการกำหนดแนวทางหรือมาตรการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ให้ผู้นำชุมชนเป็นเครือข่ายในการแจ้งเตือนการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียน ร้อยละ 37.50

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการประชาสัมพันธ์และเชิญชวนผู้ปกครองเพื่อร่วมกำหนดแนวทางด้านการรักษาระเบียบและความประพฤติของนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 74.48 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการประชาสัมพันธ์และเชิญชวนผู้ปกครองเพื่อร่วมกำหนดแนวทางด้านการรักษาระเบียบและความประพฤติของนักเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 57.77 และผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการเชิญหน่วยงานในชุมชนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการป้องกันปัญหายาเสพติดมาให้ความรู้กับนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 73.44 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการเชิญหน่วยงานในชุมชนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการป้องกันปัญหายาเสพติดมาให้ความรู้กับนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 56.76

ตารางที่ 4.25 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องการแก้ไขนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหายาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการแก้ไขนักเรียน						
* ประสานงานกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา	153	79.69	220	74.32	373	76.43
* ชี้แจงตักเตือนนักเรียนเป็นรายบุคคล	168	87.50	194	65.54	362	74.18
* สอดส่องดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อปัญหายาเสพติดอย่างใกล้ชิด	163	84.90	188	63.51	351	71.93
* อบรมนักเรียนหน้าเสาธงโดยสร้างความตระหนักและสอดแทรกข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	156	81.25	179	60.47	335	68.65
* ส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบำบัดรักษา	101	52.60	119	40.20	220	45.08
* ส่งไปยังฝ่ายต่างๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อขัดเกลาพฤติกรรมให้ดีขึ้น	80	41.67	84	28.38	164	33.61

จากตารางที่ 4.25 การแก้ไขนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหายาเสพติด พบว่า ในภาพรวม การแก้ไขที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประสานงานกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา ร้อยละ 76.43, ชี้แจงตักเตือนนักเรียนเป็นรายบุคคล ร้อยละ 74.18, สอดส่องดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อปัญหายาเสพติดอย่างใกล้ชิด ร้อยละ 71.93 และ อบรมนักเรียนหน้าเสาธงโดยสร้างความตระหนักและสอดแทรกข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ร้อยละ 68.65 สำหรับการแก้ไขที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ ส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบำบัดรักษา ร้อยละ 45.08 สำหรับการแก้ไขที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ส่งไปยังฝ่ายต่างๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อขัดเกลาพฤติกรรมให้ดีขึ้น ร้อยละ 33.61

ส่วนของผู้บริหาร การแก้ไขที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ชี้แจงตักเตือนนักเรียน

เป็นรายบุคคล ร้อยละ 87.50, สอดส่องดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อปัญหายาเสพติดอย่างใกล้ชิด ร้อยละ 84.90 และอบรมนักเรียนหน้าเสาธงโดยสร้างความตระหนักและสอดแทรกข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ร้อยละ 81.25 การแก้ไขที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประสานงานกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่องเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา ร้อยละ 79.69 สำหรับการแก้ไขที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ ส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบำบัดรักษา ร้อยละ 52.60 และส่งไปยังฝ่ายต่างๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อตัดเกลาพฤติกรรมให้ดีขึ้น ร้อยละ 41.67

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การแก้ไขที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประสานงานกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่องเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา ร้อยละ 74.32, ชี้แจงตักเตือนนักเรียนเป็นรายบุคคล ร้อยละ 65.54, สอดส่องดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อปัญหายาเสพติดอย่างใกล้ชิด ร้อยละ 63.51 และอบรมนักเรียนหน้าเสาธงโดยสร้างความตระหนักและสอดแทรกข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ร้อยละ 60.47 สำหรับการแก้ไขที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบำบัดรักษา ร้อยละ 40.20 สำหรับการแก้ไขที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ส่งไปยังฝ่ายต่างๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อตัดเกลาพฤติกรรมให้ดีขึ้น ร้อยละ 28.38

ตารางที่ 4.26 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องการกำหนดองค์ประกอบของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การกำหนดองค์ประกอบของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติด						
ไม่มีการกำหนด	39	20.31	118	39.86	157	32.17
มีการกำหนด	153	79.69	178	60.14	331	67.83
วิธีการกำหนดองค์ประกอบ						
	(n=153)		(n=178)		(n=331)	
* บ้าน หรือที่อยู่อาศัยของนักเรียนใกล้กับแหล่งชุมชนที่มียาเสพติด	139	90.85	153	85.96	292	88.22
* นักเรียนที่ผู้ปกครองมีปัญหาครอบครัวแตกแยก	129	84.31	124	69.66	253	76.44
* นักเรียนที่ครอบครัวแตกแยก	109	71.24	133	74.72	242	73.11
* นักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา-มารดาที่แท้จริงของตนเอง	114	74.51	120	67.42	234	70.69
* บ้าน หรือที่อยู่อาศัยของนักเรียนอยู่ในเขตพื้นที่เสี่ยงในการค้ายาเสพติด	113	73.86	120	67.42	233	70.39
* นักเรียนที่มีฐานะยากจน	86	56.21	119	66.85	205	61.93
* นักเรียนที่มีครอบครัวฐานะยากจน	82	53.59	95	53.37	177	53.47

จากตารางที่ 4.26 จากตารางที่ 4.26 การกำหนดองค์ประกอบของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติด ในภาพรวม พบว่า การกำหนดองค์ประกอบที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 67.83 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การกำหนดองค์ประกอบที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ บ้าน หรือที่อยู่อาศัยของนักเรียนใกล้กับแหล่งชุมชนที่มียาเสพติด ร้อยละ 88.22 สำหรับการกำหนดองค์ประกอบที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีปัญหาครอบครัวแตกแยก ร้อยละ 76.44, นักเรียนที่ครอบครัวแตกแยก ร้อยละ 73.11, นักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา-มารดาที่แท้จริงของตนเอง ร้อยละ 70.69, บ้าน หรือที่อยู่อาศัยของนักเรียนอยู่ในเขตพื้นที่เสี่ยงในการค้ายาเสพติด ร้อยละ 70.39 และนักเรียนที่มีฐานะยากจน ร้อยละ 61.93 สำหรับการกำหนดองค์ประกอบที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ นักเรียนที่มีครอบครัวฐานะยากจน ร้อยละ 53.47

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า การกำหนดองค์ประกอบ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 79.69 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การกำหนดองค์ประกอบที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ บ้าน หรือที่อยู่อาศัยของนักเรียนใกล้กับแหล่งชุมชนที่มียาเสพติด ร้อยละ 90.85 และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีปัญหาครอกครัวแตกแยก ร้อยละ 84.31 สำหรับการกำหนดองค์ประกอบที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนที่ครอกครัวแตกแยก ร้อยละ 71.24, นักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา-มารดาที่แท้จริงของตนเอง ร้อยละ 74.51 และบ้าน หรือที่อยู่อาศัยของนักเรียนอยู่ในเขตพื้นที่เสี่ยงในการค้ายาเสพติด ร้อยละ 73.86 สำหรับการกำหนดองค์ประกอบที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ นักเรียนที่มีฐานะยากจน ร้อยละ 56.21 และนักเรียนที่มีครอกครัวฐานะยากจน ร้อยละ 53.59

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การกำหนดองค์ประกอบมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.14 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การกำหนดองค์ประกอบที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ บ้าน หรือที่อยู่อาศัยของนักเรียนใกล้กับแหล่งชุมชนที่มียาเสพติด ร้อยละ 85.96 สำหรับการกำหนดองค์ประกอบที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ นักเรียนที่ครอกครัวแตกแยก ร้อยละ 74.72, นักเรียนที่ผู้ปกครองมีปัญหาครอกครัวแตกแยก ร้อยละ 69.66, นักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา-มารดาที่แท้จริงของตนเอง ร้อยละ 67.42, บ้าน หรือที่อยู่อาศัยของนักเรียนอยู่ในเขตพื้นที่เสี่ยงในการค้ายาเสพติด ร้อยละ 67.42 และนักเรียนที่มีฐานะยากจน ร้อยละ 66.85 สำหรับการกำหนดองค์ประกอบที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ นักเรียนที่มีครอกครัวฐานะยากจน ร้อยละ 53.37

ตารางที่ 4.27 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่ม

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการดูแลช่วยเหลือ						
* ประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ที่ปรึกษา	161	83.85	204	68.92	365	74.80
* ประสานความช่วยเหลือไปยังฝ่ายปกครอง	162	84.38	196	66.22	358	73.36
* ประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ที่ทำการสอนทุกคน	133	69.27	147	49.66	280	57.38
* ประสานความช่วยเหลือไปยังศูนย์บำบัดเพื่อบำบัดรักษา	112	58.33	152	51.35	264	54.10
* ประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ฝ่ายแนะแนว	126	65.63	134	45.27	260	53.28
* ประสานความช่วยเหลือไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก เช่น จิตแพทย์ ฯลฯ	86	44.79	100	33.78	166	34.02

จากตารางที่ 4.27 การดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติด พบว่า ในภาพรวม การดูแลช่วยเหลือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ที่ปรึกษา ร้อยละ 74.80 และประสานความช่วยเหลือไปยังฝ่ายปกครอง ร้อยละ 73.36 สำหรับการดูแลช่วยเหลือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ที่ทำการสอนทุกคน ร้อยละ 57.38, ประสานความช่วยเหลือไปยังศูนย์บำบัด เพื่อบำบัดรักษา ร้อยละ 54.10 และประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ฝ่ายแนะแนว ร้อยละ 53.28 สำหรับการดูแลช่วยเหลือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ประสานความช่วยเหลือไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก เช่น จิตแพทย์ ฯลฯ ร้อยละ 34.02

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า การดูแลช่วยเหลือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ประสานความช่วยเหลือไปยังฝ่ายปกครอง ร้อยละ 84.38 และประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ที่ปรึกษา ร้อยละ 83.85 สำหรับการดูแลช่วยเหลือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ ประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ที่ทำการสอนทุกคน ร้อยละ 69.27 และประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ฝ่ายแนะแนว ร้อยละ 65.63 สำหรับการดูแลช่วยเหลือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ประสาน

ความช่วยเหลือไปยังศูนย์บำบัด เพื่อบำบัดรักษา ร้อยละ 58.33 และประสานความช่วยเหลือไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก เช่น จิตแพทย์ ฯลฯ ร้อยละ 44.79

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การดูแลช่วยเหลือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ที่ปรึกษา ร้อยละ 68.92 และประสานความช่วยเหลือไปยังฝ่ายปกครอง ร้อยละ 66.22 สำหรับการดูแลช่วยเหลือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ ประสานความช่วยเหลือไปยังศูนย์บำบัด เพื่อบำบัดรักษา ร้อยละ 51.35, ประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ที่ทำการสอนทุกคน ร้อยละ 49.66 และประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ฝ่ายแนะแนว ร้อยละ 45.27 สำหรับการดูแลช่วยเหลือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ประสานความช่วยเหลือไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก เช่น จิตแพทย์ ฯลฯ ร้อยละ 33.78

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ที่ทำการสอนทุกคน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 69.27 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ที่ทำการสอนทุกคน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 49.66 และผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ฝ่ายแนะแนว มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 65.63 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ฝ่ายแนะแนว มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 45.27

ตารางที่ 4.28 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องการจัดการประชุมผู้ปกครองเครือข่าย

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการจัดการประชุม						
* จัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายปีละ 2 ครั้ง	132	68.75	175	59.12	307	62.91
* จัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายปีละ 1 ครั้ง	22	11.46	54	18.24	76	15.57
* จัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายปีละ 3 ครั้ง	20	10.42	55	18.58	75	15.37

จากตารางที่ 4.28 การจัดการประชุมผู้ปกครองเครือข่าย พบว่า ในภาพรวม การจัดการประชุมผู้ปกครองเครือข่ายมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ จัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายปีละ 2 ครั้ง ร้อยละ 62.91 การจัดการประชุมผู้ปกครองเครือข่ายมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ จัดประชุม

ผู้ปกครองเครือข่ายปีละ 1 ครั้ง ร้อยละ 15.57 และจัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายปีละ 3 ครั้ง ร้อยละ 15.37

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า การจัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ จัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายปีละ 2 ครั้ง ร้อยละ 68.75 การจัดประชุมผู้ปกครองเครือข่าย มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ จัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายปีละ 1 ครั้ง ร้อยละ 11.46 และจัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายปีละ 3 ครั้ง ร้อยละ 10.42

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การจัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ จัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายปีละ 2 ครั้ง ร้อยละ 59.12 การจัดประชุมผู้ปกครองเครือข่าย มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ จัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายปีละ 3 ครั้ง ร้อยละ 18.58 และจัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายปีละ 1 ครั้ง ร้อยละ 18.24

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายปีละ 2 ครั้ง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 68.75 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายปีละ 2 ครั้ง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 59.12

ตารางที่ 4.29 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องการทำกับติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการกำกับติดตามการดูแลช่วยเหลือ						
* มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ กำกับ ติดตาม ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจน	158	82.29	182	61.49	340	69.67
* มีการคัดสรรบุคลากรที่มีคุณสมบัติ เหมาะสมในการกำกับติดตามการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	134	69.79	157	53.04	291	59.63
* มีการเสริมสร้างขวัญกำลังใจบุคลากรที่ เกี่ยวข้องโดยการนิเทศให้กำลังใจในการ ดำเนินงาน	103	53.65	133	44.93	236	48.36
* สนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอในการ กำกับติดตาม	84	43.75	140	47.30	224	45.90
* จัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์สำหรับการ กำกับ ติดตามได้อย่างเพียงพอ	79	41.15	129	43.58	208	42.62

จากตารางที่ 4.27 การกำกับติดตามการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในภาพรวม พบว่า การกำกับ ติดตามที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ กำกับติดตามระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจน ร้อยละ 69.67 สำหรับการกำกับติดตามที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อยคือ มีการคัดสรรบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการกำกับติดตามการ ร้อยละ 48.36, มีการเสริมสร้างขวัญกำลังใจบุคลากรที่เกี่ยวข้องโดยการนิเทศให้กำลังใจในการดำเนินงาน ร้อยละ 59.63, สนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอในการกำกับติดตาม ร้อยละ 45.90 และจัดหา เครื่องมือ อุปกรณ์สำหรับการ กำกับติดตามได้อย่างเพียงพอ ร้อยละ 42.62

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า การกำกับติดตามที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการ กำกับติดตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจน ร้อยละ 82.29 สำหรับการกำกับติดตามที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ มีการคัดสรรบุคลากรที่มีคุณสมบัติ เหมาะสมในการกำกับติดตามการ ร้อยละ 69.79 สำหรับการกำกับติดตามที่มีการปฏิบัติอยู่ใน ระดับน้อยคือ มีการเสริมสร้างขวัญกำลังใจบุคลากรที่เกี่ยวข้องโดยการนิเทศให้กำลังใจ

ในการดำเนินงาน ร้อยละ 53.65, สนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอในการกำกับติดตาม ร้อยละ 43.75 และจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์สำหรับการ กำกับ ติดตามไว้อย่างเพียงพอ ร้อยละ 41.15

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การกำกับติดตามที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ กำกับติดตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจน ร้อยละ 61.49 สำหรับการกำกับติดตามที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ มีการคัดสรรบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการกำกับติดตามการ ร้อยละ 53.04, สนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอในการกำกับติดตาม ร้อยละ 47.30, มีการเสริมสร้างขวัญกำลังใจบุคลากรที่เกี่ยวข้องโดยการนิเทศให้กำลังใจในการดำเนินงาน ร้อยละ 44.93 และจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์สำหรับการ กำกับติดตามไว้อย่างเพียงพอ ร้อยละ 43.58

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ามี การคัดสรรบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการกำกับติดตามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 69.79 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่ามี การคัดสรรบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการกำกับติดตามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 53.04

ตารางที่ 4.30 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องการประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การประเมินผลการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน						
ไม่มีการประเมิน	28	14.58	32	10.81	60	12.30
มีการประเมิน	164	85.42	264	89.19	428	80.70
วิธีการประเมินผล	(n=164)		(n=264)		(n=428)	
* การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	152	92.68	230	87.12	382	89.25
* การสัมภาษณ์นักเรียน	115	70.12	186	70.45	301	70.33
* การสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม						
นักเรียน ผู้ปกครองหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	104	63.41	163	61.74	267	62.38
* แบบประเมิน	96	58.54	168	63.64	264	61.68
* ประเมินโดยคณะกรรมการดำเนินงาน						
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	78	47.56	124	46.97	202	47.20

จากตารางที่ 4.30 การประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในภาพรวม พบว่า การประเมินผลมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 80.70 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การประเมินผลที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ร้อยละ 89.25 สำหรับการประเมินผลที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การสัมภาษณ์นักเรียน ร้อยละ 70.33, การสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามนักเรียน ผู้ปกครองหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร้อยละ 62.38 และแบบประเมิน ร้อยละ 47.20 สำหรับการประเมินผลที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ประเมินโดยคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร้อยละ 47.20

ส่วนของผู้บริหาร การประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในภาพรวม พบว่า การประเมินผลมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 85.42 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การประเมินผลที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ร้อยละ 92.68 สำหรับการประเมินผลที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การสัมภาษณ์นักเรียน ร้อยละ 70.12, และการสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามนักเรียน ผู้ปกครองหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร้อยละ 63.41 สำหรับการประเมินผลที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ แบบประเมิน ร้อยละ 58.54 ประเมินโดยคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร้อยละ 47.56

ส่วนของอาจารย์ พบว่า การประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในภาพรวม พบว่า การประเมินผลมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 89.19 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การประเมินผลที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ร้อยละ 87.12 สำหรับการประเมินผลที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การสัมภาษณ์นักเรียน ร้อยละ 70.45, แบบประเมิน ร้อยละ 63.64 และการสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามนักเรียน ผู้ปกครองหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร้อยละ 61.74 สำหรับการประเมินผลที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ประเมินโดยคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร้อยละ 46.97

ตอนที่ 2 ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน

จากข้อมูลปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาเสพติด ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครทั้ง 6 ด้าน เมื่อนำมาจำแนกจำนวนและค่าร้อยละ ได้ผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. งานสำมะโนนักเรียน	ตารางที่ 4.31	ถึง 4.34
2. งานรับและลงทะเบียนนักเรียน	ตารางที่ 4.35	ถึง 4.39
3. งานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด	ตารางที่ 4.40	ถึง 4.44
4. งานบริการและสวัสดิการนักเรียน	ตารางที่ 4.45	ถึง 4.50
5. งานวินัยและความประพฤตินักเรียน	ตารางที่ 4.51	ถึง 4.55
6. งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ตารางที่ 4.56	ถึง 4.60

ตารางที่ 4.31 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน

สำมะโนนักเรียน ในเรื่องปัญหาการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้า

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการสำรวจข้อมูล						
* ไม่ได้รับความร่วมมือในการเปิดเผยความ						
จริงจากผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิด	124	64.58	163	55.07	287	58.81
* ขาดงบประมาณสนับสนุน	67	34.90	162	54.73	229	46.93
* ไม่มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบในหน้าที่การ						
สำรวจข้อมูลด้านยาเสพติดโดยตรง	52	27.08	64	21.62	116	23.77
* ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง						
ในการให้ข้อมูล	56	29.17	57	19.26	113	23.16
* ข้อมูลที่สำรวจไม่ตรงกับทะเบียนราษฎร์	25	13.02	69	23.31	94	19.26

จากตารางที่ 4.31 ปัญหาการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้า ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการสำรวจข้อมูลที่พบในระดับน้อยคือ ไม่ได้รับความร่วมมือในการเปิดเผยความจริงจากผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิด ร้อยละ 58.81 และขาดงบประมาณสนับสนุน ร้อยละ 46.93 สำหรับปัญหาการสำรวจข้อมูลที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบในหน้าที่

การสำรวจข้อมูลด้านยาเสพติดโดยตรง ร้อยละ 23.77, ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล ร้อยละ 23.16 และข้อมูลที่สำรวจไม่ตรงกับทะเบียนราษฎร ร้อยละ 19.26

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการสำรวจข้อมูลที่พบในระดับมากคือ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือในการเปิดเผยความจริงจากผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิด ร้อยละ 64.58 ปัญหาการสำรวจข้อมูลที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดงบประมาณสนับสนุน ร้อยละ 34.90, ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล ร้อยละ 29.17, ไม่มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบในหน้าที่การสำรวจข้อมูลด้านยาเสพติดโดยตรง ร้อยละ 27.08 และข้อมูลที่สำรวจไม่ตรงกับทะเบียนราษฎร ร้อยละ 13.02

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการสำรวจข้อมูลที่พบในระดับน้อยคือ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือในการเปิดเผยความจริงจากผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิด ร้อยละ 55.07 และขาดงบประมาณสนับสนุน ร้อยละ 54.73 สำหรับปัญหาการสำรวจข้อมูลที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ข้อมูลที่สำรวจไม่ตรงกับทะเบียนราษฎร ร้อยละ 23.31, ไม่มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบในหน้าที่การสำรวจข้อมูลด้านยาเสพติดโดยตรง ร้อยละ 21.62, และขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล ร้อยละ 19.26

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเป็น การไม่ได้ได้รับความร่วมมือในการเปิดเผยความจริงจากผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 64.58 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าเป็น การไม่ได้ได้รับความร่วมมือในการเปิดเผยความจริงจากผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.07

ตารางที่ 4.32 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน

สำมะโนนักเรียน ในเรื่องปัญหาการประสานความร่วมมือเรื่องยาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการประสานความร่วมมือ						
* ขาดโอกาสในการเข้าร่วมประชุมกับ หน่วยงาน ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งเขต พื้นที่การศึกษา ในบางโอกาส	74	38.54	56	18.92	130	26.64
* ไม่ได้รับความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุม ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	34	17.71	95	32.09	129	26.43
* ขาดงบประมาณสนับสนุนในการปฏิบัติงาน	72	37.50	54	18.24	126	25.82
* ไม่ได้รับความร่วมมือและความสะดวกใน การปฏิบัติงานเท่าที่ควร	66	34.38	55	18.58	121	24.80
* เขตพื้นที่การศึกษา ชุมชนและท้องถิ่นไม่มี การจัดการประชุมเกี่ยวกับยาเสพติด	51	26.56	44	14.86	118	24.18

จากตารางที่ 4.32 ปัญหาการประสานความร่วมมือเรื่องยาเสพติด ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการประสานความร่วมมือเรื่องยาเสพติด พบปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกข้อคือ ขาดโอกาสในการเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงาน ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งเขตพื้นที่การศึกษา ในบางโอกาส ร้อยละ 26.64, ไม่ได้รับความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุมตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ร้อยละ 26.43, ขาดงบประมาณสนับสนุนในการปฏิบัติงาน ร้อยละ 25.82, ไม่ได้รับความร่วมมือและความสะดวกในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร ร้อยละ 24.80 และเขตพื้นที่การศึกษา ชุมชนและท้องถิ่นไม่มีการจัดการประชุมเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 24.18

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการประสานความร่วมมือเรื่องยาเสพติด พบปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกข้อคือ ขาดโอกาสในการเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงาน ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งเขตพื้นที่การศึกษา ในบางโอกาส ร้อยละ 38.54, ขาดงบประมาณสนับสนุนในการปฏิบัติงาน ร้อยละ 37.50, ไม่ได้รับความร่วมมือและความสะดวกในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร ร้อยละ 34.38 เขตพื้นที่การศึกษา

ชุมชนและท้องถิ่นไม่มีการจัดการประชุมเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 26.56 และไม่ได้รับความร่วมมือ ในการเข้าร่วมประชุมตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ร้อยละ 17.71

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการประสานความร่วมมือเรื่องยาเสพติด พบปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกข้อคือ ไม่ได้รับความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุมตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ร้อยละ 32.09, ขาดโอกาสในการเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงาน ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งเขตพื้นที่ การศึกษาในบางโอกาส ร้อยละ 18.92, ไม่ได้รับความร่วมมือและความสะดวกในการปฏิบัติงาน เท่าที่ควร ร้อยละ 18.58 ขาดงบประมาณสนับสนุนในการปฏิบัติงาน ร้อยละ 18.24 และเขตพื้นที่การศึกษา ชุมชนและท้องถิ่นไม่มีการจัดการประชุมเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 14.86

ตารางที่ 4.33 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานสำมะโนนักเรียน ในเรื่องปัญหาการสำรวจสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการสำรวจสถิติ						
* ไม่เปิดเผยข้อมูลที่เป็นจริง	112	58.33	140	47.30	252	51.64
* ข้อมูลสถิติไม่สอดคล้องกับปัจจุบัน	67	34.90	167	56.42	234	47.95
* ผลการสรุปข้อมูลล่าช้าไม่ทันกับสภาพการปัจจุบัน	58	30.21	143	48.31	201	41.19
* อาจารย์ไม่ได้รับการแต่งตั้งหน้าที่ในการเก็บข้อมูลอย่างชัดเจน	43	22.40	125	42.23	168	34.43
* ได้รับการแต่งตั้งแต่การลงมือปฏิบัติงานไม่มีผู้สนับสนุนให้ความสำคัญ	42	21.88	96	32.43	138	28.28

จากตารางที่ 4.33 ปัญหาการสำรวจสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติด ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการสำรวจสถิติที่พบในระดับน้อยคือ ไม่เปิดเผยข้อมูลที่เป็นจริง ร้อยละ 51.64, ข้อมูลสถิติไม่สอดคล้องกับปัจจุบัน ร้อยละ 47.95 และผลการสรุปข้อมูลล่าช้าไม่ทันกับสภาพการปัจจุบัน ร้อยละ 41.19 สำหรับปัญหาการสำรวจสถิติที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ อาจารย์ไม่ได้รับการแต่งตั้งหน้าที่ในการเก็บข้อมูลอย่างชัดเจน ร้อยละ 34.43 และไม่มีผู้สนับสนุนให้ความสำคัญ ร้อยละ 28.28

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการสำรวจสถิติที่พบในระดับน้อยคือ ไม่เปิดเผยข้อมูลที่เป็นจริง ร้อยละ 58.33 สำหรับปัญหาการสำรวจสถิติที่พบในระดับน้อยที่สุดคือข้อมูลสถิติไม่สอดคล้องกับปัจจุบัน ร้อยละ 34.90 และผลการสรุปข้อมูลล่าช้าไม่ทันกับสภาพการปัจจุบัน ร้อยละ 30.21 อาจารย์ไม่ได้รับการแต่งตั้งหน้าที่ในการเก็บข้อมูลอย่างชัดเจน ร้อยละ 22.40 และไม่มีผู้สนับสนุนให้ความสำคัญ ร้อยละ 21.88

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการสำรวจสถิติที่พบในระดับน้อยคือ ข้อมูลสถิติไม่สอดคล้องกับปัจจุบัน ร้อยละ 56.42, ผลการสรุปข้อมูลล่าช้าไม่ทันกับสภาพการปัจจุบัน ร้อยละ 48.31, ไม่เปิดเผยข้อมูลที่เป็นจริง ร้อยละ 47.30 และอาจารย์ไม่ได้รับการแต่งตั้งหน้าที่ในการเก็บข้อมูลอย่างชัดเจน ร้อยละ 42.23 สำหรับปัญหาการสำรวจสถิติที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่มีผู้สนับสนุนให้ความสำคัญ ร้อยละ 32.43

ตารางที่ 4.34 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน
สำมะโนนักเรียน ในเรื่องปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาข้อมูลเด็กในพื้นที่						
* ข้อมูลที่ได้ไม่ตรงกับความเป็นจริง	85	44.27	174	58.78	259	53.07
* ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล	52	27.08	170	57.43	222	45.49
* ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลด้านนี้อย่างเป็นระบบ	82	42.71	59	19.93	141	28.89
* ข้อมูลที่มีไม่เป็นข้อมูลปัจจุบัน	78	40.63	57	19.26	135	27.66
* การจัดเก็บข้อมูลถูกเปิดเผยไม่เป็นความลับ	26	13.54	67	22.64	93	19.06

จากตารางที่ 4.34 ปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติดในภาพรวม พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลที่พบในระดับน้อยคือ ข้อมูลที่ได้ไม่ตรงกับความเป็นจริง ร้อยละ 53.07 และไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล ร้อยละ 45.49 สำหรับปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลด้านนี้อย่างเป็นระบบ ร้อยละ 28.89, ข้อมูลที่มีไม่เป็นข้อมูลปัจจุบัน ร้อยละ 27.66 และการจัดเก็บข้อมูลถูกเปิดเผย

ไม่เป็นความลับ ร้อยละ 19.06

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลที่พบในระดับน้อยคือ ข้อมูลที่ได้ไม่ตรงกับความเป็นจริง ร้อยละ 44.27, ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลด้านนี้เป็นระบบ ร้อยละ 42.71, ข้อมูลที่มีไม่เป็นข้อมูลปัจจุบัน ร้อยละ 40.63 สำหรับปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล ร้อยละ 27.08 และการจัดเก็บข้อมูลถูกเปิดเผยไม่เป็นความลับ ร้อยละ 13.54

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลที่พบในระดับน้อยคือ ข้อมูลที่ได้ไม่ตรงกับความเป็นจริง ร้อยละ 58.78 และไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล ร้อยละ 57.43 สำหรับปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ การจัดเก็บข้อมูลถูกเปิดเผยไม่เป็นความลับ ร้อยละ 22.64, ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลด้านนี้เป็นระบบ ร้อยละ 19.93 และข้อมูลที่มีไม่เป็นข้อมูลปัจจุบัน ร้อยละ 19.26

ตารางที่ 4.35 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับและลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องปัญหาการวางแผนด้านยาเสพติดในการรับนักเรียน

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการวางแผน						
* ไม่มีการจำแนกข้อมูลเกี่ยวกับทำเลที่ตั้ง ของนักเรียนที่อยู่กลุ่มพื้นที่เสี่ยง	83	43.23	125	42.23	208	42.62
* ไม่มีการจัดทำข้อมูลนักเรียน	53	27.60	117	39.53	170	34.84
* ไม่มีการประชุมร่วมกันในการวางแผนการ รับนักเรียน	44	22.92	115	38.85	159	32.58
* ไม่มีการคาดคะเนข้อมูลนักเรียนที่อาจจะ เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	79	41.15	69	23.31	148	30.33
* จำนวนห้องเรียนต่อสัดส่วนนักเรียนที่รับ จริงไม่สมดุลกัน	43	22.40	81	27.36	124	25.41

จากตารางที่ 4.35 ปัญหาการวางแผนด้านยาเสพติดในการรับนักเรียน ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการวางแผนที่พบในระดับน้อยคือ ไม่มีการจำแนกข้อมูลเกี่ยวกับทำเลที่ตั้งของนักเรียน ที่อยู่กลุ่มพื้นที่เสี่ยง ร้อยละ 42.62 สำหรับปัญหาการวางแผนที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่มีการจัดทำข้อมูลนักเรียน ร้อยละ 34.84, ไม่มีการประชุมร่วมกันในการวางแผนการรับนักเรียน ร้อยละ 32.58, ไม่มีการคาดคะเนข้อมูลนักเรียนที่อาจจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ร้อยละ 30.33 และจำนวนห้องเรียนต่อสัดส่วนนักเรียนที่รับจริงไม่สมดุลกัน ร้อยละ 25.41

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการวางแผนที่พบในระดับน้อยคือ ไม่มีการจำแนกข้อมูลเกี่ยวกับทำเลที่ตั้งของนักเรียนที่อยู่กลุ่มพื้นที่เสี่ยง ร้อยละ 43.23 และ ไม่มีการคาดคะเนข้อมูลนักเรียนที่อาจจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ร้อยละ 41.15 สำหรับปัญหาการวางแผนที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่มีการประชุมร่วมกันในการวางแผนการรับนักเรียน ร้อยละ 22.90, จำนวนห้องเรียนต่อสัดส่วนนักเรียนที่รับจริงไม่สมดุลกัน ร้อยละ 22.40 และ ไม่มีการจัดทำข้อมูลนักเรียน ร้อยละ 27.60

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการวางแผนที่พบในระดับน้อยคือ ไม่มีการจำแนกข้อมูลเกี่ยวกับทำเลที่ตั้งของนักเรียนที่อยู่กลุ่มพื้นที่เสี่ยง ร้อยละ 42.23 สำหรับปัญหาการวางแผนที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่มีการจัดทำข้อมูลนักเรียน ร้อยละ 39.53, ไม่มีการประชุมร่วมกันในการวางแผน การรับนักเรียน ร้อยละ 38.85, จำนวนห้องเรียนต่อสัดส่วนนักเรียนที่รับจริงไม่สมดุลกัน ร้อยละ 27.36 และ ไม่มีการคาดคะเนข้อมูลนักเรียนที่อาจจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ร้อยละ 23.31

ตารางที่ 4.36 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับ และลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องปัญหาการประชาสัมพันธ์เรื่องยาเสพติดในการรับนักเรียน

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการประชาสัมพันธ์						
* เอกสารประชาสัมพันธ์ที่ส่งผ่านนักเรียนไม่ถึงผู้ปกครอง	88	45.83	156	52.70	244	50.00
* การดำเนินการประชาสัมพันธ์ไม่ต่อเนื่อง	97	50.52	103	34.80	200	40.98
* ขาดความร่วมมือจากอาจารย์และหน่วยงานในการช่วยประชาสัมพันธ์	37	19.27	143	48.31	180	36.89
* ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการเข้าประชุม ทำให้ข้อมูลที่ประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง	80	41.67	91	30.74	171	35.04
* ผู้ปกครองบางส่วนไม่สามารถรับข้อมูลการประชาสัมพันธ์โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้	62	32.29	96	32.43	158	32.38
* ขาดผู้ที่ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์โดยตรง	40	20.83	79	26.69	119	24.39
* อินเทอร์เน็ตสัญญาณล้มเหลวบ่อยครั้งไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ในการประชาสัมพันธ์	20	10.42	71	23.99	91	18.65
* ป้ายประชาสัมพันธ์ชำรุดหรือสูญหาย	17	8.85	49	16.55	66	13.52

จากตารางที่ 4.36 ปัญหาการประชาสัมพันธ์เรื่องยาเสพติดในการรับนักเรียน ในภาพรวมพบว่า ปัญหาการประชาสัมพันธ์ที่พบในระดับน้อยคือ การดำเนินการประชาสัมพันธ์ไม่ต่อเนื่อง ร้อยละ 40.98 และเอกสารประชาสัมพันธ์ที่ส่งผ่านนักเรียนไม่ถึงผู้ปกครอง ร้อยละ 50.00 สำหรับปัญหาการประชาสัมพันธ์ที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการเข้าประชุมทำให้ข้อมูลที่ประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง ร้อยละ 35.04, ขาดความร่วมมือจากอาจารย์และหน่วยงานในการช่วยประชาสัมพันธ์ ร้อยละ 36.89, ผู้ปกครองบางส่วนไม่สามารถรับข้อมูลการประชาสัมพันธ์โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ ร้อยละ 32.38, ขาดผู้ที่ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์โดยตรง ร้อยละ 24.39, อินเทอร์เน็ตสัญญาณล้มเหลวบ่อยครั้งไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ในการประชาสัมพันธ์ ร้อยละ 18.65 และป้ายประชาสัมพันธ์ชำรุดหรือสูญหาย ร้อยละ 13.52

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการประชาสัมพันธ์ที่พบในระดับน้อยคือ เอกสารประชาสัมพันธ์ที่ส่งผ่านนักเรียนไม่ถึงผู้ปกครอง ร้อยละ 50.00 และการดำเนินการประชาสัมพันธ์ไม่ต่อเนื่อง ร้อยละ 40.98 สำหรับปัญหาการประชาสัมพันธ์ที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือจากอาจารย์และหน่วยงานในการช่วยประชาสัมพันธ์ ร้อยละ 36.89, ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการเข้าประชุม ทำให้ข้อมูลที่ประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง ร้อยละ 35.04, ผู้ปกครองบางส่วนไม่สามารถรับข้อมูลการประชาสัมพันธ์โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ ร้อยละ 32.38, ขาดผู้ที่ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์โดยตรง ร้อยละ 24.39, อินเทอร์เน็ตสัญญาณล้มเหลวบ่อยครั้งไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ในการประชาสัมพันธ์ ร้อยละ 18.65 และป้ายประชาสัมพันธ์ชำรุดหรือสูญหาย ร้อยละ 13.52

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการประชาสัมพันธ์ที่พบในระดับน้อยคือ เอกสารประชาสัมพันธ์ที่ส่งผ่านนักเรียนไม่ถึงผู้ปกครอง ร้อยละ 52.70 และขาดความร่วมมือจากอาจารย์และหน่วยงานในการช่วยประชาสัมพันธ์ ร้อยละ 48.31 สำหรับปัญหาการประชาสัมพันธ์ที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ การดำเนินการประชาสัมพันธ์ไม่ต่อเนื่อง ร้อยละ 34.80, ผู้ปกครองบางส่วนไม่สามารถรับข้อมูลการประชาสัมพันธ์โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ ร้อยละ 32.43, ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการเข้าประชุม ทำให้ข้อมูลที่ประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง ร้อยละ 30.74, ขาดผู้ที่ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์โดยตรง ร้อยละ 26.69, อินเทอร์เน็ตสัญญาณล้มเหลวบ่อยครั้งไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ในการประชาสัมพันธ์ ร้อยละ 23.99 และป้ายประชาสัมพันธ์ชำรุดหรือสูญหาย ร้อยละ 16.55

ตารางที่ 4.37 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน

รับและลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องปัญหาการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการตรวจสอบ						
* ประวัติข้อมูลจากโรงเรียนเดิมข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริง	76	39.58	202	68.24	278	56.97
* การสัมภาษณ์นักเรียนบางครั้งไม่ได้ข้อมูลตามความเป็นจริง	116	60.42	155	52.36	271	55.53
* ไม่ได้รับข้อมูลที่เป็นจริงจากผู้ปกครองเนื่องจากเกรงว่าบุตรหลานของตนจะถูกปฏิเสธในการรับ	124	64.58	20	6.76	144	29.51
* นักเรียนรับประทานยาแก้ไวก่อนตรวจปัสสาวะทำให้ผลปรากฏเป็นแถบสีม่วงเหมือนเสพยาเสพติด	25	13.02	104	35.14	129	26.43
* ขาดอาจารย์ที่มีความรู้ที่มาทำงานด้านนี้โดยตรง	54	28.13	61	20.61	115	23.57
* ขาดงบประมาณสนับสนุนในการซื้อสารเคมีเพื่อตรวจหาสารเสพติด	42	21.88	55	18.58	97	19.87

จากตารางที่ 4.37 ปัญหาการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการตรวจสอบที่พบในระดับน้อยคือ ประวัติข้อมูลจากโรงเรียนเดิมข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริง ร้อยละ 56.97 และการสัมภาษณ์นักเรียนบางครั้งไม่ได้ข้อมูลตามความเป็นจริง ร้อยละ 55.53 สำหรับปัญหาการตรวจสอบที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่ได้รับข้อมูลที่เป็นจริงจากผู้ปกครองเนื่องจากเกรงว่าบุตรหลานของตนจะถูกปฏิเสธในการรับ ร้อยละ 29.51, นักเรียนรับประทานยาแก้ไวก่อนตรวจปัสสาวะทำให้ผลปรากฏเป็นแถบสีม่วงเหมือนเสพยาเสพติด ร้อยละ 26.43, ขาดอาจารย์ที่มีความรู้ที่มาทำงานด้านนี้โดยตรง ร้อยละ 23.57 และขาดงบประมาณสนับสนุนในการซื้อสารเคมีเพื่อตรวจหาสารเสพติด ร้อยละ 19.87

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการตรวจสอบที่พบในระดับมากคือ ไม่ได้รับข้อมูลที่เป็นจริงจากผู้ปกครองเนื่องจากเกรงว่าบุตรหลานของตนจะถูกปฏิเสธในการรับ ร้อยละ 64.58 และการสัมภาษณ์นักเรียนบางครั้งไม่ได้ข้อมูลตามความเป็นจริง ร้อยละ 60.42 สำหรับปัญหาการตรวจสอบที่พบในระดับน้อยคือ ประวัติข้อมูลจากโรงเรียนเดิมข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริง ร้อยละ 39.58, ขาดอาจารย์ที่มีความรู้ที่มาทำงานด้านนี้โดยตรง ร้อยละ 28.13, ขาดงบประมาณสนับสนุนในการซื้อสารเคมีเพื่อตรวจหาสารเสพติด ร้อยละ 21.88 และนักเรียนรับประทานยาแก้ไวก่อนตรวจปัสสาวะทำให้ผลปรากฏเป็นแถบสีม่วงเหมือนเสพยาเสพติด ร้อยละ 13.02

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการตรวจสอบที่พบในระดับมากคือ ประวัติข้อมูลจากโรงเรียนเดิมข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริง ร้อยละ 68.24 สำหรับปัญหาการตรวจสอบที่พบในระดับมากคือ การสัมภาษณ์นักเรียนบางครั้งไม่ได้ข้อมูลตามความเป็นจริง ร้อยละ 52.36 สำหรับปัญหาการตรวจสอบที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ นักเรียนรับประทานยาแก้ไวก่อนตรวจปัสสาวะทำให้ผลปรากฏเป็นแถบสีม่วงเหมือนเสพยาเสพติด ร้อยละ 35.14, ขาดอาจารย์ที่มีความรู้ที่มาทำงานด้านนี้โดยตรง ร้อยละ 20.61, ขาดงบประมาณสนับสนุนในการซื้อสารเคมีเพื่อตรวจหาสารเสพติด ร้อยละ 18.58 และไม่ได้รับข้อมูลที่เป็นจริงจากผู้ปกครองเนื่องจากเกรงว่าบุตรหลานของตนจะถูกปฏิเสธในการรับ ร้อยละ 6.76

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า ประวัติข้อมูลจากโรงเรียนเดิมข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 39.58 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า ประวัติข้อมูลจากโรงเรียน เดิมข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 68.24, ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า การสัมภาษณ์นักเรียนบางครั้งไม่ได้ข้อมูลตามความเป็นจริง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.42 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า การสัมภาษณ์นักเรียนบางครั้งไม่ได้ข้อมูลตามความเป็นจริง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 52.36 และผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า การไม่ได้รับข้อมูลที่เป็นจริงจากผู้ปกครองเนื่องจากเกรงว่าบุตรหลานของตนจะถูกปฏิเสธในการรับ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 64.58 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า การไม่ได้รับข้อมูลที่เป็นจริงจากผู้ปกครองเนื่องจากเกรงว่าบุตรหลานของตนจะถูกปฏิเสธในการรับ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 6.76

ตารางที่ 4.38 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับ และลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องปัญหาการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการดำเนินการช่วยเหลือ นักเรียน						
* ไม่มีปัญหา	63	32.81	159	53.72	222	45.49
* มีปัญหา	129	67.19	137	46.29	266	55.45
ปัญหาการดำเนินการช่วยเหลือ	(n=129)		(n=137)		(n=266)	
* ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการ แก้ปัญหา	82	63.57	85	62.04	167	62.78
* ขาดความเอาใจใส่อย่างจริงจังในการ ติดตามของบุคคลที่เกี่ยวข้อง	69	53.49	69	50.36	138	51.88
* นักเรียนไม่มาพบหรือให้ความร่วมมือใน การบำบัดรักษา	78	60.47	56	40.88	134	50.38
* สถานที่บำบัดช่วยเหลือไม่สามารถให้ ความช่วยเหลือตามแผนของโรงเรียน	21	16.28	89	64.96	110	41.35

จากตารางที่ 4.38 ปัญหาการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการดำเนินการช่วยเหลือมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 55.45 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ปัญหาการตรวจสอบประวัติยาเสพติดที่พบในระดับมากที่สุดคือ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ปัญหา ร้อยละ 62.78 สำหรับปัญหาการตรวจสอบประวัติยาเสพติดที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความเอาใจใส่อย่างจริงจังในการติดตามของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 51.88, นักเรียนไม่มาพบหรือให้ความร่วมมือในการบำบัดรักษา ร้อยละ 50.38 และสถานที่บำบัดช่วยเหลือไม่สามารถให้ความช่วยเหลือตามแผนของโรงเรียน ร้อยละ 41.35

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการดำเนินการช่วยเหลือมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 67.19 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ปัญหาการตรวจสอบประวัติยาเสพติดที่พบในระดับมากที่สุดคือ และไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ปัญหา ร้อยละ 63.57 และนักเรียนไม่มาพบหรือให้ความร่วมมือในการบำบัดรักษา ร้อยละ 60.47 สำหรับปัญหาการตรวจสอบประวัติยาเสพติดที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความเอาใจใส่อย่างจริงจังในการติดตามของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ร้อยละ 53.49 สำหรับปัญหาการตรวจสอบประวัติยาเสพติดที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ สถานที่บำบัดช่วยเหลือไม่สามารถให้ความช่วยเหลือตามแผนของโรงเรียน ร้อยละ 16.28

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการดำเนินการช่วยเหลือมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 46.29 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ปัญหาการตรวจสอบประวัติยาเสพติดที่พบในระดับมากคือ สถานที่บำบัดช่วยเหลือไม่สามารถให้ความช่วยเหลือตามแผนของโรงเรียน ร้อยละ 64.96 และไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ปัญหา ร้อยละ 62.04 สำหรับปัญหาการตรวจสอบประวัติยาเสพติดที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความเอาใจใส่อย่างจริงจังในการติดตามของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 50.36 และนักเรียนไม่มาพบหรือให้ความร่วมมือในการบำบัดรักษา ร้อยละ 40.88

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า นักเรียนไม่มาพบหรือให้ความร่วมมือในการบำบัดรักษา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.47 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า นักเรียนไม่มาพบหรือให้ความร่วมมือในการบำบัดรักษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 40.88 และผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า สถานที่บำบัดช่วยเหลือไม่สามารถให้ความช่วยเหลือตามแผนของโรงเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 16.28 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าสถานที่บำบัดช่วยเหลือไม่สามารถให้ความช่วยเหลือตามแผนของโรงเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 64.96

ตารางที่ 4.39 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานรับ
และลงทะเบียนนักเรียน ในเรื่องปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองเรื่องยาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการตรวจประวัติ						
* ข้อมูลบางอย่างจากผู้ปกครองอาจถูก ปกปิดไม่เป็นความจริง	114	59.38	141	47.64	255	52.25
* ข้อมูลบางอย่างมีการเปลี่ยนแปลง ภายหลังทำให้ข้อมูลคลาดเคลื่อนไม่ตรง ความเป็นจริง เช่น รายได้ อาชีพ สถานภาพ ของผู้ปกครอง ที่อยู่ เป็นต้น	89	46.35	48	16.22	137	28.07
* การส่งหลักฐานเอกสารให้กับโรงเรียนของ ผู้ปกครองล่าช้าและตอบไม่ครบ	56	29.17	50	16.89	106	21.72
* ข้อมูลที่ได้ของผู้ปกครองไม่ตรงกับ ทะเบียนราษฎร์	44	22.92	38	12.84	82	16.80

จากตารางที่ 4.39 ปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองเรื่องยาเสพติด ในภาพรวม พบว่า
ปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครอง พบในระดับน้อยคือ ข้อมูลบางอย่างจากผู้ปกครองอาจถูกปกปิด
ไม่เป็นความจริง ร้อยละ 52.25 สำหรับปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ
ข้อมูลบางอย่างมีการเปลี่ยนแปลงภายหลังทำให้ข้อมูลคลาดเคลื่อนไม่ตรงความเป็นจริง
ร้อยละ 28.07, การส่งหลักฐานเอกสารให้กับโรงเรียนของผู้ปกครองล่าช้าและตอบไม่ครบ
ร้อยละ 21.72 และข้อมูลที่ได้ของผู้ปกครองไม่ตรงกับทะเบียนราษฎร์ ร้อยละ 16.80

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยคือ ข้อมูล
บางอย่างจากผู้ปกครองอาจถูกปกปิดไม่เป็นความจริง ร้อยละ 59.38 และข้อมูลบางอย่าง
มีการเปลี่ยนแปลงภายหลังทำให้ข้อมูลคลาดเคลื่อนไม่ตรงความเป็นจริง ร้อยละ 46.35 สำหรับ
ปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ การส่งหลักฐานเอกสารให้กับโรงเรียน
ของผู้ปกครองล่าช้าและตอบไม่ครบ ร้อยละ 29.17 และข้อมูลที่ได้ของผู้ปกครองไม่ตรงกับทะเบียน
ราษฎร์ ร้อยละ 22.92

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยคือ ข้อมูลบางอย่างจากผู้ปกครองอาจถูกปกปิดไม่เป็นความจริง ร้อยละ 47.64 สำหรับปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ การส่งหลักฐานเอกสารให้กับโรงเรียนของผู้ปกครองล่าช้าและตอบไม่ครบ ร้อยละ 16.89, ข้อมูลบางอย่างมีการเปลี่ยนแปลงภายหลังทำให้ข้อมูลคลาดเคลื่อนไม่ตรงความเป็นจริง ร้อยละ 16.22 และข้อมูลที่ได้ของผู้ปกครองไม่ตรงกับทะเบียนราษฎร ร้อยละ 12.84

ตารางที่ 4.40 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม						
* ขาดวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับภัยของยาเสพติด	52	27.08	125	42.23	177	36.27
* นักเรียนไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้	63	32.81	108	36.49	171	35.04
* ขาดความสนใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน	52	27.08	115	38.85	167	34.22
* นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด	45	23.44	101	34.12	146	29.92
* ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน	31	16.15	95	32.09	126	25.82
* การจัดบอร์ดนิทรรศการที่ให้ความรู้ในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดไม่น่าสนใจ	36	18.75	87	29.39	123	25.20
* เกิดอันตรายจากการเดินรถคันเพื่อต่อต้านยาเสพติดตามถนนหรือในที่ชุมชน	18	9.38	95	32.09	113	23.16
* โรงเรียนอยู่ห่างไกลจากค่ายอบรมจึงทำให้ไม่สะดวกในการเดินทาง	22	11.46	87	29.39	109	22.34
* ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองบางคนที่ไม่อนุญาตให้นักเรียนไปทัศนศึกษาศูนย์บำบัดผู้ติดยา	39	20.31	49	16.55	88	18.03

จากตารางที่ 4.40 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในภาพรวมพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดทุกข้อพบปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ขาดวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับภัยของยาเสพติด ร้อยละ 36.27, นักเรียนไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้ ร้อยละ 35.04, ขาดความสนใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน ร้อยละ 34.22, นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด ร้อยละ 29.92, ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 25.82, การจัดบอร์ดนิทรรศการที่ให้ความรู้ในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดไม่น่าสนใจ ร้อยละ 25.20, เกิดอันตรายจากการเดินรถเพื่อต่อต้านยาเสพติดตามถนนหรือในที่ชุมชน ร้อยละ 23.16, โรงเรียนอยู่ห่างไกลจากค่ายอบรมจึงทำให้ไม่สะดวกในการเดินทาง ร้อยละ 22.34 และขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองบางคนที่ไม่อนุญาตให้นักเรียนไปทัศนศึกษา ศูนย์ ร้อยละ 18.03

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ทุกข้อพบ ปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ นักเรียนไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้ ร้อยละ 32.81, ขาดวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับภัยของยาเสพติด ร้อยละ 27.08, ขาดความสนใจในการทำกิจกรรม ของนักเรียน ร้อยละ 27.08, นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด ร้อยละ 23.44, ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองบางคนที่ไม่อนุญาตให้นักเรียนไปทัศนศึกษาศูนย์ ร้อยละ 20.31, การจัดบอร์ดนิทรรศการที่ให้ความรู้ในการป้องกันปัญหายาเสพติดไม่น่าสนใจ ร้อยละ 18.75, ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 16.15, โรงเรียนอยู่ห่างไกลจากค่าย อบรมจึงทำให้ไม่สะดวกในการเดินทาง ร้อยละ 11.46, และเกิดอันตรายจากการเดินรถเพื่อต่อต้านยาเสพติดตามถนนหรือในที่ชุมชน ร้อยละ 9.38

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด พบปัญหา อยู่ในระดับน้อย คือ ขาดวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับภัยของยาเสพติด ร้อยละ 42.23 สำหรับปัญหาอยู่ใน ระดับน้อยที่สุด คือ นักเรียนไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้ ร้อยละ 36.49, ขาดความ สนใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน ร้อยละ 38.85, นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมาย ที่กำหนด ร้อยละ 34.12, ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 32.09, เกิดอันตรายจากการเดินรถเพื่อต่อต้านยาเสพติดตามถนนหรือในที่ชุมชน ร้อยละ 32.09, การจัดบอร์ดนิทรรศการที่ให้ความรู้ในการป้องกันปัญหายาเสพติดไม่น่าสนใจ ร้อยละ 29.39,

โรงเรียนอยู่ห่างไกลจากค่ายอบรมจึงทำให้ไม่สะดวกในการเดินทาง ร้อยละ 29.39 และขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองบางคนที่ไม่อนุญาตให้นักเรียนไปทัศนศึกษาศูนย์ ร้อยละ 16.55

ตารางที่ 4.41 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องปัญหาการร่วมมือกับชุมชนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการร่วมมือกับชุมชน						
* ผู้ปกครอง หรือชุมชนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด	84	43.75	167	56.42	251	51.43
* ขาดความร่วมมือของชุมชนในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด	58	30.21	185	62.50	243	49.80
* ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน	27	14.06	133	44.93	160	32.79
* ผู้บริหารไม่เปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกมาใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด	2	1.04	153	51.69	155	31.76
* การประสานงานกับผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อสอดส่องดูแลไม่ได้รับความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง	78	40.63	69	23.31	147	30.12
* ขาดการประสานกับสมาคมศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุน ส่งเสริมการป้องกันปัญหายาเสพติด	41	21.35	104	35.14	145	29.71
* ไม่สามารถเชิญวิทยากรที่มีชื่อเสียงมาให้ความรู้ตามแผนปฏิบัติงานได้	33	17.19	42	14.19	75	15.37

จากตารางที่ 4.41 ปัญหาการร่วมมือกับชุมชนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในภาพรวมพบว่า ปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยคือ ผู้ปกครอง หรือชุมชนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด ร้อยละ 51.43 และขาดความร่วมมือของชุมชนในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด ร้อยละ 49.80 สำหรับปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองที่พบ

ในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 32.79, ผู้บริหารไม่เปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกมาใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด ร้อยละ 31.76, การประสานงานกับผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อสอดส่องดูแลไม่ได้รับความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 30.12, ขาดการประสานกับสมาคมศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุน ส่งเสริมการป้องกันปัญหาเสพติด ร้อยละ 29.71 และไม่สามารถเชิญวิทยากรที่มีชื่อเสียงมาให้ความรู้ตามแผนปฏิบัติงานได้ ร้อยละ 15.37

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยคือ ผู้ปกครองหรือชุมชนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด ร้อยละ 43.75 และการประสานงานกับผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อสอดส่องดูแลไม่ได้รับความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 40.63 สำหรับปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือของชุมชนในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด ร้อยละ 30.21, ขาดการประสานกับสมาคมศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุน ส่งเสริมการป้องกันปัญหาเสพติด ร้อยละ 21.35, ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 14.06, ไม่สามารถเชิญวิทยากรที่มีชื่อเสียงมาให้ความรู้ตามแผนปฏิบัติงานได้ ร้อยละ 17.19 และผู้บริหารไม่เปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกมาใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด ร้อยละ 1.04

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองที่พบในระดับมากคือ ขาดความร่วมมือของชุมชนในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด ร้อยละ 62.50 สำหรับปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยคือ ผู้ปกครอง หรือชุมชนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด ร้อยละ 56.42, ผู้บริหารไม่เปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกมาใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด ร้อยละ 51.69 และขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 44.93 สำหรับปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดการประสานกับสมาคมศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุน ส่งเสริมการป้องกันปัญหาเสพติด ร้อยละ 35.14, การประสานงานกับผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อสอดส่องดูแลไม่ได้รับความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 23.31 และไม่สามารถเชิญวิทยากรที่มีชื่อเสียงมาให้ความรู้ตามแผนปฏิบัติงานได้ ร้อยละ 14.19

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการขาดความร่วมมือของชุมชนในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 30.21 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการขาดความร่วมมือของชุมชนในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 62.50

ตารางที่ 4.42 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน

กิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด ในเรื่องปัญหาการส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้นักเรียน รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการส่งเสริมกิจกรรม						
* การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนไม่สม่ำเสมอ	80	41.67	179	60.47	259	53.07
* อุปกรณ์ ของที่ใช้ในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ	56	29.17	182	61.49	238	48.77
* ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน	40	20.83	152	51.35	192	39.34
* นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด	53	27.60	131	44.26	184	37.70
* นักเรียนให้ความสนใจ และสมัครเข้าชุมนุมใดชุมนุมหนึ่งมากเกินไปจึงเป็นปัญหาทำให้ขาดอาจารย์ผู้สอน	50	26.04	117	39.53	167	34.22
* บรรจุกีฬาหลายประเภทมากเกินไปในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งทำให้เวลายืดเยื้อ	21	10.94	36	12.16	57	11.68

จากตารางที่ 4.42 ปัญหาการส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่พบในระดับน้อยคือการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนไม่สม่ำเสมอ ร้อยละ 53.07 และอุปกรณ์ ของที่ใช้ในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ ร้อยละ 48.77 สำหรับปัญหาการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 39.34, นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด ร้อยละ 37.70, นักเรียนให้ความสนใจ และสมัครเข้าชุมนุมใดชุมนุมหนึ่งมากเกินไปจึงเป็นปัญหาทำให้ขาดอาจารย์ผู้สอน ร้อยละ 34.22 และบรรจุกีฬาหลายประเภทมากเกินไปในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งทำให้เวลายืดเยื้อ ร้อยละ 11.68

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่พบในระดับน้อยคือการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนไม่สม่ำเสมอ ร้อยละ 41.67 สำหรับปัญหาการส่งเสริมการจัดกิจกรรม

พบในระดับน้อยที่สุดคือ อุปกรณ์ของที่ใช้ในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ ร้อยละ 29.17, นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด ร้อยละ 27.60, นักเรียนให้ความสนใจสมัครเข้าชุมนุมใดชุมนุมหนึ่งมากเกินไปจึงเป็นปัญหาทำให้ขาดอาจารย์ผู้สอน ร้อยละ 26.04, ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 20.83 และบรรจุกีฬาหลายประเภทมากเกินไปในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งทำให้เวลายืดเยื้อ ร้อยละ 10.94

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่พบในระดับมากคือ อุปกรณ์ของที่ใช้ในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ ร้อยละ 61.49 และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนไม่สม่ำเสมอ ร้อยละ 60.47 สำหรับปัญหาการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่พบในระดับน้อยคือ ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 51.35 และนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด ร้อยละ 44.26 สำหรับปัญหาการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ นักเรียนให้ความสนใจและสมัครเข้าชุมนุมใดชุมนุมหนึ่งมากเกินไปจึงเป็นปัญหาทำให้ขาดอาจารย์ผู้สอน ร้อยละ 39.53 และบรรจุกีฬาหลายประเภทมากเกินไปในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งทำให้เวลายืดเยื้อ ร้อยละ 12.16

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนไม่สม่ำเสมอ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 41.67 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนไม่สม่ำเสมอ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.47 และผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการอุปกรณ์ของที่ใช้ในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 29.17 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการอุปกรณ์ของที่ใช้ในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 61.49

ตารางที่ 4.43 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน
กิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องปัญหาการใช้กิจกรรมโฮมรูมเพื่อช่วย
แก้ปัญหาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการใช้กิจกรรมโฮมรูม						
* กิจกรรมหน้าเสาธงกินเวลากิจกรรมโฮมรูม ทำให้ขาดโอกาสทำกิจกรรมโฮมรูม	89	46.35	195	65.88	284	58.20
* นักเรียนไม่ให้ความสนใจในการทำกิจกรรม	55	28.65	219	73.99	274	56.15
* นักเรียนมาสายทำให้เสียโอกาสในกิจกรรม โฮมรูม	91	47.40	162	54.73	253	51.84
* ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ ชัดเจน	55	28.65	182	61.49	237	48.57
* อาจารย์ยังขาดความรู้ความเข้าใจอย่าง แท้จริงเกี่ยวกับยาเสพติด	60	31.25	169	57.09	229	46.93
* อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมซ้ำ	62	32.29	35	11.82	97	19.88

จากตารางที่ 4.43 ปัญหาการใช้กิจกรรมโฮมรูมเพื่อช่วยแก้ปัญหาเสพติด ในภาพรวมพบว่า ปัญหาการใช้กิจกรรมโฮมรูมที่พบในระดับน้อยคือ กิจกรรมหน้าเสาธงกินเวลากิจกรรมโฮมรูม ทำให้ขาดโอกาสทำกิจกรรมโฮมรูม ร้อยละ 58.20, นักเรียนไม่ให้ความสนใจในการทำกิจกรรม ร้อยละ 56.15, นักเรียนมาสายทำให้เสียโอกาสในกิจกรรมโฮมรูม ร้อยละ 51.84, ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 48.57, และอาจารย์ยังขาดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 46.93 สำหรับปัญหาการใช้กิจกรรมโฮมรูมที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมซ้ำ ร้อยละ 19.88

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการใช้กิจกรรมโฮมรูมที่พบในระดับมากคือ นักเรียนมาสาย ทำให้เสียโอกาสในกิจกรรมโฮมรูม ร้อยละ 47.40 และกิจกรรมหน้าเสาธงกินเวลากิจกรรมโฮมรูม ทำให้ขาดโอกาสทำกิจกรรมโฮมรูม ร้อยละ 46.35 สำหรับปัญหาการใช้กิจกรรมโฮมรูมที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมซ้ำ ร้อยละ 32.29, อาจารย์ยังขาดความรู้ความเข้าใจอย่าง

แท้จริงเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 31.25, ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 28.65 และนักเรียนไม่ให้ความสนใจในการทำกิจกรรม ร้อยละ 28.65

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการใช้กิจกรรมโฮมรูมที่พบในระดับน้อยคือ นักเรียนไม่ให้ความสนใจในการทำกิจกรรม ร้อยละ 73.99, กิจกรรมหน้าเสาธงกินเวลากิจกรรมโฮมรูม ทำให้ขาดโอกาสทำกิจกรรมโฮมรูม ร้อยละ 65.88 และขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 61.49 สำหรับปัญหาการใช้กิจกรรมโฮมรูมที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ อาจารย์ยังขาดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 57.09, นักเรียนมาสายทำให้เสียโอกาสในกิจกรรมโฮมรูม ร้อยละ 54.73 และอาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมช้า ร้อยละ 11.82

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมหน้าเสาธงกินเวลากิจกรรมโฮมรูมทำให้ขาดโอกาสทำกิจกรรมโฮมรูม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 46.35 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า กิจกรรมหน้าเสาธงกินเวลากิจกรรมโฮมรูมทำให้ขาดโอกาสทำกิจกรรมโฮมรูม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 65.88, ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า นักเรียนไม่ให้ความสนใจในการทำกิจกรรม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 28.65 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า นักเรียนไม่ให้ความสนใจในการทำกิจกรรม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 73.99 และผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า การขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 28.65 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า การขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 61.49

ตารางที่ 4.44 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในเรื่องปัญหาการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการใช้กิจกรรมแนะแนว						
* การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะแนวยาเสพติดไม่น่าสนใจ	55	28.65	196	66.22	251	51.43
* นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด	49	25.52	190	64.19	239	48.98
* ขาดความสนใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน	61	31.77	167	56.42	228	46.72
* เกิดความคาดเคลื่อนในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกมาเป็นวิทยากร	20	10.42	146	49.32	166	34.02
* นักเรียนไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม	52	27.08	112	37.84	164	33.61
* ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน	40	20.83	91	30.74	131	26.84
* ไม่มีครูที่ทำหน้าที่แนะแนวโดยตรง	58	30.21	30	10.14	88	18.03

จากตารางที่ 4.44 ปัญหาการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ในภาพรวมพบว่า ปัญหาการใช้กิจกรรมแนะแนวที่พบในระดับน้อยคือ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะแนวยาเสพติดไม่น่าสนใจ ร้อยละ 51.43, นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด ร้อยละ 48.98 และขาดความสนใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน ร้อยละ 46.72 สำหรับปัญหาการใช้กิจกรรมแนะแนวที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ เกิดความคาดเคลื่อนในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกมาเป็นวิทยากร ร้อยละ 34.02, นักเรียนไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ 33.61, ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 26.84 และไม่มีครูที่ทำหน้าที่แนะแนวโดยตรง ร้อยละ 18.03

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการใช้กิจกรรมแนะแนว พบในระดับน้อยที่สุดทุกข้อคือ ขาดความสนใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน ร้อยละ 31.77, ไม่มีครูที่ทำหน้าที่แนะแนวโดยตรง ร้อยละ 30.21, การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะแนวยาเสพติดไม่น่าสนใจ ร้อยละ 28.65, นักเรียน

ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ 27.08, นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด ร้อยละ 25.52, ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 20.83 และเกิดความคาดเคลื่อนในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกมาเป็นวิทยากร ร้อยละ 10.42

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการใช้กิจกรรมแนะแนวที่พบในระดับมากคือ นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด ร้อยละ 64.19 และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะแนวยาเสพติดไม่น่าสนใจ ร้อยละ 66.22 สำหรับปัญหาการใช้กิจกรรมแนะแนวที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความสนใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน ร้อยละ 56.42 และเกิดความคาดเคลื่อนในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกมาเป็นวิทยากร ร้อยละ 49.32 สำหรับปัญหาการใช้กิจกรรมแนะแนวที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ นักเรียนไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ 37.84, ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 30.74 และไม่มีครูที่ทำหน้าที่แนะแนวโดยตรง ร้อยละ 10.14

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะแนวยาเสพติดไม่น่าสนใจ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 28.65 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะแนวยาเสพติดไม่น่าสนใจ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 66.22 และผู้บริหารมีความคิดเห็นที่นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 25.52 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นที่นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 64.19

ตารางที่ 4.45 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานบริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องปัญหาการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพจิต

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการให้ข้อมูลข่าวสาร						
* การนำเสนอข้อมูลขาดความน่าสนใจ	73	38.02	168	56.76	241	49.39
* ขาดความสนใจในการเข้าเว็บไซต์ของโรงเรียนเพื่อศึกษาข้อมูล	40	20.83	158	53.38	198	40.57
* การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดไม่ครบถ้วน	57	29.69	136	45.95	193	39.55
* นักเรียนขาดความสนใจในการศึกษา และติดตาม	99	51.56	86	29.05	185	37.91
* วิธีการจัดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดให้นักเรียนไม่เหมาะสมกับวัย	27	14.06	157	53.04	184	37.70
* การตีตราข้อมูลบางจุดไม่ใช่จุดเด่น ทำให้พลาดโอกาสในการรับข้อมูล	57	29.69	74	25.00	131	26.84
* ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน	32	16.67	77	26.01	109	22.34

จากตารางที่ 4.45 ปัญหาการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพจิต ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการให้ข้อมูลข่าวสารที่พบในระดับน้อย คือ การนำเสนอข้อมูลขาดความน่าสนใจ ร้อยละ 49.39 และนักเรียนที่ขาดความสนใจในการเข้าเว็บไซต์ของโรงเรียนเพื่อศึกษาข้อมูล ร้อยละ 40.57 สำหรับปัญหาการให้ข้อมูลข่าวสารที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดไม่ครบถ้วน ร้อยละ 39.55, นักเรียนขาดความสนใจในการศึกษา และติดตาม ร้อยละ 37.91, วิธีการจัดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดให้นักเรียนไม่เหมาะสมกับวัย ร้อยละ 37.70, การตีตราข้อมูลบางจุดไม่ใช่จุดเด่นทำให้พลาดโอกาสในการรับข้อมูล ร้อยละ 26.84 และขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 22.34

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการให้ข้อมูลข่าวสารที่พบในระดับน้อย คือ นักเรียนขาดความสนใจในการศึกษา และติดตาม ร้อยละ 51.56 สำหรับปัญหาการให้ข้อมูลข่าวสารที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ การนำเสนอข้อมูลขาดความน่าสนใจ ร้อยละ 38.02, การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดไม่ครบถ้วน ร้อยละ 29.69, การตีตประกาศข้อมูลบางจุดไม่ชัดเจนทำให้พลาดโอกาสในการรับข้อมูล ร้อยละ 29.69, ขาดความสนใจในการเข้าเว็บไซต์ของโรงเรียนเพื่อศึกษาข้อมูล ร้อยละ 20.83, ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 16.67 และวิธีการจัดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดให้นักเรียนไม่เหมาะสมกับวัย ร้อยละ 14.06

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการให้ข้อมูลข่าวสารที่พบในระดับน้อย คือ การนำเสนอข้อมูลขาดความน่าสนใจ ร้อยละ 56.76, นักเรียนที่ขาดความสนใจในการเข้าเว็บไซต์ของโรงเรียนเพื่อศึกษาข้อมูล ร้อยละ 53.38, วิธีการจัดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดให้นักเรียนไม่เหมาะสมกับวัย ร้อยละ 53.04 และการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดไม่ครบถ้วน ร้อยละ 45.95 สำหรับปัญหาการให้ข้อมูลข่าวสารที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ นักเรียนขาดความสนใจในการศึกษา และติดตาม ร้อยละ 29.05, ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ร้อยละ 26.01 และการตีตประกาศข้อมูลบางจุดไม่ชัดเจน ทำให้พลาดโอกาสในการรับข้อมูล ร้อยละ 25.00

ตารางที่ 4.46 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานบริการ และสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องปัญหาการตรวจสุขภาพ

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการตรวจสุขภาพ						
* นักเรียนที่เข้ารับบริการไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายเนื่องจากขาดเรียน	78	40.63	181	61.15	259	53.07
* ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในกรณีมีค่าใช้จ่ายเพิ่ม	71	36.98	143	48.31	214	43.85
* งบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอ	46	23.96	134	45.27	180	36.89
* ไม่มีงบประมาณที่สนับสนุน	28	14.58	123	41.55	151	30.94
* อุปกรณ์การตรวจไม่ครบ และไม่ทันสมัย	34	17.71	76	25.68	110	22.54
* ช่วงเวลาการจัดตรวจสุขภาพไม่เหมาะสม	21	10.94	19	6.42	40	8.20

จากตารางที่ 4.46 ปัญหาการตรวจสุขภาพ ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการตรวจสุขภาพที่พบในระดับน้อยคือ นักเรียนที่เข้ารับบริการไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายเนื่องจากขาดเรียน ร้อยละ 53.07 และขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในกรณีมีค่าใช้จ่ายเพิ่ม ร้อยละ 43.85 สำหรับปัญหาการตรวจสุขภาพที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ งบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอ ร้อยละ 36.89, ไม่มีงบประมาณที่สนับสนุน ร้อยละ 30.94, อุปกรณ์การตรวจไม่ครบ และไม่ทันสมัย ร้อยละ 22.54 และช่วงเวลาการจัดตรวจสุขภาพไม่เหมาะสม ร้อยละ 8.20

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการตรวจสุขภาพที่พบในระดับน้อย คือ นักเรียนที่เข้ารับบริการไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายเนื่องจากขาดเรียน ร้อยละ 40.63 สำหรับปัญหาการตรวจสุขภาพที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในกรณีมีค่าใช้จ่ายเพิ่ม ร้อยละ 36.98 งบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอ ร้อยละ 23.96, อุปกรณ์การตรวจไม่ครบ และไม่ทันสมัย ร้อยละ 17.71, ไม่มีงบประมาณที่สนับสนุน ร้อยละ 14.58 และช่วงเวลาการจัดตรวจสุขภาพไม่เหมาะสม ร้อยละ 10.94

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการตรวจสุขภาพที่พบในระดับมาก คือ นักเรียนที่เข้ารับบริการไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายเนื่องจากขาดเรียน ร้อยละ 61.15 สำหรับปัญหาการตรวจสุขภาพที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในกรณีมีค่าใช้จ่ายเพิ่ม ร้อยละ 48.31, งบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอ ร้อยละ 45.27 และไม่มีงบประมาณที่สนับสนุน ร้อยละ 41.55 สำหรับปัญหาการตรวจสุขภาพที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ อุปกรณ์การตรวจไม่ครบ และไม่ทันสมัย ร้อยละ 25.68 และช่วงเวลาการจัดตรวจสุขภาพไม่เหมาะสม ร้อยละ 6.42

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า นักเรียนที่เข้ารับบริการไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายเนื่องจากขาดเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 40.63 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า นักเรียนที่เข้ารับบริการไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายเนื่องจากขาดเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 61.15

ตารางที่ 4.47 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานบริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องปัญหาการตรวจสอบสารเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการตรวจสอบสารเสพติด						
* นักเรียนมาไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายในวันตรวจ	70	36.46	194	65.54	264	54.10
* ไม่สามารถตรวจได้ครบทุกคนเนื่องจากงบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ	82	42.71	73	24.66	155	31.76
* ขาดงบประมาณที่สนับสนุน	57	29.69	43	14.53	100	20.49
* มีการสับเปลี่ยนปีสภาวะของนักเรียน	21	10.94	47	15.88	68	13.93
* ก่อนตรวจนักเรียนทานยาแก้ไข้ทำให้การตรวจมีผลใกล้เคียง	35	18.23	32	10.81	67	13.73

จากตารางที่ 4.47 ปัญหาการตรวจสอบสารเสพติด ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการตรวจสอบสารเสพติดที่พบในระดับน้อยคือ นักเรียนมาไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายในวันตรวจ ร้อยละ 54.10 สำหรับปัญหาการตรวจสอบสารเสพติดที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่สามารถตรวจได้ครบทุกคนเนื่องจากงบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ ร้อยละ 31.76, ขาดงบประมาณที่สนับสนุน ร้อยละ 20.49, มีการสับเปลี่ยนปีสภาวะของนักเรียน ร้อยละ 13.93 และก่อนตรวจนักเรียนทานยาแก้ไข้ทำให้การตรวจมีผลใกล้เคียง ร้อยละ 13.73

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการตรวจสอบสารเสพติดที่พบในระดับน้อย คือ ไม่สามารถตรวจได้ครบทุกคนเนื่องจากงบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ ร้อยละ 42.71 สำหรับปัญหาการตรวจสอบสารเสพติดที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ นักเรียนมาไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายในวันตรวจ ร้อยละ 36.46 ขาดงบประมาณที่สนับสนุน ร้อยละ 29.69, ก่อนตรวจนักเรียนทานยาแก้ไข้ทำให้การตรวจมีผลใกล้เคียง ร้อยละ 18.23 และมีการสับเปลี่ยนปีสภาวะของนักเรียน ร้อยละ 10.94

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการตรวจสอบสารเสพติดที่พบในระดับมากที่สุดคือ นักเรียนมาไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายในวันตรวจ ร้อยละ 65.54 สำหรับปัญหาการตรวจสอบสารเสพติดที่พบ ในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่สามารถตรวจได้ครบทุกคนเนื่องจากงบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ ร้อยละ 24.66, มีการสับเปลี่ยนปีสภาวะของนักเรียน ร้อยละ 15.88, ขาดงบประมาณที่สนับสนุน ร้อยละ 14.53

และก่อนตรวจนักเรียนทานยาแก้ไข้ทำให้การตรวจมีผลใกล้เคียง ร้อยละ 10.81

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า นักเรียนมาไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายในวันตรวจ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 36.46 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่านักเรียนมาไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายในวันตรวจ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 65.54

ตารางที่ 4.48 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานบริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องปัญหาในกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาในกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติด						
* ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการ						
แก้ไข้ปัญหา	105	54.69	133	44.93	238	48.77
* ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง						
ในการแก้ปัญหอย่างจริงจัง	41	21.35	167	56.42	208	42.62
* ขาดวิธีการ ระบบการดูแลช่วยเหลือ						
นักเรียนที่ดี	43	22.40	135	45.61	178	36.48
* นักเรียนปฏิเสธและไม่ยอมไปรักษาตัวที่						
โรงพยาบาล หรือศูนย์บำบัด	58	30.21	82	27.70	140	28.69
* อาจารย์ไม่ดูแล ติดตามใกล้ชิดอย่างจริงจัง						
และให้กำลังใจนักเรียนต่อเนื่อง	45	23.44	88	29.73	133	27.25

จากตารางที่ 4.48 ปัญหาในกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติด ในภาพรวม พบว่า ปัญหาในกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติดที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง ในการแก้ไข้ปัญหา ร้อยละ 48.77 และขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ปัญห อย่างจริงจัง ร้อยละ 42.62 สำหรับปัญหาในกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติดที่พบในระดับน้อย ที่สุดคือ ขาดวิธีการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ดี ร้อยละ 36.48, นักเรียนปฏิเสธและไม่ยอม ไปรักษาตัวที่โรงพยาบาล หรือศูนย์บำบัด ร้อยละ 28.69 และอาจารย์ไม่ดูแลติดตามใกล้ชิดอย่าง จริงจัง และให้กำลังใจนักเรียนต่อเนื่อง ร้อยละ 27.25

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาในกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติดที่พบในระดับน้อย คือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา ร้อยละ 54.69 สำหรับปัญหาในกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติดที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ นักเรียนปฏิเสธและไม่ยอมไปรักษาตัวที่โรงพยาบาล หรือศูนย์บำบัด ร้อยละ 30.21, อาจารย์ไม่ดูแล ติดตามใกล้ชิดอย่างจริงจังและให้กำลังใจนักเรียนต่อเนื่อง ร้อยละ 23.44, ขาดวิธีการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ดี ร้อยละ 22.40 และขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ปัญหอย่างจริงจัง ร้อยละ 21.35

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาในกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติดที่พบในระดับน้อย คือ ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ปัญหอย่างจริงจัง ร้อยละ 56.42, ขาดวิธีการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ดี ร้อยละ 45.61 และขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา ร้อยละ 44.93 สำหรับปัญหาในกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติดที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ อาจารย์ไม่ดูแลติดตามใกล้ชิดอย่างจริงจังและให้กำลังใจนักเรียนต่อเนื่อง ร้อยละ 29.73 และนักเรียนปฏิเสธและไม่ยอมไปรักษาตัวที่โรงพยาบาล หรือศูนย์บำบัด ร้อยละ 27.70

ตารางที่ 4.49 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานบริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องปัญหาการจัดบริการและสวัสดิการแก่นักเรียน

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการจัดบริการและสวัสดิการ						
* นักเรียนที่มีปัญหาไม่ได้ใช้บริการคลินิกบริการรับปรึกษาปัญหาด้านยาเสพติดของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง	60	31.25	161	54.39	221	45.29
* ขาดความร่วมมือจากผู้ประกอบการร้านค้าอาหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำหนดคุณค่าทางโภชนาการ	50	26.04	144	48.65	194	39.75
* มุมหนังสือ ตำรา วารสารที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่ดึงดูดความสนใจในการศึกษาค้นคว้า	56	29.17	134	45.27	190	38.93
* ผู้ปกครองที่ยากจนไม่แสดงความจำนงในการขอทุนทำให้นักเรียนขาดสันทนาการเงิน	73	38.02	92	31.08	165	33.81
* ระบบการให้บริการความปลอดภัย และการป้องกันภัยคุกคามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียนไม่มีประสิทธิภาพ	43	22.40	75	25.34	118	24.18

จากตารางที่ 4.49 ปัญหาการจัดบริการและสวัสดิการแก่นักเรียน ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการจัดบริการและสวัสดิการที่พบในระดับน้อย คือ นักเรียนที่มีปัญหาไม่ได้ใช้บริการคลินิกบริการรับปรึกษาปัญหาด้านยาเสพติดของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 45.29 สำหรับปัญหาการจัดบริการและสวัสดิการที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือจากผู้ประกอบการร้านค้าอาหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำหนดคุณค่าทางโภชนาการ ร้อยละ 39.75, มุมหนังสือ ตำรา วารสารที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่ดึงดูดความสนใจในการศึกษาค้นคว้า ร้อยละ 38.93, ผู้ปกครองที่ยากจนไม่แสดงความจำนงในการขอทุนทำให้นักเรียนขาดสันทนาการเงิน ร้อยละ 33.81 และระบบการให้บริการความปลอดภัย และการป้องกันภัยคุกคามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียนไม่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 24.18

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการจัดบริการและสวัสดิการที่พบในระดับน้อยคือ ผู้ปกครองที่ยากจนไม่แสดงความจำนงในการขอทุนทำให้นักเรียนขาดสันทนาการเงิน ร้อยละ 33.81

นักเรียนที่มีปัญหาไม่ได้ใช้บริการคลินิกบริการรับปรึกษาปัญหาด้านยาเสพติดของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 48.65, ผู้ปกครองที่ยากจนไม่แสดงความจำนงในการขอทุนทำให้นักเรียนขาดสันทนาการเงิน ร้อยละ 45.27 สำหรับปัญหาการจัดบริการและสวัสดิการที่พบในระดับน้อยที่สุด คือ มุมหนังสือ ตำรา วารสารที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่ดึงดูดความสนใจในการศึกษาค้นคว้า ร้อยละ 31.08 และระบบการให้บริการความปลอดภัย และการป้องกันภัยคุกคามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียนไม่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 25.34

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการจัดบริการและสวัสดิการที่พบในระดับน้อยคือ นักเรียนที่มีปัญหาไม่ได้ใช้บริการคลินิกบริการรับปรึกษาปัญหาด้านยาเสพติดของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 45.29 สำหรับปัญหาการจัดบริการและสวัสดิการที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือจากผู้ประกอบการร้านค้าอาหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำหนดคุณค่าทางโภชนาการ ร้อยละ 39.75, มุมหนังสือ ตำรา วารสารที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่ดึงดูดความสนใจในการศึกษาค้นคว้า ร้อยละ 38.93, ผู้ปกครองที่ยากจนไม่แสดงความจำนงในการขอทุนทำให้นักเรียนขาดสันทนาการเงิน ร้อยละ 33.81 และระบบการให้บริการความปลอดภัย และการป้องกันภัยคุกคามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียนไม่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 24.18

ตารางที่ 4.50 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานบริการและสวัสดิการนักเรียน ในเรื่องปัญหาการจัดระบบความปลอดภัยและป้องกันภัยคุกคามการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการจัดระบบความปลอดภัย						
* ขาดความร่วมมือในการทำงานของ						
อาจารย์ในโรงเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	75	39.06	155	52.36	230	47.13
* ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการช่วย						
สอดส่องดูแลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	120	62.50	105	35.47	225	46.11
* ขาดงบประมาณสนับสนุนในการซื้อ						
อุปกรณ์ติดตั้งตามจุดต่าง ๆ	52	27.08	138	46.62	190	38.93
* ขาดความร่วมมือในการทำงานกับ						
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	47	24.48	136	45.95	183	37.50

จากตารางที่ 4.50 ปัญหาการจัดระบบความปลอดภัยและป้องกันภัยคุกคามการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการจัดระบบความปลอดภัยและป้องกันภัยที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือในการทำงานของอาจารย์ในโรงเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ร้อยละ 47.13 และขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการช่วยสอดส่องดูแลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ร้อยละ 46.11 สำหรับปัญหาการจัดระบบความปลอดภัยและป้องกันภัยที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดงบประมาณสนับสนุนในการซื้ออุปกรณ์ติดตั้งตามจุดต่าง ๆ ร้อยละ 38.93 และขาดความร่วมมือในการทำงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 37.50

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการจัดระบบความปลอดภัยและป้องกันภัยที่พบในระดับมากคือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการช่วยสอดส่องดูแลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ร้อยละ 62.50 สำหรับปัญหาการจัดระบบความปลอดภัยและป้องกันภัยที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือในการทำงานของอาจารย์ในโรงเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ร้อยละ 39.06, ขาดงบประมาณสนับสนุนในการซื้ออุปกรณ์ติดตั้งตามจุดต่าง ๆ ร้อยละ 27.08 และขาดความร่วมมือในการทำงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 24.48

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการจัดระบบความปลอดภัยและป้องกันภัยที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือในการทำงานของอาจารย์ในโรงเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ร้อยละ 52.36 และขาดงบประมาณสนับสนุนในการซื้ออุปกรณ์ติดตั้งตามจุดต่าง ๆ ร้อยละ 46.62 และขาดความร่วมมือในการทำงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 45.95 สำหรับปัญหาการจัดระบบความปลอดภัยและป้องกันภัยที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการช่วยสอดส่องดูแลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ร้อยละ 35.47

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการขาดความร่วมมือในการทำงานของอาจารย์ในโรงเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 62.50 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการขาดความร่วมมือในการทำงานของอาจารย์ในโรงเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 35.47

ตารางที่ 4.51 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องปัญหาการจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติต่างๆ

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการจัดทำคู่มือ						
* ในระเบียบคู่มือนักเรียนไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับ						
ยาเสพติด	64	33.33	155	52.36	219	44.88
* ข้อมูลนักเรียนกระจัดกระจายไม่เป็น						
ระเบียบ	40	20.83	171	57.77	211	43.24
* จำนวนคู่มือระเบียบปฏิบัติที่จัดทำมี						
จำนวนไม่เพียงพอต่อนักเรียน	11	5.73	176	59.46	187	38.32
* ขาดงบประมาณในการจัดพิมพ์คู่มือ	55	28.65	128	43.24	183	37.50
* ข้อมูลระเบียบปฏิบัติในคู่มืออธิบายไม่						
ชัดเจนคลุมเครือ	28	14.58	25	8.45	53	10.86

จากตารางที่ 4.51 ปัญหาการจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติต่างๆ ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการจัดทำคู่มือที่พบในระดับน้อยคือ ในระเบียบคู่มือนักเรียนไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 44.88 และข้อมูลนักเรียนกระจัดกระจายไม่เป็นระเบียบ ร้อยละ 43.24 สำหรับปัญหา

การจัดทำคู่มือที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ จำนวนคู่มือระเบียบปฏิบัติที่จัดทำมีจำนวนไม่เพียงพอต่อนักเรียน ร้อยละ 38.32, ขาดงบประมาณในการจัดพิมพ์คู่มือ ร้อยละ 37.50 และข้อมูลระเบียบปฏิบัติในคู่มืออธิบายไม่ชัดเจนคลุมเครือ ร้อยละ 10.86

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการจัดทำคู่มือที่พบในระดับน้อยที่สุดทุกข้อคือ ในระเบียบคู่มือนักเรียนไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 33.33, ขาดงบประมาณในการจัดพิมพ์คู่มือ ร้อยละ 28.65, ข้อมูลนักเรียนกระจายไม่ระเบียบ ร้อยละ 20.83, ข้อมูลระเบียบปฏิบัติในคู่มืออธิบายไม่ชัดเจนคลุมเครือ ร้อยละ 14.58 และจำนวนคู่มือระเบียบปฏิบัติที่จัดทำมีจำนวนไม่เพียงพอต่อนักเรียน ร้อยละ 5.73

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการจัดทำคู่มือที่พบในระดับน้อยคือ จำนวนคู่มือระเบียบปฏิบัติที่จัดทำมีจำนวนไม่เพียงพอต่อนักเรียน ร้อยละ 59.46, ข้อมูลนักเรียนกระจายไม่ระเบียบ ร้อยละ 57.77, ในระเบียบคู่มือนักเรียนไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 52.36 และขาดงบประมาณในการจัดพิมพ์คู่มือ ร้อยละ 43.24 สำหรับปัญหาการจัดทำคู่มือที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ข้อมูลระเบียบปฏิบัติในคู่มืออธิบายไม่ชัดเจนคลุมเครือ ร้อยละ 8.45

ตารางที่ 4.52 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องปัญหาการดูแลระเบียบวินัย และความประพฤติของนักเรียน

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการรักษาระเบียบวินัย						
* ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการกำชับ และร่วมติดตาม	96	50.00	127	42.91	223	45.97
* การปฏิบัติงานของอาจารย์ไม่ติดตามอย่างต่อเนื่องใน การสอดส่องดูแล	72	37.50	147	49.66	219	44.88
* นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ	74	38.54	131	44.26	205	42.01
* ขาดวิธีการขัดเกลาที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีปัญหา	58	30.21	145	49.99	203	41.60
* ไม่ได้กำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน	34	17.71	63	21.28	97	19.88

จากตารางที่ 4.52 ปัญหาการรักษาระเบียบวินัยและความประพฤติของนักเรียน ในภาพรวมพบว่า ปัญหาที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการกำชับ และร่วมติดตาม ร้อยละ 45.97, การปฏิบัติงานของอาจารย์ไม่ติดตามอย่างต่อเนื่องในการสอดส่องดูแล ร้อยละ 44.88, นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ ร้อยละ 42.01 และขาดวิธีการขัดเกลาที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีปัญหา ร้อยละ 41.60 สำหรับปัญหาที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่ได้กำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน ร้อยละ 19.88

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการกำชับ และร่วมติดตาม ร้อยละ 50.00 สำหรับปัญหาที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ ร้อยละ 38.54, การปฏิบัติงานของอาจารย์ไม่ติดตามอย่างต่อเนื่องในการสอดส่องดูแล ร้อยละ 37.50, ขาดวิธีการขัดเกลาที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีปัญหา ร้อยละ 30.21 และไม่ได้กำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน ร้อยละ 17.71

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาที่พบในระดับน้อย คือ ขาดวิธีการขัดเกลาที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีปัญหา ร้อยละ 49.99, การปฏิบัติงานของอาจารย์ไม่ติดตามอย่างต่อเนื่องในการสอดส่องดูแล ร้อยละ 49.66, นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ ร้อยละ 44.26 และขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการกำชับ และร่วมติดตาม ร้อยละ 42.91 สำหรับปัญหาที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่ได้กำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน ร้อยละ 21.28

ตารางที่ 4.53 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องปัญหาการกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการป้องกันและปราบปราม

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการกำหนดแนวทาง						
* ขาดความร่วมมือในการเข้าประชุมของ ผู้ปกครองเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาเสพติด	105	54.69	109	36.82	214	43.85
* ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ของอาจารย์	75	39.06	123	41.55	198	40.57
* ขาดความร่วมมือจากชุมชนและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	46	23.96	70	23.65	116	23.77
* ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษา	16	8.33	48	16.22	64	13.11

จากตารางที่ 4.53 ปัญหาการกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการป้องกันและปราบปรามในภาพรวม พบว่า ปัญหาการกำหนดแนวทางที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือในการเข้าประชุมของผู้ปกครองเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาเสพติด ร้อยละ 43.85 และขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์ ร้อยละ 40.57 สำหรับปัญหาการกำหนดแนวทางที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือจากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 23.77 และขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษา ร้อยละ 13.11

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการกำหนดแนวทางที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือในการเข้าประชุมของผู้ปกครองเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาเสพติด ร้อยละ 54.69 สำหรับปัญหาการกำหนดแนวทางที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์ ร้อยละ 39.06 ขาดความร่วมมือจากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 23.96 และขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษา ร้อยละ 8.33

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการกำหนดแนวทางที่พบในระดับน้อยคือ ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์ ร้อยละ 41.55 สำหรับปัญหาการกำหนดแนวทางที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือในการเข้าประชุมของผู้ปกครองเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาเสพติด

ร้อยละ 36.82 ขาดความร่วมมือจากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 23.65 และขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษา ร้อยละ 16.22

ตารางที่ 4.54 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องปัญหาการประสานงานกับชุมชนเพื่อดูแลรักษาระเบียบวินัย และความประพฤติของนักเรียน

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการประสานกับชุมชน						
* ขาดความล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ในการติดต่อสื่อสาร	70	36.46	171	57.77	241	49.39
* ขาดความร่วมมือกับชุมชนในการปฏิบัติงาน	68	35.42	160	54.05	228	46.72
* การสื่อสารข้อมูลระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไม่ตรงกัน	38	19.79	189	63.85	227	46.52
* ข้อมูลการผิดระเบียบวินัยของนักเรียนจากชุมชนบางครั้งมีความผิดพลาดไม่ตรงกับความเป็นจริง	42	21.88	155	52.36	197	40.37
* ชุมชนให้ความสนใจน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด	73	38.02	32	10.81	105	21.52

จากตารางที่ 4.54 ปัญหาการประสานงานกับชุมชนเพื่อดูแล รักษาระเบียบวินัย และความประพฤติของนักเรียน ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการประสานงานที่พบอยู่ในระดับน้อย คือ ขาดความล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ในการติดต่อสื่อสาร ร้อยละ 49.39, ขาดความร่วมมือกับชุมชนในการปฏิบัติงาน ร้อยละ 46.72, การสื่อสารข้อมูลระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไม่ตรงกัน ร้อยละ 46.52 และข้อมูลการผิดระเบียบวินัยของนักเรียนจากชุมชนบางครั้งมีความผิดพลาดไม่ตรงกับความเป็นจริง ร้อยละ 40.37 สำหรับปัญหาการประสานงานที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ชุมชนให้ความสนใจน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด ร้อยละ 21.52

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการประสานงานที่พบอยู่ในในระดับน้อยทุกข้อคือ ชุมชนให้ความสนใจน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด ร้อยละ 38.02, ขาดความล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ในการติดต่อสื่อสาร ร้อยละ 36.46, ขาดความร่วมมือกับชุมชนในการปฏิบัติงาน ร้อยละ 35.42, ข้อมูลการผิกระเบียบวินัยของนักเรียนจากชุมชนบางครั้งมีความผิดพลาดไม่ตรงกับความเป็นจริง ร้อยละ 21.88 และการสื่อสารข้อมูลระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไม่ตรงกัน ร้อยละ 19.79

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการประสานงานที่พบอยู่ในระดับมาก คือ การสื่อสารข้อมูลระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไม่ตรงกัน ร้อยละ 63.85 สำหรับปัญหาการประสานงานที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ในการติดต่อสื่อสาร ร้อยละ 57.77, ขาดความร่วมมือกับชุมชนในการปฏิบัติงาน ร้อยละ 54.05 และข้อมูลการผิกระเบียบวินัยของนักเรียนจากชุมชนบางครั้งมีความผิดพลาดไม่ตรงกับความเป็นจริง ร้อยละ 52.36 สำหรับปัญหาการประสานงานที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ชุมชนให้ความสนใจน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด ร้อยละ 21.52

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการสื่อสารข้อมูลระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไม่ตรงกัน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 19.79 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารข้อมูลระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไม่ตรงกัน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 63.85

ตารางที่ 4.55 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัย และความประพฤตินักเรียน ในเรื่องปัญหาการแก้ไขนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการแก้ไขนักเรียน						
* ขาดความร่วมมือจากนักเรียนในการแก้ไขตนเอง	118	61.46	165	55.74	283	57.99
* ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา	101	52.60	157	53.04	258	52.87
* ไม่สอดแทรกข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในการอบรมนักเรียนหน้าเสาธงอย่างต่อเนื่อง	38	19.79	196	66.22	234	47.95
* การสอดส่องดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงของบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่ต่อเนื่อง	71	36.98	145	48.99	216	44.26
* ขาดความตระหนักและความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปฏิบัติตามหน้าที่	45	23.44	150	50.68	195	39.96
* ไม่มีการส่งนักเรียนไปยังฝ่ายต่างๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อขัดเกลาพฤติกรรมให้ดีขึ้น	32	16.67	112	37.84	144	29.51
* ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา	34	17.71	80	27.03	114	23.36

จากตารางที่ 4.55 ปัญหาการแก้ไขนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหาเสพติด ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการแก้ไขที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือจากนักเรียนในการแก้ไขตนเอง ร้อยละ 57.99, ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา ร้อยละ 52.87, ไม่สอดแทรกข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในการอบรมนักเรียนหน้าเสาธงอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 47.95 และการสอดส่องดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงของบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่ต่อเนื่อง ร้อยละ 44.26 สำหรับปัญหาการแก้ไขที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความตระหนักและความรับผิดชอบ ของอาจารย์ที่ปฏิบัติตามหน้าที่ ร้อยละ 39.96, ไม่มีการส่งนักเรียนไปยังฝ่ายต่างๆ

ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อขัดเกลาพฤติกรรมให้ดีขึ้น ร้อยละ 29.51 และขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา ร้อยละ 23.36

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการแก้ไขที่พบในระดับมากคือ ขาดความร่วมมือจากนักเรียนในการแก้ไขตนเอง ร้อยละ 61.46 สำหรับปัญหาการแก้ไขที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา ร้อยละ 52.60 สำหรับปัญหาการแก้ไขที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ การสอดส่องดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงของบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่ต่อเนื่อง ร้อยละ 36.98, ขาดความตระหนักและความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปฏิบัติตามหน้าที่ ร้อยละ 23.44, ไม่สอดแทรกข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในการอบรมนักเรียนหน้าเสาธงอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 19.79, ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา ร้อยละ 17.71 และไม่มีการส่งนักเรียนไปยังฝ่ายต่างๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อขัดเกลาพฤติกรรมให้ดีขึ้น ร้อยละ 16.67

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการแก้ไขที่พบในระดับมากคือ ไม่สอดแทรกข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในการอบรมนักเรียนหน้าเสาธงอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 66.22 สำหรับปัญหาการแก้ไขที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือจากนักเรียนในการแก้ไขตนเอง ร้อยละ 55.74, ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา ร้อยละ 53.04, ขาดความตระหนักและความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปฏิบัติตามหน้าที่ ร้อยละ 50.68 และการสอดส่องดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงของบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่ต่อเนื่อง ร้อยละ 48.99 สำหรับปัญหาการแก้ไขที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่มีการส่งนักเรียนไปยังฝ่ายต่างๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อขัดเกลาพฤติกรรมให้ดีขึ้น ร้อยละ 37.84 และขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา ร้อยละ 27.03

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการขาดความร่วมมือจากนักเรียนในการแก้ไขตนเอง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 61.46 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการขาดความร่วมมือจากนักเรียนในการแก้ไขตนเอง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.74 และผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการไม่สอดแทรกข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในการอบรมนักเรียนหน้าเสาธงอย่างต่อเนื่องมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 19.79 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการไม่สอดแทรกข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในการอบรมนักเรียนหน้าเสาธงอย่างต่อเนื่อง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 66.22

ตารางที่ 4.56 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยง

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยง						
* ขาดความร่วมมือจากเพื่อนนักเรียนในการให้ข้อมูลว่าเพื่อนนักเรียนเป็นกลุ่มเสี่ยง	87	45.31	188	63.51	275	56.35
* ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองที่ให้ข้อมูลว่านักเรียนเป็นกลุ่มเสี่ยง	94	49.96	161	54.39	255	52.25
* ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนที่เข้าไปอยู่ในกลุ่มเสี่ยง	25	13.02	170	57.43	195	39.96
* ขาดการทำข้อมูลจากโรงเรียนที่ระบุว่านักเรียนอยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่ชัดเจน	64	33.33	96	32.43	160	32.79
* ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแจ้งให้ทราบว่ามีการย้ายทะเบียนราษฎรเข้าไปอยู่ในพื้นที่เสี่ยง	42	21.88	99	33.45	141	28.89
* ขาดความร่วมมือจากเพื่อนบ้านในการให้ข้อมูล	45	23.44	68	22.97	113	23.16

จากตารางที่ 4.56 ปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือจากเพื่อนนักเรียนในการให้ข้อมูลว่าเพื่อนนักเรียนเป็นกลุ่มเสี่ยง ร้อยละ 56.35 และขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองที่ให้ข้อมูลว่านักเรียนเป็นกลุ่มเสี่ยง ร้อยละ 52.25 สำหรับปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนที่เข้าไปอยู่ในกลุ่มเสี่ยง ร้อยละ 39.96, ขาดการทำข้อมูลจากโรงเรียนที่ระบุว่านักเรียนอยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่ชัดเจน ร้อยละ 32.79, ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแจ้งให้ทราบว่ามีการย้ายทะเบียนราษฎรเข้าไปอยู่ในพื้นที่เสี่ยง ร้อยละ 28.89 และขาดความร่วมมือจากเพื่อนบ้านในการให้ข้อมูล ร้อยละ 23.16

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองที่ให้ข้อมูลว่านักเรียนเป็นกลุ่มเสี่ยง ร้อยละ 49.96 และขาดความ

ร่วมมือจากเพื่อนนักเรียนในการให้ข้อมูลว่าเพื่อนนักเรียนเป็นกลุ่มเสี่ยง ร้อยละ 45.31 สำหรับปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดการทำข้อมูลจากโรงเรียนที่ระบุว่านักเรียนอยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่ชัดเจน ร้อยละ 33.33, ขาดความร่วมมือจากเพื่อนบ้านในการให้ข้อมูล ร้อยละ 23.44, ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแจ้งให้ทราบว่ามีการย้ายทะเบียนราษฎรเข้าไปอยู่ในพื้นที่เสี่ยง ร้อยละ 21.88 และขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนที่เข้าไปอยู่ในกลุ่มเสี่ยง ร้อยละ 13.02

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่พบในระดับมากคือ ขาดความร่วมมือจากเพื่อนนักเรียนในการให้ข้อมูลว่าเพื่อนนักเรียนเป็นกลุ่มเสี่ยง ร้อยละ 63.51 สำหรับปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนที่เข้าไปอยู่ในกลุ่มเสี่ยง ร้อยละ 57.43 และขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองที่ให้ข้อมูลว่านักเรียนเป็นกลุ่มเสี่ยง ร้อยละ 54.39 สำหรับปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแจ้งให้ทราบว่ามีการย้ายทะเบียนราษฎรเข้าไปอยู่ในพื้นที่เสี่ยง ร้อยละ 33.45, ขาดการทำข้อมูลจากโรงเรียนที่ระบุว่านักเรียนอยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่ชัดเจน ร้อยละ 32.43 และขาดความร่วมมือจากเพื่อนบ้านในการให้ข้อมูล ร้อยละ 22.97

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการขาดความร่วมมือจากเพื่อนนักเรียนในการให้ข้อมูลว่าเพื่อนนักเรียนเป็นกลุ่มเสี่ยง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 45.31 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการขาดความร่วมมือจากเพื่อนนักเรียนในการให้ข้อมูลว่าเพื่อนนักเรียนเป็นกลุ่มเสี่ยง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 63.51

ตารางที่ 4.57 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง						
* ภาระหน้าที่อาจารย์มากจึงให้เวลาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงไม่เพียงพอ	125	65.10	169	57.09	294	60.25
* ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ภายในโรงเรียนในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร	46	23.96	201	67.91	247	50.61
* การแก้ปัญหาล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์	51	26.56	158	53.38	209	42.83
* ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง	98	51.04	107	36.15	205	42.01
* ขาดการประสานงานกับหน่วยงาน หรือผู้เชี่ยวชาญภายนอกจริงจังและต่อเนื่อง	43	22.40	140	47.30	183	37.50
* ขาดความร่วมมือจากนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในการแก้ปัญหา	115	59.90	29	9.80	144	29.51
* งบประมาณในการสนับสนุนไม่เพียงพอ	47	24.48	84	28.38	131	26.84

จากตารางที่ 4.57 ปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการดูแลช่วยเหลือที่พบในระดับมาก คือ ภาระหน้าที่อาจารย์มากจึงให้เวลาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงไม่เพียงพอ ร้อยละ 60.25 สำหรับปัญหาการดูแลช่วยเหลือที่พบในระดับน้อยคือ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ภายในโรงเรียนในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร ร้อยละ 50.61, การแก้ปัญหาล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ ร้อยละ 42.83 และขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง ร้อยละ 42.01 สำหรับปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดการประสานงานกับหน่วยงาน หรือผู้เชี่ยวชาญภายนอกจริงจังและต่อเนื่อง ร้อยละ 37.50, ขาดความร่วมมือจากนักเรียน กลุ่มเสี่ยงในการแก้ปัญหา ร้อยละ 29.51 และงบประมาณในการสนับสนุนไม่เพียงพอ ร้อยละ 26.84

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาปัญหาการดูแลช่วยเหลือที่พบในระดับมากคือ ภาระหน้าที่อาจารย์มากจึงให้เวลาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงไม่เพียงพอ ร้อยละ 65.10 สำหรับปัญหาการดูแลช่วยเหลือที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือจากนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในการแก้ปัญหา ร้อยละ 59.90 และขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง ร้อยละ 51.04 สำหรับปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ การแก้ปัญหาล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ ร้อยละ 26.56, งบประมาณในการสนับสนุนไม่เพียงพอ ร้อยละ 24.48, ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ภายในโรงเรียนในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร ร้อยละ 23.96 และขาดการประสานงานกับหน่วยงาน หรือผู้เชี่ยวชาญภายนอกจริงจังและต่อเนื่อง ร้อยละ 22.40

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาปัญหาการดูแลช่วยเหลือที่พบในระดับมากคือ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ภายในโรงเรียนในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร ร้อยละ 67.91 สำหรับปัญหาการดูแลช่วยเหลือที่พบในระดับน้อยคือ ภาระหน้าที่อาจารย์มากจึงให้เวลาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงไม่เพียงพอ ร้อยละ 57.09, การแก้ปัญหาล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ ร้อยละ 53.38 และขาดการประสานงานกับหน่วยงาน หรือผู้เชี่ยวชาญภายนอกจริงจังและต่อเนื่อง ร้อยละ 47.30 สำหรับปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง ร้อยละ 36.15, งบประมาณในการสนับสนุนไม่เพียงพอ ร้อยละ 28.38 และขาดความร่วมมือจากนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในการแก้ปัญหา ร้อยละ 9.80

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ภายในโรงเรียนในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 23.96 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ภายในโรงเรียนในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 67.91

ตารางที่ 4.58 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงาน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องปัญหาการจัดการประชุมผู้ปกครองเครือข่าย

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
* ผู้ปกครองกลุ่มเป้าหมายไม่เข้าร่วมประชุม	119	61.98	115	38.85	234	47.95
* ขาดความต่อเนื่องในการประชุม	62	32.29	170	57.43	232	47.54
* ผู้ปกครองมีฐานะยากจนไม่มีเวลาให้การเข้าร่วมประชุม	79	41.15	106	35.81	225	46.11
* วันเวลาที่จัดประชุมไม่เอื้อต่อการเข้าร่วมประชุมของผู้ปกครองเครือข่าย	46	23.96	126	42.57	172	35.25
* สถานที่จัดประชุมคับแคบไม่สะดวกในการประชุม	11	5.73	152	51.35	163	33.40
* ผลสรุปการประชุมไม่เป็นรูปธรรม	24	12.50	121	40.88	145	29.71

จากตารางที่ 4.58 ปัญหาการจัดการประชุมผู้ปกครองเครือข่าย ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการจัดการประชุมผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยคือ ผู้ปกครองกลุ่มเป้าหมายไม่เข้าร่วมประชุม ร้อยละ 47.95, ขาดความต่อเนื่องในการประชุม ร้อยละ 47.54 และผู้ปกครองมีฐานะยากจนไม่มีเวลาให้การเข้าร่วมประชุม ร้อยละ 46.11 สำหรับปัญหาการจัดการประชุมผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ วันเวลาที่จัดประชุมไม่เอื้อต่อการเข้าร่วมประชุมของผู้ปกครองเครือข่าย ร้อยละ 35.25, สถานที่จัดประชุมคับแคบไม่สะดวกในการประชุม ร้อยละ 33.40 และผลสรุปการประชุมไม่เป็นรูปธรรม ร้อยละ 29.71

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการจัดการประชุมผู้ปกครองที่พบในระดับมากที่สุดคือ ผู้ปกครองกลุ่มเป้าหมายไม่เข้าร่วมประชุม ร้อยละ 61.98 สำหรับปัญหาการจัดการประชุมผู้ปกครองที่พบในระดับน้อย คือ ผู้ปกครองมีฐานะยากจนไม่มีเวลาให้การเข้าร่วมประชุม ร้อยละ 41.15 สำหรับปัญหาการจัดการประชุมผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความต่อเนื่องในการประชุม ร้อยละ 32.29, วันเวลาที่จัดประชุมไม่เอื้อต่อการเข้าร่วมประชุมของผู้ปกครองเครือข่าย ร้อยละ 23.96, ผลสรุปการประชุมไม่เป็นรูปธรรม ร้อยละ 12.50 และสถานที่จัดประชุมคับแคบไม่สะดวกในการประชุม ร้อยละ 5.73

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการจัดการประชุมผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความ

ต่อเนื่องในการประชุม ร้อยละ 57.43, สถานที่จัดประชุมคับแคบไม่สะดวกในการประชุม ร้อยละ 51.35, วันเวลาที่จัดประชุมไม่เอื้อต่อการเข้าร่วมประชุมของผู้ปกครองเครือข่าย ร้อยละ 42.57 และ ผลสรุปการประชุมไม่เป็นรูปธรรม ร้อยละ 40.88 สำหรับปัญหาการจัดการประชุมผู้ปกครองที่พบใน ระดับน้อยที่สุดคือ ผู้ปกครองกลุ่มเป้าหมายไม่เข้าร่วมประชุม ร้อยละ 38.85 และผู้ปกครอง มีฐานะยากจนไม่มีเวลาให้กับการเข้าร่วมประชุม ร้อยละ 35.81

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าคุณปกครองกลุ่มเป้าหมายไม่เข้าร่วมประชุม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 61.98 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าคุณปกครองกลุ่มเป้าหมาย ไม่เข้าร่วมประชุม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 38.85

ตารางที่ 4.59 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องปัญหาการติดตามการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านยาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการติดตามการดูแลช่วยเหลือ						
* ไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน	45	23.44	201	67.91	246	50.41
* งบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอในการ ปฏิบัติงาน	53	27.60	188	63.51	241	49.39
* ขาดความร่วมมือจากนักเรียนในการแก้ไข ปัญหา	105	54.69	127	42.91	232	47.54
* ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการ ติดตามเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียน	95	49.48	130	49.92	225	46.11
* ขาดความต่อเนื่องในการติดตามดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	77	40.10	116	39.19	193	39.55
* ไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปฏิบัติ หน้าที่อย่างจริงจัง	45	23.44	141	47.64	186	38.11

จากตารางที่ 4.59 ปัญหาการติดตามการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านยาเสพติด ในภาพรวม พบว่า ปัญหาการติดตามที่พบในระดับน้อยคือ ไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนหรือ หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน ร้อยละ 50.41, งบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน

ร้อยละ 49.39, ขาดความร่วมมือจากนักเรียนในการแก้ไขปัญหา ร้อยละ 47.54 และขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการติดตามเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร้อยละ 46.11 สำหรับปัญหาการติดตามที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความต่อเนื่องในการติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร้อยละ 39.55 และไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง ร้อยละ 38.11

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการติดตามที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือจากนักเรียนในการแก้ไขปัญหา ร้อยละ 54.69 ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการติดตามเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร้อยละ 49.48 และขาดความต่อเนื่องในการติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร้อยละ 40.10 สำหรับปัญหาการติดตามที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ งบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน ร้อยละ 27.60, ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน ร้อยละ 23.44 และไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง ร้อยละ 23.4

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการติดตามที่พบในระดับมากคือ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน ร้อยละ 67.91 และงบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน ร้อยละ 63.51 สำหรับปัญหาการติดตามที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการติดตามเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร้อยละ 49.92, ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง ร้อยละ 47.64 และขาดความร่วมมือจากนักเรียนในการแก้ไขปัญหา ร้อยละ 42.91 สำหรับปัญหาการติดตามที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความต่อเนื่องในการติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร้อยละ 39.19

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 23.44 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 67.91 และผู้บริหารมีความคิดเห็นว่างบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 27.60 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่างบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 63.51

ตารางที่ 4.60 แสดงข้อมูลจำนวนและร้อยละของปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องปัญหาการประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านยาเสพติด

ข้อความ	ผู้บริหาร (n=192)		อาจารย์ (n=296)		รวม (n=488)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการประเมินผลการดูแล						
* ขาดงบประมาณสนับสนุนในการประเมิน	47	24.48	189	63.85	236	48.36
* ขาดความต่อเนื่องในการประเมิน	83	43.23	146	49.32	229	46.93
* ขาดเกณฑ์การประเมินที่สร้างขึ้นอย่างเป็นทางการและแนวทางถูกต้อง	60	31.25	138	46.62	198	40.57
* ขาดความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการประเมิน	87	45.31	85	28.72	172	35.25
* ขาดวิธีการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ	76	39.58	92	31.08	168	34.43
* ผลการประเมินมีความล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ปัจจุบัน	61	31.77	67	22.64	128	26.23

จากตารางที่ 4.60 ปัญหาการประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านยาเสพติด ในภาพรวมพบว่า ปัญหาการประเมินผลที่พบในระดับน้อยคือ ขาดงบประมาณสนับสนุนในการประเมิน ร้อยละ 48.36, ขาดความต่อเนื่องในการประเมินร้อยละ 46.93 และขาดเกณฑ์การประเมิน ที่สร้างขึ้นอย่างเป็นทางการและแนวทางถูกต้อง ร้อยละ 40.57 สำหรับปัญหาการประเมินผลที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดวิธีการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 35.25, ขาดความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการประเมิน ร้อยละ 34.43 และผลการประเมินมีความล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ปัจจุบัน ร้อยละ 26.23

ส่วนของผู้บริหาร พบว่า ปัญหาการประเมินผลที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการประเมิน 45.31 และขาดความต่อเนื่องในการประเมินร้อยละ 43.23 สำหรับปัญหาการประเมินผลที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดวิธีการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 39.58, ผลการประเมินมีความล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ปัจจุบัน ร้อยละ 31.77, ขาดเกณฑ์การประเมินที่สร้าง

ขึ้นอย่างเป็นทางการและแนวทางถูกต้อง ร้อยละ 31.25 และขาดงบประมาณสนับสนุนในการประเมิน ร้อยละ 24.48

ส่วนของอาจารย์ พบว่า ปัญหาการประเมินผลที่พบในระดับมากคือ ขาดงบประมาณสนับสนุนในการประเมิน ร้อยละ 63.85 สำหรับปัญหาการประเมินผลที่พบในระดับน้อยคือ ขาดความต่อเนื่องในการประเมิน ร้อยละ 49.32 และขาดเกณฑ์การประเมินที่สร้างขึ้นอย่างเป็นทางการและแนวทางถูกต้อง ร้อยละ 46.62 สำหรับปัญหาการประเมินผลที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดวิธีการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 31.08, ขาดความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการประเมิน 28.72 และผลการประเมินมีความล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ปัจจุบัน ร้อยละ 22.64

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการขาดงบประมาณสนับสนุนในการประเมิน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 24.48 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการขาดงบประมาณสนับสนุนในการประเมิน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 63.85

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.2 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3 สรุปผลการวิจัย

5.4 อภิปรายผล

5.5 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.6 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร

5.2. วิธีดำเนินการวิจัย

5.2.1 ประชากร คือ ผู้บริหารและอาจารย์

5.2.1.1 ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียนที่รับผิดชอบงานฝ่ายกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 82 โรงเรียน และสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 35 โรงเรียน รวมเป็นจำนวน 117 โรงเรียน รวมจำนวนประชากร ผู้บริหารทั้งสิ้น 234 คน

5.2.1.2 อาจารย์ ได้แก่ อาจารย์ผู้ปฏิบัติงานฝ่ายกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 6,716 คน และสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 3,378 คน รวมจำนวนประชากรอาจารย์ทั้งสิ้น 10,094 คน

5.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) มีจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารกิจการนักเรียนในโรงเรียน เป็นแบบตรวจสอบ

รายการ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open-ended)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open-ended)

5.2.3 ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนทางไปรษณีย์ และรับคืนแบบสอบถามทางไปรษณีย์ กรณีไม่ได้รับคืนเมื่อครบกำหนด ผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานกับทางโรงเรียนเพื่อเร่งรัดให้กลุ่มตัวอย่างเร่งดำเนินการส่งแบบสอบถามคืน และผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลบางส่วนด้วยตัวเองอีกด้วย

5.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการโดยนำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

5.3 สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยสภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร

5.3.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด 6 ด้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.3.1.1 งานสำมะโนนักเรียน

การสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้า พบว่า มีการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้าปฏิบัติอยู่ในระดับมากร้อยละ 67.62 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า วิธีการสำรวจที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ การสำรวจประวัตินักเรียนจากโรงเรียนเดิม และวิธีการสำรวจที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ สำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียนล่วงหน้าเป็นเวลา 5 ปี

การประสานความร่วมมือเกี่ยวกับยาเสพติดกับเขตพื้นที่การศึกษาชุมชนและท้องถิ่นในการสำรวจข้อมูลประวัติของนักเรียน พบว่า มีการประสานความร่วมมือปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 72.34 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการประสานความร่วมมือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การเดินทางไปเยี่ยมผู้ปกครองเด็กตามบ้าน และวิธีการประสานความร่วมมือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อขอข้อมูล

การทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติด พบว่า มีการทำข้อมูลสถิติปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 71.72 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการทำข้อมูลสถิติที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติดราย 1 ปี และวิธีการทำข้อมูลสถิติที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ การทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติดราย 5 ปี

การมีข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติดพบว่า มีข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติดปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 53.69 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติดได้รับอยู่ในระดับมากคือ สถานีตำรวจในเขตพื้นที่บริการ และแหล่งข้อมูลที่ได้รับอยู่ในระดับน้อยคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการสำรวจประวัตินักเรียนจากโรงเรียนเดิม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.32 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการสำรวจประวัตินักเรียนจากโรงเรียนเดิม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 69.31

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อสำรวจข้อมูลความคิดเห็น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 58.08 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อสำรวจข้อมูลความคิดเห็น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 62.37

5.3.1.2 งานรับและลงทะเบียนนักเรียน

การวางแผนในการรับนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพยาเสพติดในแต่ละปี พบว่า มีการวางแผนในการรับนักเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 63.52 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการวางแผนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประชุมอาจารย์เป็นการภายในเพื่อวางแผนก่อนประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา และวิธีการวางแผนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ศึกษาข้อมูลสถิตินักเรียนจากทะเบียนราษฎร

การประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพยาเสพติดในการรับนักเรียน พบว่า มีการประชาสัมพันธ์ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 76.64 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วิธีการประชาสัมพันธ์ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ติดป้ายประกาศหน้าโรงเรียน และชุมชน และวิธีการประชาสัมพันธ์ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ขอความร่วมมือหน่วยงานสื่อสารมวลชนวิทยุ โทรทัศน์ บริษัทห้างร้าน ชุมชนและท้องถิ่นช่วยประชาสัมพันธ์

การตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน พบว่า มีการตรวจสอบปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 50.41 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ศึกษาข้อมูลจากข้อมูลการสำรวจเด็กและเยาวชนของประเทศไทยในพื้นที่บริการของโรงเรียนที่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

การดำเนินการกรณีที่ตรวจประวัตินักเรียนและพบว่านักเรียนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด พบว่า การดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ เชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไข

และการดำเนินการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ในกรณีที่มีความรุนแรงได้ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐช่วยเหลือ

การศึกษาประวัติผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียน พบว่า มีการศึกษาประวัติปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 47.75 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การศึกษาประวัติผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียน ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ อาชีพของผู้ปกครอง และการศึกษาประวัติผู้ปกครอง ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ วุฒิกการศึกษาของผู้ปกครอง

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการศึกษานโยบายการรับนักเรียนที่ส่วนกลางกำหนด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 70.86 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการศึกษานโยบายการรับนักเรียนที่ส่วนกลางกำหนด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 48.43

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการเก็บข้อมูลอย่างเป็นความลับ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 71.35 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการเก็บข้อมูลอย่างเป็นความลับ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 54.39

5.3.1.3 งานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด พบว่า กิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ เชิญวิทยากรภายนอกให้ความรู้เกี่ยวกับภัยของยาเสพติด และกิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ไปทัศนศึกษาศูนย์บำบัดผู้ติดยา

การร่วมมือกับชุมชนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด พบว่า มีการร่วมมือปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 78.48 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การร่วมมือกับชุมชนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สร้างเครือข่ายผู้ปกครองเพื่อช่วยกันสอดส่องดูแล และการร่วมมือกับชุมชนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ประสานกับสมาคมศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุนงบประมาณ และเป็นแบบอย่างที่ดี

การจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ พบว่า มีการจัดกิจกรรมปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 84.43 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การจัดกิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ กิจกรรมกีฬา และการจัดกิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ กิจกรรมสังคมและนันทนาการ

การใช้กิจกรรมโฮมรูมเพื่อช่วยแก้ปัญหายาเสพติด พบว่า การใช้กิจกรรมโฮมรูมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ชี้แนะนักเรียนในการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงยาเสพติด และการใช้กิจกรรมโฮมรูมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ให้นักเรียนมาเล่าหน้าชั้นเกี่ยวกับภัยยาเสพติด

การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด พบว่า พบว่า การใช้กิจกรรมแนะแนวที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ จัดบอร์ดนิทรรศการเพื่อแนะแนว เกี่ยวกับการป้องกัน

ปัญหายาเสพติด และการใช้กิจกรรมแนะแนวที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ จัดเจ้าหน้าที่ประจำคลินิกป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดบอร์ดนิทรรศการให้ความรู้การป้องกันปัญหา ยาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 91.15 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัด บอร์ดนิทรรศการให้ความรู้การป้องกันปัญหา ยาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 56.76

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการเชิญผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญภายนอกเข้ามา ให้ความรู้แนวทางการป้องกันยาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.33 แต่อาจารย์ มีความคิดเห็นว่าการเชิญผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญภายนอกเข้ามาให้ความรู้แนวทางการป้องกัน ยาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 57.29

5.3.1.4 งานบริการและสวัสดิการนักเรียน

การให้ข้อมูลข่าวสารกับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติด พบว่า มีการให้ข้อมูลข่าวสาร ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 78.69 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การให้ข้อมูลข่าวสาร ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ และการให้ข้อมูลข่าวสารที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดตามเว็บไซต์ของโรงเรียน

การจัดบริการตรวจสุขภาพเกี่ยวกับยาเสพติด พบว่า มีการตรวจสุขภาพปีละ 1 ครั้ง อยู่ในระดับมาก และมีการตรวจสุขภาพตรวจสุขภาพทุก 6 เดือน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การตรวจสารยาเสพติด พบว่า มีการตรวจปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 73.16 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การตรวจสารยาเสพติดที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ โรงเรียน ตรวจปัสสาวะหาสารเสพติด และการตรวจสารยาเสพติดที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ส่งนักเรียนไปตรวจปัสสาวะภายนอกโรงเรียน เช่นสถานีนอนามัย หรือโรงพยาบาล

การดำเนินการกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติด พบว่า วิธีการดำเนินการที่มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากคือ ติดต่อผู้ปกครองเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน และวิธีการดำเนินการ ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ส่งให้อาจารย์แนะแนวชี้แนะการปฏิบัติตนและวิธีการบำบัดรักษา

การจัดบริการและสวัสดิการแก่นักเรียนเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติดพบว่า มีการจัดบริการ และสวัสดิการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 75.00 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การจัดบริการ และสวัสดิการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ จัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีฐานะยากจน และการจัดบริการและสวัสดิการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ จัดตั้งคลินิกบริการรับปรึกษา ปัญหาด้านยาเสพติดในโรงเรียน

การจัดระบบความปลอดภัย และป้องกันภัยคุกคามจากการแพร่ระบาดของยาเสพติด พบว่า พบว่า วิธีการจัดระบบความปลอดภัยที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ จัดยามเฝ้าประตูเพื่อคอยตรวจการเข้าออกของบุคคลภายนอก และวิธีการจัดระบบความปลอดภัยที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ จัดสารวัตรนักเรียนภายในเพื่อตรวจสอบในเรื่องยาเสพติด

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการมอบหมายให้อาจารย์ประจำชั้นคอยติดตามและสอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 72.40 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการมอบหมายให้อาจารย์ประจำชั้นคอยติดตามและสอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.41

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดอาจารย์ดูแลเฝ้าระวังตามจุดต่างๆ อย่างต่อเนื่อง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 77.60 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดอาจารย์ดูแลเฝ้าระวังตามจุดต่างๆ อย่างต่อเนื่อง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 59.80

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการติดตั้งกล้องวงจรปิดตามจุดต่างๆ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 72.40 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการติดตั้งกล้องวงจรปิดตามจุดต่างๆ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 56.76

5.3.1.5 งานวินัยและความประพฤตินักเรียน

การจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติเกี่ยวกับยาเสพติด มีการจัดทำปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 58.81 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การจัดทำคู่มือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ทำไว้ในหนังสือคู่มือกฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนในคู่มือผู้ปกครองและนักเรียน และการจัดทำคู่มือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ มีการจัดทำไว้ในเว็บไซต์

การดูแลรักษาระเบียบวินัย และความประพฤติ พบว่า การดูแลรักษาระเบียบวินัยและความประพฤติที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ จัดกิจกรรมขัดเกลาพฤติกรรมนักเรียน เช่น เข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม และส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจและให้รางวัลความประพฤติดีแก่นักเรียน

การกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการป้องกัน และปราบปราม พบว่า การกำหนดแนวทางหรือมาตรการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประสานความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับ ชุมชนและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการกำหนดแนวทางหรือมาตรการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ สัมมนาเตรียมความพร้อมอาจารย์ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ

การประสานกับชุมชนเพื่อดูแล รักษาระเบียบวินัย และความประพฤติของนักเรียน พบว่า การประสานกับชุมชนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ จัดโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน และการ

กำหนดแนวทางหรือมาตรการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ ให้ผู้นำชุมชนเป็นเครือข่ายในการแจ้งเตือนการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียน

การแก่นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหาเสพติด พบว่า การแก้ไขที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประสานงานกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่องเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา และการแก้ไขที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ส่งไปยังฝ่ายต่างๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อขัดเกลาพฤติกรรมให้ดีขึ้น

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการมอบหมายแต่งตั้งอาจารย์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างชัดเจน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 74.48 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการมอบหมายแต่งตั้งอาจารย์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างชัดเจน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 53.38

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการตั้งงบประมาณสนับสนุนในการทำงาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.94 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการตั้งงบประมาณสนับสนุนในการทำงาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 44.93 ผู้บริหารและอาจารย์ควรจัดประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนในการตั้งงบประมาณสนับสนุนในการทำงาน ให้เพียงพอแก่ความต้องการ

5.3.1.6 งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การกำหนดองค์ประกอบของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติด พบว่า มีการกำหนดองค์ประกอบปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 67.83 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การกำหนดองค์ประกอบที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ บ้าน หรือที่อยู่อาศัยของนักเรียนใกล้กับแหล่งชุมชนที่มียาเสพติด และการกำหนดองค์ประกอบที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ นักเรียนที่มีครอบครัวฐานะยากจน

การดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติด พบว่า การดูแลช่วยเหลือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ที่ปรึกษา และการดูแลช่วยเหลือที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ประสานความช่วยเหลือไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก เช่น จิตแพทย์ ฯลฯ

การจัดประชุมผู้ปกครองเครือข่าย พบว่า มีการจัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายอยู่ในระดับมาก ปีละ 2 ครั้ง และจัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายอยู่ในระดับน้อยที่สุดปีละ 3 ครั้ง

การกำกับติดตามการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า การกำกับติดตามที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ กำกับ ติดตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่าง

ชัดเจน และการกำกับติดตามที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ จัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์สำหรับการกำกับ ติดตามไว้อย่างเพียงพอ

การประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า มีการประเมินผลปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 80.70 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การประเมินผลที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และการประเมินผลที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ ประเมิน โดยคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ที่ทำการสอนทุกคน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 69.27 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ที่ทำการสอนทุกคน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 49.66

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการคัดสรรบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการกำกับติดตามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 69.79 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการคัดสรรบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการกำกับติดตามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 53.04

5.3.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด 6 ด้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.3.2.1 งานสำมะโนนักเรียน

ปัญหาการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้า พบว่า ปัญหาการสำรวจข้อมูลที่พบในระดับน้อยคือ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือในการเปิดเผยความจริงจากผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิด และปัญหาการสำรวจข้อมูลที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ข้อมูลที่สำรวจไม่ตรงกับทะเบียนราษฎร์

ปัญหาการประสานความร่วมมือเรื่องยาเสพติด พบว่า ปัญหาการประสานความร่วมมือที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดโอกาสในการเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงาน ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งเขตพื้นที่การศึกษา ในบางโอกาส ไม่ได้ได้รับความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุมตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และเขตพื้นที่การศึกษา ชุมชนและท้องถิ่นไม่มีการจัดการประชุมเกี่ยวกับยาเสพติด

ปัญหาการตรวจสอบสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติด พบว่า ปัญหาการตรวจสอบสถิติที่พบในระดับน้อยคือ ไม่เปิดเผยข้อมูลที่เป็นจริง และปัญหาการตรวจสอบสถิติที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่มีผู้สนับสนุนให้ความสำคัญ

ปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติด พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลที่พบในระดับน้อยคือ ข้อมูลที่ได้ไม่ตรงกับความเป็นจริง และปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ การจัดเก็บข้อมูลถูกเปิดเผยไม่เป็นความลับ

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเป็น การไม่ได้รับความร่วมมือในการเปิดเผยความจริงจากผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิด มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 64.58 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าเป็น การไม่ได้รับความร่วมมือในการเปิดเผยความจริงจากผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.07

5.3.2.2 งานรับและลงทะเบียนนักเรียน

ปัญหาการวางแผนด้านยาเสพติดในการรับนักเรียน พบว่า ปัญหาการวางแผนที่พบในระดับน้อยคือ ไม่มีการจำแนกข้อมูลเกี่ยวกับทำเลที่ตั้งของนักเรียนที่อยู่กลุ่มพื้นที่เสี่ยง และปัญหาการวางแผนที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ จำนวนห้องเรียนต่อสัดส่วนนักเรียนที่รับจริงไม่สอดคล้องกัน

ปัญหาการประชาสัมพันธ์เรื่องยาเสพติดในการรับนักเรียน พบว่า ปัญหาการประชาสัมพันธ์ที่พบในระดับน้อยคือ เอกสารประชาสัมพันธ์ที่ส่งผ่านนักเรียนไม่ถึงผู้ปกครอง และปัญหาการประชาสัมพันธ์ที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ป้ายประชาสัมพันธ์ชำรุดหรือสูญหาย

ปัญหาการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน พบว่า ปัญหาการตรวจสอบที่พบในระดับน้อยคือ ประวัติข้อมูลจากโรงเรียนเดิมข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริง และปัญหาการตรวจสอบที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดงบประมาณสนับสนุนในการซื้อสารเคมีเพื่อตรวจหาสารเสพติด

ปัญหาการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียน พบว่า มีปัญหาการดำเนินการช่วยเหลือปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.45 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ปัญหาการตรวจสอบประวัติยาเสพติดที่พบในระดับมากที่สุดคือ ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ปัญหา และปัญหาการตรวจสอบประวัติยาเสพติดที่พบในระดับน้อยคือ สถานที่บำบัดช่วยเหลือไม่สามารถให้ความช่วยเหลือตามแผนของโรงเรียน

ปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองเรื่องยาเสพติด พบว่า ปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยคือ ข้อมูลบางอย่างจากผู้ปกครองอาจถูกปกปิดไม่เป็นความจริง และปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยที่สุด ข้อมูลที่ได้ของผู้ปกครองไม่ตรงกับทะเบียนราษฎร

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเป็น การไม่ได้รับข้อมูลที่เป็นจริงจากผู้ปกครองเนื่องจากเกรงว่าบุตรหลานของตนจะถูกปฏิเสธในการรับ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 64.58 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าเป็น การไม่ได้รับข้อมูลที่เป็นจริงจากผู้ปกครองเนื่องจากเกรงว่าบุตรหลานของตนจะถูกปฏิเสธในการรับ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 6.76

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเป็น สถานที่บำบัดช่วยเหลือไม่สามารถให้ความช่วยเหลือตามแผนของโรงเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 16.28 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าเป็น สถานที่บำบัดช่วยเหลือไม่สามารถให้ความช่วยเหลือตามแผนของโรงเรียน มีปัญหาอยู่

ในระดับมาก ร้อยละ 64.96

5.3.2.3 งานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่พบในระดับน้อยที่สุด คือ ขาดวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับภัยของยาเสพติด และนักเรียนไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้

ปัญหาการร่วมมือกับชุมชนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด พบว่า ปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยคือ ผู้ปกครอง หรือชุมชนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด และปัญหาการตรวจประวัติผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่สามารถเชิญวิทยากรที่มีชื่อเสียงมาให้ความรู้ตามแผนปฏิบัติงานได้

ปัญหาการส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ พบว่า ปัญหาการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่พบในระดับน้อยคือ การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนไม่สม่ำเสมอ และปัญหาการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ บรรจุกีฬาหลายประเภทมากเกินไปในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งทำให้เวลายืดเยื้อ

ปัญหาการใช้กิจกรรมโฮมรูมเพื่อช่วยแก้ปัญหายาเสพติด พบว่า ปัญหาการใช้กิจกรรมโฮมรูมที่พบในระดับน้อยคือ กิจกรรมหน้าเสาธงกินเวลากิจกรรมโฮมรูมทำให้ขาดโอกาสทำกิจกรรมโฮมรูม และปัญหาการใช้กิจกรรมโฮมรูมที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมซ้ำ ปัญหาการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด พบว่า ปัญหาการใช้กิจกรรมแนะแนวที่พบในระดับน้อยคือ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะแนวยาเสพติดไม่น่าสนใจ และ การใช้กิจกรรมแนะแนวที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่มีครูที่ทำหน้าที่แนะแนวโดยตรง

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า อุปกรณ์ ของที่ใช้ในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 29.17 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า อุปกรณ์ ของที่ใช้ในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 61.49

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะแนวยาเสพติดไม่น่าสนใจ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 28.65 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะแนวยาเสพติดไม่น่าสนใจ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 66.22

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 25.52 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 64.19

5.3.2.4 งานบริการและสวัสดิการนักเรียน

ปัญหาการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด พบว่า ปัญหาการให้ข้อมูลข่าวสารที่พบในระดับน้อย คือ การนำเสนอข้อมูลขาดความน่าสนใจ และปัญหาการให้ข้อมูลข่าวสารที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน

ปัญหาการตรวจสุขภาพ พบว่า ปัญหาการตรวจสุขภาพที่พบในระดับน้อย คือ นักเรียนที่เข้ารับบริการไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายเนื่องจากขาดเรียน และปัญหาการตรวจสุขภาพที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ช่วงเวลาการจัดตรวจสุขภาพไม่เหมาะสม

ปัญหาการตรวจสารเสพติด พบว่า ปัญหาการตรวจสารเสพติดที่พบในระดับน้อย คือ นักเรียนมาไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายในวันตรวจ และปัญหาการตรวจสารเสพติดที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ก่อนตรวจนักเรียนทานยาแก้ไข้ทำให้การตรวจมีผลใกล้เคียง

ปัญหาในกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติด พบว่า ปัญหาในกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติดที่พบในระดับน้อย คือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ไข้ปัญหา และปัญหาในกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติดที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ อาจารย์ไม่ดูแล ติดตามใกล้ชิดตัวอย่างจริงจัง และให้กำลังใจนักเรียนต่อเนื่อง

ปัญหาการจัดบริการและสวัสดิการแก่นักเรียน พบว่า ปัญหาการจัดบริการและสวัสดิการที่พบในระดับน้อย คือ นักเรียนที่มีปัญหาไม่ได้ใช้บริการคลินิกบริการรับปรึกษาปัญหาด้านยาเสพติดของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และระบบการให้บริการความปลอดภัย และการป้องกันภัยคุกคามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียนไม่มีประสิทธิภาพ

ปัญหาการจัดระบบความปลอดภัยและป้องกันภัยคุกคามการแพร่ระบาดของยาเสพติด พบว่า ปัญหาการจัดระบบความปลอดภัยและป้องกันภัยที่พบในระดับน้อย คือ ขาดความร่วมมือในการทำงานของอาจารย์ในโรงเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และปัญหาการจัดระบบความปลอดภัยและป้องกันภัยที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือในการทำงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า นักเรียนมาไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายในวันตรวจ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 36.46 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า นักเรียนมาไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายในวันตรวจ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 65.54

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า การขาดความร่วมมือในการทำงานของอาจารย์ในโรงเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 62.50 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า การขาดความร่วมมือในการทำงานของอาจารย์ในโรงเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 35.47

5.3.2.5 งานวินัยและความประพฤตินักเรียน

ปัญหาการจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติต่างๆ พบว่า ปัญหาการจัดทำคู่มือที่พบในระดับน้อย คือ ในระเบียบคู่มือนักเรียนไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติด และปัญหาการจัดทำคู่มือที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ข้อมูลระเบียบปฏิบัติในคู่มืออธิบายไม่ชัดเจนคลุมเครือ

ปัญหาการรักษาระเบียบวินัยและความประพฤติของนักเรียน พบว่า ปัญหาที่พบในระดับน้อย คือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการกำชับ และร่วมติดตาม และปัญหาที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่ได้กำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน

ปัญหาการกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการป้องกันและปราบปราม พบว่า ปัญหาการกำหนดแนวทางที่พบในระดับน้อย คือ ขาดความร่วมมือในการเข้าประชุมของผู้ปกครองเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหายาเสพติด และปัญหาการกำหนดแนวทางที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษา

ปัญหาการประสานงานกับชุมชนเพื่อดูแล รักษาระเบียบวินัย และความประพฤติของนักเรียน พบว่า ปัญหาการประสานงานที่พบในระดับน้อย คือ ขาดความล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ในการติดต่อสื่อสาร และปัญหาการประสานงานที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ชุมชนให้ความสนใจน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด

ปัญหาการแก้ไขนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหายาเสพติด พบว่า ปัญหาการแก้ไขที่พบในระดับน้อย คือ ขาดความร่วมมือจากนักเรียนในการแก้ไขตนเอง และปัญหาการแก้ไขที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันแก้ไข

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการสื่อสารข้อมูลระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไม่ตรงกัน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 19.79 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารข้อมูลระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไม่ตรงกัน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 63.85

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการไม่สอดแทรกข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในการอบรมนักเรียนหน้าเสาธงอย่างต่อเนื่องมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 19.79 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการไม่สอดแทรกข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในการอบรมนักเรียนหน้าเสาธงอย่างต่อเนื่อง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 66.22

5.3.2.6 งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยง พบว่า ปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่พบในระดับน้อย คือ ขาดความร่วมมือจากเพื่อนนักเรียนในการให้ข้อมูลว่าเพื่อนนักเรียนเป็นกลุ่มเสี่ยง และปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือจากเพื่อนบ้าน

ในการให้ข้อมูล

ปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง พบว่า ปัญหาปัญหาการดูแลช่วยเหลือที่พบในระดับมาก คือ ภาระหน้าที่อาจารย์มากจึงให้เวลาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงไม่เพียงพอ และปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ งบประมาณในการสนับสนุนไม่เพียงพอ

ปัญหาการจัดการประชุมผู้ปกครองเครือข่าย พบว่า ปัญหาการจัดการประชุมผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยคือ ผู้ปกครองกลุ่มเป้าหมายไม่เข้าร่วมประชุม และปัญหาการจัดการประชุมผู้ปกครองที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ผลสรุปการประชุมไม่เป็นรูปธรรม

ปัญหาการติดตามการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ปัญหาการติดตามที่พบในระดับน้อยคือ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน และปัญหาการติดตามที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง

ปัญหาการประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านยาเสพติด พบว่า ปัญหาการประเมินผลที่พบในระดับน้อยคือ ขาดงบประมาณสนับสนุนในการประเมิน และปัญหาการประเมินผลที่พบในระดับน้อยที่สุดคือ ผลการประเมินมีความล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ปัจจุบัน

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ภายในโรงเรียนในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 23.96 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ภายในโรงเรียนในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 67.91

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่างบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 27.60 แต่อาจารย์ มีความคิดเห็นว่างบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 63.51

5.4 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร มีข้อค้นพบประการสำคัญดังที่กล่าวในตอนสรุปผลการวิจัยและมีประเด็นการอภิปรายดังนี้

5.4.1 สภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด

5.4.1.1 งานสำมะโนนักเรียน

จากผลการวิจัย สภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด ด้านงาน

สัมภาษณ์นักเรียน หัวข้อการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้า มีการสำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียนล่วงหน้าเป็นเวลา 1 ปี ร้อยละ 11.21 ซึ่งอยู่ในระดับน้อยมาก โรงเรียนควรมีการสำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียนล่วงหน้า ทั้งนี้การสำรวจประชากรก่อนเข้าเรียนล่วงหน้าจะเป็นสนับสนุน แรงจูงใจ ส่งเสริมสร้างความเสมอภาค และขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างกว้างขวางและทั่วถึง อีกทั้งข้อมูลส่วนนี้ยังสามารถเพื่อพิจารณาจำนวนนักเรียนที่จะรับเข้าเรียนในแต่ละระดับชั้นในอนาคต และพิจารณากำหนดขอบเขตที่เด็กจะเข้าเรียนในแต่ละโรงเรียน รวมถึงสามารถวิเคราะห์เด็กลักษณะต่างๆ เพื่อเตรียมการช่วยเหลือเป็นพิเศษตามความจำเป็นของแต่ละราย (Stoops, 1981: 335)

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการสำรวจประวัตินักเรียนจากโรงเรียนเดิม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.32 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการสำรวจประวัตินักเรียนจากโรงเรียนเดิม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 69.31 หากมีการสำรวจประวัตินักเรียนจากโรงเรียนเดิมอาจารย์ควรรายงานผลการสำรวจให้ผู้บริหารได้ทราบทุกครั้ง เพื่อจะได้มีความเข้าใจตรงกัน

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อสำรวจข้อมูลความคิดเห็น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 58.08 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อสำรวจข้อมูลความคิดเห็น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 62.37 ควรมีการจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อสำรวจข้อมูลความคิดเห็น อาจารย์ควรเชิญผู้บริหารเข้ามาร่วมประชุมด้วยทุกครั้งหรือรายงานผลการประชุมให้ผู้บริหารได้ทราบทุกครั้งหากผู้บริหารไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้

5.4.1.2 งานรับและลงทะเบียนนักเรียน

จากผลการวิจัย สภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด ด้านงานรับและลงทะเบียนนักเรียน หัวข้อการประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน มีการลงเว็บไซต์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 48.66 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย โรงเรียนควรจัดทำประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ต เพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในการรับและลงทะเบียนนักเรียน โดยจัดทำเว็บไซต์เฉพาะเรื่องยาเสพติดโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยหัวข้อการใช้กิจกรรมแนะแนว มีการจัดข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเสพติดลงในระบบอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 27.05 ซึ่งอยู่ในระดับน้อยมาก และหัวข้อการให้ข้อมูลข่าวสารกับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาเสพติด มีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดตามเว็บไซต์ของโรงเรียน ร้อยละ 36.72 ซึ่งอยู่ในระดับน้อยมากเช่นเดียวกัน จะเห็นได้ว่าทั้งสามประเด็นมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยถึงน้อยมาก ซึ่งขัดแย้งกับสถิติการใช้อินเทอร์เน็ตของเยาวชนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2554: ออนไลน์) หากโรงเรียนสามารถ

ปรับตัวให้เข้ากับพฤติกรรมกรรมการรับสื่อของนักเรียนก็จะสามารถสื่อสารกับนักเรียนได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการศึกษานโยบายการรับนักเรียนที่ส่วนกลางกำหนด ร้อยละ 48.43 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 70.86 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการศึกษานโยบายการรับนักเรียนที่ส่วนกลางกำหนด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 48.43 ผู้บริหารเป็นผู้รับนโยบายการศึกษานโยบายการรับนักเรียนที่ส่วนกลางกำหนด ผู้บริหารควรจัดประชุมเพื่อรับนโยบายรวมทั้งแจกเอกสารที่เกี่ยวข้อง ในการประชาสัมพันธ์ หรือการให้ข้อมูลเอกสารแบบหลายทางที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการรับนักเรียนที่ส่วนกลางกำหนด ให้อาจารย์ได้รับข้อมูล และเป็นแนวทางการปฏิบัติอย่างทั่วถึง

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการเก็บข้อมูลอย่างเป็นความลับ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 71.35 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการเก็บข้อมูลอย่างเป็นความลับ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 54.39 ผู้บริหารควรกำหนดการเก็บข้อมูลอย่างเป็นความลับ เป็นนโยบายที่เข้มงวด มีระเบียบข้อบังคับในการปฏิบัติ หรือสร้างจิตสำนึกโดยการอบรมสัมมนา ให้อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเก็บข้อมูลให้มีความตระหนักในการเก็บข้อมูลอย่างเป็นความลับ

5.4.1.3 งานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

จากผลการวิจัย สภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ด้านงานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด หัวข้อการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติด มีการจัดข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติดลงในระบบอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 27.05 ซึ่งอยู่ในระดับน้อยมาก โรงเรียนควรจัดการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ผ่านทางอินเทอร์เน็ต เป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งเพื่อให้ทุกภาคส่วนได้รับข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัย หัวข้อการประชาสัมพันธ์ปัญหา ยาเสพติดในการรับนักเรียน มีการลงเว็บไซต์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 48.66 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย และหัวข้อการให้ข้อมูลข่าวสารกับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติด มีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดตามเว็บไซต์ของโรงเรียน ร้อยละ 36.72 ซึ่งอยู่ในระดับน้อยมาก จะเห็นได้ว่าทั้งสามประเด็นมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ถึงน้อยมาก ซึ่งขัดแย้งกับสถิติการใช้อินเทอร์เน็ตของเยาวชนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2554: ออนไลน์) หากโรงเรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับพฤติกรรมกรรมการรับสื่อของนักเรียนก็จะสามารถสื่อสารกับนักเรียนได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดบอร์ดนิทรรศการให้ความรู้การป้องกันปัญหา

ยาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 91.15 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดบอร์ดนิทรรศการให้ความรู้การป้องกันปัญหาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 56.76 ผู้บริหารควรมีกระบวนการตรวจสอบ กำกับและติดตามให้บอร์ดนิทรรศการมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้การป้องกันปัญหาเสพติด

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการเชิญผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญภายนอกเข้ามาให้ความรู้แนวทางการป้องกันยาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.33 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการเชิญผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญภายนอกเข้ามาให้ความรู้แนวทางการป้องกันยาเสพติด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 57.29 ผู้บริหารและอาจารย์ควรประชุมเพื่อปรึกษาหารือกันถึงความจำเป็นหรือความต้องการในการเชิญผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญภายนอกเข้ามาให้ความรู้แนวทางการป้องกันยาเสพติด และผู้บริหารควรมอบหมายให้อาจารย์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ร่วมในการสัมมนาทุกครั้ง

5.4.1.4 งานบริการและสวัสดิการนักเรียน

จากผลการวิจัย สภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด ด้านงานบริการและสวัสดิการนักเรียน หัวข้อการให้ข้อมูลข่าวสารกับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาเสพติด มีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดตามเว็บไซต์ของโรงเรียน ร้อยละ 36.72 ซึ่งอยู่ในระดับน้อยมาก โรงเรียนควรบริการข้อมูลข่าวสารการประชาสัมพันธ์ด้านยาเสพติดลงเว็บไซต์ของโรงเรียน โดยจัดทำหน้าเกี่ยวกับยาเสพติดโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย หัวข้อการประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน มีการลงเว็บไซต์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 48.66 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย หัวข้อการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด มีการจัดข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเสพติดลงในระบบอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 27.05 ซึ่งอยู่ในระดับน้อยมาก และหัวข้อการให้ข้อมูลข่าวสารกับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาเสพติด มีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดตามเว็บไซต์ของโรงเรียน ร้อยละ 36.72 จะเห็นได้ว่าทั้งสามประเด็นมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยถึงน้อยมาก ซึ่งขัดแย้งกับสถิติการใช้อินเทอร์เน็ตของเยาวชนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2554: ออนไลน์) หากโรงเรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับพฤติกรรมการรับสื่อของนักเรียน ก็จะสามารถสื่อสารกับนักเรียนได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการมอบหมายให้อาจารย์ประจำชั้นคอยติดตามและสอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 72.40 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการมอบหมายให้อาจารย์ประจำชั้นคอยติดตาม และสอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิด มีการ

ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.41 ผู้บริหารควรมีกระบวนการตรวจสอบ กำกับติดตามการมอบหมาย ให้อาจารย์ประจำชั้นคอยติดตาม และสอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิด ให้เป็นไปในทิศทางที่กำหนดไว้

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดอาจารย์ดูแลเวรเพื่อเฝ้าระวังตามจุดต่างๆ อย่างต่อเนื่อง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 77.60 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดอาจารย์ดูแลเวรเพื่อเฝ้าระวังตามจุดต่างๆ อย่างต่อเนื่อง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 59.80 ผู้บริหารควรมีกระบวนการตรวจสอบ กำกับติดตาม ดังนั้นผู้บริหารควรมีกระบวนการตรวจสอบ กำกับติดตาม การจัดอาจารย์ดูแลเวรเพื่อเฝ้าระวังตามจุดต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการติดตั้งกล้องวงจรปิดตามจุดต่างๆ มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 72.40 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการติดตั้งกล้องวงจรปิดตามจุดต่างๆ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 56.76 ผู้บริหารและอาจารย์ควรร่วมกันประชุมเพื่อปรึกษาหารือ และกำหนด ตรวจสอบจุดติดตั้งกล้องตามจุดต่างๆ ตามความจำเป็นร่วมกัน

5.4.1.5 งานวินัยและความประพฤตินักเรียน

จากผลการวิจัย สภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ด้านงาน วินัยและความประพฤตินักเรียน หัวข้อการจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติเกี่ยวกับยาเสพติด มีการ จัดทำไว้ในเว็บไซต์ ร้อยละ 12.54 ซึ่งอยู่ในระดับน้อยมาก โรงเรียนควรจัดทำงานวินัยและความ ประพฤตินักเรียนโดยการประชาสัมพันธ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต เพื่อให้นักเรียนและทุกภาคส่วนได้ ศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย หัวข้อการประชาสัมพันธ์ปัญหายาเสพติดในการรับนักเรียน มีการลงเว็บไซต์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 48.66 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย และหัวข้อการใช้กิจกรรม แนะแนวเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด มีการจัดข้อมูลเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดลงในระบบ อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 27.05 ซึ่งอยู่ในระดับน้อยมาก ซึ่งอยู่ในระดับน้อยมากเช่น จะเห็นได้ว่าทั้ง สามประเด็นมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยถึงน้อยมาก ซึ่งขัดแย้งกับสถิติการใช้อินเทอร์เน็ต ของเยาวชนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2554: ออนไลน์) หากโรงเรียนสามารถ ปรับตัวให้เข้ากับพฤติกรรมการรับสื่อของนักเรียนก็จะสามารถสื่อสารกับนักเรียนได้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการมอบหมายแต่งตั้งอาจารย์ในการปฏิบัติงาน เกี่ยวกับยาเสพติดอย่างชัดเจน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 74.48 แต่อาจารย์มีความ คิดเห็นว่าการมอบหมายแต่งตั้งอาจารย์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างชัดเจน มีการ ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 53.38 ผู้บริหารควรมีระบบการคัดสรรบุคลากรที่เหมาะสม และออกหนังสือเอกสารมอบหมายแต่งตั้งอาจารย์ให้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างชัดเจน

รวมทั้งจัดประชุมเพื่อชี้แจงการรับข้อมูลในการแต่งตั้ง

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการตั้งงบประมาณสนับสนุนในการทำงาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.94 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการตั้งงบประมาณสนับสนุนในการทำงาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 44.93 ผู้บริหารและอาจารย์ควรจัดประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนในการตั้งงบประมาณสนับสนุนในการทำงาน ให้เพียงพอแก่ความต้องการ

5.4.1.6 งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

จากผลการวิจัย สภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ด้านงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หัวข้อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติด มีการประสานความช่วยเหลือไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก เช่น จิตแพทย์ ฯลฯ ร้อยละ 34.02 ซึ่งอยู่ในระดับน้อยมาก เหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีครูผู้รับผิดชอบที่มีความเชี่ยวชาญอยู่แล้ว หรือทางโรงเรียนอาจจะขาดงบประมาณสำหรับเป็นค่าตอบแทนของวิทยากรภายนอก ซึ่งการอบรมพัฒนาความสามารถของบุคลากร นักเรียน และผู้ปกครอง จะช่วยยับยั้ง ป้องกัน และช่วยเหลือนักเรียนได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 62-63) ทั้งนี้หากโรงเรียนสามารถเชิญวิทยากรภายนอก เช่น จิตแพทย์ผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือนักเรียนเป็นพิเศษก็อาจสามารถป้องกันและแก้ปัญหาให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงได้ดียิ่งขึ้นทั้งยังสามารถถ่ายทอดความรู้แก่ครูผู้รับผิดชอบหรือครูแนะแนวได้อีกด้วย

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ที่ทำการสอนทุกคน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 69.27 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ที่ทำการสอนทุกคน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 49.66 ผู้บริหารควรมีการตรวจสอบกระบวนการประสานงาน รวมทั้งระบบข้อมูลข่าวสารในการประสานงานระหว่างผู้บริหารและอาจารย์ ให้แม่นยำและชัดเจนมากขึ้น

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการคัดสรรบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการกำกับติดตามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 69.79 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการคัดสรรบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการกำกับติดตามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 53.04 ผู้บริหารควรมีการจัดประชุมเพื่อคัดสรรบุคลากรรวมทั้งชี้แจงวิธีการคัดสรรบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการกำกับติดตามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

5.4.2 ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

5.4.2.1 งานสำมะโนนักเรียน

จากผลการวิจัย ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ด้านงานสำมะโนนักเรียน หัวข้อปัญหาการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้า ไม่ได้รับความร่วมมือในการเปิดเผยความจริงจากผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิด ร้อยละ 58.81 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย เหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดเกรงว่าหากตนได้เปิดเผยความจริงบางอย่างอาจจะส่งผลเสียต่อตัวนักเรียน เช่น อาจจะไม่ได้พิจารณาให้เข้าเรียน หรือได้รับการปฏิบัติไม่เหมาะสม ทั้งนี้หากโรงเรียนสามารถสื่อสารกับผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดนักเรียน ให้เปิดเผยความจริงในทุกๆ ด้าน ก็จะมีประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ตรงกับสภาพความต้องการหรือสภาพปัญหาของนักเรียนได้

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเป็น การไม่ได้รับความร่วมมือในการเปิดเผยความจริงจากผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิด มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 64.58 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าเป็น การไม่ได้รับความร่วมมือในการเปิดเผยความจริงจากผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.07 อาจารย์ควรรายงานปัญหาการให้ความร่วมมือในการเปิดเผยความจริงจากผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดให้ผู้บริหารทราบอย่างต่อเนื่องทุกครั้ง

5.4.2.2 งานรับและลงทะเบียนนักเรียน

จากผลการวิจัย ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ด้านงานรับและลงทะเบียนนักเรียน หัวข้อปัญหาการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ปัญหา ร้อยละ 62.78 ซึ่งอยู่ในระดับมาก เหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะผู้ปกครองส่วนหนึ่งมีฐานะขัดสน จึงต้องทำงานหนัก อาจส่งผลให้ไม่มีเวลาดูแลแก้ปัญหาให้นักเรียนได้อย่างเต็มที่นัก ทั้งนี้ผู้ปกครองนักเรียนถือเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งในการแก้ปัญหายาเสพติดในนักเรียน หากผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหา ก็อาจสามารถแก้ปัญหาได้ดียิ่งขึ้น

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเป็น การไม่ได้รับข้อมูลที่เป็นจริงจากผู้ปกครองเนื่องจากเกรงว่าบุตรหลานของตนจะถูกปฏิเสธในการรับ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 64.58 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าเป็น การไม่ได้รับข้อมูลที่เป็นจริงจากผู้ปกครองเนื่องจากเกรงว่าบุตรหลานของตนจะถูกปฏิเสธในการรับ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 6.76 อาจารย์ควรรายงานปัญหาการรับข้อมูลที่เป็นจริงจากผู้ปกครอง ให้ผู้บริหารทราบอย่างต่อเนื่องทุกครั้ง

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเป็น สถานที่บำบัดช่วยเหลือไม่สามารถให้ความ

ช่วยเหลือตามแผนของโรงเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 16.28 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า สถานที่บำบัดช่วยเหลือไม่สามารถให้ความช่วยเหลือตามแผนของโรงเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 64.96 อาจารย์ควรรายงานปัญหาสถานที่บำบัดช่วยเหลือไม่สามารถให้ความช่วยเหลือตามแผนของโรงเรียน และผู้บริหารควรศึกษาข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่บำบัดช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด รวมทั้งกำกับติดตามผลของนักเรียนที่เข้ารับการบำบัดอย่างต่อเนื่อง

5.4.2.3 งานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

จากผลการวิจัย ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ด้านงานกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด หัวข้อปัญหาการใช้กิจกรรมโฮมรูมเพื่อช่วยแก้ปัญหา ยาเสพติด กิจกรรมหน้าเสาธงกินเวลากิจกรรมโฮมรูมทำให้ขาดโอกาสทำกิจกรรมโฮมรูม ร้อยละ 58.20 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย เหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะโรงเรียนนิยมทำกิจกรรมหน้าเสาธงโดยมีกิจกรรมหลายกิจกรรม ทำให้บางครั้งกิจกรรมหน้าเสาธงกินเวลากิจกรรมโฮมรูมไปบ้าง ทั้งนี้หากโรงเรียนสามารถทำกิจกรรมหน้าเสาธงได้อย่างกระชับ ไม่ล่วงเลยมาถึงกิจกรรมโฮมรูม ก็จะมีประโยชน์ในด้านการใช้กิจกรรมโฮมรูมเพื่อช่วยแก้ปัญหา ยาเสพติดได้มาก เพราะกิจกรรมโฮมรูมจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยปรึกษากับครูประจำชั้นได้อย่างใกล้ชิด ทำให้ครูประจำชั้นได้ติดตามดูแลได้ดียิ่งขึ้น

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า อุปกรณ์ ของที่ใช้ในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 29.17 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า อุปกรณ์ ของที่ใช้ในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 61.49 อาจารย์ควรรายงานปัญหาอุปกรณ์ ของที่ใช้ในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ ให้ผู้บริหารทราบ รวมทั้งผู้บริหารและอาจารย์ควรร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือกัน รวมทั้งกำกับติดตามการใช้อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมให้เพียงพอแก่ความต้องการของอาจารย์อย่างต่อเนื่อง

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะแนวยาเสพติด ไม่น่าสนใจ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 28.65 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า การให้ข้อมูล เกี่ยวกับการแนะแนวยาเสพติดไม่น่าสนใจ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 66.22 อาจารย์ควรรายงานปัญหาผลการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะแนวยาเสพติดที่มีเนื้อหาไม่น่าสนใจ ให้ผู้บริหารทราบทุกครั้งอย่างต่อเนื่อง และร่วมกันหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมาย

ที่กำหนด มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 25.52 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 64.19 อาจารย์ควรรายงานปัญหาผลการเข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนดของนักเรียนให้ผู้บริหารทราบทุกครั้งที่ร้องอย่างต่อเนื่อง และร่วมกันหาแนวทางในการแก้ไขปัญหานี้

5.4.2.4 งานบริการและสวัสดิการนักเรียน

จากผลการวิจัย ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ด้านงานบริการและสวัสดิการนักเรียน หัวข้อ ปัญหาการตรวจสารเสพติด นักเรียนมาไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายในวันตรวจ ร้อยละ 54.10 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย เหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะเหตุสุดวิสัย หรืออาจเป็นเพราะนักเรียนกลุ่มเสี่ยงตั้งใจหลีกเลี่ยงการเข้าตรวจ หากมีการประกาศวันตรวจล่วงหน้า ทั้งนี้การตรวจหาสารเสพติดในนักเรียนจะทำให้โรงเรียนสามารถดำเนินการแก้ไขได้ทันทั่วทั้งหากว่าพบนักเรียนที่มีสารเสพติดในร่างกาย ส่งผลให้สามารถแก้ไขได้ตั้งแต่นั้นๆ ก่อนที่นักเรียนจะเสพยาในปริมาณมากต่อไป

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า นักเรียนมาไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายในวันตรวจ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 36.46 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า นักเรียนมาไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายในวันตรวจ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 65.54 อาจารย์ควรรายงานปัญหาผลจำนวนการเข้ารับการตรวจของนักเรียน ให้ผู้บริหารทราบทุกครั้ง เพื่อความเข้าใจตรงกัน

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า การขาดความร่วมมือในการทำงานของอาจารย์ในโรงเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 62.50 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่า การขาดความร่วมมือในการทำงานของอาจารย์ในโรงเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 35.47 ผู้บริหารควรมีกระบวนการตรวจสอบ กำกับติดตาม การปฏิบัติงานร่วมกันของอาจารย์ รวมทั้งจัดฝึกอบรม สัมมนาเชิงวิชาการโดยการสร้างความตระหนักเพื่อให้อาจารย์มีความร่วมมือในการทำงานมากขึ้น

5.4.2.5 งานวินัยและความประพฤตินักเรียน

จากผลการวิจัย ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ด้านงานวินัยและความประพฤตินักเรียน หัวข้อปัญหาการแก้ไขนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหา ยาเสพติด ขาดความร่วมมือจากนักเรียนในการแก้ไขตนเอง ร้อยละ 57.99 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย เหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนยังอยู่ในวัยเด็ก ยังขาดความรับผิดชอบ หรืออาจจะเป็นเพราะนักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง ทั้งนี้หากสามารถปรับทัศนคติของนักเรียน

ให้มีทัศนคติที่ถูกต้องก็จะสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนได้

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการสื่อสารข้อมูลระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไม่ตรงกัน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 19.79 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารข้อมูลระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไม่ตรงกัน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 63.85 อาจารย์ควรรายงานการปัญหาการรับข้อมูลข่าวสารระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ให้ผู้บริหารทราบอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งร่วมกันแก้ไขปัญหาการส่งข้อมูลข่าวสารในรูปแบบต่างๆ เช่น ผ่านทางเสียงตามสายและอินเทอร์เน็ต SMS จดหมาย เป็นต้น เพื่อโรงเรียนและชุมชนได้เข้าใจตรงกัน

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการไม่สอดแทรกข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในการอบรมนักเรียนหน้าเสาธงอย่างต่อเนื่อง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 19.79 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการไม่สอดแทรกข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในการอบรมนักเรียนหน้าเสาธงอย่างต่อเนื่อง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 66.22 อาจารย์ควรรายงานปัญหาการไม่สอดแทรกข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในการอบรมนักเรียนหน้าเสาธงอย่างต่อเนื่อง ให้ผู้บริหารทราบเพื่อจะได้กำกับติดตาม การปฏิบัติงานของอาจารย์อย่างต่อเนื่อง

5.4.2.6 งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

จากผลการวิจัย ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ด้านงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หัวข้อปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ภาระหน้าที่ที่อาจารย์มากจึงให้เวลาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงไม่เพียงพอ ร้อยละ 60.25 ซึ่งอยู่ในระดับมาก เหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะอาจารย์มีภาระงานสอนมากอยู่แล้ว ทั้งยังมีภาระงานอื่นนอกเหนืองานสอน และยังมีภาระงานธุรการอีกด้วย ทำให้อาจารย์ไม่สามารถให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงได้อย่างเพียงพอได้ ทั้งนี้หากอาจารย์สามารถให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงได้อย่างเพียงพอแล้ว จะสามารถลดปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยงได้มาก เพราะอาจารย์เป็นบุคลากรที่มีความใกล้ชิดและมีอิทธิพลต่อนักเรียนเป็นอย่างมาก

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ภายในโรงเรียนในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 23.96 แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ภายในโรงเรียนในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 67.91 อาจารย์ควรรายงานปัญหาการไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ภายในโรงเรียนในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร ให้ผู้บริหารทราบเพื่อจะได้หาวิธีแก้ไข รวมทั้งกำกับติดตามการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อสังเกต ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่างบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน

มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 27.60 แต่อาจารย์ มีความคิดเห็นว่า งบประมาณที่สนับสนุน ไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 63.51 อาจารย์ควรรายงานปัญหา งบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน ให้ผู้บริหารทราบ เพื่อขอสนับสนุนให้ เพียงพอต่อความต้องการ

5.5 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการบริหารกิจการ นักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

5.5.1 สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองนักเรียน และจัดทำนโยบายเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและแนวทางการ แก้ปัญหาด้านยาเสพติดให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ได้แก่ ให้โรงเรียนจัดทำเป็นแผนนโยบายเพื่อ ป้องกันปัญหาเสพติดร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน โดยใช้ระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นเครื่องมือในการป้องกันและแก้ปัญหาเสพติดอย่างจริงจัง ตลอดจน การจัดสรรงบประมาณและบุคคลากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ เพื่อดำเนินการสำรวจ กำกับ ติดตาม ดูแลช่วยเหลือนักเรียน

5.5.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรมอบหมายให้โรงเรียนจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในการป้องกัน ปัญหาเสพติด ของแต่ละโรงเรียนในแต่ละปีงบประมาณ และการดำเนินงานนี้จะดำเนิน

1. จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินการ เพื่อป้องกันปัญหาเสพติดให้โรงเรียนในแต่ละเขตพื้นที่ตามสภาพความรุนแรงของปัญหาเสพติดที่พบของแต่ละโรงเรียน
2. กำกับติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาเสพติดของแต่ละสถานศึกษาโดยการ รวบรวมสถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียน เพื่อจะดูแนวโน้มและ ประสิทธิภาพของการใช้งบประมาณที่โรงเรียนได้รับการจัดสรร และนำผลการดำเนินงานเพื่อป้องกัน ปัญหาเสพติดของแต่ละโรงเรียน มาใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรงบประมาณในแต่ละปีด้วย

5.5.3 สถานศึกษา

โรงเรียนควรดำเนินการเพื่อป้องกันนักเรียนที่เสี่ยงต่อปัญหาเสพติด ดังนี้

1. สำรวจสถิติ ข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนในเขตบริการไว้ล่วงหน้า โรงเรียนควร ทำความเข้าใจกับชุมชน และชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจว่าการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของ

นักเรียนมิได้นำข้อมูลประวัติความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนมาใช้พิจารณาการประกอบ การรับเข้าเรียน แต่เป็นไป เพื่อจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งนำข้อมูลมาวางแผนการ ป้องกันปัญหาเสพติดในโรงเรียน

2. โรงเรียนควรทำความเข้าใจและเข้าถึงผู้ปกครองให้มีส่วนดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเสพติด หากโรงเรียนได้ดำเนินการแล้วแต่ผู้ปกครองเพิกเฉยไม่ให้ความ ร่วมมือในการแก้ปัญหา โรงเรียนควรใช้วิธี “ส่งต่อ” เพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้มีโอกาสเข้ารับ การช่วยเหลือเป็นพิเศษจากผู้เชี่ยวชาญ สถานบำบัดฟื้นฟูภายนอกต่อไป ซึ่งเป็นมาตรการหนึ่ง ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3. การใช้กิจกรรมโฮมรูมเพื่อช่วยแก้ปัญหาเสพติด โรงเรียนควรกำหนดให้อาจารย์ ประจำชั้นใช้ชั่วโมงโฮมรูมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งอาจจะเป็นเดือน ละครั้ง หรือสองเดือนครั้ง และอาจใช้กิจกรรมหน้าเสาธงตอนเช้าในการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ การยาเสพติด ไม่ว่าจะปัญหา และการป้องกัน ทั้งนี้จะได้เป็นการช่วยอาจารย์ประจำชั้นให้มีเวลา โฮมรูมในเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้มากขึ้น

4. โรงเรียนควรดำเนินการตรวจสอบสารเสพติดนักเรียนโดยใช้วิธีการสุ่มตรวจหรือตรวจ นักเรียนทุกคน แบบไม่มีการแจ้งล่วงหน้า และควรทำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง หรืออาจสุ่มตรวจ นักเรียนกลุ่มเสี่ยงเป็นระยะ และเรียกตรวจนักเรียนกลุ่มมีปัญหาแบบเจาะจง โดยต้องไม่สร้าง ความรู้สึกให้นักเรียนที่ถูกสุ่มตรวจว่าเป็นนักเรียนที่มีปัญหา

5. การแก่นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหาเสพติด โรงเรียนควรให้ความรู้ แก่ผู้ปกครองและนักเรียนเพื่อให้เห็นพิษภัยของยาเสพติด หรือสร้างแรงจูงใจแก่นักเรียนกลุ่มเสี่ยง ให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเช่นจัดหางานอดิเรกให้ทำ จัดกิจกรรมกีฬา การเข้าค่าย เป็นต้น เพื่อให้ นักเรียนเหล่านี้ได้มีโอกาสปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจนกลับเข้าสู่ภาวะปกติได้

6. การดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง โรงเรียนควรปรับลดภาระงานสอนสำหรับอาจารย์ที่ รับหน้าที่เฉพาะให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาคอยกำกับดูแลนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ต้องได้รับการดูแล อย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ซึ่งถือว่าเป็นภาระงานเช่นเดียวกับการสอน โดยอาจจะกำหนดให้การดูแล ช่วยเหลือนักเรียน 1-2 คน มีค่าเท่ากับการสอน 1 คาบ ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องจัดทำรายงาน ความก้าวหน้าเป็นระยะให้โรงเรียนได้ทราบ ระบบนี้นอกจากสามารถกำกับดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้อย่างดีแล้ว อาจารย์ที่ปรึกษายังสามารถทำเป็นผลงานวิจัยทางวิชาการได้อีกด้วย

5.6 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เป้าหมายในการแก้ปัญหายาเสพติดของแต่ละจังหวัด
2. ควรมีการศึกษาวิธีการแพร่หลายของยาเสพติดในโรงเรียนและวิธีการแก้ปัญหาเสพติดในโรงเรียน
3. ควรมีการศึกษาติดตามผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติดของนักเรียนที่แต่ละโรงเรียนได้ดำเนินการไปว่ามีประสิทธิภาพอย่างไร

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, กระทรวงมหาดไทย, 2552. [ออนไลน์] แหล่งที่มา:

<http://www.thailocaladmin>.

กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์. 2531. **การบริหารกิจการนักเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. สาขาวิชาการบริการการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

กิติมา ปรีดีดิถก. 2532. **การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: อักษรการพิมพ์.

คุรุสภาเลขาธิการ ,สำนักงาน.2548. **มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2526. **การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ภาควิชา

ประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เจริญสุข ทวยจันทร์. 2550. **ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานเพื่อป้องกันยาเสพติด**

ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

หนองคาย เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยสารคาม.

เชาวน มณีวงศ์.2528. **การบริหารกิจการนักเรียน**. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.

ดำรง ประเสริฐกุล.2542. **การบริหารกิจการนักเรียน**. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

ถวัลย์ สหายาทอง.2548. **สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และ 4**

ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ทองคำ ถนอมผล.2549.**การใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4ในการบริหารงานของผู้บริหาร**

โรงเรียนตามความคิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น

เขต 5. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์.2551.**หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 1

กรุงเทพฯ.1970. **การวิจัยเบื้องต้น**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

ประสิทธิ์ ทะเสนฮต. 2549. **สภาพปัญหางานกิจการนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่**

การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

พนัส หันนาคินทร์.2524. **หลักการบริหารโรงเรียน**. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

ปฏิญญา เฟ็งดา. 2550. **การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการ**

นักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนในจังหวัด

กำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ปฏิญญา สาธิต. 2523. **การบริหารการศึกษา**. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ปฏิญญา สาธิต.2516.**หลักการบริหารการศึกษา**.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. 2546. **ประมวลสาระ**

ชุดวิชาการจัดการสถานศึกษา. ศูนย์บรรณสารสนเทศทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ,ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน.2551

ความคาดหวังเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ผ่านการบังคับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในเขตกรุงเทพมหานคร. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, ป.ป.ส.

ยุติธรรม ,กระทรวง.2550. **ผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด**.สำนักงาน

ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

รุจิณา บั๊นงา. 2548.**สภาพปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**

ระดับมัธยมศึกษาที่เป็นของรัฐสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

พระนครศรีอยุธยา.มหาวิทยาลัยเทพสตรี.

ศักดิ์บุรุษ คำคลี. 2550.**สภาพปัญหาและประสิทธิผลการใช้กระบวนการบริหารงานกิจการ**

นักเรียนในโรงเรียนที่เปิดทำการสอน ช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาศกลนคร เขต1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ศิรินันท์ กิตติสุขสถิต. 2550. **การศึกษาคุณลักษณะของการแพร่ระบาดของยาเสพติดเพื่อการ**

เฝ้าระวังในสถานประกอบการขนาดเล็ก ในประเทศไทย.

ศิริวรรณ ยวดยิ่ง. 2534. **การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนของโรงเรียนสาธิตระดับ**

มัธยมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศึกษาศาสตร์ ,กระทรวง ,สำนักปลัด .2549.**การปฏิบัติงานพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความ**

- ประพัตินักเรียนนักศึกษา.** โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
 ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2524. **คู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษา
 พุทธศักราช 2520.** พิมพ์แก้ไขครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: ยูไนเต็ดโปรดักชั่น.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2552. **นโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับนักเรียน.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
 ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2551. **ยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาและพัฒนาเด็กและเยาวชนใน
 สถานศึกษา พ.ศ. 2551-2554.** กรุงเทพฯ.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2545. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไข
 เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2).**
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2546. **พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
 การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สมเกียรติ สุวรรณกฎ. 2524. **การบริหารกิจการนักเรียน.** ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะวิชา
 ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ เกียรติदानุสรณ์. 2533. **ปัญหาสาเหตุแนวทางในการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่
 เหมาะสมของนักเรียนนักศึกษา.** กองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา.
- สรสิทธิ์ ศิลป์ศรีกุล. 2536. **การบริหารกิจการนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
 สามัญศึกษา กรุงเทพฯ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- สุริยา บุญเลิศ. 2550. **ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียน
 กาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์.** มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 มหาสารคาม.
- สุริยเดว ทรีปาตี และคณะ. 2552. **การศึกษาเพื่อพัฒนาเครื่องมือสำรวจต้นทุนชีวิตเยาวชน
 เพื่อกำหนดแนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด.** สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
 ปราบปรามยาเสพติด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2547. **แนวทางการดำเนินงาน ระบบการดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและ
 พัสดุ ภัณฑ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2548. **รายงานผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและวัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).**

สำนักคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติสนามกีฬา. 2525. **บทวิเคราะห์**

กิจกรรมนักเรียนนิสิตและนักศึกษาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.2547. **แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแล**

ช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า

และพัสดุภัณฑ์.

สำนักนายกรัฐมนตรี.2542. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.**

เสริมวิทย์ ศุภเมธี. 2531.**การบริหารกิจการนักเรียน.** กรุงเทพฯ: ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะ

ครุศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

อรุณ ชุมทอง.2548.**ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียน**

ของครู อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2552. **เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 274760207 ภารกิจผู้บริหาร**

การศึกษา.(อัดสำเนา)

ภาษาอังกฤษ

- Abraharmowicz, D. 1986. **Student activities participation and relationship to student perceptions of college experiences and student satisfaction with college.** Dissertation Abstracts International. 47(2): 429 – A – 430 – A august.
- Campbell, R.F. and Corbally, J.E. 1966. **Introduction to Educational Administration.** 3rd, ed. Boston: Allyn and Bacon,
- Carter, V.G 1973. **Dictionary of education.** New York: McGraw Hall.
- Edward, W.S., Stanley, W.K. and Mark, M.A. 1961. **The Educator's Encyclopedia.**
- Faber, C.F. and Gilbert , F.C. 1970. **Elementary School Administration.** New York: Holt Rinehart and Winston, Inc.
- Gibson, Oliver, R. and Hunt, H. 1963. **The School Personnel Administration.** Boston: Houghton Mifflin Co.
- Gywn, M.J. 1974. **Theory of supervision.** New York: Dod Mead.
- Harold, K. and Cyrini, O'D. 1973. **Principles of Management.** New York: McGraw-Hill Book Co.
- Miller, T.K. and Jodith, S.P. 1977. **The future of student affairs.** San Francisco: Jossey-Bass.
- Namam, J.L. 1983. **Relationships of secondary school discipline to school climate.** Dissertation Abstracts International.
- Richard, A.G.1983. **School Administrators and Superiors: leadership Challenges and opportunities.** London: Brown Company.
- Strop. H.1965. **Toward Philosophy of Student Activities.** Minneapolis Minn.: University of Minnesota Press.
- Stoops, Emery, Max, R. and Russel, E.J. 1981. **Handbook of Educational Administration: A Guide for Practitioners.** Boston: Ally and Bacon.
- Williamson, E.G. 1961. **Student Personnel Service in Colleges and University.**(New York : McGraw-Hill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1.อาจารย์ ดร.วัลย์พร ศิริภิรมย์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา วิหคโต

ข้าราชการบำนาญมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, หัวหน้ากลุ่มงานวิจัยด้านยาเสพติดติดสภ
สังคมสงเคราะห์

3.รองศาสตราจารย์ วรณี โสมประยูร

อดีตอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

4.รองศาสตราจารย์ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์

อดีตหัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์ และอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์

5.อาจารย์ประภาพร ไชยปายาง

อาจารย์โรงเรียนวัดนิมมานรดี เขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร

6.ผู้อำนวยการ อูเทน ชานนท์

อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ เขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร, คีษานิเทศก์
และศึกษาธิการเขต สังกัดกรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข

ตารางสรุปผลการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

**ตอนที่ 1 สภาพการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาเสพติด
ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร (ผู้บริหารและอาจารย์)**

1.โรงเรียนของท่านมีการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้า หรือไม่

() ไม่มี

() มี

ถ้ามี ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้า อย่างไรบ้าง (ตอบ
ได้มากกว่า 1 ข้อ)

1.1 () ศึกษาข้อมูลนักเรียนจากทะเบียนราษฎร์

1.2 () ศึกษาการเคลื่อนย้ายประชากรในเขตบริการ

1.3 () สำรวจประวัตินักเรียนจากโรงเรียนเดิม

1.4 () ศึกษาข้อมูลความประสงค์ในการศึกษาต่อของนักเรียนจากผู้ปกครองโดยตรง

1.5 () ขอข้อมูลสถิติและรายชื่อจำนวนนักเรียนที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดกับ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตบริการ

1.6 () สำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียนล่วงหน้าเป็นเวลา 1 ปี

1.7 () สำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียนล่วงหน้าเป็นเวลา 3 ปี

1.8 () สำรวจจำนวนประชากรก่อนเข้าเรียนล่วงหน้าเป็นเวลา 5 ปี

1.9 () สำรวจนักเรียนที่จะเข้าเรียนเทอมต้นในแต่ละปีการศึกษา

1.10 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2.โรงเรียนของท่านประสานความร่วมมือเกี่ยวกับยาเสพติดกับเขตพื้นที่การศึกษาชุมชน
และท้องถิ่นในการสำรวจข้อมูลประวัติของนักเรียน หรือไม่

() ไม่มี

() มี

ถ้ามี ได้ดำเนินการประสานความร่วมมือเกี่ยวกับยาเสพติดกับเขตพื้นที่การศึกษาชุมชน
และท้องถิ่นในการสำรวจข้อมูลประวัติของนักเรียน อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

2.1 () เดินทางไปเยี่ยมผู้ปกครองเด็กตามบ้าน

2.2 () รายงานข้อมูลต่อเขตพื้นที่การศึกษาทราบ

2.3 () จัดประชุมผู้ปกครองเพื่อสำรวจข้อมูล ความคิดเห็น

2.4 () เข้าร่วมประชุมกับหน่วยงาน ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งเขตพื้นที่การศึกษาตาม

โอกาส

2.5 () ติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อขอข้อมูล

2.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3.โรงเรียนของท่านมีการทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติด หรือไม่

() ไม่มี

() มี

ถ้ามี ได้ดำเนินการทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติด อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

3.1 () ทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติดราย 1 ปี

3.2 () ทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติดราย 3 ปี

3.3 () ทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติดราย 5 ปี

3.4 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4.ในแต่ละปีโรงเรียนของท่านมีข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติด หรือไม่

() ไม่มี

() มี

ถ้ามี ได้ดำเนินการสำรวจว่าข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติด กับหน่วยงานใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

4.1 () สำนักป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

4.2 () สถานีตำรวจในเขตพื้นที่บริการ

4.3 () ศูนย์บำบัดผู้ติดยาเสพติดที่รับผิดชอบต่อเขตพื้นที่ของโรงเรียน

4.4 () สถานีอนามัยหรือสาธารณสุข

4.5 () สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

4.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5.โรงเรียนของท่านมีการวางแผนในการรับนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดในแต่ละปี หรือไม่

() ไม่มี

() มี

ถ้ามี ได้ดำเนินการวางแผนในการรับนักเรียน ในแต่ละปีอย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

5.1 () ประชุมอาจารย์เป็นการภายในเพื่อวางแผนก่อนประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา

- 5.2 () เข้าร่วมประชุมกับเขตพื้นที่การศึกษา
- 5.3 () ศึกษาข้อมูลสถิตินักเรียนจากทะเบียนราษฎร
- 5.4 () ดูสัดส่วนระหว่างอาจารย์กับนักเรียน
- 5.5 () ดูเขตพื้นที่บริการว่ามีจำนวนเท่าไร
- 5.6 () ดูจำนวนห้องเรียนที่สามารถจะรับนักเรียนได้
- 5.7 () ศึกษานโยบายการรับนักเรียนที่ส่วนกลางกำหนด
- 5.8 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6.โรงเรียนของท่านมีการประชาสัมพันธ์ปัญหาเสพติดในการรับนักเรียน หรือไม่

- () ไม่มี
- () มี

ถ้ามี ได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ในการรับนักเรียน อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 6.1 () ติดป้ายประกาศหน้าโรงเรียน และชุมชน
- 6.2 () ลงเว็บไซต์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต
- 6.3 () ขอความร่วมมือหน่วยงานสื่อสารมวลชนวิทยุ โทรทัศน์ บริษัท ห้างร้าน ชุมชนและท้องถิ่นช่วยประชาสัมพันธ์
- 6.4 () ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน เช่น วิทยุชุมชน, หนังสือพิมพ์, โทรทัศน์
- 6.5 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7.ในการรับนักเรียนโรงเรียนมีการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียนก่อนมอบตัวว่าเคยเข้าไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติด หรือไม่

- () ไม่มี
- () มี

ถ้ามี ได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียนก่อนมอบตัวว่าเคยเข้าไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติด อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 7.1 () ศึกษาข้อมูล ประวัตินักเรียนจากทะเบียนนักเรียนโรงเรียนเดิม
- 7.2 () สอบถามข้อมูลจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง และผู้ใกล้ชิดนักเรียน
- 7.3 () สัมภาษณ์นักเรียนว่าเคยไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่
- 7.4 () สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
- 7.5 () สํารวจโดยการตรวจสอบทางปัสสาวะนักเรียนทุกคน
- 7.6 () สํารวจโดยการสุ่มตรวจนักเรียน

7.7 () ศึกษาข้อมูลจากข้อมูลการสำรวจเด็กและเยาวชนของประเทศไทยในพื้นที่บริการ
ของโรงเรียนที่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

7.8 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

8.กรณีที่ตรวจประวัตินักเรียนและพบว่านักเรียนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดโรงเรียนของท่าน
ได้ดำเนินการอย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

8.1 () มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นความลับ

8.2 () เชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไข

8.3 () มอบหมายให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเป็นเฉพาะบางกรณี

8.4 () ให้ฝ่ายแนะแนวสนใจเป็นกรณีพิเศษ

8.5 () นำเสนอให้คณะกรรมการโรงเรียนดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้รับทราบเพื่อหาทาง
ช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ

8.6 () ในกรณีที่มีความรุนแรงได้ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐช่วยเหลือ

8.7 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

9.โรงเรียนของท่านมีการศึกษาประวัติผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียน หรือไม่

() ไม่มี

() มี

ถ้ามี ได้ดำเนินการตรวจประวัติผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียน ตามข้อใด
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

9.1 () สัมภาษณ์ได้ของผู้ปกครอง

9.2 () อาชีพของผู้ปกครอง

9.3 () สถานภาพต่างๆ ของผู้ปกครอง

9.4 () ที่อยู่ปัจจุบันของผู้ปกครอง

9.5 () วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง

9.6 () ลักษณะบ้านหรือที่อยู่ของผู้ปกครอง เช่น คอนโด เทอร์เฮาส์ บ้านเดี่ยว บ้านของ
ตนเอง หรือบ้านเช่า เป็นต้น

9.7 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

10.โรงเรียนของท่านมีกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหาเสพยาเสพติด อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1
ข้อ)

10.1 () เชิญวิทยากรภายนอกให้ความรู้เกี่ยวกับภัยของยาเสพติด

- 10.2 () ให้นักเรียนเดินรณรงค์เพื่อต่อต้านยาเสพติดร่วมกับตำรวจในท้องที่
- 10.3 () จัดนักเรียนเข้าค่ายอบรมเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด
- 10.4 () จัดบอร์ดนิทรรศการให้ความรู้การป้องกันปัญหาเสพติด
- 10.5 () ไปทัศนศึกษาศูนย์บำบัดผู้ติดยา
- 10.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

11.โรงเรียนของท่านได้ร่วมมือกับชุมชนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด หรือไม่

() ไม่มี

() มี

ถ้ามี ได้ดำเนินการร่วมมือกับชุมชนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 11.1 () สร้างเครือข่ายผู้ปกครองเพื่อช่วยกันสอดส่องดูแล
- 11.2 () ประสานกับสมาคมศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุนงบประมาณ และเป็นแบบอย่างที่ดี
- 11.3 () เชิญผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญภายนอกเข้ามาให้ความรู้แนวทางการป้องกันยาเสพติด
- 11.4 () จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติดร่วมกับชุมชน
- 11.5 () เปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกมาใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับป้องกันยาเสพติด
- 11.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

12.โรงเรียนของท่านส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อไม่ให้นักเรียนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรือไม่

() ไม่มี

() มี

ถ้ามี ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อไม่ให้นักเรียนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 12.1 () กิจกรรมกีฬา
- 12.2 () กิจกรรมสังคมและนันทนาการ
- 12.3 () กิจกรรมจิตอาสาพัฒนา
- 12.4 () กิจกรรมศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์
- 12.5 () กิจกรรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม

12.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

13.โรงเรียนของท่านใช้กิจกรรมโฮมรูมเพื่อช่วยแก้ปัญหายาเสพติด อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

13.1 () จัดบอร์ดนิทรรศการเรื่องยาเสพติด

13.2 () ศึกษา ทำรายงานเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด

13.3 () ชี้แนะนักเรียนในการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงยาเสพติด

13.4 () แจกข้อมูลข่าวสารแก่นักเรียนเกี่ยวกับยาเสพติด

13.5 () ชี้แนะแนวทางการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติด

13.6 () ให้นักเรียนมาเล่าหน้าชั้นเกี่ยวกับภัยยาเสพติด

13.7 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

14.โรงเรียนของท่านใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด หรือไม่

() ไม่มี

() มี

ถ้ามี ได้ดำเนินการกิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

14.1 () เชิญวิทยากรภายนอกมาแนะแนววิธีการป้องกันปัญหายาเสพติด

14.2 () จัดบอร์ดนิทรรศการเพื่อแนะแนว เกี่ยวกับการป้องกันปัญหายาเสพติด

14.3 () ทำกิจกรรมเดินรณรงค์เพื่อป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน

14.4 () จัดข้อมูลเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดลงในระบบอินเตอร์เน็ต

14.5 () จัดตู้รับเรื่องการป้องปรามยาเสพติด

14.6 () จัดเจ้าหน้าที่ประจำคลินิกป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน

14.7 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

15.โรงเรียนของท่านให้ข้อมูลข่าวสารกับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด หรือไม่

() ไม่มี

() มี

ถ้ามี ได้ดำเนินการ ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

15.1 () แจกเกี่ยวกับภัยและปัญหายาเสพติดผ่านทางเสียงตามสาย

15.2 () อ่านข่าวเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดหน้าเสาธง

- 15.3 () ประกาศข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดที่บอร์ดตามจุดต่างๆ
- 15.4 () ให้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดตามเว็บไซต์ของโรงเรียน
- 15.5 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 16.โรงเรียนของท่านจัดบริการตรวจสุขภาพเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างน้อยเพียงใด
- 16.1 () ตรวจสุขภาพปีละ 1 ครั้ง
- 16.2 () ตรวจสุขภาพทุก 6 เดือน
- 16.3 () ตรวจสุขภาพทุก 4 เดือน
- 16.4 () ตรวจสุขภาพทุก 3 เดือน
- 16.5 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 17.โรงเรียนของท่านมีการตรวจสอบสารเสพติด หรือไม่
- () ไม่มี
- () มี
- ถ้ามี ได้ดำเนินการตรวจสอบสารเสพติด ด้วยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 17.1 () เชิญเจ้าหน้าที่อนามัยหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมาตรวจสอบสารเสพติดที่โรงเรียน
- 17.2 () ส่งนักเรียนไปตรวจปัสสาวะภายนอกโรงเรียน เช่น สถานีอนามัย หรือโรงพยาบาล
- 17.3 () โรงเรียนตรวจปัสสาวะหาสารเสพติดเอง
- 17.4 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 18.กรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติดโรงเรียนดำเนินการ อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 18.1 () ติดต่อผู้ปกครองเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน
- 18.2 () เรียกนักเรียนมาพบเพื่อหาแนวทางบำบัดรักษาร่วมกัน
- 18.3 () มอบหมายให้อาจารย์ประจำชั้นคอยติดตาม และสอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิด
- 18.4 () ส่งให้อาจารย์แนะแนว ซึ่งแนะนำการปฏิบัติตนและวิธีการบำบัดรักษา
- 18.5 () แนะนำหรือชี้แนะสถานที่บำบัดรักษา
- 18.6 () ส่งไปศูนย์บำบัดรักษาภายนอกหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 18.7 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 19.โรงเรียนของท่านมีการจัด บริการและสวัสดิการแก่นัก เรียนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดหรือไม่
- () ไม่มี
- () มี

ถ้ามี ได้ดำเนินการ จัดบริการและสวัสดิการแก่นักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

19.1 () จัดหาทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนที่มีฐานะยากจน

19.2 () จัดให้มีการดูแลและควบคุมคุณภาพของอาหารให้ถูกหลักโภชนาการและปลอดภัย
เสพติด

19.3 () บริการห้องสมุด โดยจัดหนังสือ ตำราวารสารที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

19.4 () จัดอาคารสถานที่ให้สะอาดปลอดภัยโปร่งไม่มีมุมอับหรือมุมลับตา

19.5 () จัดตั้งคลินิกบริการรับปรึกษาปัญหาด้านยาเสพติดในโรงเรียน

19.6 () บริการข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเสพติดในโรงเรียนด้วยวิธีต่างๆ

19.7 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

20.โรงเรียนของท่านได้จัดระบบความปลอดภัย และป้องกันภัยคุกคามการแพร่ระบาดของยาเสพติด
อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

20.1 () จัดยามเฝ้าประตูเพื่อคอยตรวจการเข้าออกของบุคคลภายนอก

20.2 () ติดตั้งกล้องวงจรปิดตามจุดต่างๆ

20.3 () ใช้ระบบผู้ปกครองเครือข่ายคอยเป็นสายเฝ้าระวัง

20.4 () ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เพื่อร่วมกันป้องกันและแก้ปัญหา

20.5 () จัดอาจารย์ดูแลเฝ้าระวังเพื่อเฝ้าระวังตามจุดต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

20.6 () ประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนในโรงเรียนช่วยกันสอดส่องดูแลร่วมกัน

20.7 () จัดสารวัตรนักเรียนภายในเพื่อตรวจสอบในเรื่องยาเสพติด

20.8 () จัดทำโครงการเพื่อนช่วยเพื่อน

20.9 () จัดตั้งคณะกรรมการนักเรียนและอบรมให้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานอย่าง
เข้มแข็ง

20.10 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

21.โรงเรียนของท่านมีการจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติเกี่ยวกับยาเสพติด หรือไม่

() ไม่มี

() มี

ถ้ามี ได้ดำเนินการจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติเกี่ยวกับยาเสพติด อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า
1 ข้อ)

21.1 () ทำไว้ในหนังสือคู่มือกฎ ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนในคู่มือผู้ปกครองและนักเรียน

21.2 () ความเป็นเอกสารระเบียบข้อบังคับเฉพาะให้กับนักเรียน

21.3 () จัดทำระเบียบข้อปฏิบัติต่างๆ ไว้ในรูปแบบแผ่น VCD

21.4 () มีการจัดทำไว้ในเว็บไซต์

21.5 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

22.โรงเรียนของท่านมีการดูแล รักษาระเบียบวินัย และความประพฤติ ของนักเรียนให้ห่างไกล ปัญหายาเสพติด อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

22.1 () จัดกิจกรรมขัดเกลาพฤติกรรมนักเรียน เช่น เข้าค่ายคุณธรรมจริยธรรม

22.2 () จัดประชุมอาจารย์เพื่อแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มเสี่ยง

22.3 () ควบคุมนักเรียนให้มีความเป็นระเบียบอยู่ในแบบแผน อย่างสม่ำเสมอ

22.4 () ส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจและให้รางวัลความประพฤติดีแก่นักเรียน

22.5 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

23.โรงเรียนของท่านมีการกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการป้องกัน และปราบปรามปัญหา ยาเสพติดในโรงเรียน อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

23.1 () ประชุมชี้แจงให้นักเรียนทราบแนวทางการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด

23.2 () เชิญวิทยากรภายนอกให้ข้อมูลแนวทางการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด

23.3 () สัมมนาเตรียมความพร้อมอาจารย์ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ

23.4 () ประสานความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับ ชุมชน

และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

23.5 () ตั้งงบประมาณสนับสนุนในการทำงาน

23.6 () มอบหมายแต่งตั้งอาจารย์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างชัดเจน

23.7 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

24.โรงเรียนของท่านได้ประสานกับชุมชนเพื่อดูแล รักษาระเบียบวินัย และความประพฤติ ของนักเรียนให้ห่างไกลปัญหา ยาเสพติด ตามข้อใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

24.1 () ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนผู้ปกครองเพื่อร่วมกำหนดแนวทางด้านการรักษา ระเบียบและความประพฤติของนักเรียน

24.2 () เชิญหน่วยงานในชุมชนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการป้องกันปัญหา ยาเสพติด มาให้ความรู้กับนักเรียน

24.3 () ให้ผู้นำชุมชนเป็นเครือข่ายในการแจ้งเตือนการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ของนักเรียน

24.4 () ร่วมมือกับชุมชนในการทำกิจกรรมเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด

24.5 () จัดโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน

24.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

25. โรงเรียนของท่านได้แก้ไขนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหา ยาเสพติด ตามข้อใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

25.1 () ชี้แจงตักเตือนนักเรียนเป็นรายบุคคล

25.2 () สอดส่องดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อปัญหา ยาเสพติดอย่างใกล้ชิด ซิต

25.3 () อบรมนักเรียนหน้าเสาธงโดยสร้างความตระหนักและสอดแทรกข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด

25.4 () ส่งไปยังฝ่ายต่างๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อขจัดเกลาพฤติกรรมให้ดีขึ้น

25.5 () ประสานงานกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่องเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา

25.6 () ส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบำบัดรักษา

25.7 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

26. โรงเรียนของท่านมีการกำหนดองค์ประกอบของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติดหรือไม่

() ไม่มี

() มี

ถ้ามี ได้ดำเนินการกำหนดคุณลักษณะนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติด อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

26.1 () นักเรียนที่มีฐานะยากจน

26.2 () บ้าน หรือที่อยู่อาศัยของนักเรียนใกล้กับแหล่งชุมชนที่มียาเสพติด

26.3 () บ้าน หรือที่อยู่อาศัยของนักเรียนอยู่ในเขตพื้นที่เสี่ยงในการค้า ยาเสพติด

26.4 () นักเรียนที่ผู้ปกครองมีปัญหาครอบครัวแตกแยก

26.5 () นักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา –มารดาที่แท้จริงของตนเอง

26.6 () นักเรียนที่ครอบครัวแตกแยก

26.7 () นักเรียนที่มีครอบครัวฐานะยากจน

26.8 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

27.โรงเรียนของท่านมีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติด อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 27.1 () ประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ที่ทำการสอนทุกคน
- 27.2 () ประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ที่ปรึกษา
- 27.3 () ประสานความช่วยเหลือไปยังอาจารย์ฝ่ายแนะแนว
- 27.4 () ประสานความช่วยเหลือไปยังฝ่ายปกครอง
- 27.5 () ประสานความช่วยเหลือไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก เช่น จิตแพทย์ ฯลฯ
- 27.6 () ประสานความช่วยเหลือไปยังศูนย์บำบัด เพื่อบำบัดรักษา
- 27.7 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

28.โรงเรียนของท่านมีการจัดการประชุมผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือนักเรียนเรื่องยาเสพติด อย่างไรบ้าง

- 28.1 () จัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายปีละ 1 ครั้ง
- 28.2 () จัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายปีละ 2 ครั้ง
- 28.3 () จัดประชุมผู้ปกครองเครือข่ายปีละ 3 ครั้ง
- 28.4 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

29.โรงเรียนของท่านมีการกำกับติดตามการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเรื่องยาเสพติด อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 29.1 () มีการคัดสรรบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการกำกับติดตามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 29.2 () มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ กำกับ ติดตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างชัดเจน
- 29.3 () จัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์สำหรับการ กำกับ ติดตามไว้เพียงพอ
- 29.4 () มีการเสริมสร้างขวัญกำลังใจบุคลากรที่เกี่ยวข้องโดยการนิเทศให้กำลังใจในการดำเนินงาน
- 29.5 () สนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอในการกำกับติดตาม
- 29.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

30.โรงเรียนของท่านมีการประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเรื่องยาเสพติด หรือไม่

- () ไม่มี
- () มี

ถ้ามี ได้ดำเนินการประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเรื่องยาเสพติด ด้วยวิธีการใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 30.1 () แบบประเมิน
- 30.2 () การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
- 30.3 () การสัมภาษณ์นักเรียน
- 30.4 () การสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามนักเรียน ผู้ปกครองหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
- 30.5 () ประเมินโดยคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 30.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดของโรงเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร (ผู้บริหารและอาจารย์)

1.โรงเรียนของท่านมีปัญหาการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้าตามข้อใด(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1.1 () ขาดงบประมาณสนับสนุน
- 1.2 () ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล
- 1.3 () ไม่มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบในหน้าที่การสำรวจข้อมูลด้านยาเสพติดโดยตรง
- 1.4 () ไม่ได้รับความร่วมมือในการเปิดเผยความจริงจากผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิด
- 1.5 () ข้อมูลที่สำรวจไม่ตรงกับทะเบียนราษฎร์
- 1.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2.โรงเรียนของท่านมีปัญหาการประสานความร่วมมือเรื่องยาเสพติดกับเขตพื้นที่การศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น ตามข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 2.1 () ขาดงบประมาณสนับสนุนในการปฏิบัติงาน
- 2.2 () ขาดโอกาสในการเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงาน ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งเขตพื้นที่การศึกษา ในบางโอกาส
- 2.3 () ไม่ได้รับความร่วมมือและความสะดวกในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร
- 2.4 () ไม่ได้รับความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุมตามเป้าหมายที่ตั้งไว้
- 2.5 () เขตพื้นที่การศึกษา ชุมชนและท้องถิ่นไม่มีการจัดการประชุมเกี่ยวกับยาเสพติด
- 2.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3.โรงเรียนของท่านมีปัญหาการตรวจสอบสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติด ตามข้อใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 3.1 () ข้อมูลสถิติไม่สอดคล้องกับปัจจุบัน
- 3.2 () ไม่เปิดเผยข้อมูลที่เป็นจริง
- 3.3 () อาจารย์ไม่ได้รับการแต่งตั้งหน้าที่ในการเก็บข้อมูลอย่างชัดเจน
- 3.4 () ผลการสรุปข้อมูลล่าช้าไม่ทันกับสภาพการปัจจุบัน
- 3.5 () ได้รับการแต่งตั้งแต่การลงมือปฏิบัติงานไม่มีผู้สนับสนุนให้ความสำคัญ
- 3.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4.ในแต่ละปีโรงเรียนของท่านมีปัญหาเกี่ยวข้องกับข้อมูลเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติด ตามข้อใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 4.1 () ไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล

- 4.2 () ข้อมูลที่ได้ไม่ตรงกับความเป็นจริง
- 4.3 () การจัดเก็บข้อมูลถูกเปิดเผยไม่เป็นความลับ
- 4.4 () ข้อมูลที่มีไม่เป็นข้อมูลปัจจุบัน
- 4.5 () ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลด้านนี้อย่างเป็นระบบ
- 4.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5.โรงเรียนของท่านมีปัญหการวางแผนด้านยาเสพติดในการรับนักเรียนในแต่ละปี
อะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 5.1 () ไม่มีการจัดทำข้อมูลนักเรียน
- 5.2 () ไม่มีการคาดคะเนข้อมูลนักเรียนที่อาจจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
- 5.3 () ไม่มีการจำแนกข้อมูลเกี่ยวกับทำเลที่ตั้งของนักเรียนที่อยู่กลุ่มพื้นที่เสี่ยง
- 5.4 () ไม่มีการประชุมร่วมกันในการวางแผนการรับนักเรียน
- 5.5 () จำนวนห้องเรียนต่อสัดส่วนนักเรียนที่รับจริงไม่สมดุลกัน
- 5.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6.โรงเรียนของท่านมีปัญหการประชาสัมพันธ์เรื่องยาเสพติด ในการรับนักเรียน ตามข้อ
ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 6.1 () ป้ายประชาสัมพันธ์ชำรุดหรือสูญหาย
- 6.2 () ขาดความร่วมมือจากอาจารย์และหน่วยงานในการช่วยประชาสัมพันธ์
- 6.3 () การดำเนินการประชาสัมพันธ์ไม่ต่อเนื่อง
- 6.4 () เอกสารประชาสัมพันธ์ที่ส่งผ่านนักเรียนไม่ถึงผู้ปกครอง
- 6.5 () ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการเข้าประชุม ทำให้ข้อมูลที่ประชาสัมพันธ์
ไม่ทั่วถึง
- 6.6 () ผู้ปกครองบางส่วนไม่สามารถรับข้อมูลการประชาสัมพันธ์โดยผ่านทาง
อินเทอร์เน็ตได้
- 6.7 () อินเทอร์เน็ตสัญญาณล้มเหลวบ่อยครั้งไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน
ในการประชาสัมพันธ์
- 6.8 () ขาดผู้ที่ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์โดยตรง
- 6.9 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7.ในการรับนักเรียนโรงเรียนมีปัญหการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียนก่อนมอบ
ตัวว่าเคยเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ตามข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

7.1 () ไม้ได้รับข้อมูลที่เป็นจริงจากผู้ปกครองเนื่องจากเกรงว่าบุตรหลานของตนจะถูกปฏิบัติในการรับ

7.2 () ประวัติข้อมูลจากโรงเรียนเดิมข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริง

7.3 () การสัมภาษณ์นักเรียนบางครั้งไม่ได้ข้อมูลตามความเป็นจริง

7.4 () นักเรียนรับประทานยาแก้ไวก่อนตรวจปัสสาวะทำให้ผล ปรากฏเป็นแถบสีม่วง เหมือนเสพยาเสพติด

7.5 () ขาดงบประมาณสนับสนุน ในการซื้อสารเคมีเพื่อตรวจหาสารเสพติด

7.6 () ขาดอาจารย์ที่มีความรู้ที่มาทำงานด้านนี้โดยตรง

7.7 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

8.โรงเรียนของท่านมีปัญหาคาดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนที่พบว่านักเรียนติดยาเสพติดหรือไม่

() ไม่มี

() มี

ถ้ามี โรงเรียนของท่านมีปัญหาคาดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนที่พบว่านักเรียนติดยาเสพติดอย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

8.1 () ไม้ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ปัญหา

8.2 () นักเรียนไม่มาพบหรือให้ความร่วมมือในการบำบัดรักษา

8.3 () ขาดความเอาใจใส่อย่างจริงจังในการติดตามของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

8.4 () สถานที่บำบัดช่วยเหลือไม่สามารถให้ความช่วยเหลือตามแผนของโรงเรียน

8.5 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

9.โรงเรียนของท่านมีปัญหาคาดตรวจประวัติผู้ปกครองเรื่องยาเสพติด ตามข้อใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

9.1 () ข้อมูลที่ได้ของผู้ปกครองไม่ตรงกับทะเบียนราษฎร

9.2 () ข้อมูลบางอย่างมีการเปลี่ยนแปลงภายหลังทำให้ข้อมูลคลาดเคลื่อนไม่ตรงความเป็นจริง เช่น รายได้ อาชีพ สถานภาพของผู้ปกครอง ที่อยู่ เป็นต้น

9.3 () การส่งหลักฐานเอกสารให้กับโรงเรียนของผู้ปกครองล่าช้าและตอบไม่ครบ

9.4 () ข้อมูลบางอย่างจากผู้ปกครองอาจถูกปกปิดไม่เป็นความจริง

9.5 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

10. โรงเรียนของท่านมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ตามข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

10.1 () ขาดวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับภัยของยาเสพติด

10.2 () เกิดอันตรายจากการเดินรถวงค์เพื่อต่อต้านยาเสพติดตามถนนหรือในที่ชุมชน

10.3 () โรงเรียนอยู่ห่างไกลจากค่ายอบรมจึงทำให้ไม่สะดวกในการเดินทาง

10.4 () การจัดบอร์ดนิทรรศการที่ให้ความรู้ในการป้องกันปัญหายาเสพติดไม่น่าสนใจ

10.5 () ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองบางคนที่ไม่อนุญาตให้นักเรียนไปทัศนศึกษา ศูนย์บำบัดผู้ติดยา

10.6 () นักเรียนไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้

10.7 () ขาดความสนใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน

10.8 () นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด

10.9 () ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน

10.10 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

11. โรงเรียนของท่านมีปัญหาการร่วมมือกับชุมชนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ตามข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

11.1 () การประสานงานกับผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อสอดส่องดูแลไม่ได้รับความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง

11.2 () ขาดการประสานกับสมาคมศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุน ส่งเสริม การป้องกันปัญหา ยาเสพติด

11.3 () ไม่สามารถเชิญวิทยากรที่มีชื่อเสียงมาให้ความรู้ตามแผนปฏิบัติงานได้

11.4 () ขาดความร่วมมือของชุมชนในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด

11.5 () ผู้ปกครอง หรือชุมชนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด

11.6 () ผู้บริหารไม่เปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกมาใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด

11.7 () ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน

11.8 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

12. โรงเรียนของท่านมีปัญหาการส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อให้นักเรียนที่มีเวลาเหลือไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ตามข้อใด (ตอบได้

มากกว่า 1 ข้อ)

- 12.1 () บรรจุกีฬาหลายประเภทมากเกินไปในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งทำให้เวลายืดเยื้อ
- 12.2 () อุปกรณ์ ของที่ใช้ในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ
- 12.3 () การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนไม่สม่ำเสมอ
- 12.4 () นักเรียนให้ความสนใจ และสมัครเข้าชุมนุมใดชุมนุมหนึ่งมากเกินไปจึงเป็นปัญหาทำให้ขาดอาจารย์ผู้สอน
- 12.5 () นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด
- 12.6 () ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน
- 12.7 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

13.โรงเรียนของท่านมีปัญหากการใช้กิจกรรมโฮมรูม เพื่อช่วยแก้ปัญหาเสพติด ตามข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 13.1 () อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมช้า
- 13.2 () กิจกรรมหน้าเสาธงกินเวลากิจกรรมโฮมรูมทำให้ขาดโอกาสทำกิจกรรมโฮมรูม
- 13.3 () นักเรียนไม่ให้ความสนใจในการทำกิจกรรม
- 13.4 () นักเรียนมาสายทำให้เสียโอกาสในกิจกรรมโฮมรูม
- 13.5 () ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน
- 13.6 () อาจารย์ยังขาดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับยาเสพติด
- 13.7 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

14.โรงเรียนของท่านมีปัญหากการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด ตามข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 14.1 () ไม่มีอาจารย์ที่ทำหน้าที่แนะแนวโดยตรง
- 14.2 () เกิดความคาดเคลื่อนในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกมาเป็นวิทยากร
- 14.3 () นักเรียนไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม
- 14.4 () การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะแนวเสพติดไม่น่าสนใจ
- 14.5 () ขาดความสนใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน
- 14.6 () นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด
- 14.7 () ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน

- 14.8 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 15.โรงเรียนของท่านมีปัญหาการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด ตามข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 15.1 () วิธีการจัดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดให้นักเรียนไม่เหมาะสมกับวัย
- 15.2 () การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดไม่ครบถ้วน
- 15.3 () การนำเสนอข้อมูลขาดความน่าสนใจ
- 15.4 () ขาดความสนใจในการเข้าเว็บไซต์ของโรงเรียนเพื่อศึกษาข้อมูล
- 15.5 () การตีตประกาศข้อมูลบางจุดไม่ใช่มุมเด่น ทำให้พลาดโอกาสในการรับข้อมูล
- 15.6 () นักเรียนขาดความสนใจในการศึกษา และติดตาม
- 15.7 () ขาดการกำหนดเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน
- 15.8 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 16.โรงเรียนของท่านมีปัญหาการตรวจสุขภาพ ตามข้อใดบ้าง(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 16.1 () นักเรียนที่เข้ารับบริการไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายเนื่องจากขาดเรียน
- 16.2 () งบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอ
- 16.3 () ไม่มีงบประมาณที่สนับสนุน
- 16.4 () ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในกรณีมีค่าใช้จ่ายเพิ่ม
- 16.5 () อุปกรณ์การตรวจไม่ครบ และไม่ทันสมัย
- 16.6 () ช่วงเวลาการจัดตรวจสุขภาพไม่เหมาะสม
- 16.7 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 17.โรงเรียนของท่านมีปัญหาการตรวจสารเสพติด ตามข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 17.1 () ขาดงบประมาณที่สนับสนุน
- 17.2 () ไม่สามารถตรวจได้ครบทุกคนเนื่องจากงบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ
- 17.3 () มีการสืบเปลี่ยนปีสภาวะของนักเรียน
- 17.4 () ก่อนตรวจนักเรียนทานยาแก้ไข้ทำให้การตรวจมีผลใกล้เคียง
- 17.5 () นักเรียนมาไม่ครบจำนวนตามเป้าหมายในวันตรวจ
- 17.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 18.โรงเรียนของท่านมีปัญหาในกรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติด ตามข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 18.1 () นักเรียนปฏิเสธและไม่ยอมไปรักษาตัวที่โรงพยาบาล หรือศูนย์บำบัด

- 18.2 () ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา
- 18.3 () อาจารย์ไม่ดูแล ติดตาม ใกล้ชิดอย่างจริงจัง และให้กำลังใจนักเรียนต่อเนื่อง
- 18.4 () ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง
- 18.5 () ขาดวิธีการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ดี
- 18.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

19.โรงเรียนของท่านมีปัญหการจัดบริการและสวัสดิการแก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนห่างไกลยาเสพติดอย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 19.1 () ผู้ปกครองที่ยากจนไม่แสดงความจำเป็นในการขอทุนทำให้นักเรียนขาดเงินทางการเงิน
- 19.2 () ขาดความร่วมมือจากผู้ประกอบการร้านค้าอาหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำหนดคุณค่าทางโภชนาการ
- 19.3 () มุมหนังสือ ตำรา วารสารที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ไม่ดึงดูดความสนใจในการศึกษาค้นคว้า
- 19.4 () ระบบการให้บริการความปลอดภัย และการป้องกันภัยคุกคามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียนไม่มีประสิทธิภาพ
- 19.5 () นักเรียนที่มีปัญหาไม่ได้ใช้บริการคลินิกบริการปรึกษาปัญหาด้านยาเสพติดของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง
- 19.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

20.โรงเรียนของท่านมีปัญหการจัดระบบความปลอดภัย และป้องกันภัยคุกคามการแพร่ระบาดของยาเสพติด อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 20.1 () ขาดงบประมาณสนับสนุนในการซื้ออุปกรณ์ติดตั้งตามจุดต่าง ๆ
- 20.2 () ขาดความร่วมมือในการทำงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 20.3 () ขาดความร่วมมือในการทำงานของอาจารย์ในโรงเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
- 20.4 () ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการช่วยสอดส่องดูแลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
- 20.5 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

21.โรงเรียนของท่านมีปัญหการจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติต่างๆ ตามข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 21.1 () ข้อมูลระเบียบปฏิบัติในคู่มืออธิบายไม่ชัดเจนคลุมเครือ
- 21.2 () ข้อมูลนักเรียนการจัดกระจายไม่เป็นระเบียบ
- 21.3 () ในระเบียบคู่มือนักเรียนไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติด
- 21.4 () จำนวนคู่มือระเบียบปฏิบัติที่จัดทำมีจำนวนไม่เพียงพอต่อนักเรียน
- 21.5 () ขาดงบประมาณในการจัดพิมพ์คู่มือ
- 21.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

22.โรงเรียนของท่านมีปัญหการดูแลรักษาระเบียบวินัย และความประพฤติ ของนักเรียนให้ห่างไกลปัญหาเสพติด ตามข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 22.1 () นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ
- 22.2 () ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการกำชับ และร่วมติดตาม
- 22.3 () ขาดวิธีการขัดเกลาที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีปัญหา
- 22.4 () การปฏิบัติงานของอาจารย์ไม่ติดตามอย่างต่อเนื่องใน การสอดส่องดูแล
- 22.5 () ไม่ได้กำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน
- 22.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

23.โรงเรียนของท่านมีปัญหการกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการป้องกัน และปราบปรามปัญหาเสพติดในโรงเรียน อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 23.1 () ขาดความร่วมมือในการเข้าประชุมของผู้ปกครองเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาเสพติด
- 23.2 () ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์
- 23.3 () ขาดความร่วมมือจากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 23.4 () ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษา
- 23.5 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

24.โรงเรียนของท่านมีปัญหการประสานงานกับชุมชนเพื่อดูแล รักษาระเบียบวินัย และความประพฤติของนักเรียนให้ห่างไกลปัญหาเสพติด ตามข้อใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 24.1 () ขาดความล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ในการติดต่อสื่อสาร
- 24.2 () ข้อมูลการผิดระเบียบวินัยของนักเรียนจากชุมชนบางครั้งมีความผิดพลาดไม่

ตรงกับความเป็นจริง

24.3 () ขาดความร่วมมือกับชุมชนในการปฏิบัติงาน

24.4 () การสื่อสารข้อมูลระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไม่ตรงกัน

24.5 () ชุมชนให้ความสนใจน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด

24.6 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

25.โรงเรียนของท่านมีปัญหาการแก่นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหายาเสพติด ตามข้อใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

25.1 () ขาดความร่วมมือจากนักเรียนในการแก้ไขตนเอง

25.2 () การสอดส่องดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงของบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่ต่อเนื่อง

25.3 () ไม่สอดแทรกข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในการอบรมนักเรียน หน้าเสาธงอย่างต่อเนื่อง

25.4 () ไม่มีการส่งนักเรียนไปยังฝ่ายต่างๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน เพื่อขัดเกลาพฤติกรรมให้ดีขึ้น

25.5 () ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา

25.6 () ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา

25.7 () ขาดความตระหนักและความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปฏิบัติตามหน้าที่

25.8 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

26.โรงเรียนของท่านมีปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ตามข้อใด(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

26.1 () ขาดการทำข้อมูลจากโรงเรียนที่ระบุว่านักเรียนอยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่ชัดเจน

26.2 () ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองที่ให้ข้อมูลว่านักเรียนเป็นกลุ่มเสี่ยง

26.3 () ขาดความร่วมมือจากเพื่อนนักเรียนในการให้ข้อมูลว่าเพื่อนนักเรียนเป็นกลุ่มเสี่ยง

26.4 () ขาดความร่วมมือจากเพื่อนบ้านในการให้ข้อมูล

26.5 () ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนที่เข้าไปอยู่ในกลุ่มเสี่ยง

26.6 () ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแจ้งให้ทราบว่ามีการย้ายทะเบียนราษฎรเข้าไปอยู่ในพื้นที่เสี่ยง

26.7 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

27.โรงเรียนของท่านมีปัญหาคาดแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ตามข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 27.1 () ภาระหน้าที่ครูมากเกินไปทำให้เวลาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงไม่เพียงพอ
- 27.2 () การแก้ปัญหาล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์
- 27.3 () งบประมาณในการสนับสนุนไม่เพียงพอ
- 27.4 () ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ภายในโรงเรียนในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร
- 27.5 () ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง
- 27.6 () ขาดความร่วมมือจากนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในการแก้ปัญหา
- 27.7 () ขาดการประสานงานกับหน่วยงาน หรือผู้เชี่ยวชาญภายนอกจริงจังและต่อเนื่อง
- 27.8 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

28.โรงเรียนของท่านมีปัญหาคาดการจัดการประชุมผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือนักเรียนด้านยาเสพติด อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 28.1 () ขาดความต่อเนื่องในการประชุม
- 28.2 () ผู้ปกครองกลุ่มเป้าหมายไม่เข้าร่วมประชุม
- 28.3 () ผลสรุปการประชุมไม่เป็นรูปธรรม
- 28.4 () วันเวลาที่จัดประชุมไม่เอื้อต่อการเข้าร่วมประชุมของผู้ปกครองเครือข่าย
- 28.5 () สถานที่จัดประชุมคับแคบไม่สะดวกในการประชุม
- 28.6 () ผู้ปกครองมีฐานะยากจนไม่มีเวลาให้กับการเข้าร่วมประชุม
- 28.7 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

29.โรงเรียนของท่านมีปัญหาคาดติดตามการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านยาเสพติด อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 29.1 () ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง
- 29.2 () ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน
- 29.3 () ขาดความร่วมมือจากนักเรียนในการแก้ไขปัญหา
- 29.4 () งบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน
- 29.5 () ขาดความต่อเนื่องในการติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 29.6 () ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการติดตามเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียน

29.7 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

30.โรงเรียนของท่านมีปัญหาการประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านยาเสพติด
อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

30.1 () ขาดความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการประเมิน

30.2 () ขาดงบประมาณสนับสนุนในการประเมิน

30.3 () ผลการประเมินมีความล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ปัจจุบัน

30.4 () ขาดวิธีการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

30.5 () ขาดเกณฑ์การประเมินที่สร้างขึ้นอย่างเป็นทางการและแนวทางถูกต้อง

30.6 () ขาดความต่อเนื่องในการประเมิน

30.7 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ค

ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
(Index of Item-Objective Congruence: IOC)

ตารางแสดงค่าค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

(Index of Item-Objective Congruence: IOC)

สภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

ข้อคำถาม	+1	0	-1	IOC
1. สภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานสำมะโนนักเรียน				
1.1 โรงเรียนของท่านมีการสำรวจข้อมูลประวัติยาเสพติดของนักเรียนไว้ล่วงหน้าหรือไม่	5	0	0	1.00
1.2 โรงเรียนของท่านประสานความร่วมมือเกี่ยวกับยาเสพติดกับเขตพื้นที่การศึกษาชุมชนและ ท้องถิ่นในการสำรวจข้อมูลประวัติของนักเรียน	5	0	0	1.00
1.3 โรงเรียนของท่านมีการทำข้อมูลสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติด หรือไม่	5	0	0	1.00
1.4 ในแต่ละปีโรงเรียนของท่านมีข้อมูลเกี่ยวกับเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติด หรือไม่	5	0	0	1.00
2. สภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านการรับและลงทะเบียนนักเรียน				
2.1 โรงเรียนของท่านมีการวางแผนในการรับนักเรียนในแต่ละปีหรือไม่	4	1	0	0.80
2.2 โรงเรียนของท่านมีการประชาสัมพันธ์ในการรับนักเรียน หรือไม่	4	1	0	0.80
2.3 ในการรับนักเรียนโรงเรียนมีการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียนก่อนมอบตัวว่าเคยเข้าไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติด หรือไม่	5	0	0	1.00
2.4 กรณีที่ตรวจประวัตินักเรียนและพบว่านักเรียนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดโรงเรียนของท่านได้ดำเนินการอย่างไรบ้าง	5	0	0	1.00
2.5 โรงเรียนของท่านมีการตรวจประวัติผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียน หรือไม่	5	0	0	1.00
3. สภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านกิจกรรมนักเรียน				
3.1 โรงเรียนของท่านมีกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด อย่างไรบ้าง	5	0	0	1.00
3.2 โรงเรียนของท่านได้ร่วมมือกับชุมชนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด หรือไม่	5	0	0	1.00
3.3 โรงเรียนของท่านส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อไม่ให้นักเรียนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรือไม่	5	0	0	1.00
3.4 โรงเรียนของท่านใช้กิจกรรมโฮมรูมเพื่อช่วยแก้ปัญหาเสพติด อย่างไรบ้าง	5	0	0	1.00
3.5 โรงเรียนของท่านใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด หรือไม่	5	0	0	1.00
3.6 โรงเรียนของท่านให้ข้อมูลข่าวสารกับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาเสพติดหรือไม่	5	0	0	1.00

ข้อคำถาม	+1	0	-1	IOC
4. สภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านบริการและสวัสดิการนักเรียน				
4.1 โรงเรียนของท่านจัดบริการตรวจสอบสุขภาพเกี่ยวกับยาเสพติดมากน้อยเพียงใด	5	0	0	1.00
4.2 โรงเรียนของท่านมีการตรวจสอบสารเสพติด หรือไม่	5	0	0	1.00
4.3 กรณีตรวจพบว่านักเรียนมีสารเสพติดโรงเรียนดำเนินการ อย่างไรบ้าง	5	0	0	1.00
4.4 โรงเรียนของท่านมีการจัด บริการและสวัสดิการแก่นัก เรียนเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติด หรือไม่	5	0	0	1.00
5. สภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัยและความประพฤติ นักเรียน				
5.1 โรงเรียนของท่านมีการจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่	5	0	0	1.00
5.2 โรงเรียนของท่านมีการดูแล รักษาระเบียบวินัย และความประพฤติ ของ นักเรียนให้ห่างไกลปัญหายาเสพติด อย่างไรบ้าง	5	0	0	1.00
5.3 โรงเรียนของท่านมีการกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการป้องกัน และปราบปรามปัญหายาเสพติดในโรงเรียน อย่างไรบ้าง	5	0	0	1.00
5.4 โรงเรียนของท่านได้ประสานกับชุมชนเพื่อดูแล รักษาระเบียบวินัย และความ ประพฤติ ของนักเรียนให้ห่างไกลปัญหายาเสพติดตามข้อใดบ้าง	5	0	0	1.00
5.5 โรงเรียนของท่านได้แก้ไขนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหายาเสพติด ตามข้อใดบ้าง	5	0	0	1.00
6. สภาพการบริหารกิจการนักเรียน ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน				
6.1 โรงเรียนของท่านมีการกำหนดคุณลักษณะนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติด หรือไม่	5	0	0	1.00
6.2 โรงเรียนของท่านมีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติด อย่างไรบ้าง	5	0	0	1.00
6.3 โรงเรียนของท่านมีการจัดการประชุมผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือนักเรียน เรื่องยาเสพติด อย่างไรบ้าง	5	0	0	1.00
6.4 โรงเรียนของท่านมีการกำกับติดตามการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเรื่องยาเสพติด อย่างไรบ้าง	4	1	0	0.80
6.5 โรงเรียนของท่านมีการประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเรื่องยาเสพติด หรือไม่	4	1	0	0.80

ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

ข้อคำถาม	+1	0	-1	IOC
1. ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานสำมะโนนักเรียน				
1.1 โรงเรียนของท่านมีปัญหการสำรวจข้อมูลประวัติของนักเรียนไว้ล่วงหน้าตามข้อใด	4	1	0	0.80
1.2 โรงเรียนของท่านมีปัญหการประสานความร่วมมือกับเขตพื้นที่การศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น ตามข้อใด	4	1	0	0.80
1.3 โรงเรียนของท่านมีปัญหการสำรวจสถิติของนักเรียนที่ติดยาเสพติด ตามข้อใดบ้าง	5	0	0	1.00
1.4 ในแต่ละปีโรงเรียนของท่านมีปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลเด็กในพื้นที่บริการที่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเสพติด ตามข้อใดบ้าง	5	0	0	1.00
2. ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านการรับและลงทะเบียนนักเรียน				
2.1 โรงเรียนของท่านมีปัญหการวางแผนในการรับนักเรียนในแต่ละปี อะไรบ้าง	4	1	0	0.80
2.2 โรงเรียนของท่านมีปัญหการประชาสัมพันธ์ ในการรับนักเรียน ตามข้อใด	4	1	0	0.80
2.3 ในการรับนักเรียนโรงเรียนมีปัญหการตรวจสอบประวัติยาเสพติดของนักเรียนก่อนมอบตัวว่าเคยเข้าไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติด ตามข้อใด	4	1	0	0.80
2.4 โรงเรียนของท่านมีปัญหการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนที่พบว่านักเรียนติดยาเสพติด ตามข้อใด	5	0	0	1.00
2.5 โรงเรียนของท่านมีปัญหการตรวจประวัติผู้ปกครอง ตามข้อใดบ้าง	4	1	0	0.80
3. ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านกิจกรรมนักเรียน				
3.1 โรงเรียนของท่านมีปัญหการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด ตามข้อใด	5	0	0	1.00
3.2 โรงเรียนของท่านมีปัญหการร่วมมือกับชุมชนเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดตามข้อใด	5	0	0	1.00
3.3 โรงเรียนของท่านมีปัญหการส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อให้นักเรียนที่มีเวลาเหลือไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดตามข้อใด	5	0	0	1.00
3.4 โรงเรียนของท่านมีปัญหการใช้กิจกรรมโฮมรูม เพื่อช่วยแก้ปัญหาเสพติดตามข้อใด	5	0	0	1.00
3.5 โรงเรียนของท่านมีปัญหการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดตามข้อใด	5	0	0	1.00
3.6 โรงเรียนของท่านมีปัญหการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเสพติดตามข้อใด	5	0	0	1.00

ข้อคำถาม	+1	0	-1	IOC
4. ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านบริการและสวัสดิการนักเรียน				
4.1 โรงเรียนของท่านมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ตามข้อใด	5	0	0	1.00
4.2 โรงเรียนของท่านมีปัญหาการร่วมมือกับชุมชนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดตามข้อใด	5	0	0	1.00
4.3 โรงเรียนของท่านมีปัญหาการส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อให้นักเรียนที่มีเวลาเหลือไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดตามข้อใด	5	0	0	1.00
4.4 โรงเรียนของท่านมีปัญหาการใช้กิจกรรมโฮมรูม เพื่อช่วยแก้ปัญหายาเสพติดตามข้อใด	5	0	0	1.00
4.5 โรงเรียนของท่านมีปัญหาการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ตามข้อใด	5	0	0	1.00
4.6 โรงเรียนของท่านมีปัญหาการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดตามข้อใด	5	0	0	1.00
5. ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านงานวินัยและความประพฤติ นักเรียน				
5.1 โรงเรียนของท่านมีปัญหาการจัดทำคู่มือระเบียบข้อปฏิบัติต่างๆ ตามข้อใด	5	0	0	1.00
5.2 โรงเรียนของท่านมีปัญหาการดูแลรักษาระเบียบวินัย และความประพฤติของนักเรียนให้ห่างไกลปัญหาเสพติด ตามข้อใด	5	0	0	1.00
5.3 โรงเรียนของท่านมีปัญหาการกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการป้องกันและปราบปรามปัญหาเสพติดในโรงเรียน อย่างไรบ้าง	5	0	0	1.00
5.4 โรงเรียนของท่านมีปัญหาการประสานงานกับชุมชนเพื่อดูแล รักษาระเบียบวินัย และความประพฤติของนักเรียนให้ห่างไกลปัญหาเสพติด ตามข้อใดบ้าง	5	0	0	1.00
5.5 โรงเรียนของท่านมีปัญหาการแก้ไขนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อปัญหาเสพติด ตามข้อใดบ้าง	5	0	0	1.00
6. ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน				
6.1 โรงเรียนของท่านมีปัญหาการกำหนดนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ตามข้อใด	4	1	0	0.80
6.2 โรงเรียนของท่านมีปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ตามข้อใด	5	0	0	1.00
6.3 โรงเรียนของท่านมีปัญหาการจัดการประชุมผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือนักเรียน อย่างไรบ้าง	4	1	0	0.80
6.4 โรงเรียนของท่านมีปัญหาการติดตามการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างไรบ้าง	4	1	0	0.80
6.5 โรงเรียนของท่านมีปัญหาการประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างไรบ้าง	4	1	0	0.80

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายเดชา แก้วภูมิแห่ เกิดเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2512 ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ 43/115 หมู่บ้านทวีทอง ถนนเพชรเกษม 110 แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร, จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ศศบ.) ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สมัครเข้าทำงานที่โรงเรียนอานวยศิลป์ธนบุรี(สช.) ได้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียนโรงเรียนอานวยศิลป์ธนบุรีเมื่อปีการศึกษา 2551 และเปลี่ยนตำแหน่งเป็นหัวหน้าระดับมัธยมโรงเรียนอานวยศิลป์ธนบุรีเมื่อปีการศึกษา 2554 ได้ลาศึกษาต่อที่ ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2551